

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

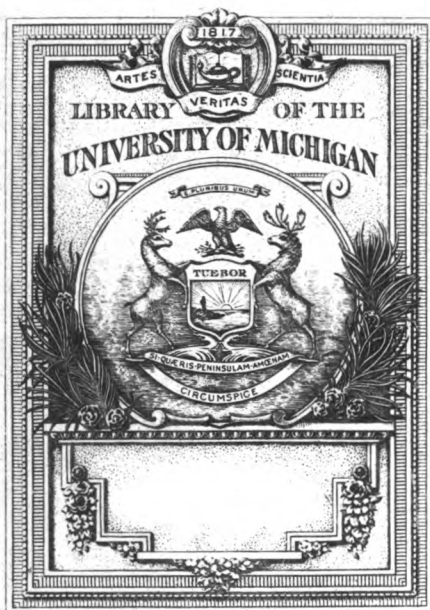
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A 661451

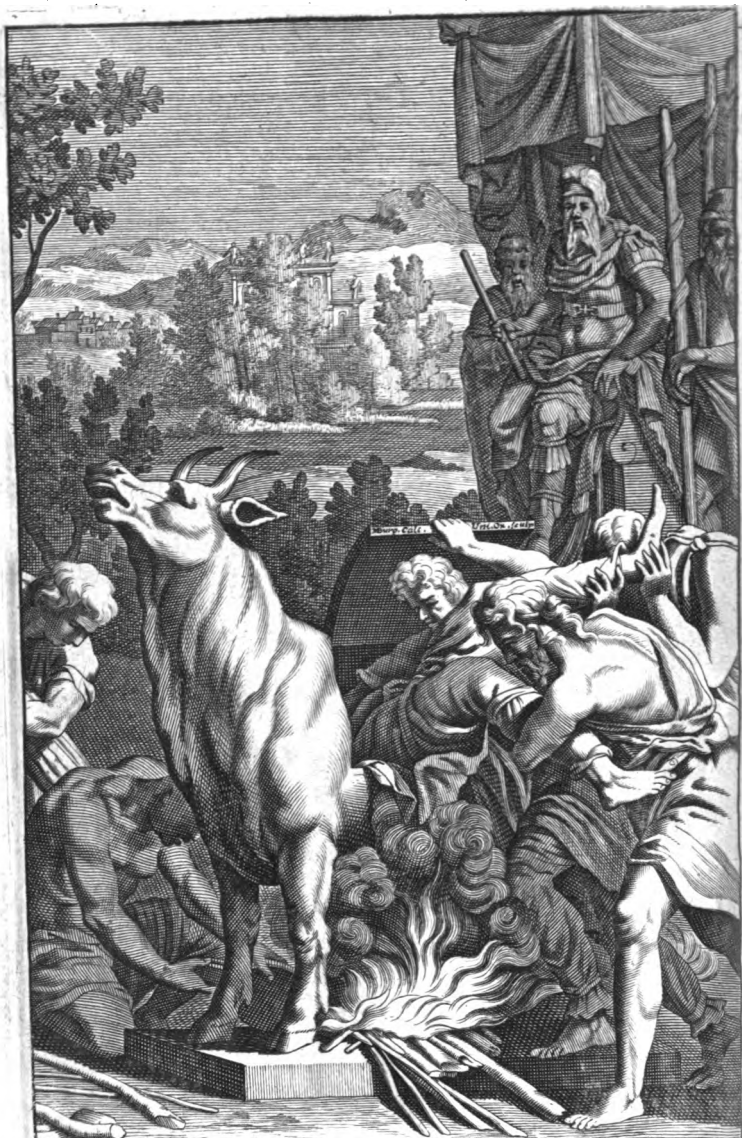

888

P23

1748

880
P23
1748

Πρῶτος ἐπεὶ τὸ Ταῦρον ἐκαίνισεν, ὃς τὸ ὄλεθρον
 Εὖρε, τὸν ἐν χαλκῷ ἢ πῦρ χινόμῃον. Callim. fragm.

Φ Α Λ Α Ρ Ι Δ Ο Σ

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ ΤΥΡΑΝΝΟΥ

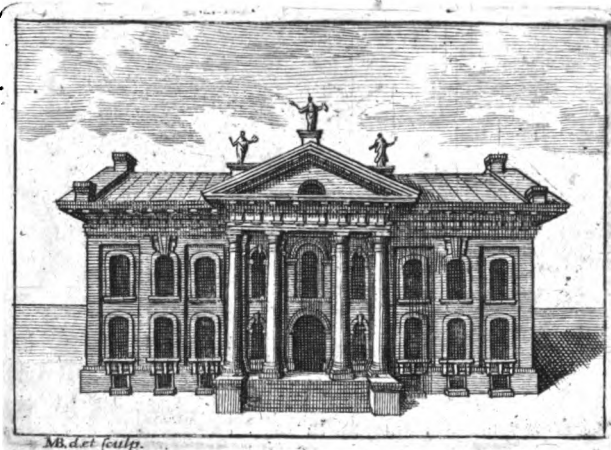
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

P H A L A R I D I S

AGRIGENTINORUM TYRANNI.

E P I S T O L Æ.

Ex MSS Recensuit,
VERSIONE, ANNOTATIONIBUS,
& VITA insuper AUTHORIS Donavit
C A R, B O Y L E ex *Æde Christi.*

Ο Χ Ο Ν Ι Ι,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
An. Dom. MDCCXVIII.

Impensis STEPHANI FLETCHER Bibliopolæ.

ΦΙΛΗΛΑΦ

ΕΛΛΗΝΟΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΟΝ

ΕΛΛΗΝΟΝ

ΕΛΛΗΝΟΝ

ΕΛΛΗΝΟΝ

ΕΛΛΗΝΟΝ

ΕΛΛΗΝΟΝ

ΕΛΛΗΝΟΝ

REVERENDO VIRO

Henrico Aldrich

S. T. P.

ÆDIS CHRISTI DECANO

ET ACADEMIÆ

OXONIENSIS

VICECANCELLARIO

DIGNISSIMO.

OPUS, Reverende Vir, tuo hortatu susceptum, tua ope adjutum æquus jam accipe, si non pro tua expectatione, pro meis tamen viribus absolutum. Ita enim tota studiorum meorum ratio ad Te, qui iis omnibus vitam dedisti, referri debet; ita quamcunque ego operam in re literaria posuerim proprio quodam jure vendicas, ut nihil tibi de meo dicare possim, quod plane non sit Tuum. Me tutelæ tuæ commissum amore statim complexus es, & tua in me custodis pariter atque amici officia benigne percepi, citius quam
quanta

quanta essent potui satis explorare. Mihi autem beneficiis tuis quam plurimis ornato jam diu gratum atque jucundum fuit, non tam quod ipsa beneficia, quam quod à te receperim; quem boni omnes mecum una amant & colunt. Neque enim Te jam meo solius, sed meorum æqualium sociorumque, quibus Te propiorem indulges, communi nomine salutatum putes. Quantum eruditioni tuæ studia nostra, quantum prudentiæ mores debent, sentimus omnes & uno ore læti profitemur. Nimirum ita nos tua illa humanitate ad virtutem trahis; ita quicquid in literis asperum & incultum teneris ingeniis impedimento est, perspicuum reddis & venustum; ut iis, qui sub tuo vivunt imperio, nihil aliud sit agendum, si eruditi esse velint, nisi ut quod Tu scribis, legant; si probi, nihil aliud nisi ut quod agis, imitentur. Mihi quidem, Præses Venerande, & facile esset & gratum tua in nos merita ulterius prosequi, si Tu libenter audires: sed meæ voluptati tempero; cum certo sciam tibi non tam placere bene merendi præconia, quam ipsum bene mereri.

Tibi omni cultu

Devotissimus

CAR. BOTTLE.

Lectori S.

EPISTOLAS has in manus sumenti non tam utile erit inquirere quis scripserit, quàm jucundum experiri lectu dignas. De Authore doctorum inter se discrepantium sententiæ frustra fortasse consulendæ; de operis dignitate teipsum majori cum fructu consules. Ne tamen curiosus desim, quanquam non tanti est controversia ut pro alterutrâ parte acriter dimicandum sit, quid mihi utrîque verisimile videatur paucis aperiam.

Phalaridis esse contendunt Viri docti ¹Thomas Fazellus, ²Jacobus Capellus, & magnum hujusce gentis ac seculi decus ³Gulielmus Temple Bar. quocum sanè dum cogitandi vim liberam & solutam, dicendi audaciam; affectuum pro diversâ rerum facie vehementiam, & varietatem; effusam in amicos benevolentiam, acerbam in hostes odium; piam erga literatos reverentiam, sinceram adversus probos amicitiam admiror: quum videam quale sit Viri de vivendi ratione ac viâ, de morte contemnendâ judicium; quæ ingenii ferocia, quanta exercende vindictæ solertia; magnificum quiddam ac Regium animo obversatur, & pæne cogor loquentem agnoscere Tyrannum. A quo enim Rhetore pingenda erat tanta animi magnitudo? quâ arte imitabilis? quis unquam Scriptor personatus accuratè adeo Tyranni ingenium expressit, ut non simul proderet suum? ut non latentem sub Rege Sophistam facile deprehenderes?

(1) Rerum Sic. Dec. 1. lib. 6. cap. 1. (2) Histon. Sacra & Exotic. (3) Ita Miscell. de Erudit. Vet. & Nov.

PRÆFATIO.

Luciano tamen adjudicant ⁴ Angelus Politianus, ⁵ Lilius Giralduſus, ⁶ Bourdelotius; qui cum nullam dignentur ſententiæ ſuæ rationem apponere, cur ita ſenſerint non intelligo; niſi forte ob duas Luciani declamationes, quas Phalaridas vocat, quæque, ut mihi videtur, nihil habent cum hiſ Epistoſis commune: diſpar eſt Phalaridis deſenſio, diſſimile admodum orationis genus, diſverſa etiam hiſtoria: in utriſque (quod obvium erat) famam ſibi malignam queritur, & neceſſitatis excuſatione utitur Tyrannus: verum in illis crimen timide fatetur, cauſe diſſimulat, captat gratiam; in hiſ audenter omnia & generoſe effatur; ita de famâ queritur, ut eam ſimul contemnat; & ſibi ſe non aliis purgat. Illæ demiffæ ſunt, lenes, perſpicuæ, æquabiles; hæ vividæ, incitata, obſcure, aſperæ. An vero, ſi idem utriſque Author exitiſſet, cum in illis præcipuum eſſet argumentum Tauri Delphos miſſi legatio, in hiſ nulla occurreret tam celebris legationis mentio? An ibi neminem præter Perilaum Tauro incluſum, & illum viventem adhuc atque ſpirantem educi; hæc & illum & alios triginta ſeptem in eadem machinâ conſectos memoraret? An ibi demum Phalaris & Perilaus uterque Agrigentinus; hæc ille Cretenſis, alter Athenienſis audiret? Hac faciunt, quo minus Epistoſas has Luciano tribuam; ſunt etiam cur dubitem an Phalaris jure venditet ſuas.

Neque enim facile poterant literæ & à viro tam inſigni ſcriptæ, & in ſuo genere abſolutæ ultra mille annos ignotæ penitus latere: neque cum Siculiſ ſcriptoribus placuerit ſemper dialectus Dorica, Agrigentiorum (qui antiquitus Diores erant) Tyrannus aliâ uti debuit. Stylus nihil habet Rege indignum, niſi quod in Antithetiſ ſit nimius, & interdum frigidiôr. Adverti etiam quod ferant nonnunquam Epistoſæ nomina (eſſi id for-

(4) Epist. 1. (5) De Poët. Dialog. 3. (6) Præfat. poſter. ad Lucian.

PRÆFATIO.

tuitum esse possit) quæ ad earum materiem ficta videantur. Quod historiam spectat, quis tum fuerit Sicilia, & rerumpubl. in illâ status, quæ bella gesta, quæ inita fœdera, temporis injuria incertum reddidit; & viri, ad quos scribit, plerique obscuri sunt præter Stesichorum, Pythagoram & Abarin, qui cum illius ætate bene congruunt, ita ut nullam hinc dubitandi ansam arripere possimus. Quod si vera refert Diodorus Siculus, Tauromenium, ad cujus cives hic author scribit, & conditam fuisse & eo nomine donatam post Naxum à Dionysio juniore dirutam; actum est de Phalaridis titulo, & ruit omnis malè sustentata conjecturis autoritas. Hæc ferè habui de Authore dicenda, quæ festinantiùs, quàm oportuerat, percurri; quibus tamen siquid Viri doctiores reclamant, libens audio. Breviter jam, quid in hac Editione præstiterim, monebo te, Lector, & dimittam.

Codices Impressos quatuor præ manibus habui, qui eodem planè textu utuntur; apud quos Versiones sunt duæ, altera à Thoma Naogeorgo Straubingensi, edita Ann. 1557; altera à quodam, ut videtur, Jesuità, in usum Schol. Soc. Jes. 1614. extat etiam versio Franc. Aretini inter Epistolas Miscellaneas à Gilb. Cognato collectas, cum Græcis, quantum scimus, nunquam impressa. Jesuita in dictione non inornatus est, sed lusus nimium & effusus; quo fit ut ab Authoris stylo semper alienus sit, sæpe etiam ita sensu dispar, ut non tam Phalaridis Epistolas interpretetur, quàm scribat suas; pressior est Naogeorgus, & accuratior interpres, sed parum elegans; utroque concinnior Aretinus. Sed cum in singulis esset quod minùs probarem, de novo Versionem institui ad Authoris verba, quantum Latine fieri potuit, fidam; ubi vero textum (ut sæpe est) obscurum vidi & mendosum, id egi ut sensum si non genuinum, aliquem tamen exprimerem, quem apud alios inveni nullum. Epistolas ipsas

PRÆFATIO.

cum duobus MSS Bodleianis è Cantuariensi & Seldeni Musæo contuli, collatas etiam curavi usque ad Epist. 40 cum MS^o in Bibliothecâ Regiâ, cujus mihi copiam ulteriorem Bibliothecarius pro singulari suâ humanitate negavit. Non quamcunque Manuscriptorum ab impressis variationem apposui (quod & prolixum esset & futile) sed quoties à communi Lectione discessi, quâ id autoritate fiat, in Annotationibus videbis. Libello huic è typis major, quam antehac, elegantia accessit, utinam & nostro labore par gratia.

VITA

V I T A

P H A L A R I D I S.

PHALARIS ¹Astypalæâ urbe Cretenſi ortus eſt, patre Leodamante; ²quo ſimul & matre ſub primâ infantîâ orbatus eſt: quin priuſquam eſſet in lucem editus, ³Mater ejus viſa eſt in ſomniis videre Deorum ſimulachra quæ ipſa domi conſecraverat; è quibus Mercurium è paterâ, quam manu dextrâ tenebat, ſanguinem fundere: qui, cùm terram attigiffet, reſerveſcere videretur ſic ut tota domus ſanguine redundaret: hoc matris ſomnium filii crudelitas plurimum teſtimonio comprobavit; imò elati animi, & futuræ Tyrannidis præmaturum Juvenis exhibuit indicium: quàm primùm enim adoleverat, ſe reipublicæ negotiis immiſcuit, & ⁴affectedit imperium; ita ut factò in illum civium impetu ⁵exul è patriâ fugeret. Ibi ⁶Erythiâ uxore & Paurolâ filio relictis, Agrigentum contendit; apud cujus cives ⁷ſingularem gratiam & honorem conſecutus eſt. Sed animum ad majora accendit ambitio, & parvi duxit populo placere, niſi poſſit etiam imperare. Quare cùm Agrigentini templum ædificare decreviſſent, ⁸Phalaris operi ſe præfuturum, ſi vellet, pollicitus eſt; quem, quòd publicanus eſſet, huic muneri idoneum judicarunt: acceptis itaque

(1) *Phal. Epiſt.* 4. (2) *Epiſt.* 49. (3) *Cic. de Divin. lib.* 1. (4) *Epiſt.* 95.
(5) *Epiſt.* 49. (6) *Epiſt.* 69. (7) *Ariſtotel. Pol. lib.* 5. cap. 10. (8) *Polyæn. lib.* 5. 1.

V I T A

pecuniis mercenarios conduxit, captivos coëmit, multamque lapidum, lignorum, & ferri materiam comparavit: jactis jam fundamentis eos qui lapides ex arce subdlexerant indicanti præmium promisit; à populo interim, qui materiam per furtum subduci indignè ferebat, concessâ sibi muniendæ arcis potestate, captivos liberavit armavitq; bipennibus: hisce copiis cives adortus, plurimos interfecit, & Tyrannidem post Thesea¹ primus occupavit circa² Olymp. LII. Plura ejus stratagemata narrat Polyænus, quæ viri acumen testantur & solertiam; talemque illum ostendunt qualem se apud³ Lucianum, & passim in his⁴ Epistolis profitetur, ingenuis nempe artibus instructum, libere educatum, atque administrandæ rei publicæ non imperitum: & sanè in principio Tyrannidis ita se vel moderatè, vel callidè gessit, ut illius imperiis Himerenses exercitum suum crederent; qui, ut verisimile est idem cum Agrigentinis fatum subiissent, nisi illos periculi sui opportunè monuisset⁵ Stesichorus. At sicuti privatus duræ adolescentiæ initio usus est, ita Tyrannus vitam egit molestiarum plenissimam; regnum enim malè partum, malè tutatus est, & imperii necessitate ad sævitiam coactus, plurimos adversus se insidiatores excitavit. Horum duos Melanippum & Charitona, quibus ob insignem animi fortitudinem pepercit, memorat⁶ Ælianus; & hanc in illos Tyranni mansuetudinem tanquam inusitatum quiddam, & ab illius moribus alienum recenset. ⁷Phalaridis enim præter cæteros nobilitata est crudelitas; adeo ut tritum illud & odiosum *Siculi Tyranni* nomen aut ab illo natum,

(1) *Plin. Nat. Hist. lib. 7. cap. 56.* (2) *Swid. & Scalig. ad Euseb. Chron.*
 (3) *Phalar. 1.* (4) *Epist. 4. & 77.* (5) *Aristot. Rhetor. lib. 2. cap. 21.*
 (6) *Var. Hist. lib. 2.* (7) *Cic. Offic. lib. 2.*

P H A L A R I D I S.

aut illi ferè proprium videatur: neque quisquam est veterum Scriptorum qui illum, quoties occurrit, sine crudelitatis & infamiæ notâ præterit. Sæpe illius meminit Cicero, nullibi ferè nisi adjecto Epitheto quo execrandam ejus immanitatem detestatur. ¹Jamblichus Deos impiè convitiis laceffentem; ²Plutarchus cives hospitesque flagellis aliisque suppliciis torquentem; ³Athenæus coctos infantes, ⁴Aristoteles & Andronicus Rhodius suos liberos comedentem describunt. Jacta hæc in Tyrannum opprobria ab iis qui in liberâ republ. versabantur, ut horrenda esset apud populum Tyrannidis imago, & qualis animos ambitiosos à regno capeffendo detereret. Verùm hujusmodi fabulis locum dedit novum illud & inauditum tormenti genus à Perillo fabro Atheniensi inventum. ⁵Effinxerat ille Taurum æneum, grandem ultra naturæ modum, & specie pulcherrimum, qui recluso latere cruciandos reos intra se reciperet, & supposito igne torreret, ita ut intus vociferantes non gemitum sed mugitum emitte viderentur. Hoc inhumanæ artis opus author ad Phalarin tulit, magnam sibi ingenii sui mercedem pollicitus. Donum libenter accepit Tyrannus; sed utcunque artificium probavit, dignum censuit artificem, qui in eo primus periret, eumque machinæ suæ, uti ipse ostenderat, includi statim jussit & cremari. Justam hanc Phalaridis de Perillo sententiam omnes uno ore laudarunt; & si hic constitisset, illud Aristidis nomen, quod à ⁶Tzetze consecutus est, poterat etiam ab aliis meruisse. ⁷Sed in agro Geloo castellum habuit, ideo *Ἐν γέλωτι* dictum

(1) *De vita Pyth. cap. 32.* (2) *In Parallel. c. 75.* (3) *Deipnos. lib. 9. cap. 12.* (4) *Ethic. ad Nicomach. l. 7. c. 5.* (5) *Diodor. Sic. lib. 19. Plin. Nat. Hist. lib. 7. cap. 56. Ovid. Trist. lib. 3. Eleg. 11. Valer. Max. lib. 9. cap. 2. Phalaris Epist. 122.* (6) *Chil. 5. 31.* (7) *Diodor. Sic. lib. 19.*

quia

V I T A

quia in illo immane hoc lethi instrumentum repositum fuerat, quod in tot mortalium exitum convertit. Taurum hunc ab Agrigentinis demersum affirmat ¹Timæus, sed Carthaginem fuisse translatum ²Polybius, & iterum deletâ Carthagine Agrigentinis à Scipione Africano restitutum ³Cicero scribit; quem illi ⁴studiosissimè conservârunt, uti & ⁵alia (quantum ex Plinii verbis conjicio) Perilli opera, ut quicunque illa videat, oderit manus. ⁶Lucianus denique ab ipso Phalaride Delphos missum fingit, & illius Tyrannidem non indisertâ oratione excusat. Sed longè meliùs in hisce Epistolis causam suam defendit Phalaris, è quibus sanè si Viri ingenium æstimes, non modò non foedum & immanem, sed nulli vel justitiæ, vel humanitatis laude secundum judicabis. Passim fatetur quàm fuerit in puniendo severus, sed dolet simul tam duram sibi Tyrannidis sortem contigisse, ut ipse tutus esse non possit, nisi aliis fuerit molestus: inimicis suis poenam ideo acerbius minatur, ut ipsi sibi diligentius caveant; in amicos ita liberalis est & poenè prodigus, ut quicquid in eos beneficii contulerit, ab iis in se collatum reputet: justa est illius in improbos indignatio, quos non tanquam sibi sed humano generi insidiantes plectit; eximia in bonos omnes benevolentia, quibus, sibi licet parum faventibus, publicæ tamen salutis gratiâ æquus favet. Superbos debellare regium censuit, subjectis sæpe parcere humanum; quòd si aliquando nequissimorum hominum vitia poenis excessisse videatur, multò magis proborum merita præmiis superavit. Mariti, Patris, Amici of-

(1) *Pindar. Schol. ad Pyth. 1. πάλ. α'.* (2) *Excerpt. de Virtut. & Vit.*
(3) *In Verr. 6.* (4) *Spanh. de præst. Numism. Dissert. 1. p. 5.* (5) *Nat. Hist. lib. 31. cap. 8.* (6) *Phalar. 1.*

PHALARIDIS.

ficia nemo teneriùs expressit, nemo præstitit fide-
lius. Sapientes & literatos nimiam prope reverentiam
coluit: universæ plebis convitia facile sprexit unius
Epicharmi testimonio fretus: non citius accepti à
Phalaride beneficii obliviscitur Stesichorus, quam il-
latæ sibi ab illo injuriæ Phalaris; Pythagoræ collo-
quio tantâ cum voluptate fruitur, & Abaridis
amicitiam ita submissè flagitat, quasi se Tyrannum
esse non meminerit. Est verò cur illius in erudi-
tos gratiam vel inde suspicemur, quod ab illis pa-
rem non receperit: à Stesichoro enim sæpe lacessi-
tus est, Abaridi semper odio fuit, Pythagoræ de-
mum, ut aiunt, hortatu interfectus est; quanquam
vel quo mortis genere, vel quibus consiliis interierit
apud Authores parum convenit. Hactenus ferè
omnes cum Cicerone consentiunt, quod in illum
universa Agrigentinorum multitudo impetum fece-
rit: ita verò illius exitum describit ¹ Tzetzes quasi
in se suâ voce populum concitasset. Cum enim Ac-
cipitrem videret plurimas insequentem columbas,
videte, inquit, quid faciat ignobilis timor: si una
earum, quæ fugit, avium restiterit, ea, quæ insequi-
tur, fugeret: quo audito senex quidam lapide illum
petiit, & deinde reliqua quæ adstitit multitudo; do-
nec, ut quidam volunt, statim occideret; ut alii, vin-
clis detentus & plumbeo indutus vestimento, lentâ
morte periret. Quod si ² Ovidio credamus, linguâ
prius resectâ, in bove illo, ubi alios miserrimò cru-
ciatu affecerat, ipse etiam miserrimè animam expi-
ravit. ³ Valerius Maximus dicit Zenonem Eleatem
eâ fiduciâ Agrigentum venisse, quasi Phalaridi, ut
Tyranni feritatem deponeret, facile possit persua-
dere; verum ubi hâc spe exciderat, & ipse, convo-

(1) *Chil. V. 31.* (2) *In Ibin.* (3) *Lib. 3. cap. 3.*

VITA PHALARIDIS.

cato in forum populo, miserè plecteretur, ita civibus ignaviam & timiditatem exprobravit, ut subito mentis expulso concitati Tyrannum lapidibus obruerent. Fefellit credo Valerium non ab similibus de Zenone & Nearcho Tyranno historia, cujus meminit ¹Diogenes Laertius; nam Zeno, licet inter antiquiores Philosophos numeretur, ad Phalaridis ætatem non accedit. Verisimilius narrat ²Jamblichus Phalarin Pythagoræ consiliis, eodem die quo illi & Abaridi mortem destinasset, insidiis petum occidisse: & huic sententiæ fidem facit, quod Pythagoras (uti affirmat accuratissimus de illo scriptor ³Hermippus) Agrigentorum copiis contra Syracusanos præfuerit; quod fieri non potuit, nisi Phalaride prius deturbato. Exercuit verò Tyrannidem Phalaris juxta Eusebium ann. xxviii, ut alii colligunt xvi. ⁴Eo sublato, & mutatâ urbis fortunâ, Agrigentini nequis gereret cærulei coloris vestem (qualem gesserant illius satellites) lege vetuerunt; ut nulla, quæ oculos offenderet, Tyrannidis species superesset.

(1) *Lib. 9.* (2) *De vitâ Pythag. cap. 32.* (3) *Diog. Laert. lib. 8.* (4) *Plutarch. in Polit.*

Φ Α Λ Α Ρ Ι Δ Ο Σ

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Ι.

α'. Φάλαρις Αλκιβόου.

ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΣ ὁ Μεσσηνίου, ὃ κατη-
 γορεῖς πρὸς τοῖς πολίταις παροδοσίαν, ἰάσατό
 με νόσον ἀνήκετον. Οὐκ ἄγνοω δὲ, λύπας εὐαγ-
 γελίζόμενός σοι καὶ δάκρυα. σὲ δὲ οὐκ ἂν ἔδ' αὐτὸς ὁ τῆς
 τέχνης ἡγεμὼν Ἀσκληπιὸς μὲν πάντων ἰάσατο πῶν θεῶν.
 σώματι μὲν καὶ ἄρρωστίαι, θεραπεύει τέχνη. ψυχῆς δὲ
 νόσον, ἰατρὸς ἰᾶται θάνατος, ὃν ἀνεπαχθέστατον ἀπὶ
 πολλῶν καὶ μεγάλων ἀδίκημάτων, οὐκ ἀκυσίων, ὧν ἐμοὶ
 παρτρέπεις, ἀλλ' ἐκυσίων, ὧν αὐτὸς εἴργασαί, παρσο-
 δέχῃ.

β'. Μεγα-

P H A L A R I D I S

E P I S T O L Æ.

1. *Phalaris Alciboo.*

POLYCLETUS Messanen-
 sis, quem tu apud cives
 de proditiōe crimina-
 ris, morbum meum gra-
 vissimum removit. At non sum
 nescius tam faustum nuncium do-
 lorem tibi & lachrymas allaturum.
 Te vero ne ipse quidem artis prin-
 ceptis Æsculapius cum Diis omni-

Vide Epist. 21. & 70.
 bus sanare possit. Ægram enim
 corporis valetudinem restituit me-
 dicina, animi autem morbum
 medica sanat mors: Quam qui-
 dem nulli gravem, propter mul-
 ta magnaque scelera, non invita
 (ad quæ me hortaris) sed à te
 ultro admittā, mortem, inquam,
 expecta.

A

2. Mega-

β'. Μεγαρεῦσιν.

ΟΥ μέφομαι τ' ἀχαιΐαι ὑμῶν πολλάκις εὐεργα-
τηρίων, ὅπ' με κεινομένῃς πρὶ τ' ὄρει πρὸς τοὺς
ἀστυγέτοιας κατεψευδμαρτυρήκατε· κατηγερὰ δὲ ἑμαυ-
τῷ τ' ἀναλγησίας, ὅπ' προπηλακίζομεν· ὑπὸ τ' αὐτῶν
πολλάκις, ὃ σφοδρὸν ἴσμεν. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἐδέεσθε χάριτ'
ἐμοὶ μνημονεύετε· ἐγὼ δὲ, ὡς μηδέποτε ὀπιλελησμένοις
χαιρίζομαι.

γ'. Τυρσηῶ.

ΕΙ τοὺς μετὰ ἀνάγκης πὶ πρᾶξαι, τ' μὴ νομίμων,
χαλεπὰς ἔχειν δεῦ πρὶ τῷ μάλλοντ' προσδο-
κίας, ὡς ὑπέφαινες Αἰγυπτίοις, εἰς τὴν τῷ δαιμονίῳ πρᾶ-
νοιαν ἀναφέρων τὰ πρὶ ἐμοῦ, πῖνας ἐχρῖν ἐλπίδας ἔχει
σὲ πρὶ σεαυτοῦ, τ' μὴ μετὰ ἀνάγκης, μηδὲν ὡν πρᾶνείνομικαι,
μετὰ γνώμης δὲ ἅπαν ἡσεβηκότα;

δ'. Λυ-

2. *Megarensibus.*3. *Tyrſeno.*

NON exprobro vobis ingra-
titudinem, quod multis
meis beneficiis ornati, quando mi-
hi cum vicinis urbibus intercede-
ret de finibus controversia, falsum
contra me dixeritis testimonium.
Sed meipsum tarditatis condem-
no, qui ab iisdem sæpe laceffitus
nondum sapiam. Vos enim gratiæ
nunquam meministis, ego quasi
nunquā oblitos beneficiis cumulo.

SI eos, qui ex necessitate ali-
qua legem violarunt, abje-
ctam de futuro spem habere de-
ceat, quemadmodum Ægeſten-
ſibus demonſtraſti, ubi omnia
ad Dei providentiam referres,
quæ mihi contigerunt; quaſnam
de teipſo ſpes concipere oportet,
qui nullum unquam ſcelus ne-
ceſſitate coactus, ſed omnia con-
ſultò prorsus ſuſcepisti?

4. *Ly-*

Δ'. Λυκίνω.

ΟΥΚ ὀρθῶς ἠρώτησας ἐν Λεοντίνοις, ὥς παρὲντα με καὶ διυάμηνον ἀποκρίνεσθαι σοι, τίς εἰμὶ, καὶ πίνων, καὶ πόθην. ἐγὼ γὰρ ὥς ἐμαυτὸν οἶδα Φάλαριν Λεωδάμαντος υἱὸν, Ατυπαλαίᾳ τὸ γένος, πατρίδος ἀπετερημνόν, τύραννον Ακρεγαντίωνι, ἔμπειρον πολλῶν, ἀπὼτα μέχει ἔπθρονος. ὅπως οἶδα καὶ Λυκῖνον πόρνον μὲν εἰ πασι, λᾶγνον δὲ εἰ νέοις, μοιχὸν δὲ εἰ γυναιξίν, ἀκόλαστον δὲ εἰ νόμοις, ἀσελγῆ δ' εἰ ἡδοναῖς, ἀργὸν δ' εἰ εὐρίω, λειποτάκτιον δὲ ἐν πόλεμοις, δῶσόντά μοι καὶ ἔδμηθραιῶν, καὶ τῶντων ὦν ἐλέλχω σὲ δίκην, εἰ μὴ γὰρ ἦτον ἀλῶς, [ἀλλ' οὐδ'] ὅταν ἔκδοτόν σε πρὸς δῶσι Λεοντίνοι, βυλόραμοι τε, πρὸς ἡμᾶς ἀπαλαγμῶν πολέμου.

Ε'. Λεοντίνοις.

ΕΙ καταλύσῃ με τὸ πρὸς ὑμᾶς ὀρέγεσθε πόλεμον, μηδὲν ἀνδραθέντες, ἔκδοτέ μοι Λυκῖνον, ἵνα ἢ ὀρῶν
ἀπαρ

4. *Lycino.*

NON benè id interrogasti apud Leontinos (quasi præsens essem, tibi que possem respondere) quis, à quibus, & cujas essem. Ego enim sicuti me novi Phalarin esse, Leodamantis filium, genere Astypalæensem, patria egestum, Agrigentinorum Tyrannum, multa expertum, & huc usque constantem atque inconcussam; ita Lycinum scio cum pueris scortatorem esse, cum juvenibus lascivum, cum mulieribus

mœchum, quoad leges effrænem, in voluptatibus intemperantem, in pace ignavum, in bello desertorem, pœnas mihi daturum & concionum tuarum, & quorum te nunc arguo; tunc saltem, si non antè fueris deprehensus, cum Leontini, bellum contra me susceptum quavis mercede deposituri, mihi te in manus tradiderint.

5. *Leontinis.*

SI me tandem bello abstinere cupiatis, nihil veriti, continuo mihi tradite Lycinum, ut ubi omnem

ἅπαρ' εἰς τῷτοι ἀφείς, παύσωμαι ὅτε πάλιν θυμῷ
 λήσομαι δὲ ὑδὲν αὐτῷ χαλεπότερον, ἢ πάντας ὑμᾶς
 ὅπισταμαι βυλομήδης.

Γ'. Ζευξίππω.

ΤΩ μὲν ὑῶ σὺ λήθ' τὴν νεότητα συγινώσκω, σοὶ δὲ
 λήθ' τὸ γῆρας, καὶ περ ἀσύγινωστα πεποιηκόσιν. αἱ
 μὲν τοι μὴ παύσῃσθε τῆς αὐθαδέας, ὅτε ὀκῶντοι ἡ νεότης,
 ὅτε σὲ τὸ γῆρας ἔξαυρήσει. δι' αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ μάλλοι
 κολαδιέσθωτε, δι' ἃ νῦν συγινώμης ἀξιοῦσθε.

Δ'. Εὐλείω.

ΓΝώμης γινόμενῳ τὸ πρῶτον, ἀλόντα αἰχμάλω-
 τον ἀποκτεῖναι σὺ ὦ ὑδὲν, ἀντ' ὧν ἡδίκηκέ με
 τοὺς ναυάρχους, μετέγνων ὑπὲρ, καὶ σέσωκα. μάλλοι
 γὰρ βύλομαι λήθ' ὅτι ἐκείνους ζωῆς σὲ λυπεῖν, ἢ λήθ' τῆς
 ἀναγρέσεως τὴν ἀποθανόντα. ἔρρωσο.

η'. Σα.

omnem in hunc iram effude-
 rim, civitati succensere definam.
 Nihil autem in eum crudelius
 itatuam, quam quod vobis e-
 tiam omnibus gratum fore intel-
 ligo.

tia, neque te tuebitur senectus.
 Sed mihi potiori jure dabitur poe-
 nam, etiam ob ea ipsa quorum
 gratia veniam nunc estis pos-
 secuti.

7. Ευενο.

6. Ζευξιππο.

Ελλιο tuo propter adolescen-
 tiam, tibi propter senectu-
 tem ignosco: licet ea feceritis,
 quæ minimè sunt ignoscenda.
 Nisi vero istam ponatis contu-
 maciam, neque illum adolescen-

Ελλιο tuo, quem apud me ca-
 ptivum interficere decreve-
 ram, ob injuriam meis navium
 præfectis illatam, mutato postea
 consilio, vitam dedi. Malo enim
 te illius vitæ, quam suæ illum mor-
 te cruciari. Vale.

8. Σε.

η'. Σαμέα.

Εἰδὼς σὺ τὴν ζησότητα ἔ πρόπυ, καὶ τὴν ὑπερφου-
 ρίαν πρὸς ἀπαντα φιλανθρωπίαν, καὶ ὅτι τὰς τῶν πλη-
 θον εὐτυχίας ἡμέρας καὶ συμπαθῶς ἰδίας ἀλγηδόνος καὶ συμ-
 φερέας ἡγῇ, γέγραφα σοι συντόμως, ὅτι καὶ τιμὴ δύναι, καὶ τὴν
 ναυμαχίαν, καὶ τὴν ὠδύνην, καὶ τὸ τελευταῖον, τὸ ἰππικὸν
 ἀγῶνα νεικῆκαμεν· ἵνα ἀκούσας ὡς πρὸς σὴν καλῶ καγα-
 θῶ σένης ἀδιαλείπτως λαμβάνῃς ὠδύνην τῆς σκαυτῆ φύσεως
 τοῖς ἀξίαις καὶ τρεπύσας ποσαύτην κακοηθείαν βασιλεύς.

θ'. Κλεοφράτω.

Πάν μοι δοκῇ μὲν γίνωσθαι ἀξιόν τι θαυμάσαι τὸ
 σωφρονίζεσθαι πιας ὑπὸ σὺ τὸ ἄλλοις ὅτι-
 μιαν ὀκισαλλόμενοι, αὐτοὶ ἀπηλλάχθαι ζῆ-
 πίας ποικίλης. σὺ δὲ ταῖς τὴν ὑπὸ σὺ νεφελεῶν κα-
 κίας ὀνομαζομένης, καὶ ταῖς ἄλλαις ἀπάταις, ὡς ἀνεπίληπτος
 εἰς πονηρίαν, ἔπει νεφελεῖς.

ι'. Λα-

8. Same.

Cum tuorum mihi morum
 probitas, & incredibilis er-
 ga omnes humanitas, explorata
 sit, cumque te ita comparatum
 intelligam, ut vicini commoda
 æquo & consentiente animo in
 damno ponas; breviter tibi scripsi,
 me in causâ judiciali, in terrestri
 navalique prælio, in equestri de-
 nique certamine victoriam repor-
 tasse; ut cum hæc audiveris, uti
 probum virum decet, indefinenter
 lugeas, ex ipsâ tuâ indole per-

cepturus digna tam perverfis mo-
 ribus tormenta.

9. Cleostrato.

Mihi cum admirabile, tum
 ridiculum proflus videtur,
 a te quenquam reprehendi. Eum
 enim qui se aliorum fert censo-
 rem, omnino sceleris expertem
 esse decet. Tu vero quum & iis-
 dem vitiis, quibus illi quos ob-
 iurgas, & omnibus aliis tenearis,
 aliena tamen crimina reprehendis,
 quasi redargui non possis.

10. La-

Ι. Λακρίτω.

Αχθομένη μὲν σοι βαρέως ὅτι τῇ ᾗ παίδος τελευτῇ, πᾶσα συγνώμη. καὶ γὰρ δὲ σφόδρα συμπαθῶν, ὡς εἰς τὸ οἰκείων τὸ συμβεβηκὸς ἡγάμεθα, μῆζον ἄχθομαι. καὶ τοι τέρροτέρα φύσις, πρὸς τὰ τοιαῦτα λυγρόμενος, ἀφ' ὃ το μὴδὲν ὀφείλου ὁρᾶν μὴδὲ τοῖς ἀμέτρωτος ἀναισθητοῖς. ὡδὲ μνηστῆρα δὲ ἔγω σοι μεγάλη τ' ἐπ' αὐτῇ συμφορᾷ. ὡδὲ τον μὲν, ὅτι ὑπὲρ παιδείδος ἀγωνιζόμεθα εἰς πολέμου, σὺν αἰετείᾳ τέτυκται. εἴθ' ὅτι νικῶν, χαλκίφ' ἔτελος ὑπὸ τ' εἰμαρμένης ἡξίωται. τὸ δὲ τελευτῶν, ὅτι μὴδὲν ἀμαρτῶν ὡδὲ τ' βίον, ὑπεσφράγισται τὴν ἰδίαν ἀρετὴν θανάτω. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὸ ζῆν ἀγαθὸς, ἀδελόν, εἰ μεταβαλὼς πρὸς τὸ χαλκόν. αἱ τύχαι γὰρ ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον, ἔχ' αἱ νόμοι κρατύνουσιν. ὁ δὲ τελευτήσας ἀκατηγόρητος, εἰ τὸ χαλκίφ' ἔχ' ἡματι τ' δόξης κατὰ φύσιν. νομίσας ὅτι ἀξίαι πρὸ αὐτῶν χάριτας ἀπειληφέναι γενέσεως καὶ αἰαβοφῆς, τὸ χαλκὸν καλῶν μάλιστα τέλους αὐτὸν γεγονέναι, ταῦτ' αὐτῇ τὴν ἀμοιβὴν ἀντίδοτος,

ΙΟ. Λακρίτω.

Τibi ob filii mortem graviter dolenti omnino ignoscendum est. Ego enim, quasi ad meum aliquem casus pertineret, vehementius doleo; firmiori quantumvis animo iam huiusmodi eventibus, quod supra modum morientes nihil videam proficere. Maximum autem tibi fit doloris levamen, primum quidem, quod pro patriâ pugnans in bello cum dignitate ceciderit; deinde, quod victoriam adeptus à fati pulcher-

rimo cohonestatus sit exitu; postremò, quod in vitâ nunquam per errorem lapsus, morte quasi ob signaverit virtutem. Quippe periculum est, ne optimus, donec vivit, in pejus mutetur. Fortuna enim plerumque, non consilium hominibus dominatur. Qui vero integer oppetiit, summâ honoris laude consecratus discessit. Illum itaque censeto à te genitum & educatum, quod ad extremum vir bonus permanferit, dignas tibi grates persolvissè; illique contra hoc rependito,

δοε, τὸ ὡρᾶς καὶ εὐπρηγορήτως, ἢ ἐπ' αὐτῷ λύπῃ ἐνελεῖν.

ια'. Μεγακλῆς.

ΚΑὶ τοὺς ἴππους ἐκπέπομφά σοι, κεκοσμημένους ὅππῃ
τ' ἀγῶνα, καὶ τὰ χεῖματα δοῦναι Τεύκρῳ ὡροσέτα-
χα. καὶ ἄλλὰ τε δέη, μὴ κατόκινε γράφειν. ὅθεν γὰρ ὅπως ἔσται
μέγα τ' αἰτημάτων, ὃ μὴ πάντως αἰτησάμενός γε χαλεῖ μῦθα.

ιβ'. Αἰγλαῶ.

ΕΚπεψασαυεῖκα μὲν τῷ πλῆθει, ὅσα πρὸς οὐρανὸν ὁ Θεὸς,
εἰς μεταβολὰς τ' τύχης, ὅθεν οὐ τοῖς κόλποις τῆς
γῆς, ὡς παρήνεις, ἀλλ' εἰς τὰς βυλῆθ' ἐνταῖς τ' φίλων παῖς δω-
ρεὰς λαμβάνειν. σὺ μὲν, ὅθεν εἰς τῷτο πρὸς θυμὸν ἡμῖν σεαυτοῖ
ἐχάριστο, τὸ κατὰ γὰρ ὑμᾶς τὰς φίλους, καὶ ὑποσφαλῶμεν
τ' ἀρχῆς, ἔχουσιν τ' ἐλπίδων. ὅ μὲν ἄλλ' εἰ καὶ μὴ πρὸς ἄλλον,
νῦν γὰρ λαβὼν ὡς ὡρᾶς κατὰ δῆκιν ἐμοὶ φυλαχθῆσθαι μῦθα,
φίλος π' ποιήσῃ ἔργον, πιστὸν γὰρ ὅθεν ἡμῶν μῦθα γῆς μέγ' οὐ,
πρὸς ἐλθόντες ὡς κόνεως ἀπὸ τέρους τὰς ἔξ ὑμῶν τ' ἐταύρων
καταπίπτει.

dito, ut vicem ejus lenitèr & mo-
deratè doleas.

11. *Megaccli.*

ΕT equos ad certamen para-
tos misi, & Teucro, ut num-
mos tibi suppeditaret, præcepi.
Et si quid aliud tibi desit, scribere
ne graveris. Tu quantumcunque
potes petere, ego libenter sum
daturus.

12. *Aglao.*

Quascunque divitias nobis
donavit Deus contra fortu-

næ vices reposuimus, non in ter-
ræ gremio (quemadmodum tu
hortatus es) sed apud amicos dona
nostra recipere volentes. Quin-
te non ita alacrem nobis imperi-
tis, ut imperio exutis apud vos
tamen spes aliqua superesse vi-
deatur. Quod si antea nolue-
ris, nunc demum quasi præstan-
dæ olim amicitiae pignus apud
te finito deponi. Nusquam enim
tutam esse fidem arbitrabimur, si
necesse habeam præterire quasi
pulvere leviores vos sociorum
optimos;

κραπίσεις· ὧν ἐπιτυχύνονται, καὶ αὐτὸς ἐτέρῳ συμπλακῶν
δαίμονι, ἡδυνῆς ὁδὸν ἡπτόν ἐπιτυχεῖν δόξω.

ιγ'. *Herodico.*

Αλλὰ μὲν ἦν χαλῶς πεποιητόν· μὴδὲν ὁμολογῆσαι
πρὸς τὴν δεσποκότα πρὸς ἀμύνης, ἵν' ὥς ἡκιστα πρὸς
αὐτὸν ὑποπίος ἀλάη. ἐγὼ δὲ τῷτο μὲν ἀγνοῦντος ἀνδρὸς ἔργον
ἡγῆμαι, τὸ τὴν ἀγνοῦντα χειρώσασθαι. πρηνὲς δὲ
ὑπὸ σῷ, μὴδὲ σοι φυλάττειν πλὴν ὅτιςσαι ἐξ ἡμῶν
ἀμυνται· ἵνα πρὸς τὸ μὴ παθεῖν, ἡ πρηνὲς κολάζῃ σι-
μῇ, δὲ πλὴν πρηνὲς, αὐτὸ τὸ παθεῖν.

ιδ'. *Eumelo.*

Οὕτως δοκῶντος, ὅτε οὐτὸν ἀδίκῃ τὴν κατάρξασθαι
πλημμελεῖν, ἀμύνεσθαι· τῷ πρῶτῳ γεννιότος
ὑπὸ σῷ, τὸ δεύτερον ἀφ' ἡμῶν ἔσεσθαι πρηνὲς.

ιε'. *Tenacro.*

Ταυτομνηταῖς τὰ λύτερα τὴν αἰχμαλώτων, ἀπὸ
ἐλαβόν, ὑπόδος, μὴ ποιῶντος ἐμὴν τὴν χάριν, ἀλλὰ

ΣΤΗ-

optimos; quibus fœlicibus, etiam si
ipse in aliam inciderem fortunam,
mihi etiam adhuc læto omnia
prosperè evenire videbuntur.

13. *Herodico.*

Αlius fortasse injuria affectus
apud eum qui affecisset de
ultione taceret, ut illum oppri-
meret quam minimè suspectus.
Ego autem inopinantem adoriri
degeneris esse existimo. A te
itaque lacesitus, ut tibi impen-
dentem à nobis vindictam effu-

gias, moneo; ut ante poenam ex-
pectatio, post expectationem, ipsa
poena te discruciet.

14. *Eumelo.*

ΝEquè videtur, neque est in-
justum aggredientem ul-
cisci; tu cum unum feceris, alte-
rum à nobis expecta.

15. *Tenacro.*

Vide Epist. 31.

ΡRetia, quæ pro captivorum re-
demptione accepi, Taurομε-
nitans redde, non ut meo, sed ut
Ste-

Στησιχόρου. ἤ γ' ἐκείνῳ εἰς τὴν τ' ληφομένων εὐεργασίαι, ὁ παρ' ἐμῶν ταύτῃς ἡτημένῳ. τέθηκε μὲν τοι, ἢ πρὶν τούτων αὐτῷ χάρις, εἰς ἀμνήμονας ἀνθρώπους διδόμεν.

15'. Λειφοίτη.

ΤΑ μὲν σὰ, καὶ τέτοιαι ὡς πεπόμενον, καὶ πλείονα ἐπ' ἐμῶν μειζόνων ἀγαθῶν, ἄξια. τὰ δ' ἐμὰ, μὴ βάλῃς μαθεῖν. ὅθεν γ' ἐπ' αὐτοῖς ἔχοντι στήθεα κρεῖττον.

15'. Αμφιόμω.

ΟΥ διδοίμιν χάριτας οἷομαι δωρήμενῳ ἀγαθοῖς ἀνδράσι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. ὅθεν ἄξιόν μὴ ὡς προδεδωκότα με χάριν, ἀλλ' ὡς προσφερόμενόν σοι, λαβεῖν τὸ βουλευτήριόν σε λαβεῖν ἀπὸ ἐμῶν, γράφει. ἔρρασο.

16'. Ερυθία.

ΚΑὶ πρὶν μὲν ἐμαυτοῦ πλείονα οἶδά σοι χάριν, καὶ περὶ τ' κοινῶν παίδων, ὅτι σὺ κατέλιπον, Ερυθία.

Stesichori beneficio restituta. Vivit enim ille, qui hoc petiit ut illis beneficiat; ipsa licet beneficia apud immemores collocata perierint.

16. *Aripbatia.*

ΤUa quidem facta & his, quæ misimus, & pluribus etiam melioribusque sunt digna. Mea autem ne scruteris, quibus nihil magis convenit quam silentium.

17. *Amphimomo.*

ΝON conferre me, sed accipere potius existimo, quæ in bonos colloco beneficia. Quare, cum ea quæ misimus non dedignatus fueris, me, non ut illum, qui prior dederit, sed qui insuper debeat, reputes. Vale.

18. *Erythia.*

ΚUM MEIPIUS CAUSA, tum communis filii, quem apud te reliqui, maximam tibi habeo gratiam, Ερυθία.

σεμνόν, ἢ ἄλλως εὐσεβες ἢ μὴ μνησθαι τὸ τὴ γαγεννηκόταν, ἢ
 τοσαύτῃ ἐνεργηθείσῃ χάριτι. ἐπεὶ τοι πατὴρ ἀμέλει
 σὺν μάλλων, ἢ μητέρας ὅτι. ὅτι τὸ ἴσον, ἢ ὁμοίαν τὴν πατὴρ
 ἀνὲν δίκῃ πατὴρ τέκνων αὐξήσει, ἢ τὰ μηδὲν. ἀλλ' ἢ μὲν
 σὺν τῇ κυήσῃ, ἢ γεινήσῃ, καὶ πεθνήσῃ, μνείας ἄλλης
 ἀνέτλησε πόνης· ὁ δὲ ὁκράφει τὸ ὑπὸ τὴν πένης, ἢ πε-
 λευθέντος, ἀπολαύσεως μετέχει ἀξιοῖ, δυσχάλην περὶ τὴν
 ὁδόν. ἰδίαι παρὶ δὲ τὴν ἄλλῃ ἢ τῇ μήτηρ, ἀφ' ἧς ἐμὰς
 φυγὰς, περὶ τὴν ὅπως κακοπία καὶ τελειώσεως, τὰς ὑπὲρ ἀμ-
 φοῖν μόνῃ φροντίδας ὑποτάσσῃ. ὥστε ἢ σὺ τὰς εἰς ἐκατέρως
 τοὺς γονεάς εὐχαιρίσας, μὴ μὴ τῇ πάντα ποιήσῃ
 ἀπαρτοῦ. πεπληρώσεται γὰρ σοὶ ἢ τὰ πρὸς τὴν πατέρα ἀ-
 χαια, ἀφ' ἧς εἰς τὴν μητέρα φιλανθρώπων. ὅθεν γὰρ ἀπα-
 τήσω πλεῖον εἰς ἐμαυτὸν, ἀνὲν εἰς ταύτῃ εὐσεβήσης· μάλλον
 δὲ ἢ προσεληφέναι ὡς σὺ πολὺ μέρους ἐνεργηθείας ὁμολο-
 γήσω. πρέπει γὰρ σοὶ μὴτε χάριν περὶ πολλῶν ἀποδιδόνῃ,
 μεγάλης ἐνεργείας ἀρχὴν κτήσεσθαι πρὸς πατέρα.

κ'. Τῷ

honestum est, atque piura, ut eo-
 rum qui illum genuere, & tan-
 tis etiam affecere beneficiis, gra-
 tē meminere. Velim nihilomi-
 nus ut patris potius, quam matris
 sis immemor. Neque enim ille
 in liberis educandis similem, aut
 ullo modo aequalem cum illa cu-
 ram fortitus est, quae non modò
 infantera diu in utero gerit, in
 lucem edit, & nutritur, sed a-
 liis propè infinitis laboribus ex-
 hausta est, dum pater nihil mo-
 lestiae expertus filio à matre in-
 stituto, & jam adulto una frui

optat. Tua vero mater prae aliis
 singularem in te educando labo-
 rem perpessa, exulante me, utri-
 usque parentis curam sustinuit.
 Quare gratiam utrique debitam
 illi uni referas, quae sola pertulit
 omnia; ita benevolentia in ma-
 trem officio, quod patri debetur,
 satisfaciat. Nihil ipse postulabo,
 nisi ut in hanc benevolē te geras;
 imò abunde me accepisse à te gra-
 tiam confitebor: & tibi pulchrum
 erit dignam matri gratiam refe-
 rendo, de patre etiam bene me-
 rendi initium sumere.

κ'. Τῷ αὐτῷ.

ΤΑ μὲν ὡς πατρὸς εἰς υἱὸν ἔοικας δέμα, Πανυό-
λα· τὰ δὲ ἐκ σὺ πατρὶ διανάμνηται ἐκ ἀνι-
στρέχειν, ἀμαρτάνεις. πωυθάιομαι γάρ σε παιδείας (ὃ πολ-
λάκις ἐμεμφάμην) ἐκ ὅτι μελεῖσθαι. ἄλλω δὲ χάειν ἐκ
ὅτι ζητῶ λαβῆν παρὰ σὺ, ταύτης ὑπερήσας ἴσθι δὲ, ὅτι
καὶ τὸ παιδείας συμφέρον, εἰν χάριστασθαι βυλῆτης, ἐκ ὃ
ληφόμνηται καὶ χάειν, ἀλλ' ὃ δώσωι μᾶλλον κατῆξει.

κα'. Μεσσηνίοις.

ΠΟλύκλητοι (ὡς πωυθάιομαι) καὶ ἰαλεὶν ὑμῶν μέμ-
φρασι, ὡς πωυθότιω Ακαραντίων γεγονότα,
ὅτι με χέμονται λαβῶν, διανάμνηται Σποκλῆναι,
χαλεπωτάτης ἐξήρπασε ἰόσθ καὶ καὶ ἔπαμον αὐτῷ καὶ διχαρ-
σιώης, κατηγρεῖαν ἀδικίας πειποιεῖσθε καὶ τῷ ὁμολογεῖ-
της, ἐκ ἀρχαῖσθε. ἐγὼ δὲ θαυμάζω καὶ τέχνης αὐτῷ καὶ πτόπει
μᾶλλον, ὅτι δὲ θήσονται με πτωθεῖς, ἐκ ὡς Τύραννοι ἀνι-
ρηκεν,

20. *Eidem.*21. *Messanensibus.**Vide Epist. 70. & 1.*

QUæcunque pater filio debet
accepisti, Paurola. Quæ
tu patri debes, dum non refers,
& potes tamen, peccas. Audio
enim te (quod jam sæpe repre-
hendi) eruditioni negligentius o-
peram dare. Aliam à te gra-
tiam peto nullam, si hanc non
consequar. Scias autem, si mihi
hæc in te gratificari velis, huiusce
literaturæ fructus non ad eum,
cui facta est gratia, sed ad eum,
qui facit, perventuros.

POLYCLETUM medicum vestrum
accusatis (ut audio) quasi pro-
ditorem Agrigentinorum, quod
cum me ægrotantem occidere
posset, è gravissimo eripuerit mor-
bo; & quod illi in justitiæ lau-
dem cedere debet, injustitiæ vi-
tio vertitis; neque hoc confiteri
vos pudet. Ego autem cum ho-
minis artem, tum magis ingenii
probitatem admiror, quod me
moribundum sibi in manus tra-
ditum, non ut Tyrannum sustu-
lerit,

ρηκεν, ἄλλ' ὡς ἰουῦνται ποιήσας ἔστωσε. καὶ ἀφ' ἡμ' τὴν ὑμε-
τέραν μίμνῃ, οὐδ' ὅποιον πέποιθε χακόν· ἀφ' δὲ τὴν
ἐμὴν εὐχαισίαν, ὅμοια τοῖς πρώτοις Σικελιωτῶν πεπλή-
τηκεν· οἶδα γοῦν, ὅτι ἀφ' ἧ' ὄσον τ' εὐχαισθεῖων, πάν-
τες εὐχάσθ' ἐπεσθότα μᾶλλον Λεργαγανίται, ἢ τυραννοκτό-
νοι Φαλαέειδος ἀκυθιῶται.

κβ'. Ανδροκλδ'.

ΚΑγὼ μὲν ἐσπεύδασι μένως ἐπέταλχα Στῆσιχόρῳ, μη-
δὲν ἀχθεσθῆναι περὶ τῆς ἀφρολογίης, ἣν κατ'
αὐτῷ πεποιήνται πρὸς με· ὁ περὶ Εὐβυλοῦ, καὶ οὐδὲ
δὸς μοι ταύτῃ τὴν χάριν, ἀνάδοχ' αὐτῷ γινόμενος,
περὶ τ' μηδὲν ἐμὲ ποιησέν κατ' αὐτῷ πεπιστευμένῃ. μᾶλ-
λον γὰρ αἱ περὶ αὐτῶν, ὡς τὴν ἀρχὴν ὅσδε ἐπεβλεψήτω
καὶ αὐτῶν, (ὅσῳ ἀμολογήχασιν) ἢ ὡς ἀφ' αὐτῶν εἰσὶν
ποιήσας, ἀλλ' ὅτι ἀφ' αὐτῶν εἰσὶν ἰδίᾳς χακουρίας εἶναι ὅτι-
βεβυλολογίας.

κγ'. Πυθα-

lerit, sed ut ægrotum suā dili-
gentiā conservarit. Jam propter
vestram accusationem nihil ma-
li passus est; propter meam au-
tem gratitudinem ita opibus a-
bundat, ut ne primoribus qui-
dem inter Sicilienses cedat. Et
fatis scio, cum meam reputetis
liberalitatem, vos omnes optare,
ut Agrigentinarum proditores
potius, quam Tyrannicidæ Pha-
laridis audiat.

22. *Androcli.*

Vide Epist. 147.

EGo ipse ad Stesichorum ve-
hementius scripsi, ne omni-
no sollicitus esset de criminatione
quam ad me cum Eubulo conjurati
detulerunt. Tu autem nobis hanc
concede gratiam, ut sponsor illi
fias, me nihil mali de eo credidisse.
Facilius enim mihi persuasum erit,
nullas mihi infidias initio ab illis
instructas esse, (quod tamen ipsi
confessi sunt) quam eos carminibus
illius, ac non suā potius malitiā ad
insidiandum fuisse adductos.

23. *Pytha-*

κγ'. Πυθαγόρα.

Η Φαλαρίδης τυραννίς, ἡ Πυθαγόρου φιλοσοφίας πλεῖστον ὅσοι δακὺ καυχέσθαι. καλύει δὲ ὁμοῦς ὁδόν, ἐπὶ τῇ τῆς ἕως ἐχόντων, συγχευόμενοι ἡμᾶς, ἡ ἀπεικὴ ἀφ' ἑκείνων ἀλλήλων λαβεῖν. διύατο γὰρ ἂν καὶ τὰ πόρρωθεν διαγῶτα σωμαγαγεῖν εἰς ταῦτόν ὁμιλία. ἐγὼ μὲν οὖν ἀκοῇ τὰ πρὸς σὺ πωθητόμενον, ἀειστοὶ ἄνδρα πίπτειμαί σε (εἰ). σὺ δὲ πρὸς ἐμὴν μὴ κείνῃ. ψευδὴς γὰρ με δόξα ἀνταρῶν καὶ μὴ ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔστι ἀσφαλὲς ἀφικέσθαι πρὸς σέ, δι' ὧν κατηγορεῖμαι τυραννίδα. ἄνευ μὲν γὰρ ὅπλων καὶ δορυφόρων ἐρχόμενον, εὐεπιχείρητος ἔσομαι. μὲν ὅπλων δὲ καὶ φρουρῶν, ὑποπίθω. σοὶ δὲ πᾶσα ἀσφάλεια κινδυνῶν ἀπαλλαγμένη, καὶ πρὸς γενέσθαι πρὸς με καὶ μὲν ἡσυχίας συμβιῶναι. λαμβάνειν δὲ με ἀφ' ἑκείνων, εἰ μὲν ὡς τύραννοι ἔξεταζης, ιδιώτῃ εὐρήσεις με μάλλοι, ἢ τύραννον· εἰ δὲ ὡς ιδιώτῃ, ἔχοντά π' ἀφ' ἑκείνων ἀνάγκη καὶ τυραννίς. κρατεῖν γὰρ ἔχ' οἷον τε ποιαύτης ἀρχῆς,

23. *Pythagoræ.*

Phalaridis Tyrannis, & Pythagoræ Philosophia immixtæ quantum distant; nihil autem impedit, etiam si hæc ita se habeant, quo minus simul congressi alter alterius veros mores experiamur; consuetudo enim etiam maxime disjuncta conciliat. Ego quantum de moribus tuis fando audiui, te bonum virum existimo; Tu autem cave ita de me iudicium facias, me enim mendax premit fama. Præterea mihi

non tutum est ad te accedere, propter eam, cujus accusor, Tyrannidem. Infidiis enim, si absque armis & satellitibus proficiscar; sin illis instructus sim, suspicioni ero obnoxius. Tibi vero sine periculo facultas datur, & ad me tuto perveniendi, & mecum unâ placidè vivendi. Mores meos exploraturus, si Tyrannum expectes, invenies potius privatum; si privatum, nonnihil etiam, quoad necessitas postulat, Tyranni deprehendes. Tale enim regere non potest imperium,

ἤς, ὁμότητι μὴ χερόμηνι. εἰ δ' ἴπαι οἱ τυραννίδι δεσ-
 τότης ἀκύνδυνος, ἀφ' οὗ τὰλλα, ἢ ἀφ' οὗ τὸ σὺ ποῦ
 συγγενέσθαι. πείσομαι γάρ σοι ἢ ἡμερωτέραν ὁδὸν πορευ-
 θήναι, εἰάν τὸ πιστὸν εἰς σωτηρίαν καὶ σωματοσμονδῶ, μὲν ἢ
 Πυθαγόρου λέγειν ἢ ἀλήθεια προσεβόησεν.

καλ. Θύρακι.

ΠΟΤΕΡΟΝ ἑμαυτὸν ὡς ἀσαφῶς χερόνεται μέμφομαι,
 ἢ σὲ ὡς ἐκυσίως μαθεῖν μὴ βερόμηνι αἰπάσομαι,
 ἀγνοῶ. δύο γάρ σοι μυριάδες ἐκ λοισμῶν λε-
 λοίπασιν. εἰ σαφέστερον ὅπζητῆς διδαχθῆναι, τοὺς ἄλλω
 σὲ πρόπῳ διδάξονταί, ἢ σὺ μαθεῖν αἶν ἡέλῃσας, οἱ τὰχὶ
 πρὶ ἡμῶν προσδεῖχ. ἔρρωσο.

κε. Λεοντιάδην.

ΟΥ ΝΥΝ, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη σοι γέγραφα, μηδεμίαν
 ἄλλω ἐν χειρίσιν, ἢ ταύτην ἡμῖν ἀποδιδόναι δεῖ
 ἔμφρονος (εἰ ἄρα νομίζεις ὑφ' ἡμῶν εὖ πεποιητῆναι διὰ τὴν γὰ-
 ρον)

num, qui nulla, utitur servitia. Si
 quā autem ruta esse possit impe-
 ranti clementia, uti propter alia,
 ita propter hoc praesertim, ut te
 conveniam, effragito. Facile enim
 mihi persuadebis, ut humaniore
 insistam viā, si, ubi fidem tan-
 quam salutari consilio daturus sim,
 ad confirmandam Pythagorae sen-
 tentiam ipsa etiam veritas accedat.

24. Θεοφί.

Utrum meipsum acculem
 quod obscurius scribam, an

te, quod de industria nolis intelli-
 gere, ignoro: ex rationibus enim
 duarum adhuc myriades apud te re-
 stant. Si clarius queri cupias,
 eos qui alio te modo doceant,
 quam doceri velis, à nobis brevi
 perventuros expecta. Vale.

25. Λεοντιάδην.

Tibi non jam primum, sed
 saepe scripsi, non aliam
 nos à te expectare gratiam pro
 uxore (si quidem te à nobis be-
 neficium accepisse patet ob nu-
 ptias)

μοι) τὸ σφύρειν. ὁ αἰνῶν, δι' ὃν ἡμῖν οἷα δοῖν χάριτας ἀπο-
νέμειν, ἔξ ἧς ἡ συνάφεια ἔως ἡμῶς γίνεται, ἀρχὴν εἰ-
ληφέναι σοι φαίνεται. ἔρρωσο.

κτ'. Λειφραδῆ.

Α γάδεια, καὶ νεότητος ἀβυλία, πολλὰς ἀνθρώπων
ἀπάλεσεν. οἷς ἀμφοτέρωθεν τοῖς πάθεσιν, ἴσθι σὺ τ'
ὑὸν κεχρημένον. ἀδικέμεν. Δ' ὑπὸ αὐτῷ δι' ἃς παθῆ-
ρηναι αἰτίας, τ' ἀμυναι ἐπέσχηκα, σὸν βυλόμενος, ἐκ ὁκέτω
χρεῖζεσθαι. μαρτυρῇ γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἀείλῳ ἐπιέκειαι
ἔχον πατρὶ σταντῶ. δόωρ ἐκ ἐδοκίμαζον δι' ὑὸς ποιηταί,
λυπεῖν γῆρας πατρὸς οὐδὲν ἀδικοῦντος. ἔνα γὰρ ἔχον πᾶντα
τῶτον, εἰ καὶ πάντῃ φαῦλός ἐστι, δι' ἐρημίαν ἄλλα ἀφ-
δόχῃ, τέργεις. χακίαν γὰρ ὑὸς, πατρὸς εὐνοία νικᾷ. εἰ
μὲν τοι μὴ παύσεται πλεονάζων, ἀπειρή δὲ καὶ τοῖς
σοῖς πατρὶ γέλμασι καὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μὴ ἀγνοήσῃς,
ὅτι καὶ περὶ ἐμαυτῶ καὶ περὶ σὺ λήψομαι τὰς παροπλι-
σας παρ' αὐτῶ δίκας. ἵνα δὲ, ὅταν ἐκ' αὐτῶ γένηται τῷ
κακῷ,

ptias) quam ut illam ames, cuius
causâ gratias nobis deberi existi-
mas, utpote à quâ tecum nostri
sanguinis conjunctio auspicata est.
Vale.

26. *Ariphradi.*

Ιnsolentia & juvenilis temeri-
tas, quibus utrisque vitiis
filium tuum abreptum scias, mul-
tis fuerunt exitio. Ob causas,
quas tibi dudum commemoravi,
Injurias ab illo passus à vindi-
ctâ paulum abstinui, ut tibi, non
ut illi gratificarer: mihi enim

multorum testimonio singularis
tua æquitas constat. Quare nolui
ob filii vitium patris minimè
peccantis contristare senectutem.
Nam filium hunc, quem unicum
haves, etiam si omnino malus quia
tamen unicus sit, amas: nimirum
eges succedere; & filii malitiam
patris superat mansuetudo. Si ve-
ro delinquere ultra pergat, & ne-
que meis monitis neque tuis præ-
ceptis obtemperet, ne ignores,
me & mei ipsius & tui gratiâ de-
bitas ab illo poenas exacturum.
Ne autem cum in hoc incidere
malum,

χακῶ, ἀφαινεῖναι οἱ οἷς ὅτι, μὴ παραποιητῇ δοκεῖν ἡγο-
κέναι, τὰ ὑπὲρ ἐμῶ γεγραμμένα πρὸς σέ, καὶ πρὸς αὐτὸν
ἐκείνους περὶ τῶν αὐτῶν ἐπέταλχα. ἔρρωσο.

κζ'. Αντιμάχω.

ΕΙ μὲν ἔχον οὐκ ἀποδίδως τὸ δάνειον, ἐκὼν εἴ ποτε
εἴς· εἰ δ' ἔκ' ἔχον, ἀδικεῖς μὲν, τὸ δὲ ἀκύνει πρὸς
τοῖς ἀνθρώποις λογισμῶν σιγήσῃς ἀξιῶται. ἡ δὲ
σιγήσῃ, γίνωσκε, ὅτι μίλλησίς ὅτιν ἀπολήψῃς; ἢ παιτε-
λὴς χρημάτων ἀπόγνωσις.

κη'. Λειτομήν.

ΜΗ συνάχθῃ μοι περὶ τῶν τραυμάτων, ὡς πέπω-
μαι καὶ τῶν πόλεμον. τὸ μὲν γὰρ εὖναι καὶ συμ-
παθεῖς σε ἀγαπᾷ· ποσὺν δ' ἀπέχω τῶν βαρέως φέρειν
ὅτι τοῖς τοιούτοις, εἰ καὶ πρὶν ὀλίγον ἦλθον ἐξ αὐτῶν ἀπο-
θανεῖν, ὥστε ἀπολατὸν ἔθανά τε οἷον πᾶσιν ἀνθρώποις,
εὐξαίμην αὖ καὶ τῆς εἰμαρμένης θάπτον (εἰ καὶ πλείονα μοι
χρόνον ὅτι τέλει ζῶ) οἷον πολέμου τελευτῆσαι. τί γὰρ ἀνδρὶ
γενναίῳ

malum, suam expendens condi-
tionem, ignorantiam simulet, ea
ipsa, quæ ad te jam scribo, etiam
illi per literas indicavi. Vale.

27. *Antimacho.*

ΣΙ solvendo sis, & debitum
non reddis, sponte iniquus
es; si non sis, nihilò minùs in-
juriam facis, etsi quod ab invito
admissum est hominibus rem
candidè æstimantibus venià di-
gnum videatur. Hoc verò scias,
ejusmodi venià pecuniæ solutio

differtur, non de eâ desperatur.

28. *Aristomeni.*

ΝΕ tibi doleat quòd ego vul-
nera in bello acceperim.
Grata quidem mihi est bene-
volentia tua, & commiseratio:
Tantum autem abest ut illa mo-
lestè feram, etiam si iis poenè con-
fectus fuerim, ut cum plerisque
mors detestabilis videatur, opta-
rem ego, citius quàm destinata
dies poscit, (si fortè longius abfit)
in bello perire. Quid enim viro
forti

γυμνάσιον μῦθοι ἀγαθοί, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ νίκης ἀγωνιζο-
μένων, ἀπερείσασθαι τὸ βίον;

κθ. Ξενοπίηφι.

ΟΥκ ἀχθόμεν ταῖς ἀφροδοῖς, ὅτε ταῖς δίδας αἰ-
σχέται ἐφ' ἡμῖν ① μὴ διχάσως κατηγεροῦνται.
καὶ τὸτο δι' ὅθεν ἔπειν πίπτοντα, ἢ ἀφ' τὸ γινώσκειν,
ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσιν χακοῖς, ἡμεῖς δὲ ἀφ' αὐτῶν καὶ
λατῶν πλεῖον ἰσχύσαν ἀνάγκην τοῦτο γινώσκειν συνέβη.
ἀφ' ἑρμῆ δὲ χαθόντι, ὅτι ἐγὼ μὲν τύραννος ② εἰμι, ἔχου-
σιν ἀφ' αὐτῶν ἀρχὴν ἔχον, ὁμολογῶ. ὑμεῖς δὲ ἰδιῶται
γεγονότες, πρὶν ὅσον δεδοίκατε νόμοις, ὁμολογεῖν δεῖν
ἀρετῶν.

λ'. Καταναίους.

ΑΧΘΕΝΤΕΣ αἰχμαλώτους τὸ ὑμετέρων πολιτῶν πιάς,
ὁδομίαν ὅκ τῷ μυνεῖν ἔχοντες ἐλπίδα σω-
θῆναι, διὰ τὸ μὴ σφόδρα ὑμῖν αὐτῶν ἀναμνησθέντων μέ-
λειν, οὐνοσε, ὅκ ὀπιλολησμένους ③ τὸ πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας
ἀπάντων

forti præclarius, quàm pro virtute
& victoriâ certantem, animam
projicere?

29. *Ξενοπίηφι.*

PArum me sollicitum habent
calumniæ, aut eæ, quas de
me iniqui censores foveant, opi-
niones. Neque hoc animo sum,
nisi quòd alios naturâ prævos
esse cognoscam, mihi autem hæc
ex eâ, quæ Diis etiam poten-
tior est, necessitate contigerint.
Quin & hoc mihi vobisque in-

terest, ego, cum tyrannus sim,
adeoque mei juris, *quicquid com-
misero* palam fateor, vos autem
privati, legum metuentes, quod
ingenuè fatendum erat, negatis.

30. *Catanensibus.*

CAptivos quosdam è vestris
civibus, qui spem mini-
mam salutis conceperant, serva-
vi, eò quòd vobis eorum cædem
non admodum tristem fore in-
telligerem; nec tamen ita ve-
stræ erga nos inimicitie oblitus:
omnium

ἀπάντων ᾧ ἂν εἴην ὀφειλομένοις, ἐπεὶ τῷ θυμῷ μικρότερον δίκαιον ἢ ὑμῶν λαβεῖν καταφρονήσαιμι. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀξία ὑποχρῆναι μοι, τῷ ὑμῶν τὸ μέγεθος καὶ συμφορᾶς, ὧν ἐδράσατε, κακῶς ἀναμνήσθαι.

λα'. Ταῖς Στήσιχόρου θυγατρῶσι.

Ταυρομενῆται μὲν (ὡς ἔρ ὧν γράφετε ὅτις με, σὺ πολὺν ἔχειν λέγεσθαι ὡς τῷ πατρί, ὅτι μετήλλατε τὸ βίον) ὁδὸν ἡμῶν ἦσαν ὀπιτήδευοι τυχεῖν ὀφειλόμενοι. ὁδὸν δὲ ὡς ἐμοὶ πρόποτε πλημμελεῖντες ἔτ' ἔλαθον ὅτι μῦθοι, ἐξέμελλαν ἀδίκως καὶ κατ' ἐμοὶ πόλεμον. Στήσιχόρου δὲ ὅτι μόνον ταύτης τῇ χάριτος ἀξίῳ ὡς ἔρ ἐμοὶ τυχεῖν, ὡς αὐτῇται δι' ὑμῶν, τὰ λύτερα τῇ αἰχμαλώτων αὐτοῖς, ὡς εἰσεφραξάμενοι, ἀποδοθῆναι ὡς ἔρ, ἀλλ' ἐκείναι πᾶν ἀδυνάτων ὅτι μῦθοι. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῇ αὐτῇ δόξῃ πᾶσι (ὅτι ὁδὸν αὐτῶν εἶποι) ἐμοὶ γὰρ ὁ βίος ὅτις ἐπὶ τῇ. μὴ δὲ βίος τοῖς ἰσχύσει τὸ καὶ Ταυρομενῆται

omnium enim hominum essem obliuissimus, si vobis poenas irā mea moderatiores destinarem. Cum dignas autem mihi lueritis, supplicii magnitudo, quanta perpetrastis mala, vobis in memoriam revocabit.

31. Stesichori filiabus.

Vide Epist. 15.

Ταυρομενῆται quidem (quorum gratia ad me scribitis, &c. patris iussu, antequam e vita cederet, vos hoc facere significatis) nullo erant digni humani-

tatis officio. Mihi enim, ne ullo quidem modo laesse, iniuste bellum intulerunt. Stesichorus autem non solum dignus est, qui hanc gratiam a nobis consequatur, quam per vos petit, ut pretia scilicet quae ab iis pro captivorum redemptione exegi reddi jubeam; sed etiam si quid supra meas propemodum vires postulare. Etiam si enim quibusdam mortuus videarur (quod sane nemo sapiens dixerit) mihi tamen ejusmodi vir non est mortuus; neque odium meum in Tauro-

μνηστῆρ μῦθος, ὥτε Στησίχρεσι ἀπὸ τῶν ἀμύμων π μὴ λα-
βῆν, ὡς Φάλαρις ἔχει τὴν ἕξοσιν. πάντες μὲν γὰρ ἀνθρώ-
ποις ὑπὲρ ἐκείνους ἀρέπῃ πικρῶς, περὶ ὧν δὲ πάντων
ἐμὲ, τὸ ὅτι ποσά τας μυνείας ἀνθρώπων, ὡς ἐπεμάρτην,
ἀνδρὸς ἐκπαινετέρας ψυχῶν οὐκ ἰδόντων διὰ τὰ τε χεῖ-
ματα αὐτοῖς ἀποδοῦναι. περὶ ταῦτα· καὶ τὸ χεῖν ταύτῃ ἐ-
δεδόκειαι τῷ πατρὶ ὑμῶν (μὰ τοὺς θεοὺς) ἀλλ' αὐτὸς παρ'
ἐκείνους μᾶλλον εὐληφέναι νομίζω.

λβ'. Κειρομήμων.

Α Γαθοὺ μὲν ἔργον φίλος καὶ σὺ ποιῆς, καὶ πάντες ὅσοι
πλεῖστον τί μοι εἴ μετεῖς περὶ ἀνδρείας μαρτυ-
ρεῖς, πεπεισμένοι ταῖς ἐμῇς βελῶνς ἢ περὶ ἑξίστην ἡγήσασθαι
Λεοντίους. ἐγὼ δὲ σαφῶς οἶδα καὶ μὲν ἀναγκαῖον ἀμυνθῆναι
ὑπὲρ ἐμῶν πεπραγμένων, καὶ δὲ ἐκταγοπατίειν νίκην ὑπὸ
τῇ τύχῃ κατωρθωμένην. ὅθεν γὰρ ὅστις, ὃ φίλτατε, τὸ εἶ
ἀνθρώποις, ὅτε μείζον, ὅτε ἑλαττον, ὃ μὴ ταῖς ἐκείνης ῥο-
παῖς βεβαῖται.

λγ'. Κτη.

menitas tantum valere potest, ut
Stesichorus quicquid in Phalaridis
potestate fuerit non consequatur.
Sicuti omnes ab illo vinci de-
cet, ita me omnium potissimum;
qui ex innumeris quos novi ho-
minibus illustriori animam vidi
neminem. Quare reddi illis pe-
cuniam iussi, & me beneficium
hoc (Deos testor) non in pa-
trem vestrum contulisse, sed po-
tius ab illo accepisse existi-
mo.

32. Critobemo.

PRobi amici officium & tu
facis, & quicumque Leon-
tinos victos esse meis consiliis
aut factis persuasi, fortitudinem
meam supra modum predi-
cant. Ego vindictam me sumptis-
se necessariam novi, optatissi-
mam autem victoriam fortunæ
esse ascribendam. Nihil enim hu-
manum est, o amicissime, neque
tam grande, neque tam exiguum,
quod illius momentis non stat.

33. Cie-

λγ'. Κτησιόππω.

ΟΥτε παῖτες, ὁπηνίκα Ταυρομνίται ἀδίκως ἐξ-
 ὤνεγκαν τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον, ἀπολυτρώσας
 τοὺς αἰχμαλώτους, ἐκείνοις ἐχειρόμην· τῷ κοινῷ δὲ
 νόμῳ τῆς Ἑλλάνων, οὐκ ἠδυνώην· ἔθ' ὕπερ ἀπο-
 δίδους, ἀ πότε ἔλαβον, ἐργετῆς τοὺς ἀποληλομένους,
 (ὅσῳ ἀνείδεις) αὐτοῖς ἀπέδωκα, Στησιχόρῳ δὲ παρ-
 ὄντα μὲν ἀφ' αὐτῶν τῆς θυγατρὸς, περὶ αὐτῶν ἐπέδωκα.
 Ταυρομνίται μὲν αὖ καὶ πενηκόσι Στησιχόρῳ χρεὶν
 εἰδέσασθαι ὡς ἔτυχον. Στησιχόρῳ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ τρέ-
 ποις. ἐγὼ δὲ, περὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκείῳ χάρι-
 τας εἰδὼς, ὁδεῖν περὶ τῆς παροφειας ἀμνημονήσαι. κ-
 νώσκω γάρ, ὅτι δι' αὐτῆς αἰτησαμένός τι παρ' ἐμοῦ, καὶ
 τυχαί, Ταυρομνίται μὲν εἰς χεῖρατα εὐηργέτησεν ἐμὴ
 δὲ εἰς ὀφειλὴν (ἥς ἔχειν ὡς ἀνθρώπων ἀπίστῳμα)
 χρεώσθη.

λδ'. Πολυ-

33. Ctesippo.

Vide Epist. 15. & 31.

NEque antea, cum Tau-
 romenitis injustè mihi
 bellum inferentibus captivos di-
 misi, illis gratificatus sum, sed
 communi Græcorum legi obse-
 cutus: Neque postea cum quæ
 ceperam reddidi, illis gratum
 feci, (quod *mihi* exprobras) sed
 Stefichoro, qui eâ de re legatio-
 nem mihi per filias misit, mo-
 rem gessi. Tauromenitæ igitur

mortuo etiam Stefichoro pro iis,
 quæ adepti sunt, gratiam referant,
 Stefichorus autem suis moribus.
 Ego vero cum magnam illi gra-
 tiam multimodis debeam, neque
 hujus obliviscar legationis. Ex
 eo enim quod hoc a me impe-
 traverit, scio illum Tauromeni-
 tas in augendis opibus, me au-
 tem, datâ hac benignitatis, (qua
 me homines minimè prædi-
 tum esse credunt) demonstnan-
 dæ opportunitate, beneficio af-
 fecisse.

34. Πολυ-

λαΐ. Παλυδεύκη.

Ο Αὐμάζειν ἀγέ τ' ὅπερ ὁλῆς ἔοικας τ' ὠδὴν πολὺ με-
ταβολὴν ἔβίβης, ὅτι τ' ἄλλων χροῖον θρασύ-
προς ἢ κατὰ τύραννοι ἐμφανὲς ὦν, ταυτὶ ὁδὸν
τοῖς ἀναρχοποιότοις ὁρῶμεν. ἐγὼ δὲ οὐδέποτε ἦδη φεύ-
γω πάντας ἀνθρώπους. πίπῃ γὰρ ἔτι πρὸ ἄλλοις ποινῇ, ἔτ'
οἱ φίλοις βεβαίον ὦρον. διὸ πάντα πολυπόως ὁπλίζουσ,
τ' αὐοικητον ἐρημίου οἱ Λιβύη, ἔμετ' ἀνθρώπων βίβης ἀρε-
παιτέρειαν ὑπολαμβάνω, καὶ τὰ θηροβάται Νομάδων οἰ-
δαυτήματα. μᾶλλον γὰρ ἐμπλασθεὶς λέγουσιν ἀκινδυνόως
σωταυλιστάμειν αἶν, καὶ σωβινηθείην ἐρπετοῖς πᾶσιν, ἢ τοῖς
νῦν ὕσιν ἀνθρώποις. ποσῶτον ἡμῖν αἱ πολλαὶ καὶ ποι-
κίλαι, καὶ συνεχεῖς τύχαι ἐμπειρίας, καὶ ποιηρίας μετί-
δακον.

λαΐ. Πολυγνώτη.

Κ Αἱ ἔδωρεῖσθαι τί σοι παρὲς τὸ μᾶλλον, καὶ ἔχρᾶ-
φειν πεπαύσομαι, Πολύγνωτε. πέπαυσο δὲ καὶ
σὺ

34. *Polyuci.*

MIrari per epistolam videris
tantam vitæ meæ muta-
tionem, quod cum antea auden-
tius quàm Tyranno conveni-
ret in publicum prodire solē-
rem, nunc ne ab amicissimis
quidem conspiciar. Ego jam fe-
dulo omnes fugio, fidem enim
neque apud alios, neque apud ami-
cos stabilem inveni. Quare omni-
bus diligenter perspectis, deser-
tam in Lybiâ solitudinem, aut fe-
rarum illud hospitium, Numi-

diam vitæ inter homines ac-
tæ præferendam existimo. Tutius e-
nim inter leones omneque repti-
lium genus unâ versarer, ac-
tæ dormirem, quàm inter hujusce ge-
culi homines. Tantam nobis vari-
frequentes, & propè assidui ca-
sus experientiam simul, & ægri-
tudinem attulerunt.

35. *Polygnote.*

Tibi & aliquid donare, Po-
lygnote, & scribere in
posterum definam. Define vero
tu

οὐ γὰρ ὑπὲρ ἐμῶν πρὸς πολλοὺς ἐπαίνοι. τοῖς γὰρ ἔργοις με
κατηγρῶν, δι' οἷα ὁδοῖν πρὸς δέχῃ γὰρ περιπορεύων ὑπὸ
ἐμῶν, τοῖς λόγοις με ἐγκωμιάζεις· ὁδοῖ τὴν το στωϊκῆς, ὅτι
λόγος ἔργα σκιαὶ παρὰ τοῖς σωφροσύνῃς πεπίπτει.

λγ'. Κλεομένηδης.

ΤΩν δωρεῶν ὅσα μὲν σοι πρὸς τὴν γυμνασασθῆναι
ἀνέγκας, πεπόμενα· ἐλαφὲς μετρηταῖς ἀλφικο-
σίαις, καὶ πυρῶν μεδίμνοις τετρακοσίαις· ὅσα δὲ νεότητος
ἔστι, πρὸ ἧς σου, τόντε οἶνον, καὶ τοὺς γραμματεῖς πᾶδας,
καὶ τὰ Στρησιχόρου ποιήματα. εἰ μὴ καὶ ταῦτά περὶ τὸ δῶρε
Συρακούσων ὑποπλέωσαι νεωτέρων ἕνεκα πρὸς ἀγαθῶν
ὑπὸ τυράννυ πεπέμφομαι.

λδ'. Γοργίας.

ΤΑ μὲν ἄλλα γὰρ ὅτι πολλῆς σε πάντα χαλῶς ἡγῶμαι
γυμνάσθαι γὰρ δὲ πρὸς ἀκλῆσιν γὰρ ὅτι τοῖς μέλλουσιν
φειστέον ἰσὺ μάλιστα λογίζομαι. ἐγὼ γὰρ ὅτε πελευτῶν,
ὅτε πελωτῆς εἶδος φεύγω, σωφροσύνῃ ὑπολαμβάνομαι.

εἰ-

tu apud vulgus nos laudare. Cum enim, ex iis quæ tibi misi, nihil accipias, dum verbis me effers, reipsa criminaris; neque intelligis verba apud sapientiores rerum umbram tantum censeri.

vinum, scribas pueros, & Stesichori poemata; nisi quis forte Syracusiorum hæc etiam dona novandarum rerum causâ à Tyranno missa suspicetur.

36. Cleomenides.

ΜUnera quæ gymnasii præfecto conveniunt misimus: Metretas nempe olei ducentos, & quadringentos medimnos frumenti. Præterea filio tuo, quæ juventuti congruunt,

37. Gorgias.

ΙN literis tuis cætera quidem omnia rectè scripta, illam autem de futuro adhortationem nunc potissimum superfluum existimo. Neque enim mortem, aut speciem mortis ullam timeo, & in hoc me sapientem judico.

Fa-

εἰμαρμένη γὰρ ἔχ' ὑπὸ ἀνθρώπων νομοθετεῖται, καὶ καθόλου δὲ
 τὸ ἐξετάζοντα περὶ τοῦτο, ἢ διδίοτα περὶ τοῦ ἐσομένου
 καλῶν, ἢ κακῶν λίαν εὐήδη νομίζω, εἴ τις ἢ θεωροῦναι τὸ
 μέλλον διώσασθαι πέπεισται, ἢ θεωρῆναι φυλάξασθαι. εἰ δὲ τις
 τὸ μὴ γινῶναι δυνατὸν ἠγέται, τὸ δὲ φυλάξασθαι ἀδύνατον, ὅ
 χάριν ἐσώσεται εἰδέναι τὸ γενησόμενον, ὅπως ἀγνοῦντο καὶ
 γνωσκόντες ἔσται; ἔ μιν ἄλλ' εἰ καὶ σὺ τῷ γινῶναι καὶ τὸ φυλά-
 ξασθαι τ' ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις εἴη. φησὶ τις, ὡς γινέσθαι, καὶ διατάξαι,
 καὶ μεταθεῖναι ἄλλο ἀντὶ τοῦ θεωρηώμενου χεῖρον ὅτι
 κέσθαι, ὡς πελιδνῆσαι δύναται, αἶν, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. γὰρ γὰρ
 ἔργον τὸ ποιῆσαι, ἔκ ἀνθρώπων. εἰς θυμηθεὶς δὲ τις τὴν λεγ-
 ομένην ἀπὸ τοῦ Διὸς Αἰακόν, καὶ Μίνω, καὶ Ραδάμανθον, καὶ τὴν
 ἄλλαν ἡμίθεον, ὅτε ἀθανάτους γενόμενοι, ὅτε ἄλλως ἀπο-
 θανόντες, ἢ καὶ τὴν ἰδίαν ἔχοντες εἰμαρμένην, ἢ περὶ μοίρας,
 ἢ θανάτου δυσαναγχετῶν ἢ φοβέμενοι, ἐμπεδόφρων εἶναι σα-
 δεκῆς; μάλιστα μὲν οὖν περὶ καὶ σὺ τοιαύτῳ ἀγένοιον
 εἰ τοῖς ἰδίοις περὶ τοῦ ἀφαιῶν ἔχειν, ὡς μηδὲν περὶ αὐτῶν
 φρον-

Fatum enim sub hominum leges
 non cadit; & omnino de his
 quærentem, aut de futuris bonis
 malisve metuentem stultissimum
 cenſeo, si vel se præſcire poſſe
 futura, vel, si præſciat, effugere
 perſuaſum habeat: at si quis ſe
 præſcire quidem poſſe, effugere
 vero non poſſe ducat, cur ventura
 ſcrutari ſtudet, quæ eodem modo
 vel ſcienti, vel neſcienti evenient?
 Si quis autem ſυὰ illā providen-
 tiā credat averti etiam poſſe im-
 pendens fatum, ita nempe diſpo-
 ni, atque ordinari, ut in melius

cedat, quomodo hæc fieri poſ-
 ſint mihi minimè conſtat: Dei
 enim hoc, non hominis opus.
 Cum autem quis animadverſerit
 Æacum; Minoa, Rhadaman-
 thum, cæterosque ſemideos, non
 immortales eſſe factos, neque ali-
 ter, quàm cujuſque fatum tulit,
 obiiſſe, hunc, ſi mortem aut me-
 tuat, aut ægrè ferat, conſtan-
 tem eſſe dixeris? Quare & maxi-
 mè tu contende talem habere
 de obſcuris, quæ ad te ſpectant,
 opinionem, ut de iis minimè ſis
 ſol-

φρονήζεν. ἐπεὶ τοι περὶ ἡμῶν ὥς μνηστὴρ μεριμνῶντων ὄψασσο.

λη'. Δημότλη.

ΣΤιγνῶμιεν ἔχω σοι κῶν πῶναιόστων. τύραννον δὲ ἔ
γινώσκω, τυράνῳ συμβουλευέας καταθέσθαι τυ-
ραννίδα. θῶν μὲ ὁδῶν μοι διδούς ἐγκύητιν τῆς
ἀσφαλείας, ὃ πάχα αἰ ἐπέειπεν. ἀξιόπιστοι δὲ σκαυτῆς
ἡγούμενος ἀνάδοχοι, καὶ ὑπὲρ τηλικύτους πειράματες σχεδὸν
ἐκ εἰδῶς, ὅτι τῷ κτήσεσθαι τὴν βασιλείαν ἀρχῶν, ὅτι σφα-
λέτερον ἔστι τὸ καταθέσθαι. ὥσπερ δὲ ἰδιώτη τὴν τυραννίδα
πολλῷ λυσιτελέτερον ἔστι τὸ μὴ τυραννῆσαι ἢ τὴν τυραννίδα τὴν
καταθέσθαι, τὸ μὴ καταθέσθαι τὴν ἀρχῶν τὴν τυραννίδος. κα-
θ' ὅλην δὲ τὴν τὴν τυραννίδος ἔπαι, ὅς περὶ γενέσεως καὶ ζῆσος
ἀνθρώπων φρονητέον. ἔτι δὲ ἀνθρώπος ἀκύντος πρὸς τὴν εὐδαι-
μονίαν, εἰ πως γένετο δυνατὸν, ὅσοις μέγα δυσκόλοις ἐκκυ-
ρήσειν ὡς τὴν τὴν βίον, γεννηθῆναι βελήθειά ποτ' αἶ. ἔτι ἰδιώ-
της εὐνοδικῶς τυραννῆσαι, πρὸς τοῦ τυραννῆσαι τοῖς αὐτοῖς τυραν-
νίδι

solicitus, quandoquidem nos ab
omni ejusmodi curâ vacuos esse
scias.

38. Demoteli.

ADhortationibus tuis veni-
am concedo. Tyrannus
enim cum nunquam fueris, Ty-
ranno suades, ut Tyrannidem
deponat; neque Deorum quen-
quam mihi adhibes securitatis
sponsorem cui fortasse confide-
rem, sed teipsum etiam in tantâ
re dignum satis esse censet fide-

justorem; ignarus interim quod
tale imperium deponendi majus
sit quàm acquirendi periculum.
Quemadmodum enim non regna-
re privato satius est quàm regnare,
ita Tyranno sceptrum non depo-
nere quàm deponere magis expe-
dit: & ita de Tyrannide ut de
nascendi vivendique conditione
sentiendum est. Neque enim, si
fieri possit, ut homo nasciturus
audiret quantis vitæ implicaretur
molestiis, in lucem unquam pro-
dire vellet; neque privatus regnan-
di cupidus, si prævideret Tyran-
nidis

D

ρεῖ τοιαύτην κοσμηθῆναι πολυτελείᾳ, ἢ μηδένα γάμοιο δὲ
 εἶ ἡμῶν καλλίων σὺ καὶ παρρησιώτερον εἶπαι, εἰ τῆς τῆ
 γυναικὸς εὐχῆς ἀξία φερώων εὐρεθείης.

μα'. Ἰω πολυτίωνι.

ΕΠιτρέπω σοι πρὸς με πρὸς γένεσθαι, καθὼς ἀξιούεις.
 ὅρκον δὲ ὅσδεῖα σοι δίδωμι, ὅ μιν σε πείσεσθαι
 κακόν, ἀλλὰ πίστιν. εἰ δὲ μὴ τῇ τῇ λόγων ἀπιστεῖς ὑπε-
 ρέσθαι, νῦν με ταῖς ἀληθείαις ἀδικεῖς, ἔχ' ὅτε κατηγορή-
 δης. εἰδὼς γάρ με μινδὲν πώποτε πρὸς βεβηκότα πίστιν,
 ὡς κατεγινώκεις, ὅρκω μετέρχῃ. καὶ τί ἀφαιρεί πρὸς εὐ-
 σέβειαν, ὅρκον ἢ πίστιν συζητᾷ; ἀμφοτέρω γὰρ ἡ γνώμη
 βεβαίη. ἔρρωσο.

μβ'. Πολυτίμωνι.

ΕΙ μὲν δὲ τῷ σκευῇ πρόπονι συχαζόμενος, ἀπιστεῖς ἐμῇ,
 αἰέσει ἐμὴν κατεδικάζεις, ἢ ποιεῖσαι. εἰ δὲ δὲ τῷ
 ἐμῶν, ἀγνοία μὲν πολὺ διημάτευται, ὅσῳ τοι γὰρ ἀπέχω ὅ

παρε-

rem qui tam pretioso munere or-
 naretur. Tu autem nobis pul-
 chrior decentiorque fueris coro-
 na, si te parentum votis digna
 conari compertum sit.

41. *Hippolytioni.*

ΕΑcio tibi copiam, quam po-
 tis, ad me veniendi. Non
 juramento autem, sed fide me
 obstringo te nihil mali passu-
 rum. Sin promissio verbis dato
 non credas, mihi in hac re pro-
 fectò magis injuriam facis, quam

tum quando accusabaris. Cum
 enim noveris me nulli fidem fe-
 sellisse, quasi jam convictum iure
 jurando obligas. Et quid interest
 ad pietatem, juramentum ad fi-
 dem violam? utraque enim æquè
 confirmat voluntas. Vale.

42. *Polytimoni.*

ΣI tuos ipsius mores respici-
 ens, mihi non credas, pruden-
 tiæ me accusas, non malitiæ;
 si meos, eo quod me ignoras,
 errasti. Tantum enim abest ut fal-

παρὰ βίῳα πίπιν, ὥτε ἀπ' ἑμαυτῆς καὶ τοῖς ἄλλοις πέρα
τῆς δέοντος προσέχων, ὡς βεβαιότερα πίπτας ἔχουσι
εὐσέβεια, πολλάκις ἐσφάλλω. ἦγε οὖν ἐμοὶ πεισθεὶς
ἀνδρὶ δόλῳ καὶ ἀπάτης· πεισθάνῃς ἄδικον μὲν εἶδέναι,
μαρτυρήσων δὲ πρὸς ἅπαντας, ὅτι Φάλαρις ἐψεύδε-
ται πίπιν.

μγ'. Τεύκρω.

Αριστομένης τὸ σὺ τὸ χεῖρον παρὰ δόξῃ, καὶ ἰσχυ-
ροτέρῳ ἀφείδῃ τ' ἐκκλημάται. σὲ δ', ὡς ἐπαγ-
γελλῃ, προσδοκᾷ μὲν. ἐγὼ δὲ ἔρρωμαι, εἰ τὴν ἔρρω-
σθαι, τὸ πολλοῖς ὅτι χειρὸς σκῆτα, καὶ τ' πλείων πεισθι-
νόντων, ἂν τὰ χεῖρα μεταμελῆσθαι καὶ περὶ τ' βελτίοναι.

μδ'. Νικίᾳ.

Εφ' οἷς μισῆς σὺ τ' ἴδῃ, ὅτι τοὺς σὺς ἐμμεῖται τρέ-
φεις, ὑπὸ τ' ἄλλαι πάντα φιλεῖται. σιώεις οὖν,
ὅτι πάντες τῆς φιλοκῶντες σὲ μισῶσι.

με'. Ἀδελ-

fallam fidem, ut, cum aliorum in-
genia ex meo æstimatorim, in quo
tanquam religiosius fidem colen-
tibus temere crediderim, sæpe
fuerim deceptus. Veni igitur, mi-
hi que posita omni fraude confi-
das; nihil enim iniqui experie-
ria, & testimonium insuper apud
omnes perhibebis, fidem non so-
lere à Phalaride violari.

43. Τεύκρω.

Αριστομένι tuo data est vil-
la, & Hippolytion crimi-

nibus absolvitur. Te vero, sicuti
promittis, expectamus. Ego qui-
dem valeo, si hoc est valere, cum
multa aggressus, multa consecutus
fuerim, ita ob ea, quæ male cesse-
rint, dolere, ut eorum etiam, quæ
melius evenerint, poeniteat.

44. Νικίᾳ.

QUæ tibi causa est odii in fi-
lium, quod tuos mores non
imitetur, eadem est aliis amici-
tiæ; noris itaque, omnes, qui
hunc amant, te odire.

45. Ἀδι-

μέ. Αδελμάντα.

ΑΚύα σε διαφέρεσθαι πρὸς τὸ ἀδελφόν, ὅποτε
ὑμῶν ᾖ χέρων· σὺ μὲν ἐκῆνοι λέγριτος, ἐκείν
δὲ τῷ μπαλιν σέ. ἐγὼ δ' οἶομαι, μάλλον δὲ χαλῶς πέ-
πυσμαι, τῷ μὲν ἄλλων πάντων ἐκῆνοι (εἶ) χαλῶς· σὺ δὲ ὅτε
ἐκῆνοι, ὅτε ἄλλω ἀνθρώπῳ ὁδῶνα. ἔρρωσο.

μτ'. Αἰγιστάρους.

ΠΑύσαθε με τοὺς φυγάδας ὑποδεχόμενοι· Φάλα-
ει γὰρ ὅτ' ἔω ποιῶν τις, ὅτε χαλῶς, εἰρήνη. μά-
γοιτε δ' αἶν τὸ τοῖστον, εἰ τὰ Μελιταίων καὶ Λεον-
τίων ἴδοιτε· οἷς μὲν γὰρ ἐλευθερίας, Λεοντίνοις δὲ δουλείας
παράηπτο ἐγινόμην. οἷς μὲν, ὅτι τελήρη με κατέδυσαν·
Μελιταίοις δὲ, ὅτι κατὰ δουρομύλον ἐβόλοντο σῶσαι. ἔρρωσαθε.

μζ'. Αἰπαδάς καὶ Θεοπίμα.

ΤΩν ὑπ' ἐμοῦ πεμφθεσῶν δαρεῶν, Αἰπαδάτης
μὲν τὸ μέρτο ἐδέξατο, Θεόπιμο δὲ ὄ. διό
τω

45. *Adimanto.*

ΑUdio te cum fratre disce-
ptare, uter sit deterior;
te quidem illum dicente, &
illo vicissim te. Ego autem opi-
nor, imo penitus persuasum ha-
beo, cæteris quidem omnibus il-
lum, te vero neque illum, neque
alium quenquam esse deteriore.

Vale.

46. *Ægeſteis.*

ΔEsinite à me in exilium pul-
ſos recipere. Phalarin enim

neque beneficiis, neque injuriis fa-
cile quisquam superat: quod faci-
le noritis, si quid Melitenſibus &
Leontinis evenerit, reputetis. Illis
quidem libertatis, his vero servi-
tutis autor fui; Leontinis, quod
triremem meam submerſerint,
Melitenſibus, quod submerſam
conſervare voluerint. Valete.

47. *Antistheni & Theotimo.*

ΜUnorum à me miſſorum
partem accepit Antisthe-
nes, Theotimus non item. Quare
illi

τῷ μὲ οἶδα χάριν, τὸ δὲ ἔμμεφομαι· ὁ μὲ γὰρ ὁδὸν ἡλάν-
τωσέ με λαβὼν, ὅδ' ὁδὸν ἐζημίωσεν.

μη'. Μενεκλῆς.

ΜΗ μεταμέλῃς ζητῶς γινόμενῳ, εἰ βύλει τὸ
πατρὸς ποιχείας, ἀπολιμπανόμενῳ νομοδυνῶν·
ἐπεὶ καὶ τῷ πρώτῳ ζῶντι τὴν πρὸς Καμαριναίων ὑπὸ
ληψὶν πρῶτα πολεῖς. ὑπακρίσεις γὰρ χαλεπὸν δόξεις, ὅτε
ἀληθεία ζητῶς γεγονέναι.

μβ'. Επιφράτω.

Ως πρὸς εὐτυχίᾳ πᾶσι γράφειν ὅμοιας, ἐγὼ δὲ σοὶ τὰ
πρὸς ἐμῷ σωελῶν, εἰ βραχὺ δηλώσω. εἰ τῷτ'
ὅστιν εὐτυχῶν, τὸ γεννηθέντα μὲ ὀρφανίας περα-
γνῶμαι, νέον δὲ ὄντα καὶ περὶ πατρὸς ἐκπέσειν τὸ πατερίδος, ἀπε-
λίσσαι δὲ τὰ πλεῖστα τὸ ὕψος, τραφῆναι δὲ εἰς βαρβάρους ἔθ-
νη, φεύγειν δὲ ἐξ ἀπάσης γῆς ἀδικύμενον, ὁπότε λυέσθαι δὲ μὴ
μόνον ὑπὲρ ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ εὐερίετα μένων· τυραννίσαι δὲ,
ἀπεύ-

illi gratiam habeo, huic non suc-
censeo: neque enim, qui accē-
pit, res meas minuit, neque alter,
qui non accepit, mihi ullam inju-
riam tulit.

48. Menecli.

ΝΕ te bonitatis poeniteat, si
à patris iniquitate alienus
velis existimari. Aliter pristinam
de te Camarinensium opinio-
nem falles. Ad tempus enim si-
mulasse, non reverà bonus fuisse
videberis.

49. Epistato.

QUasi ad fortunatum ali-
quem videris scribere. E-
go verò breviter res meas tibi
exponam. Si hoc est foelicem
esse, à primâ infantia parentibus
fuisse orbatum, juvenem casu quo-
dam patriâ ejectum, maximâ bo-
norum parte spoliatum, inter bar-
baros educatum, injustè ex omni
loco pulsum, insidiis non solum
ab inimicis, sed ab iis etiam, de
quibus bene merui, petitem, Ty-
rannidis tandem adeptæ statim
pertæ-

ἀπὸ χάριτος καὶ ὅτι οἱ τυραννίδι βίοι, εὐτυχῆμεν.
 ἰ. Οἰήτοι.

ΚΑὶ σὺ, καὶ πάντες ὧ φίλοι τῶν ἐν μοι χαί-
 ζοισθε, μὴτε ἔξετάζοντες θεὸς ἐμῷ μηδὲν, μὴτε
 πολυπραγμονοῦντες, εἰ μή τι βυλοίμεν. ποιεῖν γὰρ
 ὅτι τὰ κατὰ τύχην θεὸς ἡμᾶς, ὥς μάλλον ἡδυνῶν
 τοὺς ἐχθροὺς ἀκύνει, ἢ λυπηθῶν τοὺς φίλους μὴ
 στυπακύνει.

να. Επινίκια.

ΤΗΣ μὲν τ' ἄλλων ἐχθρας, ὅσοι τι κακὸν με δειρά-
 ρασιν, ὥς ὠδραλαῖς, καὶ ὀπιλαθοίμεν, (ὅτι
 τοὺς γὰρ ὄντας, ἀγάνιστοι ὀργῇ ἔχουν, ὥς φασί πινες, καὶ
 ὠδραλαῖς) τῆς μὲν τοι Πύθωνος εἰς ἐμαυτὸν δυσμενείας,
 καὶ μόνον ζῶν, ἀλλ' οὐδ' ἐν ἀποθανόντι (ὃ πᾶσι συμβαί-
 νει τοῖς πεπλευτηκόσι) ὀπιλαθοίμεν. ὁ γὰρ τὰ μέγ-
 στα με τῶν κακῶν ἐργασάμενος, ὅπως ὅστις ὁ μὲν τὴν
 ἐμὴν φυγὴν, Ερυθρίαν τὴν γυναικα, βουλομένην ἐμὴν
 δάκειν,

pertaxum, se hoc, inquam, est fa-
 licem esse, faelices sumus.

51. Eteonico.

50. Onetori.

ΕT tu & omnes amici hanc
 mihi gratiam concedite, ut
 nihil de me inquiratis, neque
 meis vos misceatis negotiis, ni-
 si ipse hoc velim. In eo enim
 statu sunt nostræ res, ut magis
 læti fuerint inimici si quid au-
 diant, quàm tristes amici si ni-
 hil audierint.

ALiorum licet inimicitias,
 quicumque me malo af-
 fecerint, quemadmodum horta-
 ris, obliviscar, (Mortales enim,
 ut aiunt, immortale odium ge-
 rere non decet) Pythonis tamen
 in me hostilem animum, non so-
 lum vivus, sed nec mortuus qui-
 dein (quod tamen mortuis omni-
 bus contingit) obliviscar. Ille enim
 mihi habendus est ante omnes
 maximè injurius, qui, me exu-
 le, Erythiam uxorem meam, me
 sequi

δίωκεν, ἀτακτομένη δὲ τὴν γήμαλ', φαρμάκῳ διαφθείρας.

ιβ'. Μεγαρεῶσι.

ΟΤκ ἐλπίζοντες ὑμῶν ἀπολήψασθαι χάριν, τοῖς
τελήρευσ ὑμῶν ἀλγύσας μεθῆκα, τροφαιῶς καὶ ἐμῶ
πλεύσας. εἰ δὲ ἐμνημονεύετε χάριτος, ἐκ αὐτῆς ἐπελάβηθε, ὅτι
πρόσπερὶ τρεῖς ὑμῶν ἀποθήκησθε αὐτὴν σιτοδείᾳ σίτουκα.

ιγ'. Λεοντίοις.

ΛΕωνίδην δὲ ἐξεπέμψατε κατόπισθαι τῶν ἐμῶν προ-
γράτων ἀλόντα, δυνάμειος ἀποκλείναι, σίτουκα
ἐκ ὑμῶν χειρίζομεθα, ἀλλ' ἵνα μὴ ζητῶ, πε-
ρὶ ὑμῶν σαφῶς ἀπαγγέλλῃ τῷ ὄντι καὶ ὑμῶν πο-
λέμῳ. καὶ δὲ ἐμοὶ πιστῶς ἀντιβαδόντα καὶ ὑμῶν ἐδύλω-
σεν, ὅτι πάντες ἐσθλῶς ἐστὲ, πλείονα λιμὸς καὶ φόβος. τὴν
δὲ ὑμῶν φρονεῖ καὶ λίαν εὐπορεῖν.

ιδ'. Ιμεραίοις.

ΕΓὼ πάντα περὶ ὑπὲρ Στιχόχρη προέβην ἐτοιμῶς εἰ με-
κάν, εἰ πρὸς αὐτὴν ἐδῶκα καὶ τῶν μοῖραι ὅπλα ἀράμενοι
ᾤοντο.

sequi cupientem renuentemque
illi nubere, veneno sustulit.

52. *Megarensibus.*

ΝULLA gratiæ à vobis refe-
rendæ spe, captas trire-
mes vestras, manifestè contra me
tendentes, dimisi. Si enim me-
mores essetis beneficii, vobis non
exciderat famis vestræ à me ter
relevatæ memoria.

53. *Leontinis.*

ΛΕονίδα, quem mearum re-
rum exploratorem misistis,
cum captum interficere possem,

servavi; non ut vobis gratum
facerem, sed ut mihi non ultra
querendus esset, qui clarè vo-
bis belli contra vos apparatus
annuntiaret. Mihi enim nullis
tormentis adductus res vestras
fideliter indicavit, vos nempe
omnium esse egenos, præterquam
famis & timoris, horum autem al-
tè magnam apud vos esse copiam.

54. *Himerensibus.*

ΕΓὼ Στιχόχρη gratiâ quid-
vis agere paratus sum. Im-
mo, armis contra fatum sumptis,
de

πρὸς ἔθ' ἡανάτῃ ἀγαθονίσσασθαι, οὐκ ἀν' ὥκησας, ἐφ' ᾧ γε
 θεῶν ἀνδρα πρὸς κάλλος ὑμνωδίας ἐπαυμένον, ὑμῖν τε καὶ
 τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις πρὸς πᾶσι δαίμονι· οἱ δὲ ἀπάντων αἱ
 καθαρόταται θεαὶ Μῦσαι πρὸς τῇ μῆτι ὑμνοπύλων, δι' ἣν
 μέλη καὶ χοροὺς ἐξέμενεν. λογισάσθε δὲ, ὡς ὅποι ποτ'
 ἀν' παρῇ Στῆσιχόρῳ, Ἱμερῶος ὅστις καὶ πάσης μὲν πατρὸς
 κληθῆσθαι ἀφ' ἧς ἀρετῇ, μετὰ δὲ ὑμέτερος. ἅμα δὲ μηδὲ
 οἶεσθε ἓνα τῶν νεκρῶν Στῆσιχρον, ἀλλ' ὅτι τοῖς ποιήμασιν
 τῇ, ἀκοινὰ πάντων ἀνθρώπων πεποίηται. δεξασθ', ὦ Ἱμε-
 ρῶι, ὡς μὲν ὑμῖν γεννηθέντα, τραφέντα καὶ ἡρώα καὶ πα-
 δαλῆντα βιώντα, μερόμεντα ὅτι ὑμῖν καὶ μέλει· ὡς δὲ
 δι' Καταναίους τῷτο βυλῆθῃσι, εἴτε δυνῆθῃσι, εἰς ἄλ-
 λ' οὐκ τῆς φύσεως μεταβαλλόμενος, τελευτήσας. καὶ ὅτι
 μὲν Ἱμέρα νεὸς ἰστάσθω Στῆσιχόρῳ, μνημεῖον ἀρετῆς
 ἀθάνατον· ὅτι δὲ Κατάνη, τὸ πρυτανεῖον αὐτῆς,
 πάρεστι. πρὸς μὲν οὖν τὰς ὅπως ἀν' αἰεὶ δόξειεν ὑμῖν
 αὐτοῖς, πρὸς αὐτῇ, μήτε χρημάτων τὸ ἐπ' ἐμοί, μήτε
 ὀπλων

de morte certare non recusarem,
 ut divinum hunc virum, carmi-
 num elegantiam insignem, vobis
 cæterisque hominibus incolumem
 præstarem : quem castissimæ Dæ-
 musæ omnibus Lyricis prætule-
 runt, & per quem carmina cho-
 rosque ediderunt. Existimate au-
 tem Stefichorum, ubicunque se-
 peliatur, esse adhuc Himerensem.
 Ob virtutem sanè universarum
 gentium civis audiet, vester ta-
 men permanebit. Cæterum in-
 ter mortuos Stefichorum ne re-
 putetis, sed in poematibus, quæ

omnibus communia fecit, adhuc
 superesse. Memineritis, ὁ Hi-
 merenses, natum, educatum, in-
 structumque apud vos vixisse He-
 roa, & inter hymnos & carmina
 consenuisse; apud Catanenses ve-
 rō, qui hoc & voluerunt & po-
 tuerunt, corruentibus naturæ vi-
 ribus, obiisse. Himeræ templum
 erigatur Stefichoro, immortale
 virtutis munimentum; Catanæ
 autem, quod ibi studiosè expe-
 titur, sepulchrum. Quicquid ita-
 que vobis optimum videtur, agi-
 te, & me, neque pecuniis, neque
 armis,

ὅπλων οὐδεὶς εἶ) νομίζοντες, μήτ' ἀνδρῶν. ἐν δὲ παρ-
νοῦσθε, ὡς ὅτε ἐλθῶσι ὑμῖν πόλιν ἐν Σικελίᾳ, Σικελιώ-
ταις ὅσιν εὐφρεπές· ὅτε μὴ ἐλθῶσι ἀσφαλές. ἢ δὲ αἰδρα
μὴ γένετε, μήτ' ὀλοφύρεσθε, κινουῦντες πρὶ ἐκ' αὐτῶν τύ-
χης. τέθηκα μὲ γὰρ τὸ σῶμα τὸ Στησιχόρῳ, τοῦτομα δὲ
παρὰ λαβὼν ὁ ἀνῆλυτο αἶψα, εὐκλείης μὲ ἐν βίῳ, μα-
χάριον δὲ ἐν μνήμῃς ἀναθήσεται. τὰ μὲντοι μέλη καὶ ἔπη,
καὶ παντοῖα ποιήματα παραμυῖα, καὶ δημοσίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς
ἱεροῖς ἀναγράφασθαι, καὶ ἰδίᾳ ἔχειν ἐν τῇ σφραγίδι οἴ-
κα. τότε γὰρ αὖ ἀφανίζοιτο Στησίχορος, ὅταν τύχῃ πρὶ
μὴ φυλάττηται. εἰς τε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἀναπέμ-
ψαθε ὀπιμελῶς εἰδότες, ὅτι μᾶλλον ὅς γε γράφαντο ἀν-
δρός, ἢ θρέψασα πόλις τὸν τοιοῦτον ὑπὸ πάντων θαυ-
μασθήσετ'.

νέ Θεοσιώοι.

ΤΟ φεύγειν ὃ σὺ πορθῶν ἐγχετέλιπες, ὑπὸ
τῆς περὶ Τευχερί ἔξ ὀπιδερμῆς καθηρέθῃ.
τῷ

armis, neque viris vobis defutu-
rum existimate. Hoc unum au-
tem considerate, quod urbem *hanc*
in Sicilia, cum ipsi Sicilienses sitis,
neque si capiatis, decorum erit,
neque, si non capiatis, tutum.
Virum autem ne lugeatis aut de-
ploretis, neque ob ejus fatum no-
vi aliquid moliamini. Mortuum
quidem est Stesichori corpus,
nomen autem cum acceperit æ-
ternitas, præclarum quidem in
vitâ, in memoriâ beatum con-
secrabit. Carmina *ejus* & cujus-
cunque generis poemata publicè

in templis, & in domo cujusque
privatâ inscribi præcipio. Tunc
enim interibit Stesichorus, cum
horum aliquid perierit. Diligen-
ter etiam hæc ad alios homines
transmittite, vobiscum reputan-
tes, magis admirationi fore ur-
bem quæ talem virum pepererit,
quàm ipsum qui hæc scripserit.

55. *Thrasenori.*

ΚΑstellum, quod tu, post-
quam oppugnaveras, re-
liquisti, à Teucris militibus im-
petu facto statim est dirutum.

Ε 2

Scias

τῷ δὲ περὶ τῷ ὀπισθεῖ τῶν χειρῶν, σωτομόνη ἴασι
ληφθὲν τὸ χεῖρον.

15'. Αβάριδι.

ΠΥθαγόρῃ σε χάειν ὁμιλίας ἀνδρῶν ὀπισθεῖν, ἔξ
ὑπερβορέων εἰς τῆς κατ' ἡμᾶς ἀφ' ἧς τόποις.
Πυθαγόρῃ μὲ οὖν τῷ φιλοσόφῳ καὶ Σιτισιχόρῳ τῷ
ποιητῇ, καὶ πῶν ἄλλοις τῇ ἐλλογίμῳ Ἑλλήνων συμμε-
μῆναι, καὶ πολλὰ παρ' αὐτῶν περὶ μαθημάτων, ζητῶν δὲ
καὶ πλείοσιν ἰσορίας χάειν, ὡς οὐκ οἶδα, ἐντυχῶν. εἰ
μὲν οὖν περὶ κατήχησαι ταῖς ἐμῇς ἀφροδισίας, καὶ πέπυ-
σαι ποῦτοι εἰνά με, ὁποῖον (1) ἀφροδισιαῖς ἐπαύχουσι,
μεταπέμψου καὶ ῥάδιον. εἰ δὲ τὸ ἀληθὲς ἐξετάζουσαι δι-
καιοῖς, ὡς καὶ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις μάλιστα δὲ ὡς σο-
φοῖς ἀνδράσι, ἔλθ' ὡς με συγγενησάμεν (2), ὥστε
ἄλλοι πολλοὶ τῇ ἀξίῳ λόγῳ γνώσῃ καὶ ἐκ πύρας,
τὰ τε ἄλλα ἅπαντα παρ' ἐμοῦ κάλλιον καὶ σεμιότερον,
(εἰ δὲ δεῦ ἐπ' αὐτὴν μηδὲν ὀκλήσονται) καὶ φιλομνησκό-
τερον,

Scias autem locum illum cele-
rius fuisse captum, quam hæc ad
te festinare possit epistola.

36. Abaridi.

AUDIO te colloqui cum præ-
claris viris gratiâ ex Hy-
perboreis ad nostras oras ve-
nisse. Idcirco cum Pythagorâ
Philosopho, Stefichoro poëta, a-
liisque Græcorum celeberrimis
familiarem fuisse, & multa apud
illos didicisse; adhuc autem mul-
torum commercium optare ad

conquirenda ea quæ ignoras. Si
itaque calumniæ, quæ in me con-
geruntur, ad aures tuas pervene-
rint, & persuasum habeas talem
me esse qualem calumniatores fe-
runt, non sapè facile est ab hac to-
sententiâ abducere; quodd si rem
ipsam inter omnes, præcipuè ve-
ro sapientes diligentius scrutari
digneris, veni ad me, quod multi
præclari antea fecerunt, ut nostrâ
fruaris consuetudine: expertus e-
nim cognosces omnia melius &
moderatus, & (si id porro
audenter effari oportet) huma-
nius

προν, ἢ πρὸς τὴν κατήχου φήμῳ ἐχρηματοποιεία, καὶ τὰ αὐτὰ διέπονται καὶ κοσμοῦνται Φάλαρειν, ὁδὸν δὲ τὴν σφοδρὰ ἐπὶ τούτοις θαυμαζομένων ἐνδέεσθαι.

ιζ'. Αἶσας Φαλάριδι πρὸ Τυράνῳ.

Ε Δειξας φύσιν οἰκείαν ὕβρεως καὶ ὁμότητος. καὶ σὺ ἐπέκεινται καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ, ἀλλὰ λέοντα, καὶ οὕτως ἀγέει. ποιεῖς γὰρ πάντα βία, καὶ πρὸς ἐπὶ ἰσχύϊ διδῇ κακῇ καὶ ἀγελότητι. μὴ σὺ γε καλῶς Αἶσαι, εὖσεβῆ ἀνδρα, εἰς πόλιν Ακράντα. ἀλλότρια δὲ ἐμοὶ φθόνος καὶ χαλεπότης, καὶ κακὴ ἄγνοια. εἰ δὲ πρὸς ὁμῶς μετέλθεις εἰλθεῖν εἰς τὸν οἶκον, νόμοις ἐλλεινικοῖς ἡρώδῳ, πρὸς καλὸν με εἰς σὺν ἐστίν, κατὰρῶν χερσὶ, καὶ ψυχῇ πρὸς πάντα πολίτῳ σὺν καὶ ξένον. εἰ δὲ μὴ, χαίρειν σοι Αἶσαι λέγει.

ιη'. Φάλαρις Πολυφράτῳ καὶ Δαίσι.

Ε Γχειρῶν, καὶ μὴ μέλλετε ἀπὸ τῶν ἐμῶν πολεμεῖν. ἐπὶ ταῖς τοῖς ἀθλοῖς οἷς δημιουργοῦντες ἐλέγετε,

nids se habere, quam per famam effinguntur; & Phalarin qui hæc administrat ordinatque, illis, quorum in his summa admiratio est, nihilo cedere.

56. *Abaris Phalaridi Tyranno.*

A Nimiam arguis injuriis & crudelitate plenam; neque toeminā ac viro sed leonā & sue agresti es genitus. Omnia enim per vim & rabiem perpetrās, malis consiliis & feritate abbas. Ne Abarin, pium virum, Agri-

gentum voces: invidia enim, levitia, & turpis ignorantia à me aliena sunt. Sin revera velis me domum tuam subire, legibus Græcorum usus accersas me in ædes; manus animamque erga & cives & peregrinos puram gerās; sin minus, Abaris te valere jubet.

58. *Phalaris Polyfrato & Daïseo.*

A Ccingimini, nec belli in me inferendi ulla sit in vobis mora: præmia enim quæ in habita contra me oratione apud

ἐλέγχι, ἀφβάλλοντίς με πρὸς Λεοντίνοις, ἔτι φροῦ-
μῳ ὑμῖν, ἔτι ἀποσυμβουλευόμεν φιλοτιμεῖσθαι.

ιβ'. Ναυσικλῆς.

ΕΓὼ μὲν, ὅτε ἦδη πολλάκις ἐπεταλώς σοι τυγχά-
νω, καὶ Ἑρμοκράτης, ἢ τις ἄλλος εἴρῃ ταῖς
πρὸ ἐμοῦ δωρεὰς λαβεῖν τιτὼ Φιλοδήμῳ θυγατέρα γαμ-
μήνῃ, ἀποπέμπων δίδωχα· καὶ τὸ ἔπαυον ἴσων, μάλλον
δὲ ἐκλεέστερον ἔχω πρὸ ὅσων τοιούτοις συγγενέσιν ὁ Τύραν-
νος καὶ μηδὲν προσήκων ἀντιξισταίωμαι. πρὸς δὲ τοὺς
οἰκιδίζοντάς ὅτι χειζόμενοι πείθομαι, ταύτῃ ἔχειν τιτὼ
ἀπολογίῳ, τὸ μὴ διώσασθαι τοὺς εὐεργετημένους ἀπὲ φι-
λοφροσύνης βία λήσασθαι.

ξ'. Αἰσολόχῳ.

ΕΠιστάμενός τις ἔχειν ἡνιοδὸς ποιηθείαι, καὶ
γινόμενός τις πρὸς ἡμᾶς, ἢ οἷός τις,
καλεπὸν κατ' ἐχάστω ὑπὸλαβε μὴ τοῦτο μό-

νον,

apud Leontinos reportastis, ne-
que invidemus vobis, neque quod
minus ad ea obtinenda *ulterioris*
contendatis, dehortamur.

59. *Nausicli.*

ΕΤίς filiam Philodemi modo
nuptam dona à me missa
accipere vetet Hermocrates, aut
quicumque is fuerit, *nihilominus*,
sicut tibi literis sæpe pollicitus
sum, misi illa & dedi. Et si
ob hæc mea beneficia, ego Ty-
rannus miminèque ei affinis cum

illius cognatis conferar, æqua-
lem *cum illis*, imo fortè præ-
clariorem assequar laudem. Qui
autem mihi id vitio vertunt quod
largitionibus ad persuadendum ut-
tar, hoc sibi responsum habeant,
beneficiis affectos pro benevolen-
tiâ non *solere* vim rependere.

Aristotelocho.

ΝEquitiae, quâ te affectum
negasti, oblitus, & alius er-
ga nos factus ac adhuc fueris, grave
esse quotidie cogites non hoc so-
lùm,

τοι, εἰ πολλάκις ὑπὸ ἑμοῦ καὶ κατ' ἐχέτιον γε κατη-
γρέαια εἰ παθὼν, ὃ τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμείβῃ (ἐγὼ μὲν
ᾧ οὐκ εἰάσω χρηστότητα τινὶ δοκῆσαι ὑπὲρ πῶς, ἢ κατ'
ἑμαυτοῦ πονηρίας εἰσέγχεσθαι δολύτερον αἰτίαν) ἀλλ' εἰ
μηδὲ σὺ σεαυτοῦ πρὸς με εὐεργατεῖν βεβηλημένος φείδῃ
ἡμῶν γουὺ ὅπως ἐχόντων ὅτι τὸ πλεῖστον, τάχα αἰ ὅτιμι-
κότερος ὀφθαλμοῦ.

ξά'. Επιχάρμα.

ΠΕἰ τῶν αὐτῶν ὧν σὺ καὶ Δημοτέλης ἡμῖν συνε-
βουλεύετε ἀποκτείνω καὶ τυραννίδος, ταῦτα ὃ δυσ-
κοῦντες, ἀλλ' ἀγνοοῦντες ἀφ' ἧς ἀπειρίας, ὅπως
συνεβουλεύετε. τὸ μὲν γὰρ ἀρξασθαι τυραννίδος, ὀρεγόμενος τὸ
παύσασθαι δὲ, οὐκ ἔστι, ἀφ' ἧς τὸ πολλὰ μὴ δόκοντες πρῶ-
ξα. ὥσπερ οὐδὲ τοξότῃ μέλει τι ὅτις, ἀναλαβὼν τὸ βε-
βηλημένον. ἀλλ' εἰ μὲν δυνατὸν ὑμῖν ὅτιναι ἀνελθεῖν καὶ ἀρχὴν καὶ
τυραννίδος, καὶ δὲ ποιεῖτε. εἰ δὲ τῷ ὅτιναι ἀδυνάτον, ἀδυνα-
τωτέρως.

lūm, quodd cum sæpe & per sin-
gulas accusationes à nobis bene-
ficio sis affectus, parem nobis
non retuleris gratiam (ego enim
id cavebo, ne *facilitas mea*, quæ
bonitatis speciem præ se fert,
alteram me lacessendi occasionem
vobis præbeat) verum etiam
quodd nec tibi ipsi, cui ego bene-
facere velim, parcas. At *pauca*
cum intellexeris, ut nostra ple-
rumque stet sententia, modera-
tius fortassis te geres.

61. Epicharmo.

QUæ tu & Demoteles nobis
confilia dedistis, ut Ty-
rannidem deponamus, ea
non mihi infensi, sed harum rerum
imperiti statuistis. Penes est Ty-
rannidis appetentem, an eam ca-
pesset; an deponet non item, cum
multa jam contra leges fecerit;
quemadmodum nec jaculatori li-
cet telum semel emissum revoca-
re. Sin verò fieri possit ne coepe-
rim imperare, id operâ date; quodd
si hoc fieri nequeat, multò minùs
fieri

πότεραν ἴπῃ ἢ ὑμετέραι πρᾶνται ἐμοὶ δοῖναι συμφέρον.
ξβ'. Τιμοθέῃ.

ΤΩν στρατιωτῶν (1) μὲν ἡμῖς εἰς τὸ φρόνιον ὀπι-
μύνοντες, ἐκκοφάτωσαν. (2) δ' ἄλλοι, τοῖς
ὑπὸ ἡμῖς τῇ θαλάσῃ ἀφαιρούμενοι. ἵνα τὸ πλημμυρί-
δος ἀφαιρούμενος, ἔργον αὐτῇ ἀργὸν γένηται τὸ ποδίου
ἀνακείσθω δ' ἡ περὶ ἑκατέρω ἀντὶ χάρις, τοῖς ὡς τοῖς
τὸ κατ' ἐαυτοὺς ἔργον ἀποτελέσασιν.

ξγ'. Αἰτιολόχῳ.

ΕΙ τὸ Σπυρίχρον ἀδελφῆς ἀξιοφιλῶσαι παρ' ἡμῶν αἰ-
χμαλῶτον ποτὶ γενόμενον, ἐπαίρει σε κατ' ἐμὸν
γέφυρον τραγωδίας, ὡς πᾶσι τοῖς ποιηταῖς ἡμέρας ὡρο-
βυεχθρομῶν, πολὺν τὸ ἀληθῆς ἀφαιρούμενος. ἔρ' ἀπο-
δύμεν κοινότητι ποιηταῖς, ἀλλὰ τοὺς ἀγαθοὺς τῇ ποιητῶν
ὥστε τῆς εἰς ἔχθραν ἐμοὶ καταστάναι, ἀλλὰ τῆς γενναί-
οι τῆς τῆς ἐχθρῶν. σὺ δὲ, κακὸς μὲν ποιητῆς, ἀναλκῆς δὲ ἐχθρὸς
ὢν, ἔρ' κατ' ἀνδρείαν καὶ χτ' διώκῃ ποιητικῇ Σπυρί-
χρον

feri posse, ut vestrum mihi con-
siliū profuit, existimate.

63. *Aristoteli.*

62. *Timothei.*

Μilitum dimidia pars ad ca-
stellum maneat, idque di-
ruat, cæteri maris excursionē
ductis fossis avertant, ut, inun-
datione exsiccata, ager è ste-
rili fecundus reddatur. Utrius-
que verò operis præmiū in me-
dio positum, iis, qui primi scum
consecerint, cedat.

ΣI, quoddam Stesichorus apud nos
aliquando captivus veniam
consecutus sit, id te ad scriben-
dum contra nos Tragedias im-
pulsit, quasi erga omnes poetas
mansuetus esset, à veritate lon-
gè aberras. Non enim omnes
communitè poetas amplector,
sed bonos: neque omnes inimi-
cos, sed generosissimos. Tu vero,
cum malus sis poeta, & hostis
imbellis, tam fortitudine quam
poëtica facultate, te cum Stesi-
choro

χόρῳ σταυτὸν πρῶτον ἀέζεις. γνώση δὲ τὸ παχύνειν ὃ λε-
γόμενον διήρεσιν, οὐκ εἰς μακρὰν ὃ πρὸς ὧν εἰς ἡμέ-
ρας (πάντων ᾧ δὲ εἶναι ἀψυχότατος, εἰ καὶ τὸ σὺν
ὑπερβαίνειν δαμάτων) ἀλλ' ὅτι τοῦτο ὧν ἐχθρὸς
καὶ ποιητής, τὸ αὐτὸν σταυτὸν καὶ Στῆσιχρον ἀξιοῖς.

ξδ'. Αμφιδάμαντι καὶ Θερασέλω.

ΤΜεῖς μὲν ἀποδοδύκοντες καὶ χρήματα, ἀ ἐδδμε-
σαθε, Τεύκρῳ λέγετε ὃ δὲ ὃ φησὶ ἀπειλη-
φύας. ἐκ ἔχον δὲ καὶ τὴν Ηρακλῆα ὅτι ὑμῖν ἀπι-
τεῖν, ὅτι ἐκείνῳ μὴ πιστεύειν. ὁ μὲν ᾧ δὲ ὑπερβαίνειν βεβαιώσιν
ὑμῶς ἔχειν πάντα τὰ ἀποδοδύκοντες. ὑμῶς δὲ ὡς φίλῳ πεπι-
σδυκέναι λέγετε. δι' αὐτὸς γὰρ αἰτίας ἐκ ἀπειληφῶς, ἵνα μὴ
δόξῃ ποῖν ὑμῶν ἀπιτεῖν ὡς τοῖς λόγοις, ὡς κεκομισμένη
πρῶτον δόξα. εἴη μὲν τοι μέγας παῖς ἀγνοεῖν με τ' ἀλη-
θές, ἢ τὸ πλάνον ὑμῶν τῷτον, ὅς τις ὅτι, πονηρὸν εὐρεθῆναι
κρῖναι ᾧ ἡγεῖμαι πολλῶν χρημάτων ἐνέκλειν ζημίαι, ἢ φί-
λων.

choro æqualem jactas. Brevi au-
tem cognosces quantum inter te
atque illum intercedat discrimen;
non quòd in me scribas (omnium
enim ignavissimus essem si tua
me moverent carmina) sed quòd
cum talis sis & poëta & hostis,
dignum tamen eadem mercede &
te & Stesichorum censeas.

64. *Amphidamanti & Thrasybulo.*

ΡECUNIAS, quas mutuo accepi-
stis, Teucro reddidisse vos
affirmatis, ille se recepisse negat.

Non est autem mirum cur aut
vobis diffidam, aut illi non cre-
dam. Ille à vobis aliquam red-
ditæ pecuniæ probationem po-
stulat; vos illi tanquam amico
credidisse allegatis. Quare *debi-
tum* licet non receperim, ne vi-
dear tamen vestrum alterutrum
fidem suspicari, tanquam rece-
ptum ducò; atque utinam potius
æternum lateat verum, quam ve-
strum utervis, quicumque is fue-
rit, fraudis coarguatur. Satius
enim arbitror multarum opum
jacturam facere, quam amico-
rum;

λων· ἀνάγκη δὲ, ὅτι ἀληθείας εὐρεθείσης, ἀντὶ φίλων τῶν
ἀδικούντων καὶ ψευδομένων ἐχθρὸς γινέσθαι.

ξέ. Πελοπίδῃ.

ΟΥΤ' ἂν ἐγὼ γράψαμι πρὸς Σπτησίχρον πρὸς ὧν
ἀξιοῖς· ὅτ' ἂν ἐκείνῳ ὁκτιεύσει, εἰς πᾶσι τ'
ἐπὶ ζώοντων ἔξειλεῖν μέλος, εἰ καὶ γράψαμι ἡμεῖς. Σπό-
ρη δέ μοι χάριν εἰληφεία πρὸς αὐτῷ, ὅτι τῇ Νικο-
κλῆς γυναικὶ πόισιν. εἰ δὲ π βύλει παρ' ἡμεῖς αἰτῶν,
ὅτιν' ἡ ἔξυσία οὐκ ἐπ' ἀλλοτρίαν, ἀλλ' ὅτι τὴν ἐμὴν
ἀνείσι γινώσκω, ὁκτιέλλε.

ξζ'. Τηλεκλείδῃ.

ΙΔΙΑ πνὶ γινώσκω γινώμη, πρὸς πολλοὺς ἦδη τῶν
ἐμῶν ἐταίρων διελέξαμ' (τῷτ' ἴσως ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
μὲν, ὅ καὶ γένοιτο, εἰς ἐμὸν κομιθεῖν τοὺς λόγους)
ὥς οὐκ ἐχρῆν μὲν. ὅ δὴ μνηστῆρ' τῷ ταύρῳ Περύλαον,
ἀλλὰ καταγράφειν τῷ τρέφῳ ὅτι αὐτῆς ἀχίαι· ὅτι
ἴδιοι λύειν ἔπαυον. ἐγὼ δὲ ὅτι τῆς ὅτι Περύλαον πω-
λείας

tum; cum necesse sit, veritate ex-
ploratâ, injustos perfidosque ex
amicis inimicos fieri.

strâ potestate situm est, scribas.

66. Teleclidi.

Vide Ep. 122.

65. Pelopidæ.

Vide Epist. 78.

NEQUE ego de iis, quæ pe-
tis, ad Stefichorum scri-
bere velim, neque ille, si scri-
bam, in adhuc viventem poemâ
condere annueret. Mihi id in
beneficium sufficit, quod in Ni-
coclis uxorem poemâ confecerit.
Si quid autem à nobis rogare ve-
lis, quod non in alienâ, sed no-

PRIVATO quodam fretus judi-
cio inter familiares meos
differuisti (hoc fortasse animo
habens, quod & effectum est,
ut tua ad me pervenirent dicta)
post fabricatorem tauri Perila-
um, alios eodem supplicii ge-
nere affici non oportuisse; ita
enim meam *meipsum culpâ* lau-
dem perituram. Ego verò ne-
que laudes ob Perilai suppli-
cia

είας ἐπαυνέμεν, ὅτι σφέρομεν (πρωτὸς γὰρ ἐκ ἐγνόμενον
ἐπαίνου χάριν) ὅτι τὸ ὅτι τοῖς ἄλλοις κολάσεως διαβαλλό-
μενος ἀχθόμεν, δοξῆς γὰρ ἀγρῶς ἢ καλῆς ἀμύνα κεχόρε-
ται. εὖ μὲν τοι καὶ τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἔμμελλεν καὶ ἄλλος πινᾶς ἐν
καὶ ταύτῃ διαφθεῖραι χάριν, ἐκκολασσάμενος αὐτὸν, ἐπεὶ
τὸ καλὸν καὶ κατὰσκευῆς ἔτεχε, δωρεᾶς, ἐκ ἀπολαΐας καὶ
ἀξιος. δίκαιον μὲν οὖν ἐκείνῳ πᾶς δοεῖ τῷ τῷ αἵματι, καὶ τοῖς
εἰς τὸ τοιοῦτον τύχης ἢ κεν βιαζομένοις ἀνακείσθαι. εἰ δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς
ἀναφέρουσιν ὑπὸ τῷ ἀγνωμονέτερι κρινόντων, ἐκ ἀχθόμενα,
ἕως ἔχοντες ἀξίους ἀποδεικνύσασθαι τῆς κολάσεως τοὺς ἀτακ-
μένους. ἀρξάμενοι γὰρ ἀπὸ τῷ πρῶτον καλασθέντος, ὃν ὑπὲρ
ἀπάντων ἀνθρώπων, μᾶλλον δὲ αὐτῆς τῇ ἀνθρωπίνης φύσεως
ἐπυρπύλησα, τὸ αὐτὸν πρόπον τῷ ἐξετάσεως ὅτι πάντων ποιῶν.
εἰ γὰρ τὸ ὅτι Περιλάω κολάσιν ὡς δικάσαι ἐπαυνέτε, καὶ τῷ ἄλ-
λων, ὅσους ὑπὲρ ἁλλοτρίων ἀδικημάτων ἐκκολασάμενος, ἐκ δὲ πᾶς
μέμφοιαι αὐτῷ πρὸς τὴν αἰτίαν. ὅθεν ὅσων ἀνθρώπων ἐκαστὸν δὲ
ἐμοὶ γένηται, δι' ὧς ἐμνησθήσονται ὁλόθους. ἢ πᾶς γὰρ σφό-
δρα

cia allatas magni habui, (non enim ex vindictâ laudem captavi) neque calumnias ob aliorum poenam in me sparsas ægrè fero. Vindicta enim à famæ tam bonæ quàm malæ curâ aliena est. Hoc autem nôris, quod illius operâ alii in tauro essent supplicium luituri, me ideo illum punivisse; nam ob æris opificium præmia meruit, non exitium. Aequum itaque est hoc tormenti genus tum illius, tum aliorum, qui simile pati infortunium cogentur, ut tibi tribuere. Siqua ab iniquè

judicantibus in nos transferatur culpa, non angimur, quamdiu occisos poenam hanc meruisse facile fuerit demonstrare. Exoriri enim à primo eorum qui supplicio affectus est, quem omnium hominum, imo humanæ naturæ gratiâ combustus, idem de cæteris examen instituatis. Si verò Perilæi necem ut justam laudetis, nec aliorum, quos ob injurias alijs illatas punivi, nec certè peccatorum, quos ob mortem mihi intentatam sustuli, jure vobis reprehendenda est cædes. Valde

δρα αὖν ἀβυλῶν εἶλω, εἰ τοὺς ὑπὲρ ἄλλων χαλάρους, εἰάν με καὶ εὖ ποιῶσι, πτωρόμενος, τοὺς εἰς ἐμὲ ὅτι βυλεύοντα, ἀζημίους εἰσάγωμι καὶ τὴν δύσκλητον ὑπὲρ τῆς με προσήκοντι, ὅτι τὸ φοβερὸς δοκεῖν εἶναι τοῖς ὀπιθελεύσιν ἀναδεχόμενος, ὑπὲρ τῆς ἰδίας κινδυνῶν ὀκνήσωμι. πεπίσμεθα δὲ πάλιν τὴν ἀξιώσεώς σου, καὶ ἔδωκεν πλείοσι ἐνοχλήσασαί σε καὶ σεαυτὸν καὶ ἐμοὶ πράγματα πρᾶχον.

ξξ'. Παιδεία.

Αφικόμην εἰς Ἱμέραν, ἀναγκάως ἔνευα πρᾶματίας, ἤκουσα τῆς Στῆσιχόρου θυγατρὸς ποιήματα λυεῖσθαι. ἃ μὲν αὐτῆς Στῆσιχόρου γυμναστές, ἃ δὲ τῆς πατρὸς ἴδια. καὶ δὲ τῆς μὲν Στῆσιχόρου τὰ τῆς θυγατρὸς ἤθηον. τῆς δὲ ἄλλων, εἰ πᾶσι καὶ σύγκειται ἐξετασθῆναι, κατὰ πολὺν βελτίονα. ὥστε με τεισάμενον ἠγίστασθαι τὴν διδασκάντα, τεισολογίας δὲ καὶ τὰς αἰσθητὰς φύσει ὅτι ποῦτον βέλους παιδείας ἀχθείσας, εἴη δὲ Παιδεία. σφόδρα

de enim essem inconfusus, si aliis injurios, mihi licet beneficos, punirem, eos interim qui mihi insidiantur inultos esse sinerem; & injustam Tyrannidis adversus insidiatores infamiam vitans, in proprio periculo socors obdormirem. Quæ tua sit de nobis sententia satis novimus, neque opus est ut in ea vulganda sis ultra molestus. Quare desine & tibi ipsi, & mihi turbas dare.

67. *Paurole.*

CUm ob necessaria negotia Himeram venissem, Stesichori filias ad lyram carmina canentes audivi, partim Stesichori, partim ipsarum propria; quæ cum patris carminibus cederent, aliorum tamen, quibuscumque conferantur, longè superarunt. Itaque ter beatum existimo qui eas docuit, & illas etiam ter beatas, quæ ultra naturæ suæ sortem ad tantum doctrinæ fastigium pervenerunt. Quare age Paurole. Scire

σφόδρα γὰρ καὶ ἀφ' ταῦτα ἐπιζητῶ μαθεῖν, τίνα δὴ ποτε
 γυμνῶν ἔχον, τὸ μὲν σῶμα γυμνάζεις ὅπλοις τε, καὶ κυνηγε-
 σίας, καὶ ταῖς ἄλλαις κακοπαθείαις· τὸ δὲ ψυχρὸν ἀγύμναστον
 ἔφες λόγῳ τε, καὶ παιδείας Ἑλληνικῆς, ὡς ἐχρῆν παρ' ἡμῶν ἐπι-
 ταῖς τοιαῦτα σπουδαῖσθαι, καὶ μόνῳ. σώματος μὲν γὰρ ἐπιμελη-
 τέοι ὑγείας χάριν, ἢ ἰσχύος, εἰ μὴ τις τῶν ἱερῶν ἀγῶνων ἐνε-
 χα ἀθλοῖν· ψυχῆς δὲ πάντας τρόπους παροποιᾶται ἡδὴ, τὸ
 μέλλοιτα μὲν ἀείκης πῦρ οὐ δημοκρατικῶς ζήσοιτα πό-
 λιν· εἰ γὰρ μὴ σὺ τῷ, ὃ κατηγορεῖσθαι πινες, ὥρμηκας ἐπὶ τὸ
 ζῆλον καὶ μιμῆσθαι τὸ οὐ τυραννίδι βίον, ὡς παρὰ σοὶ σοὶ
 καὶ νόμος, καὶ ἀφ' τῷτο σωματικῶν ἐπισκεῖς γυμνῶν, οἰό-
 μος ἀρμόζουσαι εἰναι σοὶ τὸ ἰσχυρὸν, εἰς τοιαύτης δυνατείας
 κατὰ κλῆσιν. ὅταν εἰν εὐφροσύνην τυγχάνης, ὡς δὲ ἔμεταμελο-
 μένους παρὰ μοναρχίας, ἔχῃ ἐκείνης, ἀλλ' ἔξ ἀνάγκης τῷτον
 ἐπαινελομένους τὸ βίον, γυμνῶν λάβει. ὃ γὰρ ἀμφοτέρων πεπειρα-
 μένος, τυραννῆσθαι μᾶλλον αἰετίζατο, ἢ τυραννῆσαι. ὃ μὲν
 γὰρ εἰς φόβον, τῷ δὲ ἄλλῳ χαλεπῶν ἀπικλαμμένῳ, τὸ
 τυραννόν·

Scire enim magnopere cupio,
 quoniam fretus consilio, corpus
 armis, venationibus, aliisque du-
 ris laboribus exerceas, animum
 verò, quem præcipuum & so-
 lum hujusmodi studiis excultum
 esse decet, in oratoriâ arte, Græ-
 cisque disciplinis inexercitatum
 esse finas. Corpus quidem cū-
 randum est valetudinis vel robo-
 ris gratiâ, nisi quis ad sacra se
 instruat certamina: ei verò ani-
 mus omnibus modis excolendus
 est, cui in Democratiâ summo
 cum honore vivendum est. Nisi,

quod nonnulli prædicant, Ty-
 ranni vitam quasi per leges tibi
 congruam sequi atque æmulari
 decreveris, & cū robur tali
 imperio assequendo idoneum du-
 cas, ideo vires corporis exerceas.
 Quâ de re, si sapis, illum con-
 sule, quem Tyrannidis poenitet;
 quique non sponte sed ex ne-
 cessitate hanc vivendi rationem
 suscepit. Qui utrumque exper-
 tus est, regi quàm regere ma-
 vult. Qui regitur, cæteris libe-
 ratus ærumnis, unum metuit
 Tyrannum;

τύραννοι· ὁ τύραννος δὲ καὶ τοὺς ἔξωθεν ὑπερβαλεῖται,
καὶ δι' ὧς σώζεται. ἀνάγκη γὰρ αὐτῷ μὲν τῶν πολλῶν φόβον καὶ
παλαιπωρίαν, πρῶτοις ἐλαβεῖσθαι τοὺς φυλάττονται· ὥστε
ἐμφρονέστερον δεξιὰ μὲν καὶ ἔσθ' συμβαλεῖται πατρὸς ἐν-
νοιαί, ἴσος ἀξίᾳ πάντι ἐστίν. τὸ δὲ ἐκ φόβου διλυκεῖται, καὶ
κινδυνῶν ἀδελφαύτων ἀντεξέσται ἐχθροῖς καὶ πασι
ἐχθρῶν πάρες. εἰ δὲ ἀπειρία καὶ νεότητι τῷ ἐν τυραννίδι
βίον οἶε περπνόν καὶ πρῶτον ἔχειν, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ἀνω-
τάτοις συμφοραῖς καὶ κακοδαίμονια, πάντας μὲν ἀμαρτάνεις,
καὶ τὸ τοῦ πάρος δι' ἀγροῖον. εὐχὰ δὲ σοὶ τῷ θεῷ, μηδέ-
ποτε τυραννικῆς πῦραι πρῶτον τῶν τῶν.

ξή. Τῷ αὐτῷ.

ΟΥΧ ὑπὸ σοὶ πολλὰ νομίζω χεῖματα αἰτέειν, μα-
κρὸς θεός, ἀλλ' ἐμαυτὸν οἰδέεσθαι. ἐνέσχω ἤδη
χρηστότητι παιδὸς ὑπηρετεῖν. εἴη μὲν σοὶ σε εἰς ὅσα φης ἀνα-
λίσκειν καὶ ὅσα διδύς τῷ ἀπομένῳ φίλῳ ἀπορήσεις γὰρ τῶν,

Tyrannum; Tyrannus & foris
insidiantes, & eos etiam, quos
habet custodes. Necessè enim
est inter varios timores, cala-
mitatesque *versatum* ab iis pri-
mum cavere, qui eum tuen-
tur. Quare diligenter perpensa
patris, qui hoc consilii dat, in te
benevolentia, ut nulli non æqua-
lem te geras contende. Imperium
verò terroribus periculisque per-
peruis plenum hostibus hostium-
que filiis remitte. Si autem ob-
imperitiam, Tyranni vitæ jucun-
dum aliquid & amabile, non sum-

mas potius calamitates & ærum-
nas inesse putes, omnino erras,
idque per rerum incertam. Tu
autem Deum precare, ut Tyranni
fortunam nunquam experiaris.

68. *Eidem.*

NON mehercule multas à
te peti pecunias arbitror,
sed meipsum pauperiorem inve-
nio, quam ut filii benignitati suf-
ficere possim. Licet tibi in ea quæ
dicis sumptus facere, citius enim
tibi elargienti deerunt amici,
quam

ἢ ὡς εἴπατος ἀντίμῳ. ὅσα γὰρ αἱ περιουσίαι τοῦ
λαμπρῶς χαρίζεσθαι, ἔπειτα τὸ μεγαλοφροσύνης ἀξίως
κταῖσθαι. ὅταν δὲ ἅπαξ τὸ δοῦν περιουσίαι παρῇ ποι,
τὸ χατορθοῦν ἔτοιμον αἱ τύχαι παρέχον. μὴ δὲ χαλαρὰ
μῦθος με τοῖς τοῖς παρρησιάζει λόγοις, ὡς οὐκ ἀσμένως
ὀλίγα δίδοντα ἔγωγε, δι' ὃν τὰ πάντα περιεποιήσασθαι.
ποσῶν γὰρ ἀπέχω τῶν μέμεναι σὲ τὸ πρὸς τῆς εἰσόδου
ἐκτενείας, ὡς ὅτε ὡφρυνῶς ἡδόμεν, ἀξία παραινῶ σοι
ἀφροσύνας τὸ ποσάυτης φιλαθροπίας. ἵνα μὴ μόνον πρὸς
τὸ παρὲν ἥς μεγαλόφρων, συμπεριμενέσθαι δὲ σοι τὸ αὐ-
τῆς τύχης, ἔσαι φυλάττης βύλημα. καὶ δίδομεν οὖν ἀσμέ-
νως, ὡς γενναῖε Παυρόλα, καὶ λαμβάνομεν χάριν ὡς σὺ,
τὸ τρεῖς τὸ δαπάνης ἔως εὐέλπιν καὶ χρηστὸν ὄντα.

ξθ'. Ερυθία.

ΕΙ μὲν εὐλαβημένη τὸ ἐν τυραννίδι βίον, καὶ πολλὰς εἰς
ἀκράτεια πέμψαι Παυρόλας, συγγνώμην ἔχω σοι,
καὶ ὡς γυναικὶ καὶ ὡς μητρὶ, δεδουκέναι περὶ ἀγαπητῶν παιδῶν.
εἰ

quàm petenti patris liberalitas. At cum præcesserit benefaciendi splendor, sequitur ut dignas illâ animi magnitudine facultates acquiras; quibus autem adfuerit promptus ad hæc agenda animus, iis perficiendi copiam præstabit fortuna. Posito itaque pudore, liberè mecum agas, qui non libenter in filium contulerim pauca, propter quem omnia comparavi. Tantum abest ut te reprehendam ob hanc in socios profusionem, ut vehementius læter, teque moneam digna hac tuâ liberalitate

meditari, neque in præsentī modò esse magnificum, sed, quamdiu eadem manserit fortuna, idem semper tenere propositum. Libenter tibi opes suppeditamus, generose Paurola, & sumptus modum tam liberalem & spei plenum in gratiæ loco ponimus.

69. *Erythia.*

ΣΙ præ tyrannicæ vitæ metu Paurolam Agrigentum mittere non audeas, ignosco tibi, quippe foeminæ & matri, de charissimo filio sollicitæ.
Si

εἰ δ' ὡς μόνη, καὶ ὅ μετ' ἐμῷ γαυνηκῆα, μόνη διαχοῖς ἔχει
 αὐτὸν, ἀγνωμόνας κείνους τὰ πρὸ γένειοι. καὶ μὲν γὰρ τὸ ὁπο-
 τομῶτα τοι λόγον, πατρὸς ἀν' εἴη πῶς μάλλον, ἢ μητρός· καὶ
 δὲ τὸ εὐγνωμονέσθην, ἐκατέρων ἴσθι. εἰ δὲ τὸ μεταδιδύμει
 ποτε καὶ τῷ γαυνηκότι τὸ υἱόν, σωτῆς ἐλπίσῃσι ἡγῆ, πῶς
 δοκῇσι. ὅ μὴδ' ἕως ἀξίῳ μὲν; κοινωνικώτερον δὲ ποιῆσαι,
 πενῶν αὐτὸν ὡς ἐμὲ, καὶ ἀλλὰ μακρῶς ἥξοιτα πρὸς σέ,
 ὅλα δὲ γὰρ ἦν, καὶ μὴ ὅσον δὲ Φαλακίδος καὶ Ερυθρίας παῖδα·
 ἵνα εἰ καὶ μὴ μετ' ἐμῷ, μετ' ἀλλήλων γένῃ οἱ ἀφροῖα πλῆ-
 τε βιοτεύητε. εἰς τίνας γὰρ ἀν' τις ἀναγκαστέρας εὐξαίτο
 πεισισιάζειν, χωμακὸς ἢ παῖδός γε ἐπιμαλῆγεις; ἐγὼ
 δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐσσηδακὸς, ὡς ἐκὸς ἀνδρα καὶ πατέρα,
 βέλομαι τῷ παρ' ἐμοὶ χρημάτων μοῖραν οὐκ ὀλίγην
 οἷ ὑμῖν τοῖς φιλτάτοις ἀναπερίσσεσθαι. καὶ τῷ το σὺν τὰ-
 χι πρᾶξαι, καὶ ἀλλὰ πάντα μὲν, ὅ καὶ ἤκιστα δὲ καὶ ἀλλὰ τὸ
 ἐπὶ τὸν γῆρας, καὶ ἀλλὰ τὸ πρὸς πατρὶ συμβεβηκῆέν μοι χαλε-
 πινὸν ἴσον. ὑπομνήσκω γάρ με τελευταίαι ἡγεῖα καὶ ζῶ
 ἀνθρώπων

Si verò quasi sola & non mecum
 genueris, sola illum vis retinere,
 de parentum jure iniquè sentis.
 Juxta enim legis summum jus,
 patris potius quam matris fuerit
 puer; juxta æquitatem, ambo-
 rum pariter. Si verò, cum fi-
 lium patri aliquando tradas, te
 orbam fieri ducas, quid de eo
 existimas, qui ne semel quidem
 illius fuit particeps? Quare æ-
 quabiliùs age, & illum ad me
 mitte non post longum tempus
 ad te reversurum, sed citò, &
 cum quibus redire oportet Pha-

laridis & Erythizæ filium; ut fi
 non mecum, vobiscum saltem in
 rerum affluentia simul vivatis.
 Quis enim divitias in familiares
 conferre optet, si uxorem & fi-
 lium negligat? Ego verò, ut ma-
 ritum & patrem decet, erga vos
 affectus, non parvam volo bono-
 rum partem apud vos amicissi-
 mos collocare, & hoc citò face-
 re, tum ob alia, tum non mi-
 nus ob imminentem senectutem,
 & ob gravem morbum qui nū-
 per me oppressit. Admonet e-
 nim me, ut præsentem diem
 homini

ἀνθρώπων προσημίαι, ἢ οὐκ ἔσται ἡμέραι. τῆς δὲ πρῆ-
σιας τῆς Κρήτης εἰς Ακράγαντα, καὶ τῆς οὐκ ἔτι πάλιν
ἀφόβου, τὸ πρὸν αὐτῷ πρὸς ἀσφάλειαν, ἢ ὅτι πατρὸς
εὐνοια παρ᾽ ἐξ ἡμῶν, ἢ ὅτι μητρὸς φόβου.

ο'. Πολυκλείτα.

ΟΥκ οἶδα τί σου μᾶλλον θαυμάσωμι, ὦ Πολύ-
κλειτε, ἢ ἰσχύϊ τῆς ἰατρικῆς, ἢ ἢ ὅτι τέλει
πίστιν. ἢ ἢ ὅτι ἰσχύϊ τυραννοκτονίᾳ νεικίᾳ πάθος. ὁ δὲ πρὸ-
πῶ, πρὸς τυραννοκτονίαις. δι' ἀμφοτέρων δὲ τούτων
ἢ σὺ δεικνύουσα δεικνύουσα, ὅτι δυὸ κινδύνους ἀναμεν-
όμενοι, ἀφέντες τε νόσον πρὸς βολῇ, καὶ πρὸς πολε-
μίαν, διεσώσατο. μόνῳ γὰρ σοι παρῶν, κτείνοντός με ὅ-
πως, μηδὲν ἀπὸ τῆς τέχνης ἀντιπράττειν, τε τυραννοκτο-
νικήναι δοκεῖν καὶ μὴ κτείναντα, πᾶν ἐποίμας τὸ δοθέν
ὡς ὅτι σαρπηρία με λαμβάνοντες, ἀφαιρῶντα ἐν δὲ καὶ τὸ
δόξαν ἀφαιρῶντα, πρὸς τὸ τυχεῖν ὅμοιον πρῶτον. ἀλλ'
καὶ γὰρ ἐβελήθης κέρδος ἀδίκον, ἀντὶ δόξης διχαίης ἐλέσθαι.

ἴσως

homini extremum vivendi tem-
pus constitutum existimem. Ut
autem è Cretâ Agrigentum veni-
re, & inde redire tutò possit, illi
securitatis fiduciam patris bene-
volentia potius quàm matris ti-
mor præstabit.

70. Polycleto.

NEscio an in te, Polyclete,
vim artis medicæ, an mo-
rum constantiam magis admi-
rer. Ars enim interfectorem
Tyranni morbum, mores verò

præmia Tyrannicidarum supera-
runt. Tua intercedens justitia
duobus me periculis objectum, &
inevitabilis morbi violentiæ, &
præmiis hostium, conservavit. In
te enim solo situm erat, si me in-
teremisset morbus & tua nihil
ars obstetisset, Tyrannum occi-
disse; & si non interemisset, cum
tamen quidvis à te quasi salu-
tare sumerem, sustulisse; poteras
etiam si morbo periissem, Tyran-
nicidæ opinionem atque honores
consequi. Sed iniquam merce-
dem justæ famæ præferre noluisse.

G

Fortasse

ἴσως γὰρ ὅδε ἔχει ὁ παλαιός σοι χαρὸς ἐμὲ ἀφ' ἧς ἴσοι
 τυραννοκτονίας εὐσεβὲς τύποι. ἐγὼ μὲ οὖν ὅτι σοὶ γινώ-
 μνος, ὅπ' βύλοιό μοι ᾔσθαι, τὰς ἀξίας χάριτας, οὐκ
 ἔχον βραύτης ἀρετῆς ἀποδιδῶμαι, τῶν ἐν οἶδα, ὅπ' ἔκπ-
 οδοῦ γινώσκῃς τὴν τέχνην, ἀξία φρονεῖν ἐπαδεδῶθαι. ὅμως δὲ
 σὺ τοῖς ἰατρικῆς καὶ τοῖς τῆς πίστεως ἐπαύροις, ἀπέσταλχά
 σοι τῆς ἑμαυτοῦ ψυχῆς χάρις, φιάλας ἀπὸ τοῦ χρυ-
 σῆς πώπαρας, καὶ χρυσῆς ἀργυρῆς καὶ τῆς χαρτῆς ἡμῶν τέχνης
 δύο· καὶ ποτηρίων θεικείων ζεύγη δέκα, καὶ πάντας
 ἀφ' ὅσους ἔκοσι, καὶ ἀργυρῶν μυριάδας Ἀθηναίους πέντε. γέ-
 γραφα δὲ καὶ Τεύκρω πρὸς ὅτι τῆς διοικήσεως, διδόναι σοι
 σιῶταξιν, ὅσων λαμβάνουσιν οἱ τε ναύαρχοι καὶ ὁ
 σωματοφύλακας, καὶ τῶν λοιπῶν οἱ ταξίαρχοι μικρὰν
 ἀμοιβὴν ἀντὶ μεγάλης εὐεργεσίας. προσκείσθω δὲ πρὸς
 καταδιδέσθω τῆς εὐχαριστίας, τὸ προσομολογεῖν, ἴστω
 ἀμοιβὴν οὐκ ἔχειν ἀποδιδῶμαι τὴν εὐεργετηθέντα.

οα'. Τῶ

Fortasse vero morbi, quæ me ti-
 bi obtulerit, occasio omnem pii
 Tyrannidii speciem ademit. E-
 go itaque, qui in tuâ potestate
 ita fuerim, ut quicquid velles me-
 cum agere licuerit, dignas tantâ
 virtute gratias referre non pos-
 sum; hoc autem scio, quod Deo
 hujus artis auctore digna sapias.
 Una itaque cum artis & fidei lau-
 dibus, animi mei pignora, auri
 puri phialas quatuor, crateras ar-
 genteas operis plûs quàm dome-
 stici duos, poculorum vitreorum

juga decem, pueros incorruptos
 viginti, argenti quinque myria-
 das Atticas misi. Teucro au-
 tem procuratori meo scripsi ut
 tibi numeret stipendium, quan-
 tum navium præfecti, satellites,
 cæterique centuriones accipiunt:
 exiguam sanè magni beneficii
 mercedem. Hinc autem aliquid
 accedat ei, qui gratiam reponere
 non valet, quod se par accepto
 beneficio referre non posse simul
 fateatur.

71. Εἰ-

σα'. Τῷ αὐτῷ.

Απέλυσαι αὖτ' σὶ Κάλλαχρον, ὅπως ἐπιβλεῖσαι. τὰ μοι φανερῶς, ὥς μὴ μόνον ὁμολογήσαι ἢ ἐπίησι, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνωμότας μεμῦσαι. προθεῖναι δὲ τῇ μεμύσει, καὶ τὸ τόπον οὗ ὧ, καὶ πόταν, καὶ πῶς ἐμελλοι ἐπιχειρεῖν. ἀλλ' ἰὼ ἀμνήμονι, ὥς ἔοικεν, ἀνδρὸς, μὴ χάριστα ὁ σιωπήσαν ἀνθρώπων, καὶ τὰ σὸν δίδωρη μὲν. ἅμα δὲ ἰλοχζόμενι, ὅτι καὶ μὲν ἰὼ, τὸ δοῦναι. βραδύτῳ χάριν ἰατρῷ σιωκόπι. πρὸ πολλῷ δὲ σοὶ τὸ λαβεῖν τρεπιδόσπον, καὶ ἰατρικῆς προστατοῦπι, καὶ πάντας σάζοντι τοὺς δεινέτας. ἰδίῳ μὲν τοι τὸ ὠφέλογον Κάλλαχρον, ὅτι ζῶντος ὠφελᾷ σὺ χάριν εἴληφεν, ἐτέρῳ ζῶντι ὁ δικαίως ἀφελόμενος. ἀφήρηται μὲν γὰρ ὁ μελήσας, ἄλλως δὲ ἡτύχηεν.

οβ'. Περιθένης.

Τῇ Εὐβύλῃ καὶ Ἐριφάντι γυναῖκα, ἣ ἐπιβλευσάντων μοι, Περιθένης, ἃς ἐλὼν αἰχμαλώτους ἐπεμψας ὥς ὑπολυμμένας

71. *Eidem.*

Τὴν αἰτίαν διμήσι Καλλέσχρου, qui ita manifestè mihi infidatus est, ut conjurationem non solum confessus fuerit, sed & conjuratos etiam indicaverit; indicioque addiderit, quo, quando, & quomodo me aggressuri essent. Sed sane ingrati fuisset salutem illi non concedere, qui illam mihi dedit. Simul etiam mecum reputavi, medico qui me servavit, ejusmodi me debere gratiam, quam te omnium maximè

accipere convenit, qui inter medicos summus omnes à te salutem petentes conservas. Inopinatum autem hunc casum secum reputet Callæschrus, quòd vitæ beneficium per te adeptus fuerit, qui alteri vitam injustè auferre voluit; statim enim abstulerat, nisi aliunde esset quòd proposito exciderat.

72. *Peristhemi.*

Εὐβυλὶ καὶ Αριφάντι μὴ ἐπιβλεψάντων μοι, Περιθένης, ἃς ἐλὼν αἰχμαλώτους ἐπεμψας ὥς ὑπολυμμένας

G 2

Ἀπολυμνίας, πρὸς με, σφόδρα απουδίας, τὸ φρενὸν
ἀνελθῆν, σέσωκα. ἔγωγε πάντας, πῶς θαυμάζεις, ὅτι ὑφῆρξα
τὸ ὄργη. εἰ δὲ ἔγωγε πύλαις τὴν αἰτίαν, ὅτι δι' εὐγυνείας ὑφ-
βαλλύσθης ἀπώλειξιν, μᾶλλον ὢν ἐπὶ θαυμασίας. ἱερὰ τὰ
μνησθῆναι καὶ ὑπὸ ἐμῷ τὴν ἐπιβουλῇ, εἰ σωθήσονται τῆς ἀν-
δρείας, ἔγωγε μόνον ἱερὰσθαι, ἀλλὰ καὶ σωθῆναι τῶν τυ-
ραννοκτονῶν. ἀντὶ ποίας δὲ ἀδικίας, εἰπόντος μου, μέ-
ζοντο ἢ ἐλάττωτος εἰς ὑμᾶς ἔξ ἐμῷ γινόμενης ἰδίας μὲν
οὐδενίας, τῆς δὲ κοινῆς, ἀπεκρίναντο κοινῇ καὶ ἀδικίαν
ὑπολαμβάνειν τὸ κατὰ δυνάμει πάλης ἐλευθέρως. τί πα-
θῆσθαι, τοὶ γὰρ τοὶ πάλιν ἐπαυρομένη μου, δίκην ἀποτίσασθαι
ἀν μοι ἔγωγε μίσητος ἢ κατ' ἀξίαν; ἀποθνήσκου, φροσῶμαι.
ζῶ δὲ ἔγωγε περὶ αἰνῶναι κρίνας, τῆς μετὰ βιωτῆς ἀρετῆς ἀποθνή-
σκουσα, φρονήματος τε βούλῃ, Περικλέους, ἐγὼ τε δικαίως
ἐφεισάμην. σὺ τε πάνθ' ὅσα μετὰ τῶν ἐλαβες ὅτι ἡλίσκετο,
μεταπεμφέντος αὐτῶν τοὺς ἀναγκαίους ἀπὸδος, ἵνα φεῖ
μνησθῆς ὡς ἡδυνήσθαι μέμψαντο.

οἷον. Εὐάν.

occidendas, licet primum tollere
destinare, servavi. Et miraris
forsan, quod iram remissem. Si
causam tamen audiveris, quod ob
singularis indolis specimen serva-
tus sint, magis etiam miraris. A
me enim interrogatus, non so-
lum confessus sunt se insidiarum,
quas mariti instruxerant, conscias,
sed & seipsas ad occidendum Ty-
rannum unâ fuisse paratas. Et
cum rogarem, quasnam qualesve
ob injurias iis à me illatas? ob
nullam quidem propriam, sed

communem, respondebant: id e-
nim se communem injuriam cen-
sere, civitates liberas servare. Quas
verò poenas, me rursus interro-
gante, dignas tanto odio mihi lue-
rent? respondent, mortem. Cum
ergo illà constantia morientes vi-
vere potius quam mori existi-
mam, tantæ animi magnitudini
merito peperci, Peristhenes. Tu
verò omnia quæ, cum captæ erant,
cepisti, accersitis earum cognatis
restituere, ut nullâ de re quasi inju-
riis affectæ conqueri possint.

ογ'. Εὐάνδρου.

ΚΑὶ σὲ ἔ' πάντες Ἱμεραῖοις, μᾶλλον δὲ τοὺς πλεί-
στοις Σικελιωτῶν οἶομαι γινώσκειν τῦτο, ὅτι τ' οὐ
ἡμέρᾳ συντηθείης κατ' ἐμὴ ὀπίσθῳ, διχόπορος ὢν
πῶν ἐγχειρώμεναι, θεωρητόμενος. ἔ' γὰρ δὴ που φαύλῳ
ἐν χειρὶ πῶν οὐ τῷ σφετέρῳ τέρμινι πολυμήνῳ ὁ
Ζεὺς ἐγένετο, ὥστε τοὺς διχόποιοι π' ἀφ' ἑαυτῶν, οὐ ἱερῶ ὡς
ἀδικεῖν, ὑποχρεῖται π' ἀδικεῖν καὶ π' ἀδικεῖν ὡς
ὑπὸ αὐτῶν ἀπολαύει. ταῦτα μ' οὐκ ὁδοῖς ἀντ' ἄλ-
λων ὑπολάβοι. Στιχόχορον δὲ πικρὸν ὄντα ἀνίσταται,
διότι τ' ὀπίσθῳ τῶν ἀπίων, εἰς τὰς ἐκείνῃ ποιήσεις
θεῖ. Εὐβουλοὶ ἀνέριον, οὐκ ἀντ' ἐβουλόμενος ὡς ἐμοῦ
ταῦτα πεπεισμένῳ διαχεράνεται. εἰ γὰρ τοῖς τέτοις ποιή-
μασι πεπεισμένοι, ὡς φασὶν αὐτοὶ, ἔ' ποιηταὶ ἀντ'
γνωσμένοις, ἀλλὰ χρηστότητ' ὑποβάλλουσιν ἐπαύλει
ἡρατῶ.

οδ'. Ορ-

73. Eubulorum.

ET te & omnes Himeren-
ses, imò Siciliensium ple-
rosque hoc cognoscere arbi-
tror, quod facere contra me Hi-
meræ conjugationi, quia infi-
diatoribus eram justior, super-
fuerim. Jupiter enim ita non
est iniquus iudex susceptorum
in suo templo *facinorum*, ut eos
ipsos, qui alioquin justum quid
acturi in templo tamen injus-
tè agerent, ei quem merito

occidere conarentur in manus
tradidisset. Hæc verò nemo a-
lius fortasse credat. Audio au-
tem tristem esse Stefichorum
quod cum Eubulo conjurati in
illius poemata insidiarum cau-
sam transfulerint; minimè au-
tem illum angi velim, quia
si ego hæc crederem. Si enim
illius poematibus animos ad-
hibuissent, ut aiunt illi, non
desperate malitiæ, sed sum-
me probitatis præmiū repor-
tassent.

74. Or-

οτ'. Δημαρχάτω.

ΜΗ θαύμαζε ἢ Ἀλκίην καὶ Δορυμῶνους θάϊατοι,
ὡς μὲ πικρίας καὶ τυραννικῆς ἀμότητος πε-
πρωγμένοι· πολλῶν δ' ἐπὶ θαυμασιώτερον δις καὶ τρίς
ἀλείας ἀξιοκρίναι ὑπὸ τυράννυ, τότε κολασθῆναι.

οζ'. Ηγασίππῳ.

ΣΥ μὲ ἴσως καὶ ἄλλοι συγγενῆς, ὅσοις μάλιστα ἀχθο-
μένοις ἐστὶ τὸ φεύγειν Κλεισθένειν, νυνὲν ἔγνωτε χα-
κῶς βεβυλευμένοι ἐπὶ τέτοις, ἐφ' οἷς ἀπετέρη
κατέρως, ὅτ' ὁδοιπλὸς ἐτέρῳ χακρὸς, ἢ μεταμελείας. ἐγὼ
δὲ, ὅτε μάλιστα πολὺς ἐστὶ τῶν ἐκ πολιτεύεσθαι κενοδοξίας
ἰδῶ, τότε μάλιστα ἄκλειρον αὐτὸν, καὶ ἐπέταλλον γε περὶ
τέτοις μαρτυρήμεν οἱ τελευτήσοι. ὁ δ' ὑπὸ τῇ ἰδου-
νῆς τῇ πᾶσιν γαυριῶν, ὀκπαθῆς ἰδῶ, λήθεις ἡμᾶς
ὑποπτεύων γράφει, οὐκ οἶσιν ἐμπίερες δημοκρατυ-
μῆς πόλεως· μάλλον δὲ ὅδε βυλομῶντες εἰδέναι, ἢ ὑπὲρ
τῆς πόλεως τὰ ἄλιστα πρᾶττα ἀφ' ἧν τὴν τυραννίδα
ἔως

76. *Demarato.*

NE miretis Alcini & Dory-
menis necem quasi cum
sævitiâ tyrannicâque crudelitate
infectam. Multò magis enim
mirandum est, bis terque à Ty-
ranno veniam adeptos jam pri-
mam poenas persolvere.

77. *Hegesippo.*

Vide Ep. 95. & 110.

TU & alii fortasse cognati,
quibus potissimum dolo-
ri est Clisthenis exilium, nunc

demum, cum non sit locus nisi
poenitentiae, cognoscitis malè ab
illo consultum esse de his, ob
quæ patriâ ejectus est. Ego verò
quum inani gerendæ reipublicæ
gloriâ maximè duceretur, tum
maximè illius miserebar, missis-
que literis ei significavi, quem hæc
exitum essent habitura. Ille au-
tem honoris lenocinio elatus ni-
hil movebatur, nugas nos suspi-
cabatur scribere, quippe vel ignaros
Democratizæ, vel ob Tyranni-
dem eum, qui reip. bene consu-
lit, ne nosse quidem optantes:
donec

ἕως ἢ λαμψέτερον φυσήσας ἢ σιωφέρε, τοῖς ἰδίοις φυσήμασι ἀνιτράπη. ἔξ μετὰ ζημίας ἔγω μεγάλης οὐ Φάλαριν ἀμαθῆ πάσις εὐνομουμένης ἀφ' τῷ ἀρχίῳ, ἀλλ' αὐτὸν ἀγνώτα δέμει ἀφ' τῇ περὶ καίρον ἐπιδράῃαι. ἐπαγωγὴν γὰρ ὅχλῳ εἰς ἀτυχίας, καὶ πᾶσι ἀρχαῖς πρὸς τὰ τέλη ἀφρωνύσας ἔχον. ἔγω γ' οὖν, καὶ πᾶς ὁ μὴ ἀφρονῶν, συνέτρεσθαι μάλλον ὑπὸ πλήθους ἀκείῃς βυλοίμῳ ἀν, ἢ πᾶσθαι. τὸ μὲν γὰρ ἔχθῳ αὐτοῖ, τάχιστον τῷ ἀφρογίνῳ, σβέννυται. ἔξ οὗδ' ἐν οἷς ἀκμάζει χαρτῆς ὀπιζήμιόν ἔστι. ἢ εἰ τῆς εὐνοίας δοκῆσι φυγαῖς, ἢ θανάτοις, ἢ δημεύσεις, ἢ τύπτει γὰρ μετρίωτερον ὁδὸν, φέρε. ἢ δὲ Δία θεὸν μέγιστον, Ἡγήσιππε, ὡς ἴσμεν, ἕως ἀν' εἰποιμὲν πρὸς σέ. δῆμῳ ἅπας ἀτακτῳ, ἀνοίς, ἀπεικῆς, ἐποιμύτατ' ἐφ' ὅπ' τύχοι μεταχθινῳ, ἀπιστῳ, ἀβέβαιος, ὄξυς, ἀσδοπῶς ἐφεισμένῳ, φοιῇ μόνον, ἀνωφελὴς, καὶ πρὸς ὀργὴν καὶ πρὸς ἔπαυον εὐχρήης.

donec ultra quàm par erat inflatus, suâ ipsius insolentiâ everteretur, & non sine magno detrimento cognosceret, non ob monarchiam imperitum esse Phalarin civitatis bene regendæ, sed seipsum ob præsentem felicitatem tractandi populi ignarum. Vulgus enim in mala faciliè ducitur, & incoceptis suis dissimiles habet exitus. Ego quidem & quivis sanæ mentis ab indoctâ multitudine sibilis quàm plausu excipi mallet: ejus etenim odium, citius quàm ad summum

pervenerit, extinguitur; neque cum maximè viget multum habet incommodi. Benevolentiz verò opinio aut exilium, aut mortem, aut bonorum publicationem, aut aliquid hujce non moderatius affert. Per Jovem maximum, Hegesippe, quod scimus tecum loquimur. Vulgus omne incompotum est, amens, rerum agendarum impotens, in qualvis partes flecti facile, infidum, instabile, acerbum, insidiosum, mendax, inanis tantum vox, inutile, æquè ad iram laudemve propensum.

εὐχρής. τῦτ' ἐπὶ, τὸ μετ' αἰδέσθαι παρηλακισμῷ φθίρεσθαι, τὸ δὲ μὴ πολιτὸβόρμον ζητεῖν ἀρέσκειν. μεμνήασθαι δὲ ὅμως πῖναι εἰς τῦτο, ἀνοήτῳ καὶ δυσκαθέκτῳ ὁρμῇ, μᾶλλον δὲ λύσῃ χρωμένοι. καὶ πολλοὶ πᾶσι δὲ ὄντες ἐρασταί, πούτοις πότοις οὐκ ἔχον εἰς τέχνην καὶ χάριτες γάμοις, ὅτε ἔπος εἶδον ἀσμένως γυναικας καὶ φιλόπλοιοι φιλῶτες, καὶ ὡς πλησίον ἕτερον χεῖματα καὶ φίλοπλοιοι, καὶ μαχηταί, καὶ φιλιππότεσοφοι νίκης ἐνεχα τῷ οὐδ' οὐλύμπιᾳ ἀγῶνι, οὐκ ὅπως οὗτοι ἡσθῆσαι ἐχέουσιν ὅτι, ὡς ἀθλίαν δόξαν καὶ πῦλιν ἀνόητον, καὶ κέρτος ὅτι ζημία τῇ ἑαυτῶν ἀγρεύοντες. τοῖς δὲ τῷ ποίᾳ ἑραστῶς, (A) μὲ οἰκεῖοι συλλαχθεαδίῃ ἀν' ὡς ἐνὶ μάστιγι. οἱ δὲ ἐχθροὶ τὰ μέγιστα πάντων ἐφροσύνει. ὑμεῖς δὲ παρεμυθεῖσθε μὴ Κλειοθένῃ, συγγενεῖς ὄντες, εἰ ἄρα δουδύμως ἔχοι, ὡς ἀνθρώπινόν τι πεποιθότα. ἀποτρύπτει δὲ ὅτι τοῖς αὐτοῖς φιλοπνεῖσθαι, ὡς ἀνέχεσθαι ἡμαρτηκότα.

οἱ. Στι-

propensum. Reipublicæ minister, qui operam dat populo ut placeat id tantum agit ut insigni cum dedecore pereat. Hæc tamen dementia nonnulli laborarunt, stolido & effrænato quodam impetu, vel potius rabie agitati; adeo ut qui liberos maximè amant tanto non ardeant in ipsos desiderio; qui nuptiis gaudent non tam libenter uxores videant; avari non æquè deperant pecunias; qui rei bellicæ atque armorum studiosi sunt, qui equos

ad certamen Olympicum alunt, non tantâ in singulis hisce afficiantur delectatione, quantâ illi qui miseram gloriam, stultos honores, plaususque in suam perniciem aucupantur. Id interim agunt harum rerum amatores, quod amicis suis maximè sit dolori, inimicis voluptati. Vos verò Clithenis cognati, eum, siquidem ægrè habeat, ut humani quid expertum solamini, simul & ab hisce studiis tanquam gravissimè erantem avertite.

οή. Στῆσιχόρου.

Νικοκλῆς ὁ Συρακῦσι (ὃς ἀγνοεῖς δ' ἴσως ὃν λέγω· ἀφ' ᾧ ὁπιφάνειαι οἰκείαι, ἐκ' ἐπὶ τ' ἀγνοηθῆναι διωαμνῶν ὑπὸ Στῆσιχόρου) γυναικὸς ἀποθανόντος αὐτοῦ, μέγα πρὸς φάτος καὶ δεξιῶν ἐπιτέθει) πένθος. εὐκόπως· ἔτυχε γὰρ τ' αὐτῷ ταύτῃ ἀδελφιδῶν ἔχων καὶ γυναικα. ὅτος ὁ Νικοκλῆς (ἡ δὲ γὰρ, ὡς εἰκεν, ὅσοις πρὸς ἀλλήλους καλῶς μετὰ πόθους) πέμψας πρὸς με Κλεόνικον τ' ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἡξίς ὅπως σὺ δεηθείης ἔπαμνον ὃ ποιήσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τ' ἀνθρώπων. καὶ γὰρ, ὡς πυθάνομαι, Συρακυσίων πᾶσάν τε τ' ἄλλῃ ἀρετῇ, πρὸς δὲ καὶ τ' ἀνωτάτω σωφροσύνη αὐτῇ προσμαρτυρέντων, οὐκ ἔστι ἀνάξιον ὑπὸ ὅσῃ φόματος ὑμνηθῆναι. πεφύλαξαι μὲν γὰρ γράφειν εἰς τὴν χεῖρ σκαυτὸν ἀνθρώπων, ἵνα μὴ δοξῇ σὺ πῶς ὠνίαν εἶ) τ' ποίησιν. ἔστι δ', ἡ περὶ φιλότης, ὅσδ' αὐτὴ κατ' ἡμᾶς, εἰς τὸ λεγὼν ἀπῆλλαμνῆν. μὴ δὲ τὸ σωήτης σὺ τ' γνώμης πρὸς ἀλλότῳ, ἀπογραφῆς μὲν τ' δέησιν· ὅδ' γὰρ εἰκὸς ἀτυχῆσαι πρὸς Στῆσιχόρου Φάλαριν

78. *Stefichoro.*

Νicocles Syracusanus (neque forsan te latet quem dico, ob familiæ enim decus non potest esse ex eorum numero, qui à Stefichoro ignorantur) uxore nuper mortuâ in luctum incidit gravissimum. Nec immerito: eandem enim & neptem habuit & uxorem. Hic Nicocles (novit enim, ut verisimile est, quæ sit inter nos amicitia) misso ad me fratre suo Cleonico, petit ut in mulieris laudem poemata à te

impetrarem. Quantum enim audio à Syracusanis, qui tum cæteras virtutes, tum summam modestiam ei attribuunt, non indigna est, quæ tuo ore celebretur. Cautum tibi semper fuit, ne de tui sæculi hominibus scriberes, ut poemata tuam nemo venalem existimaret. Illa verò, amice fidelis, non est nostri sæculi, sed fato hinc discessit. Ne itaque propositum tuum petitioni meæ adversus objicias; non enim æquum est à Stefichoro Phalarin

λαριν αἰτησάμενον· ἔχ' ὅτι χάριτας ὀφείλεις ὑπὲρ πινού, ἀλλ' ὅτι τὴν πεπιτευμένῳ δόξαι ἀξιῶμεν ὑπὸ σὺ βεβαιώσῃ. δὲ δὲ μοι παρφαῖως χάρις τὸ σαυτῷ φύσει ἀφθόως, αἰταμένῳ μὲν, ἀ δώσεις, εἰς ἑμαυτόν· ληφομένῳ δὲ εἰς φίλον. λοιπόν, εἰ γε ἰείωχας ὅτι τὴν χάριν, Κλεαίρῃσι καὶ Συρακυσίαι τὸ γένος· Εὐκρατίδου πατρός· ἀδελφιδῷ, καὶ γεγράμενον, καὶ γυναικα· ἐκατέρωθεν σιωζικῆαι ἔτη, τραγοῦν δὲ ζήσασαν· δυεῖν παῖδιν μητέρα, πτηνικῆαι δὲ ἐκ ἀφροδῆος· τὰ μὲν κεφάλαια τῶν ὑποθηκῶν ταῦτα. ἐμπνευσθεὶς δὲ εἰς τὰ χεῖρ' ἑμῶν τῆς γεφυῆς, ὑφ' ᾧ κατέχη θεῶν· καὶ σε τὴν ἱεράν καὶ ὑμιόπολον κεφαλῇ, ἢ μυστῶν συγγῆια κοσμήσειεν ἄλλας τε ὑμιόδιας, καὶ τῇ νῦν ὑφ' ἡμῶν εἰς Κλεαίρῃσι ἐπισταλμένη.

οθ'. Τῷ αὐτῷ.

ΤΩν μὲν ὅτι Κλεαίρῃσι μελῶν πολλή σοι καὶ μεγάλη χάρις ἀποκείσεται. καὶ γὰρ ἐπέδωκας

larin repulsam ferre: non quòd gratiam *mibi* ullà de re debeas, sed quòd conceptam de te opinionem confirmari velimus. Indicium itaque hoc naturæ tuæ palam mihi concedas, ea quæ dederis meo quidem nomine petenti, amici tamen accepturo. Reliquum est, si mihi gratiam hanc annueris, *ut poris eam vocari* Clearistam, genere Syracusanam; patre Eche-crattide; ejus, quem dixi, neptem simul & uxorem; sedecim annos nuptam; natam triginta; duorum liberorum matrem; tabe con-

sumptam: hæc quidem argumentorum capita sunt. Sit precor poema tuum per singulas illius partes à Deabus, quas colis, afflatum; & tota Musarum familia, ut in cæteris tuis carminibus, ita in his, quæ nostri gratiâ in Clearistam scripturus es, sacrum tuum & divinum caput exornet.

79. *Eidem.*

ΜUltam magnamque tibi habeo gratiâ pro carminibus in Clearistam: summam enim dedisti

H 2

δωκας, σαυτὸν εἰς ἃ πῤεχάλοιν, καὶ ταῖς χεῖρ' ἑμὴν οἰκο-
νομίᾳς ὑψοφύῳς-συνιλέχθης· καὶ τὸ ὄχῃμα δ' ἡραφῆς
θαυμαστῶς ἠυδοκίμῳσεν, καὶ πρὸ ἐμοὶ μόνῳ (ἐγὼ γὰρ ὅτι
πᾶσιν ὁμοίως ἀγαμῇ τοῖς Στῆσιχόρῳ) ἀλλὰ καὶ τοῖς σινα-
κίσασιν Ἀχρεζαντίοις, πολλοῖς γινόμενοις. ἔσονται δὲ
καὶ ἡμεῖς τὸ παρὲν ἀκηκοότες, ὅσδε ὅσοι νῦν εἰσιν, ἀλλ'
ὅσοις ὁ μῦθ' ἡμᾶς οἶσθ' βίβῃ. ἡ μὲν οὖν ὑπὲρ ταύτης σε
δὲ ποιήσεως χάρις, ὡς ἔφην, ὀφείλεται ὑπὲρ ἐμοῦ· κα-
χάρισται δὲ ἀφ' ἧς ἐμῆς ἀξιώσεως τοῖς τε νῦν ἔσι, καὶ
τοῖς ἐσομένοις ἀνθρώποις καὶ ταύτῃ τὴν μελωδίαν. ὡς
δὲ ἐμῶν, καὶ τῶν ἐμῶν, τοῖσιν γὰρ πᾶσι ἀφ' ἧς ὅτι πολλῆς ἐδή-
λους, ὡς ἐταυρεῖς Διὸς, καὶ κοινῆς ἐπίαι, μηδὲ ἐν αὐτῇ
ποιήσθ', μήτ', ὡς χάρις ἐγινόμην, μήτ' ὡς ἀγαθός,
ἐπιμνησθῆς. ὁκμελὲς γὰρ ὅτι μὴ τοῦτομα ἀφ' ἧς τὰς τύ-
χας· γὰρ ἀφ' ἧς δὲ φάλαρις ἐν αὐτῇ Στῆσιχόρῳ, εἴτε βελ-
πίων δὲ κατεχέσθης αὐτῇ ἀνθρώποις δέξης, εἴτε τοῦτομαπὸν
ὑπέληπται.

π'. Κλει-

disti operam in iis quae à te pe-
titi; singulas argumenti partes e-
gregiè disposuisti; & poëmatis
forma admodum celebrata est,
non à me solum, (qui omnia à
Stesichoro profecta perinde ad-
miror) sed à multis Agrigentinis
qui ea simul audire: neque ve-
rò ab his solis qui tum audire,
neque iis qui jam vivunt, verum
etiam quotquot posteritas feret,
celebrabitur. Gratia itaque pro
hoc poëmate à me (ut dixi) tibi
debetur: me quidem rogante, &
huiusce, & futuri etiam saeculi

hominibus hoc carmen dedisti.
De me autem meisque (istius-
modi enim aliquid in epistolâ
innuere videbaris) per Jovem
socialem communisque aras oro,
ne minimam quidem, quodd bo-
nus malusve fuerim, in poësi
mentionem facias: ob eam e-
nim, quâ usus sum, fortunam
nomen meum *populi auribus* in-
gratum est. In ipso autem Ste-
sichori *animo* scribatur Phalaris,
sive melior, quàm vulgaris ho-
minum fert opinio, sive pejor re-
putetur.

80. Clea-

π'. Κλεανέτη ὁ Θεαυῖ.

ΤΗν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν ἀσμένως ὑποδέχομαι, ποσά τῃ ἀπουσίᾳ βελομόδων ὀνομάσθαι Φάλαριν. πῶς τοῦτο αἱ τύχαι, καὶ ἡμεῖς συνηγορώμεν. εὐρήσετε γὰρ ἀνεπίληπτον, καὶ ἀκατηγόρητον ἔκ τ' ἔγνων ὄνομα αὐτοῦ γεγενημόνον. ἐγὼ καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα, ἀλλὰ πικρὰς εὐμαρμόνης ἀνάγκης, ἀκυσίως τραχύνετα μοι κατέγνωσμαι. καὶ τὸ μὲν ὄνομα δι' ὅθεν ἔπεσον ὅστιν ἐκμαλῆς, ἢ ὅτι νόμοις ἐκείνοισι, νόμος δὲ εἰμι τοῖς ὑπηκόοις. ἡ δὲ μοι χάρις αἰμοδίῳ προσφέρειοτε Φάλαριν ὀνομάζομαι, ταύτῃ εὐεργεσίᾳ ποιήσατε, μὴ τὸ πῦρ τοῦ ὀνόματος.

πα'. Εὐναῖοις.

ΟΥ μετamelόμεθα ὑπὲρ τῇ πρὸς τῶν χρημάτων, ἄνδρες Εὐναῖοι, τὴν ὅτι πολλὴν ταύτῃ ὑμῖν ἐπέταλχα· ἀλλ' ἵνα βεβαιῶσαι ἔχητε τὴν χάριν, ἐπεξεληγόντες τῇ δίκῃ Περιανδρον. τὸ γὰρ ἀληθὲς ἔχειν τὴν πόλιν,

80. *Cleaneta & Theaui.*

BEnevolentiam vestram libenter quidem amplector, quod tanto studio Phalarin nominare velitis. At ego licet assentiar, contra stat fortuna. Invenietis nomen meum, quod ad gentem spectat, irreprehensum & inculpatum; idem tamen ob multa & magna accusor ex acerbâ fati necessitate invito animo facta. Neque aliam ob causam meum nomen odiosum est, quàm quod legibus morem non geram,

sed ipse subditis lex sum. Quam vero gratiam mihi conceditis Phalarin nominando, illam mihi, hoc nomen reticendo, conferatis velim.

81. *Ennensibus.*

NON quod me poeniteat vobis remisisse pecuniam, viri Ennenses, ad vos hanc epistolam misi; sed ut, tracto in jus Periandro, firmum habeatis beneficium. Hujus enim de furto falsa criminatio mihi argumento erit, civitatem

πολιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν ψυχήν καταχραμένῳ ἀπο-
 σπεῖν τοὺς δεδανεικότας, ἀποδείξις ἔσται μοι τὸ τῆς ἡ-
 κλοπῆς ὑμᾶς καταφύσασθαι. ὃ γὰρ ἔχει λόγον ὑγιᾶ, τῆς
 αὐτοῦς, ποτὲ μὲν ὡς πεινομήτορες πρῆναι, καὶ δεῖσθαι χρημά-
 των· ποτὲ δὲ, ὡς πλεονέκτας, πολλὰ τῷ κοινῷ εἰς τοὺς
 ἀρπάζοντάς τε παρῆσθαι. ἀλλ' ἢ καὶ πρὸς τοὺς δαμνιστάς τε πλε-
 ονέκτας ὑμᾶς (ἢ) δεῖν, ἢ καὶ πρὸς τοὺς κλέπτοντάς τε, πῆναι.
 εἰάν τις τὰ μὲν τῇ πόλει χαρίζηται τοῖς νοστιζομένοις, ὡς
 φεικισιάζοντες, τὰ δὲ τῇ δεδανεικώτῃ ἀποσπερῇτε ἀφ' ἑ-
 αὐτοῦ τοὺς δημαγωγούς, ὡς ἀπορρώμοι παρῶν μὲν, ὃ καὶ με-
 ζόν ὅστις, ἀδικήσετε, μηδενὸς ὑμῖν ἀδικεῖν ὅστις ἐξ ἑαυτοῦ
 ἔπειτα, πολλῶν δικαιοτέρων ὅστις, ἀποτίσειν ὃ δεδανεισθε
 ὑμεῖς, ἔχειν ὃ δυνάμενοι ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἀφαιραμένους, καὶ κο-
 μίσσασθαι τῷ δεδανεικώτῃ, ἢ Φαλαρίδου ἐπ' ὀνόματι δω-
 ρεῖας χρειακοποιήντων, Περιάνδρου ἡδέως κεκερδαλέναι τὰ
 τῆς πρηνότητος. ὅθεν ὑμῖν πάρεστιν, ἢ σὺν τῇ σῶσιν τὰ
 σφέτερα, κυεῖν ἔχειν καὶ τὴν ἀπ' ἐμῶν χάριν· ἢ μὲν τῇ
 ἰδίῳ

civitatem revera pecuniam ad-
 huc habere, sed futili usam præ-
 textu creditores defraudare. Non
 enim sanam rationem sapit, eor-
 dem nunc quidem quasi paupe-
 res pecuniam rogare; nunc qua-
 si divites publica bona raptoribus
in prædam permittere. Verum
 enimvero vos oportet aut pariter
 divites esse erga creditores, aut
 pauperes simul erga fures. Si vero
 quasi abundantes ea, quæ civitatis
 sunt, surripientibus donaveritis,
 at quasi egentes per populi assen-
 tationem sua creditoribus sustuleri-

tis; primum quidem injusti eri-
 tis, & quod majus est, nullâ re
 ad injuriam vos cogente: dein-
 de multò justius est quod mu-
 tuum sumplistis, quodque per fu-
 res retinere non potestis redde-
 re, & sua creditoribus persolve-
 re, quàm ut muneris prætextu
 debitâ ipsi pecuniâ Phalaris frau-
 detur, Periander iis, quæ *ego vo-
 bis* remissi, jucundè fruatur. Qua-
 re in vestrâ situm est pote-
 state, ut cum rerum vestrarum
 incolumitate meam etiam ratam
 habeatis gratiam; vel ut unâ cum
 propriæ

ἰδίῳ χρημάτων ἀπωλείας, τραχηλῶσαι καὶ τὰ παρμηδρά.

πβ'. Τιμάνδρου.

ΤΗΣ οὖν Καμαρίνης πολιτείας (μὴ πεπεισμένων Καμαρινάων μέγαν ὑπὲρ μικρᾶς ἀπίας ἐπαρᾶσαι πόλεμον) νῦν μὲν ἴσως ᾧδραμυθίαν ἔχεις, τὸ κατ' ἐμοῦ τρατείας ἀγείρειν. ὅτῳ δὲ τὸ κῦρον ὅπι-λίπη σε τῆς πεθείσης ἐλπίδος, τότε καὶ τὴν ἀξίαν ἔχῃ ὡς δίδρακας, ἀλλ' ὡς πέποιθας, ἀνάσῃ. καὶ τοι πῶς σοι ὀφείλῃ εἰς ᾧδραμυθίαν; εἰ μὲν γὰρ ἐμελήσαι-μην πῶσαι, ὥσπερ ἐκπέπληξαι σὺ, τάχα αἰνέσει-εἶχες λόγου ἀφ' ὧν ἐμὸν φόβον· νῦν δὲ εἰς πολλὰ μὲν ὅδε ὅσον ἡμᾶς ἐλύπησας, σὲ δὲ τὸ μικρὸν ἐπαρμόσαι σεαυτὸν, καὶ παρ' ἡμῶν ἀπολέσθαι βασιανισθείῃ. ὅδε-μᾶς γὰρ σοι δεῦν τελευτῆς ὅτι τοιαύτας κολαζομένης συμφοραῖς, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ φύσιν ζωῆς, εἰ οἷόν τε, μακροτέρως βίῃ.

πγ'. Μελι-

proprie pecuniae jacturā, ea etiam, quae remissa sunt, exigantur.

82. Timandro.

GEstae apud Camarinenses reip. (etsi ægrè illi consenserint levi de causà ingens bellum parare) aliquod forrasse habes solatium, quod in me jam exercitum conscribas. Cum verò inanis illa spes evanuerit, tum non ob ea quae egisti, sed ob ea quae passus es, abunde tibi dolebit. Et quid tandem est quod

te solari possit? Si enim, quod tu ita expavisti, nobis curae esset *Camarinensibus quicquam* persuadere, aliquam forte spem ex meo metu fovere possis. In cæteris vero, *quæcumque jam agis*, ne tantillum quidem mihi nocēs, sed tibi potius; eò quod inidoneum te exhibueris, qui in nostris tormentis vitam finire: neque enim *jam* te tantis *ibi* miseriis afflictum mori oportet, sed, si fieri potest, diuturniorem, quam natura permittit, vitam agere.

83. Μελι-

πγ'. Μελιταῖοις.

ΣΥμπέπεισμα πρεσβευσαμένοις ὑμῖν δδρεῖσαι ζήτη-
ματα, καὶ τῷ πρὸς τὸ παρὲν οὐκ εὐπύρως ἔχει,
ἀλλὰ τὸ συνεχῶς εἰς πολέμοις ἀνηλωκεία. ἀλλὰ
παραφάσις ἔ, φασι, δεῖ πρὸς φίλους. πάθοιτε δὲ μηδὲν
ὅμοιον τοῖς πολλοῖς, οἳ δδρεῖζόμενοι μὲ τοῖς εὐφημοτάτοις
οἰόμεσιν ἀποχρῶνται, ἀπατνόμενοι δὲ τοῖς χαλεπωτάτοις.
ἔργον ἔτε δίχμοι, ἔτε εὐχάριστοι ποιῶντες. δεῖ γὰρ λαβόν-
τα, μεμνήσθαι τῆς δδδωκότων, καὶ μέχει τῆς ἀποδόσεως
ὁμοίους ἡγεῖσθαι τοὺς δδδαινεκότες. καὶ εἴτε ζήτητος εἴη, ὡς
ζήτητῳ ἀγαλλύεσθαι, εἴτε καὶ φανύσθαι, ὡς φανύσθαι. καὶ γὰρ
ὁπκιεῖς, καὶ μὴ τοιῦτω, δίχμοι ἀποδοῦναι τὸ πεπιστωμένοι.
ἐγὼ μὲ οὖν, ὦ Μελιταῖοι, καὶ ὅταν δδδνίζω, καὶ ὅταν ἀπα-
τῶ, εἰς εἰμ, καὶ ἐμαυτῷ ὡς ἀπλήσιος. (A) δδδνιζόμενοι δὲ
πρὸς τοὺς χερσὺς καὶ τῇ πτόποι, ὡς φασι τοὺς χαμηλοῖ-
τας πρὸς τοὺς τόποις ζήτηματα, ἀλλάττει. καὶ λαμβάνου-
τες μὲ, ὡς ἐργάτῳ καὶ γὰρ ἐπαγνῶσιν ἀπατνόμενοι δὲ, ὡς
τύραννοι,

83. *Melitenfibus.*

A Vestris legatis adductus sum ut pecunias vobis mutuo darem, licet impræsentiarum, ob perpetuos bellorum sumptus, non abundem: sed prætextu, ut aiunt, non utendum est apud amicos. Ne verò idem faciatis quod facit hominum vulgus, qui, cum mutuum quid accipiunt, blandissimis utuntur verbis; quod si repetas, difficillimis; neque iusti in hoc neque grati: Eum enim, qui acceperit, datorum meminisse

oportet, &c, donec perfolverit, de creditoribus æquè omnibus idem sentire; si boni sint ut bonis, si mali ut malis suum reddere. Nam &c probo &c improbo creditum solvere perinde æquum est. Ego quidem, ὦ Melitenfibus, &c cum do, &c cum mutuum repeto, idem sum meique similis. Qui verò mutuum accipiunt pro temporum ratione, mores, sicuti colorem pro locorum diversitate chamæleontes, immutant: quum pecunias recipiunt, ut benefactorem & Deum laudant; quæ cum reposcas, ut Tyrannum

τύραννοι, καὶ ὁ καθαρόν ἀποκαλύσιν. οἶδα δὲ καὶ τῦτο, ὅτι πολλῶν χρητῶν ὅστις ἰδιώτη δαιεύσαντα λεωκοπεῖσθαι, ἢ πάλιν ὑπὸ ἰδιώτη μὴ γὰρ τις ἀποστρέψωμαι, ἐχθρὸν ἔνα κέκληται, καὶ τῦτον ἀσθενῇ ὑπὸ δὲ πύλεως, ζήμιεται μὴ ὅσδεν ἦτιον, ἐχθρὸς δὲ τοὺς πολλὰς ἔχει, καὶ ἔχ ἔνα. ὁ μὲν καὶ ἀναγνώσκει ὑμῶν τοιόνδε τι, ἀλλ' ἀνυπόπτος δίδωμι τὰ ρήματα. τὰ τε γὰρ ἄλλα μνήμονας ὑμῶν ὁπτασμαί, καὶ ὧς τὰ συμβόλαια δικηνοτάτοις, καὶ ὧς τοῖς ἄλλοις ὅσδε τῦτο ἀγνοῦνται, ὅτι κατηγορεῖα μάλιστα ὅτι πολλῶν ἀδικεῖν ἔνα, ἢ εἰς ὑπὸ πολλῶν ἀδικεῖσθαι. ὁ γὰρ εἰκὸς ἔνα πολλῶν, πολλὰς δ' εἰς καταφρονεῖν εὐλογώτερον.

πλ'. Μεσσηνίοις.

ΟΥκ ἠγρόου, ὅτι πέμψαντός με τοῖς πρὸ ὑμῶν θεοῖς ἀναθήματα, τρίποδας τε Δελφικὰς καὶ τεφάνους χρυσῶς, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ πολυτελῆ χαριστήρια τῇ σωτηρίᾳ, δουῖν γάρ τινι ποιήσετε, ἢ τοῖς θεοῖς εὐσεβοῦντες ἀναθήσετε, ἢ τέτοις ἀποστρέψετε, αὐτοὶ ἀφαινεῖσθαι, ὅπως δεδράκατε.

κατε.

Tyrannum, & impium calumniantur. Scio autem quod multo melius sit à privato, quam à civitate credità pecunià defraudari: qui enim à privato spoliatus est, unum tantum habet inimicum, eumque imbecillē; qui à civitate, damno non minori afficitur, & pro uno plures habet inimicos. Sed nihil tale de vobis suspicatus absque metu pecuniam credo; nam in aliis vos memores esse scio, & in pactis iustissimos: neque certè hoc ignoratis, quod falsa potius videatur

multorum criminatio, unum ipse injuriā afficere; quàm unius, se à multis injuriā affici: non enim plures ab uno, sed à pluribus unum contemni verisimile est.

84. Messeniis.

NON ignorabam, cum vestris Diis anathemata, tripodas Delphicos, coronas aureas, aliæque multa & pretiosa pro salute dona mitterem, velle vos à duobus alterum facere, aut ea piè Diis consecrare, aut illis defraudatis inter vos partiri, quod jam fecistis.

I

stis.

κατε. πρῶτοι σπασμένοι ὃ ἐμοὶ λειδορεῖσθαι, ὡς τ' ἀκαθ-
μάτων ἀφ' ἧς κλησάμενοι ἔκαθαρσιν οἴωνται, τὴς θεῆς ἱεροσυ-
λήκατε. τί ὃ ἀφ' ἧς φέρει, τὰ κατωσιμαδρὰ πεισάσαντα
ἀπεικλῆναι, ἢ τὰ κατωσιμασμένα τοῖς θεοῖς; ἐκείνων ὃ
ἀμφοτέρω ἴσῃ, ἢ ἔκ τῃ πεπομφόταν. ἡ μὲν οὖν παρ' ἐμῷ
χάρις εἰς τοὺς θεούς, ἢ ἡ παρ' ὑμῶν ἀσέβεια παντελής ὅσῃ.
ἢ ὃ ἐμὲ τ' δειδωκότα, ἢ τοὺς ἀρπάσαντα ὑμᾶς, ἴσασιν.
ἐκ δὲ μοι τὸ, τ' θεῶν ἔλαβόντων, ἀγαθὴς ὑμᾶς ὁρᾶν
γεγονότα, τῇ τ' ἱεροσυληθέντων ὀργῇ. σὺν ὃ τοῖς ἄλλοις,
δὲ ὡν αὐτὰ κέρδος ἡγήσασθε, πρῶτα μολογῆκατε μηδὲν (εἰ)
μυσταρεῖν τῷ ἀπειταλμῶν. εἰ μὴ τὰ αὐτὰ κειμήλια διτ-
ταῖς ἐχθρῇ τύχαις, ἀν' ἧς ὑμεῖς αὐτὰ ἀφ' ἧς ἐλάμβανετε, τὰς ἀμεί-
νους. ἀν' ὃ τοῖς θεοῖς κομμάτωσι, τὰς χεῖρας. πρὸς δὲ
τύχαις, ἐαυτοὺς ἐλέγχετε πεισάσαντας ἡσυχάζοντες. (α) μὲν ὃ
ἀρχόντες, τῷ ψηφίσασθαι πολέμα (εἰ) τὰ χεῖματα,
τίτῳ αἰτίαν ὅτι τ' δῶμον ἀναφέρουσιν. ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος,
ὅτι τοὺς ἀρχόντας. ἢ τὸ πάντων δεινότατον, τὴς μὲν θεῆς, ὡς
κακούς

stis. In me enim fictis usi con-
vitiis, muneribus quasi ob do-
natorem impuris Deos sacrilegi
spoliastis. Quid enim interest an
consecrata, an Diis nominatim
designata rapias? utraque enim
eorum sunt, non mittentium. Mea
igitur in Deos religio, & ve-
stra impietas satis spectata est;
nam & me, qui dedi, & vos,
qui rapuistis, noverunt. Mihi
autem sufficit, cum Dii non ac-
ceperint, vos esse læforum iræ
obnoxios. Inter alia enim, pro-

pter quæ illa pro lucro reputa-
tis, unâ confessi estis nihil eorum
quæ missa sunt pollutum esse; ni-
si fortè iidem thesauri diversam
fortiantur conditionem, nempe
si inter vos distributi sint, melio-
rem; si Diis oblati, pejorem.
Præterea vos manifestè arguitis
vosmetipsos impietatis: Magi-
stratus enim causam, cur hæc ha-
bita sint hostium munera, in
plebem transferunt; plebs vero
in magistratus: & quod omni-
um est gravissimum, Deos, uti
malos

κακοὺς ἀνθρώπους, παροδῶντας αὐτὸν γινέσθαι λέγεται, εἰ δὲ
 οὐκ ἐπὶ τυράννῳ λάβοιεν· τοὺς δὲ πολιτευομένους ἀγα-
 θὺς παρ' ὑμῖν, οἳ τοὶς καὶ ἔχ' ἅπαξ Μεσσηνίῳ, ὡς Αἰχρά-
 ναια, μοι ὑπὸ χεῖρα πεποιήκετ', εἰ χεῖματα αὐτοῖς
 αἰτῶσι παρείμιω, καὶ κολάζετε. ὁ δ' αἶπρον, ὅτι κοιωνεῖτε
 τῇ αὐτῆς παρρησίας, καὶ ἐδυνάσθε τοῖς αἰτίοις ἐλθού-
 ρως ἐπεξελθεῖν πάντες καὶ ἔνοχοι δωροδοκίας εὐρεθήσεσθε
 καὶ μὴ ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἵνα μὴ δοκῶ παρ' ὑμῶν ἀναδημάων
 λέγειν, μήτε παρ' ἐμοὶ μεμνηκότων, μήτε τοῖς θεοῖς ἀνα-
 τεμνόμενων, ὁδοιμίας ποιήσομαι φροντίδα. μετελεύσονται
 δὲ ὑμῶς ἀξίως τῇ τεβολημένῳ (Θ) σεσυλημένοι, καὶ παρ'
 ἐμοῦ, καὶ περὶ ὧν εἰς αὐτοὺς ἠσεβήκατε. ἔρρωσθε. τὸ δὲ
 ἔρρωσθε διπλῶν παρέμφασιν ἔχον, ἀγαθὸν καὶ κακόν, μὴ
 ἀγνοεῖτε ὅτι παρὸς τὸ χεῖρον γήραπται.

πρὸς Τιμόνακτι.

ΝΕΪΚΗΚΑ παρ' πολέμῳ Λεοντίνους. ἵνα ᾗ τῇ λύπῃ διαφ-
 κέσης, καὶ μὴ πάντων ἀθρόως ἀκύντας ἀπολαττερή-
 σης,

malos homines, proditores esse
 dicitis, si dona à Tyranno acci-
 piant. Bonos verò illos reipubli-
 cæ vestræ principes, qui non se-
 mel, sed jam tertio Messianam,
patri jure ac Agrigentum, in ma-
 nus mihi traderent, si petenti-
 bus iis pecunias concederem, mi-
 nimè plectitis. Vos nimiram ejus-
 dem consilii participes; reos sup-
 plicio afficere non honestè pote-
 stis: omnes enim repetundarum
 arguemini. Verum enimvero ut
 de donis taceam, neque eorum
 quæ apud me manent, neque eo-

rum quæ Diis consecravi, ullam
 habebo curam. Spoliati autem Di-
 tum mei gratiâ, tum vestræ in eos
 impietatis dignas à vobis repos-
 cent poenas. Valere vos jubeo,
 quod cùm ambiguum sonet, & in
 bonam malamve partem accipi
 possit, in pejorem à me acceptum
 ne ignoretis.

85. *Timonacti.*

ΛΕΟΝΤΙΝΟΣ πρὸς τὸν Τίμωνα. Sed ut
 dolori par sis, & ne omni-
 bus simul auditis teipsum suspen-
 das,

σης, οὐκ ἔγραψά σοι περὶ τῆς ὅλης· ὅπ' ἔ' Ταυρομνί-
 τας ἔ' Ζακχάρους συμμαχούσας αὐτοῖς, εἰς τέλος καί-
 κηκα· ὅδ' ὅπ', λαβὼν ὑπὲρ τ' ἀφείσεως τῆς ἐλασκότου
 πάλαστα ἔχατον, ἀπλύτρωσα τοὺς αἰχμαλώτους· ὃ δ'
 ἐβυλόμην, ἀλλὰ τίλ' ὑποβάλλου' τῆς εὐτυχίῃ μου
 παροπαλῆσαι ἀπαυμένιου σου, ὅτι οὐκ ὁρθῶς ὄντα, δοκεῖν
 ἀνθρώποι ἀνιηκέναι.

πρ'. Ιέρωνι.

ΠΟΛΛὰ λέγειν ἔχον, ἔ' καὶ σὺ, ἔ' περὶ ἧς κατ'
 ἐμοῦ πεφλυάρηκας, ὃ Αἰοντίνοις δημοκρατίας,
 ὅθεν ἐρῶ περὶ σὺν, πλὴν ὅπ' κἀνωπ' ἔ'
 ἐλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγχίτ'.

πρ'. Δεισάμετ'.

ΟΥ λυπῆς με τὸ γῆρας (ὃ γὰρ ἡ τῆς τυραννίδος
 ἰσχὺς γήθησκει, ἀλλὰ Φάλαρις) λυπεῖς δέ με
 σὺ λίσαι ὑποφοδύμενός με. τὸ δ' εἰμαρμένον ἥξει, καὶ
 Δεισάμετ' ἄλλοι ἢ δὲ φοβήτ'.

Πολλῶ

das, omnia non scripsi: Tauro-
 menitas nempe, & Zancleas illis
 auxilia ferentes funditus à me su-
 peratos esse; captivos autem, ac-
 ceptis pro eorum redemptione
 centum talentis, jam dimissos.
 Nolui enim, te incredibili pro-
 speritatis meæ famâ interfecto,
 hominem videri occidere, cum re-
 vera homo non sis.

86. Hieroni.

ΚUm multa habeam contra
 te dicenda, præsertim de

iis quæ in seditione populari apud
 Leontinos effutiebatur, nihil am-
 pliùs dicam, quàm culicem ele-
 phanti Indico curæ non esse.

87. Aristaneto.

ΝOn mihi molesta est se-
 nectus (Tyrannidis enim
 vis non consenuit, sed Phala-
 ris) at tu molestus es, utpote
 nimium de me sollicitus. Fa-
 tum enim, etiam si Aristanetus
 plus quam par est metuat, aderit
 tamen.

Multo

Πολῶ δὲ κρεῖττον ὄσι, μὴ δεδικότα
 Παθεῖν τὸ μέλλον δυνάμι, ἢ δεδικότα,
 ἵνα σοι καὶ μὲν πρὸς δεινμάτων ποιητικῶν ὁπιστέλλω.

πῆ. Ἱμεραίοις.

ΗΜῖν μὲν, ὦ Ἱμεραῖοι, τὴ γράμμην πρὸς ἑαυτῶν καὶ
 σφόδρα δύνανται ἐποιήσατε, ὅτι ὑμῖν ὁδεῖν ἀφ-
 ἑρῆν ἡγεῖσθε φάλαριν ἐχθρὸν ἢ φίλον εἶναι. τὸ θεῖον
 δὲ καλῶς ἐποίησέ με, καὶ πείθομαι, ὅτι ἔχω ἰσχυρὸν παρ'
 αὐτῶν σύμβουλοι, τῶν, ὅτι καὶ πάλιν χωρήσῃ μοι χεῖρ ἰουῶν.
 ἐγὼ δὲ Κόρινθα μὲν, ὡς περ καὶ πρότερον ὑμῖν ἐπέμειλα,
 ἀποσφάξαι εὐθέως ἐκέλευσα, εἰδὼς ποιηρὸν ὄντα, καὶ
 ὁδεῖν γενεῖς αὐτοῦ, ὁδεῖ συγγενεῖς τῇ πόλει οἶσθαι. Δραπέ-
 δαν δὲ ὑμῖν ἀπέπεμψα, πρέσβεις ὡς οἰῶν. ὅτε δὲ ποτη-
 ρὸς ὑμῖν, ὅτε ἡδικηκὼς ἡμῶς ὁδεῖν. πρὸς δὲ Στρεψιχάρου
 βαλευσόμεθα.

πῆ. Νεο-

Multo videtur satius, timen-
tem nihil

Futura fata, quam timentem,
perpeti,

ut tibi exemplar aliquod è poetâ
 mittam.

88. *Himerensibus.*

NObis quidem, viri Hi-
 merenses, sententiam ve-
 stram abundè notam fecistis,
 censere vos scilicet nihil intere-
 se, Phalaris hostis sit, an amicus.
 Bene autem nobis obsecundavit

Deus, & videor mihi quasi cer-
 tum ab illo pignus accepisse, cæ-
 tera etiam juxta animi senten-
 tiam successura. Ego autem Co-
 nonem, sicut antea scripsi, inter-
 fici statim jussi, quod impro-
 bum esse cognoscerem, & in
 urbe vestrà neque parentes, ne-
 que cognatos habere. Dropi-
 dam verò, quoad fieri potuit,
 honoratum vobis remisit; quod
 neque in vos pravis, neque
 in nos injuriosus fuisset. De
 Stefichoro autem deliberabi-
 mus.

89. *Neo-*

πθ'. Νεολαΐδα.

ΟΥΔὲν ἄχαρι βύλομαι σε παθεῖν ἀπ' ἐμοῦ·
 πλείω γὰρ εὐρίσχω σοι τὰ ἀγαθὰ πεπραγμένα,
 τῶν χειρόνων. διδ' ἔγ' οὐδ' οὐ τῶν βελτιόων ἐν γαίᾳ,
 τὸ μὴ προσδοκᾶσθαι με, τῷ χαλεπωτέρῳ δ' ἑυχῆς ἔτι
 σὺ ζήσασθαι πάθῃ.

ζ'. Μνησιχλῆ.

ΤΗΣ μὲν εὐτυχίας ὡς μάλιστα συνηθισμένον ἀκρί-
 σαιτες, εἰ καὶ σφόδρα σοι βυλομένων ἔχον ποιή-
 σασθαι θυγάτηρ ἐγίνετο. καὶ νομίζομεν αὐτῷ ποσόντων πο-
 θηνοτέρων ἔσεσθαι σοι, καὶ ὅσον ἀντὶ ἡοῦ γέγονεν. πέ-
 φυκε γὰρ θυγάτηρ μάλλον ἀρσένων παίδων τῷ πλεί-
 οντι ποιῆσθαι γονέας. τὰς δὲ δωρεὰς τὰς παρ' ἡμῶν τότε
 εἰς ἀσμένους δόξιας λαμβάνειν, ὅταν μὴ μόνον ἀπέμπο-
 μεν προθύμως ἀποδίδωμεν, ἀλλὰ καὶ ὅταν δεῖ σοι, ἀγροῦνται
 ἡμῶν, ὅπως ἐλλείψῃς. δεῖ δὲ σοι καὶ πλείονων ἢ δὴ νυνὶ, καὶ πο-
 λυτελετέρων ἀφ' ἡμῶν θυγατέρας.

ζα'. ΑΛ-

89. *Neolaidæ.*

NOlo te acerbi quidpiam
 à me pati: plura enim
 te bene quàm malè fecisse com-
 perio. Propterea & hoc ex iis
 quæ bene feceris unum fit, ne
 cogas me asperiori in te animi
 affectu uti.

90. *Mnesicli.*

FÆlicitati tuæ quàm maxi-
 mè congratulamur, certio-
 res facti tibi filium licet vehe-

mentius optanti natam tamen fi-
 liam. Et eam tantò tibi chario-
 rem fore arbitramur, quòd pro
 filio nata sit. Naturâ enim com-
 paratum est, ut in parentes fi-
 lio sit observantior filia. Tunc
 autem munera nostra libenter
 accipere videberis, cùm non so-
 lùm ea quæ misimus æquo a-
 nimo receperis, sed ea etiam,
 quibus utrum indigeas ignoro,
 indicaveris. Nunc enim ob na-
 tam tibi filiam muneribus opus
 est & plùribus, & magis magni-
 ficis.

91. *Al-*

ζα'. Αλκάνδρω.

ΜΗτε σὺ, μήτε ἄλλο αἰθρώπων μηδεὶς, ἐμὲ καταδείσειν λόγοις μὲ ἴσως οἶέσθω, καὶ μηδὲν εἶπω, ἀλλὰ μηδὲ ἔργοις ἐλπίζέτω. καὶ πολέμων γὰρ ἐμπερθεὶ ὦν, καὶ ὅτε ἐπ' ἀδίκους, ὅτε πῶρ' αὖ δυνάμει θρασυμόρμος, καὶ τοὺς κακούς, ῥοπαὲς ἀγχιτέφους καὶ ἐπερκαλινεὺς εἰδὼς ἔχονταί, ἐπὶ δὲ τὰς τύχας ἀβεβαίους, εἰπεῖν μᾶλλον ἰχθυώτερόν πεφυκὸς ἢ ἀκῶσαι, γάρρ' αὖ μὴ ἐπ' ἐμαυτῷ, ὅσον ὁδὸν τῶν ὄντων. πιστεύω δὲ τῷ δαίμονι, πρὸς μηδένα τῶν ἀδικησάντων ἑλαττον χρήσειν. ἔχω γὰρ παρ' αὐτοῦ πίσιν ἰσχυράν, τὸ πάντας ὑπ' ἡμᾶς ποιῆσαι τοὺς ὀπιθελεόντας.

ιβ'. Σττισιχόρῳ.

ΑΚέω σε καὶ εἰς Αλκυόνιον παρεληλυθέναι, καὶ εἰς Ἄλασαν, καὶ χεῖματα ἀγείρειν, καὶ τραπώ-
σαι πῶδ' αὖ μὴ δάνειν, πέμποντα κατὰ τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα

91. *Alcandro.*

COnticuerim licet, tamen neque tu, neque alius quicquam mihi terrorem verbis se inferre posse, imò nec factis speret. Ego enim bellandi peritus, cum nihil quod aut injustum est, aut supra vires audentiùs aggressus fuerim, cum opportunitates dubias atque instabiles, nec non fortunæ inconstantiam satis noverim, adeoque mihi de his aliquid docendum potius quam

audiendum putem, fiduciam quidem, quantam nemo alius, in me pono. Spondeo autem Deo fretus me nemine, qui mihi iniurius sit, inferiorem fore. Firmiter enim illi fido, ipsum omnes mihi insidiantes in potestatem meam redacturum.

92. *Stesiboro.*

ΑUdio te Aluntium venisse atque Alazam, nec non oppidatim & pecunias colligere, & milites conscribere, *omniaque hæc*

ταῦτα σιωπάειν ἐφ' ἡμᾶς. ὅκ' ἄρα Στισίχορε παύσῃ
 ἡ ἀρεσίας ἔ' πολιτεύεσθαι τηλικῶτ' ἔ' γέρονι; ὅδ' αἰ-
 γυῖν τὰς θεάς, ὡν ζήλωτ' ἢ εἴ) παρρησίᾳ λυγρή-
 νη δὲ αὐταῖς, οἷ οἷς πολιτεύῃ παρὲς ἄνδρας ἀμείνοις;
 ὅδ' ἐλεῖς τοὺς παῖδας, ἔ' πολὺ σποδ' εὐνοῖα ἀνδρας
 εἴ) ἦδη; Ἀλλὰ παρρησίας εἰ ἀκμῶν, γέρονι ὡν τρα-
 πῶτα ἔχον, ἔ' λήματα ἀγείρειν ἐθέλων, μέλλων
 αὐτοῖς ἐχθρὸν ἐπιτεχνῆσαι ἔ' το βαρυῶν, ὅς αὐτοὺς ἐκ-
 τείψω πύκνῳ δίκλῳ; ἔ' τοὺς μὲν ἔ' Αἰχμῶν νότοις
 παυθάνομ' ἡ σε συγχεῖν, καὶ ποι τῶν ἡρώων ἐκείνῳ
 ἀβελτίας ἐπιτιμᾶν ἰσχυρῶς. ὅπως δὲ αὐτὸς σποδοσῆς
 ἀπαθὲς ἔξ Αλαΐσῃς εἰς Ἰμέραν, ὅδ' ἐν φροντίσεις. ἀλλ'
 εὖ ἴσθι, ὅπ' ὁρᾷ σε καὶ αἱ Καφειδίδες πέτραι, καὶ
 πλαγκταί, ἔ' Χάρυβδις, ἔ' ὁ Ναύπλι' ὁ δόλος. ἔ' ὅκ'
 αἱ ἐκφύγῃς ὅλως τοῖς ἐμᾶς χεῖρας, ἔ' δ' αἱ εἰ θεὸς σέ
 πῃς (χρὲν ὑμᾶς τοὺς ποιηταῖς) αἰτίωσῃ.

ζγ'. Ἰμε-

haec contra nos patere. Non-
 dum ergo cessas Stesichore ab il-
 la republ. gerendi vecordia ze-
 latus adeo provectus? Neque Deas,
 quarum te cultorem simulas, re-
 vereris; eas autem quasi ludibrio
 exponis, dum ad instruendam
 contra viros potentiores rem-
 publicam *ipsarum ope niteris*?
 Neque liberōs jam prope adul-
 tos respicis? Verum ita temera-
 rius es, ut compararis militibus,
 et lectisque pecuniis hostem ita
 gravem lacestas, qui eos in arun-

dinis modum conteret. Audio
 etiam te Græcorum reditus ver-
 su describere, & nonnullis eorum
 Heroibus temeritatem exprobra-
 re. Minimè interim curas, quo-
 modo ex Alasâ Himeram tu
 ipse illæsus redeas. Scias autem
 manere te Capharidas scopu-
 los, Symplegadas, Charybdim, &
 Nauplii apparatus: neque è ma-
 nibus nostris omnino effugies, e-
 tiam si te (quod vos poëtæ per-
 suasum habetis) Deus aliquis eva-
 nescere faciat.

93. Hime-

47. *Ιμεραίοις.*

Α Πελύσαμην Στησίχρον, ὦ Ιμεραῖοι, παρέντες αὐ-
τῷ τῷ πεπολιευμένῳ πρὸς ἡμᾶς ταῖς αἰτίας,
ὅτι ὑμᾶς ἀξιῶντας (ὡς ὑμεῖς γὰρ ἔνεχα καὶ ἀπολόγη
πολλάκις, ἔχ' ἅπαξ) ἀλλὰ τᾶς θεῶς αὐτὸν ἀφίχαμην,
αἷς ὅτι κατάρχετο, καὶ ὅσοι ἔχουσιν ἡμεῖς γὰρ θεοί
καὶ ἥρωες. ὁδὸν γὰρ ἔχω ὁκείνοις ἐγκαλεῖν, εἰ καὶ ὑμῖν
πάνυ πολλά. καὶ αὐτοὶ δὲ υμεῖς ἴστε, οἷα ἐπεχείρησε ποιῆ-
σαι κακὰ· ἀλλ' ἡδέομαι ἰεῖν ἄνδρα, καὶ κατὰ σοφίαν εὐ-
κλεῖα, καὶ τᾶς μέσας ὡς ἀληθῶς καταπεπιστευμένον, συγ-
κατατάξαι τῷ Πύρῳ καὶ Βδελυρῷ Κόνωνι, καὶ βιάσασθαι
ἀποθανεῖν. ὡς εἴθε γὰρ καὶ ἡ μοῖρα ἐπέχειν τῶν ποιέων
εἰλῶ. καὶ ὑμῖν δὲ ὀπισκῆπῳ λιπαρῶς ὡς οἶόν τε, ὦ Ιμε-
ραῖοι, μὴ κατασύρειν αὐτὸν εἰς ὀκμελῆ καὶ ἀπώδ' αὐτῶν
ἐχάτων αὐτῷ πολιτευμάτων. καὶ γὰρ ὁδὸν αὐτὸς ἐκὼν ὡδὲ
δίδωσιν ἑαυτὸν (ὡς πωγάνομα, ὡδὲ τῶν εἰς Αλαμσαι
ἀφικνησμένων) ἀλλ' ἡπῶν ὦν τῷ ὑμετέρας ἀγνωμοσύνης καὶ
βίαις.

93. *Himerensibus.*

Vide Ep. 108.

Λ Iberavimus Stefichorum, ὁ
Himerenses, remisâ illi,
quamcunque mihi in rebus ad-
ministrandis attulerit, injuriâ;
quin minimè ob preces vestras
(vestrûm quippe gratiâ non semel,
sed sæpius perierat) verûm Dea-
bus quibus devotus est, cæterisque
Diis ac Heroibus Himeram in-
colentibus tutum dimisi. Nihil
enim habeo quod illis objiciam,
multa autem quæ vobis. Quan-
ta in me mala instruxerit, vos

ipfi nimium intelligitis: sed mihi
religio fuit sacrum virum, sapi-
entiâ celebrem, Musisque revera
addictum, eodem cum turpi illo
scortatore Conone loco habitum
pari supplicio mulctare; imò uti-
nam in me esset hujusmodi viros
morti penitus eripere. Vos au-
tem vehementius jubeo, ne illum
ad absurda illa, qualia nuperrimè
machinatus est, consilia iterum
instigetis; ad hæc enim (quan-
tum ex iis, qui Alæsam venerunt,
audio) se non ultro contulit, sed
vestræ succubuit temeritati atque
K violentiæ:

βίας· παύσαθε οὖν βιαζόμενοι αὐτοὶ, καὶ ῥηῖοι τοῖς ὀπιτηδευομένοις. Σπησίχρονι δὲ ἄνετοι ἔῃ, καὶ ῥολαζέιν πρὸς τῇ λύρα τῇ ἐαυτοῦ, ἄφετε· καὶ μὴ ὁμοίους ἐμοὶ ἐχθρὸς ἀπὸ καθασκευάζετῃ, ἔχ ὁμοίως ἴσως αὐτῷ πρὸς τοιοῦτοις. εἰ δὲ δεῖσθε πάντας τῶν τραπολιτευομένων, τραχειύσαθε τοῖς τοῖς ἐπείρες ἔξ ὑμῶν πᾶς, ὅς ἐγὼ λαβὼν, ὡς ἂν μοι φίλοι ᾖ, καὶ πρὸς ὑμᾶς τύχῃ καχαισμένοι, μετ' ὅδε μᾶς δεισιδαιμονίας κατὰ χρήσομαι.

ζδ'. Σπησιχόρου.

ΤΥραννίδην, ὦ Σπησίχρε, καὶ ἔχ Ἱμεραίην, ἀλλὰ Ἀκρεζαντίην. ὅτι σοι πολλὴν εὐδαιμονίαν χάριν, ὅτι ἀφελόμενον ἡμῶν ἐλάσσω ἀρχὴν, τὴν μείζω δίδωκας. εὖ μὲν τοι ἴσθι, ὅτι καὶ ὁ Ἀκρεζαντι ἄρχωντες, τοὺς οἱ Ἱμέρα ἐχθρὸς ἀμύνεσθαι διωκτοῦσιν.

ζε'. Αὐ-

violentiae: illum itaque *ad haec* vi impellere definatis, *aliosque* adhibete, *huiusmodi rebus* magis idoneos; Stefichorum verò missum facite, & permittite illum suae vacare lyrae; neque inimicos illi similes in me excitate, non similiter fortasse *à me* tractandos. Quòd si planè defint vobis qui rempublicam gerant, tales è vobis deligite, quales cùm cepero, prout mihi placuerit, & vobis etiam gratum sit, sine ullà superstitione interficiam.

94. Stefichoro.

ΤΥραννίς, Stefichore, non Himerensium quidem, sed tamen Agrigentinarum. Quare maximam tibi habeo gratiam, quòd cùm mihi minus imperium auferre volueris, majus dederis. Noris enim *experitis* Agrigenti nos imperare, & posse simul quos Himeræ habeo hostes ulcisci.

95. Αὐ-

ζε'. Αυτοπόη.

ΕΠεμφά σοι τὸ ἀργύριον, ἔδ' ὅσον ὑπεραβαλλό-
μεν, μὲ τὸ λαβεῖν τὰ γράμματα· νομίζων ἔ-
χαι(ν) εἶ) ἢ καρὸν μόνιον, ἀλλὰ καὶ τάχως. τρία μὲ οὖν
τάλαντα, ὡς ἡξίως, ἐπεδώκαμεν, ὅπως καθεστμένη ἢ ὑπὲρ
ἑ παιδὸς ζημίαι, λύσης τὰς φυγὰς αὐτοῦ, καὶ μὴ ὅτι πλεῖον
ἀλητεύῃ· πείρα γὰρ οἶδαμεν ἢ ἑ φεύγειν ἀτυχίας, ὅσοι ὅτι
κακόν· τρία δὲ πρὶν ἑαυτῶν ἀπετείλαμεν, ἵνα τὰ δημό-
πρατα ἢ ὑσίας ὠφελῶμεν. πρῶτον δὲ ἑ λοιπὸν τῶ Κλει-
σθένει, πολιτείαι ἀπέχου· καὶ μὴ τοιαύτας αἰρείσθαι τρα-
γματείας, ὡς αἷς αἱ μὲν ὠφέλειαι πάσης γίνονται ἢ πόλεως, αἱ
βλάβαι δὲ ἴδια ἢ ὠρεσθηκότων. καὶ εἰ τὰ οἰκεία μὴ οἶα τι
σωφρονίζεν ἑαυτὸν, τοῖς ἐμοῖς ὠφελείμασι, ἀνεμιάδου
πρὸς μητρὸς ὄν(τ)ου, χεῖρα. ὅτι καὶ γὰρ ἀφ' ἑ πολιτείας
ἀνοιαν ἐκπεσὼν ἢ πατείδος, ὅθεν τύραν(ν)ος ὡς ἰοχυκε
κατελθῆν. ἔδ(ν) δὲ περὶ τὸν ἑπὶ ἡγεμονίᾳ ἢ ἀρχῇ, ὡς ἀπα-
ρὸν τὸ φεύγειν ἢ παλεῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ὁπιστέλλω (μὰ τῆς
θεῆς)

95. *Autopoia.*

Vide Ep. 77. & 110.

POST acceptas literas ne tan-
tillum quidem moratus, tibi
argentum misi; quippe qui non
beneficium solum, sed & cele-
ritatem opportunam censuerim.
Tibi itaque, quemadmodum pe-
tebas, tria talenta donavimus, ut,
soluta pro filio multa, eum ab
exilio liberet, ne amplius erro va-
getur; experti enim scimus quan-
ta sit exilii calamitas: tria autem
alia seorsum misimus, quibus publi-
cata recuperet bona. Cæterum

moneo Clisthenem, ut à republicâ
gerendâ abstineat; neque ejusmodi
se implicet negotiis, quorum emo-
lumenta universæ civitatis *com-
munia* sunt, incommoda verò
gubernatorum propria: sibi ipsum
sua *infortunia* erudire non possint,
meo, qui illi à matre consobri-
nus sum, exemplo utatur. Ego e-
nim ob populi tractandi incitiam
patriâ pulsus, ne Tyrannus qui-
dem cum sim, redire possum. Non
autem censeo Tyrannidem tan-
tum habere jucundi, quantum acer-
bi exilium. Hæc vobis scribo (per
Deos)

K 2

ἡγῆς) ὅτι ἐφ' οἷς δέδωκα ἀλγῶν, ἀλλ' ἐφ' οἷς πεπόν-
ησθε ἀνιώνοντες· ἔδ' ὅπως μὴ πάλιν ποτὲ δῶ, ἀλλ' ἵνα
ὑμεῖς μὲν εἰς μηδὲν κακὸν ἀξιῶσθε λαβεῖν. ἐγὼ δὲ, εἰς εὐ-
τυχίας αἰτέμην· ὥστε τῇ οἰκειοτάτῃ, καὶ παρρησιό-
τερον καὶ πολυτελέτερον χαρίζομαι.

45'. Νικοφῆμος.

ΟΥς οὖν Λεοντίνοις κατελέγεσθαι δαμαλῶν κατα-
καθύνειν, ἀπολέσθαι οἰκίαν, ὅτι βλαβερὸν ἔ-
στω. καὶ ὅτι τὸ αἰσθάνη, ὅτι τοὺς ὥστε ἐμὴ
πικρῶνται ὡς φέρων, καὶ μόνον αὐτὸς ὅτι βλαβεῖς ἐμοί,
τοιαῦτα ἔχον ὡς δεινὰ, ἀλλὰ καὶ Λεοντίνοις πε-
μῖν ἀναγκάζων, ὁμηγερέως ποιῶν, ὅτι πρὸς τοῖσιν
ἐχθρὸν ἀδικοῦντες πόλεμος ἄρξουσιν. ἀμύχανον γὰρ ὅτι
αὐτὸν καὶ μισῶνται ἀπὸ χαλεπότητος, καὶ καταφρονεῖται
ὅτι μαλακία. εἴπερ ἀπέβη τὸ δοῦναι, ὅτι τοῖσιν
ἀθλοῖς ἔτε φρονεῖται ὑμῖν, ἔτε ἀποσυμβιβάζομεν φιλο-
τιμῶνται.

45'. Λυ-

Deos) non quod ob ea quæ ego dedi, sed quæ vos passi estis, do-
leam: neque timeo ne aliquan-
do in posterum donem, sed ne
vos ob infortunia rogetis. Ego
enim amicis, quod res iis ma-
gis secundæ sunt, eò libentius
magnificentiusque impendo.

96. Nicophemo.

QUos in oratione apud Le-
ontinos habitâ tormentis
meis crudeliter interfectos enu-
merasti, eos, ob structas contra

nos infidias, interfecimus. At tu
hoc non sentis, quod, dum à me
punitos in medium profers, non
solum mihi infidias ejusmodi usus
exemplis ipse struas, verum etiam
Leontinos, quos ad bellum horta-
ris segniores reddas, quod adver-
sus istiusmodi hostem injustè bel-
lum sint suscepturi. Neque enim
fieri potest, ut idem ob sævitiam
odio sit, & contemptui ob mol-
litiem. Si quod speras contigerit,
neque præmia ista tibi invidemus,
neque, quod minus ad illa obtinen-
da ulterius contendas, dehortamur.

97. Ly-

ζζ'. Λυσίω.

ΟΥ πάύσῃ τῆς ἀδελφίας, ἀμαρτάνε Λυσίνε; ὅδ' ἐφείσῃ σεαυτοῦ τριάκοντα ἔτη γερνῶς, βαρυτέρως ἐχθρὸς, ἢ δυνήσῃ μετὰ πολλῶν ἄλλων ποίεσθαι φέρειν, περὶ ὧν οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἔπει καὶ τραγωδίας εἰς ἐμὲ γράφειθ, ὥς ἀνιασόμενοι; τὰ δὲ ἄποτέλεισμά τ' οὖν σοι δεινότερα πάσης τραγωδίας φυλάξῃ μὴ γίνεσθαι.

ζη'. Επιχάρμω.

ΑΡΧΕῖς μόνῳ δικαίους ἡμᾶς νομίζων, καὶ μὴ δὲ ἄλλος λέγοντί σοι πείθεσθαι. εἰς γὰρ αἰνῶν ἐμοὶ ποιεῖσθαι ἀπάσης ὅτι Σικελίας μέτρον. τὸ δὲ ἀνεξέταστον πλήθος, ἐρημίας ὑπευλήφραμεν ἀναπλήρωμα· ὑφ' ἧς καὶ τὸ ἀγνοεῖσθαι, καὶ μὴ χρησιμότερος δοκεῖν ἢ εἰσμεν, τάχα ἔκ ἀνωφελές. πολλὰς μὲν ἔχεις ὁμοίους σεαυτῷ (τῇ γὰρ ἀρετῇ τ' ὄντων, καὶ τ' ἀειθμον σκοπέμεθα) μὴ ὡς ἔγνωκας ἡμᾶς

97. *Lyfino.*

Nondum ergo temeritati tuæ modum ponis, imprudentissime Lyfino? neque tibi tricesimum jam annum agenti consulis? quin graviores in te hostes provocas, quàm tu, & complures tui similes sustinere possitis? adhuc etiam carmina in me & Tragoedias, quasi hæc me moverent, scribis? Cayeas *monito*, ne te exitus quavis Tragoediâ atrociores mancant.

98. *Epicharmo.*

Satis est quòd me tu solus justum existimes, tibi licet ita dicenti alius credat nemo. Unus enim ejusmodi vir mihi est instar universæ Siciliæ: promiscuum autem vulgus *nihil aliud* ducimus, nisi solitudinis explementum; à quo ignorari nos, neque meliores quàm sumus videri, fortasse nihil nocebit. Multos quidem habes tui similes (hominum enim virtutem, non numerum spectamus) quibuscum unà honestum me

ἡμᾶς καλῶς καὶ ἀγαθούς. εἰ μὴ τοι καὶ μόνῳ ἦοθα,
ἐπλυστῆμεν μαρτύρων, καὶ πλειόωνι ἔωρσε δόμῃα
ἐπαίωνι.

49'. Κέβρωνι.

ΤΙ δὴ ποτε ὦ θαυμάζοντές με τῶν τρώων, ὥς
δύναϊς χρώμενοι ἀρχαίς, τοὺς ἄποχευσι-
ται ἔξ ὑμῶν τῷ τοιούτῳ οὐκ ἔξέπληξαν; ἀλλὰ τὰς
μὲ τύχας ὀλοφύεσθε τῆν πμωρηθέντων, συμβύλῃς δ'
αὐτοὺς ἔποιεσθε, μὴ ἀδικεῖν Φάλαριν. ἄμεινοι μὲν
οὔν καὶ μοὶ ἴω, μὴ καχίστασθαι εἰς τοιαύτης ἀμύνης
ἀνάγκην· λυσιτελέσθην δὲ ὑμῖν, τὸ μὴ χεῖστα τῇ
προπτεία χεῖ πάντα. ἔπειτά τε ὥς ἐμοὶ ὁ τρώων
εὐνοσμεν, τί ποτ' ἀν' ἐπαύξατε, εἰ μὴ τοιῦτον ἐγνό-
μην ἔχειν παρὰ τὰς πμωρείας; ὅποτε μηδὲν ἐλπίζον-
τες πείσασθαι μέτερον, ἐμπαυδάλλαθε αὐτοῖς. ἔτι
οὔν ἐμὲ παύσαι τ' ὀμώτηται, εἰὰν αὐτοὶ πρότερον παύ-
σασθε ἀδικίας.

ρ'. Ευκλή-

me atque probum censes : at so-
lus licet esses, mihi in *probitatis*
testimonium abunde sufficerēs,
nec ampliores desiderarem laudes.

99. Cebreni.

Qui ingenium meum, quod
gravioribus utar tormen-
tis, adeo mirantur, cur non eos
ē vobis, qui mihi insidias stru-
unt, hoc ipso *argumento* deter-
rent? quin eorum quidem, qui
cruciati sunt, vicem deploratis,
eandem verò, quod minus Phala-

rin injuriā afficiatis, nequaquam
consultis. Profecto & mihi me-
lius esset ad istiusmodi supplicia
non cogi, & vobis commodius
istā in omnibus temeritate non
uti. Si mitiori essem ingenio,
talemque me in poenis erogan-
dis non gererem, quid est tan-
dem quod non essetis aggressi?
cūm etiam nunc, dum nulla vo-
bis mediocris poenæ spes est, ad
eam tamen præcipientes festinetis.
Lubet itaque mihi à sævitiā ces-
sare, si vos prius ab injuriā cessa-
veritis.

100. Ευκλή-

ρ'. Ευκλήμωνι.

ΟΥδὲν ἔφωσαί τ' ἐπ' ἐμοὶ Διὰβολῶν. καὶ γὰρ αὐ-
τὸς πάνθ', ὡς κατηγορεῖς ἐν Συρακούσῃσι, ὁμο-
λογῶ. ἀλλ' εἰ τ' αὐτὸν πρόπον ἐγὼ τε εἴ τι μωρεῖαι τοὺς
εἰς ἐμαυτὸν ἀμαρτάνοντάς, οὐκ ἐφ' οἷς εὐκὸς τ' παθόντα
συγγῶναι ἐφειδόμενον, καὶ ὑμεῖς εἴ τι περὶ τῆς ἕως καὶ μοι
καὶ ἐαυτοῖς εἰς ἀνήκεστα ὀπιθελεύειν. ὅσδεῖς δὲν ἔτε ἐμοῦ
κατηγόρησεν ὡς ἔχθισμα δρῶντ', ἔτ' ὑμᾶς ὡς ἀνίατα
πάροντάς, ὠκίζετο.

ρα'. Κλεοβύλῳ.

ΟΥ πείθοντάί σοι Καμαρινῶσι, τ' πρὸς ἐμὲ πό-
λεμον ἔξελεκεῖν, σφόδρα πολλὰ ἐχάτης ἐκκλη-
σίας ποιοῦντι· καλῶς γὰρ ἴσασι πόλεμον ἔργῃσι, καὶ λόγοις
δημηγόρων κατορθύμενον. ὥστε εἰ βύλη πολεμεῖν αὐτοὺς,
τὰ ἀποτελέσματα δεῖξον τῇ γνώμῃ σωοίσονται. ἀνὴρ
μοι μὴδ' ἕως ὑπακύνωσι, μετὰ βαλλόμεν', τὰνδρῆτα
πράνθ'. τάχα δὲν τέττω φειγνοῖο πρὸ πρόπῳ ὦν βε-
βύλησαι.

100. *Euclemoni.*

IN istis contra me calumniis
nihil mentitus es. Imò om-
nia, quorum me apud Syracusa-
nos accusas, ultro confiteor. Sin
& ego pariter ab iis, qui ira in
me deliquerunt ut nullâ veniâ di-
gni sint, puniendis abstinere,
& vos à tam nefariis in me at-
que vosmetipsos consiliis; neque
me ut nefaria agentem quif-
quam posset accusare, neque
vos tanquam crudelia passos mi-
sereri.

101. *Cleobulo.**Vide Epist. 75.*

Tibi Camarinenses non pa-
rent multa licet in singulis
concionibus urgenti, ut bellum
contra me suscipiant: quippe qui
probe norint bellum præclare
factis, non pulchrè dictis ad-
ministrari. Quare si eos ad bel-
lum excitare velis, sententiæ tuæ
eventum benè responsurum osten-
das. Quòd si ne ita quidem tibi
morem gerant, mutatâ sententiâ
contrarium suadeas; & hoc mo-
do fortasse consequeris, quæ af-
fectas.

βύλησαι. δυνῖν γὰρ γάπρεσι οὐ κτ' ἀφ' ὅτι, ἢ ἢ γρόμιον
 ἀσύμφορον, ἢ τ' συμβαλύνοντα ἐσθλὸς ἀξιοὶ ἡγεμῶ-
 ναι. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶομαι ἐχάπερα. εὖ μὲν τοι ἴαθι καὶ τὰ
 οὐ γὰρ, ὡς ἔ' λόγους ἀποφάσεις ἀμυνέμενά σε, οἷς εἰς
 ἡμᾶς ἀρχεῖν δοκεῖς ἀδικίας, ἀλλ' ἔργους. ὦν ① περα-
 γνύς, ἔκπε αὐτῆς ἐπεβύλησθ'. ταῦτα εἰδότες Καμαρι-
 ναῖοι ἔ' βύλονται πῶρα λαβεῖν ὀργιστομένους Φαλαρίδους.
 χρεῖζόμενοι γὰρ αὐτοῖς ἡδῶν ἑδοξά.

ρβ'. Κλεοδίκα.

ΠΟλὺ δεινὰ βεβύλησαι κατ' ἐμῶν, Κλεοδίκα, ὥστε
 τὴν ὑπάρχουσαν δυνάμιν. πόθεν γὰρ σοι τὸ
 ἐλπίσαι κακῶς ποιῆσαι Φάλαριν χρεῖζόμενόν τῃ
 τῷ Θρακῶς τοῦ βυρσοδέψου θυγατρὶν, Αὐτάνδρου δὲ
 γυναικί, τῷ ② δεσποτίῳ ἑαυτοῦ κτείναντ', ἔξ ὧν
 οὕτω πλετῆσαι αὐτὸς σωείῃ, καὶ ὥστε τοὺς τῆς φύ-
 σεως νόμοις ἐνυβρικόπῃ. ἔ' μὲν εἰς τῷ τὸ γὰρ περαχθήσο-
 μεν τ' ὀργῆς, ὥστε τὰ σοὶ περαχμένα λόγῳ διεξελθεῖν.
 εἰάν.

fectas. Jam enim è duobus al-
 terum, aut consilium pernicio-
 sum, aut ipsum consiliarium nul-
 lius pretii censent. Ego utrum-
 que credo. Hoc autem scias,
 quòd te ulciscemur non inani-
 bus verbis, quibus contra nos
 injurias auspicari videris, sed fa-
 ctis; quæ qui experti sunt non
 iterum insidias struunt. Cum
 hoc cognitum habeant Camari-
 nenses, iratum Phalaridem expe-
 riri nolunt. Jucundior enim il-
 lis videbor, dum benevolus.

102. *Cleodico.*

IN me nefaria admodum, quæ-
 que tuas, Cleodice, vires su-
 perant machinatus es. Unde e-
 nim speras te posse Phalaridi
 malum inferre? *Te, inquam,* qui
isti Thracis coriarii cujusdam ne-
 pti, Autandri autem (qui domi-
 num suum interfecit, & præter
 naturæ leges crimine tam inso-
 lenti divitias sibi comparavit)
 uxori obsequeris. Non autem
 eousque me abripiet ita, ut fa-
 cinora tua oratione percurram.
 Si

ἐὰν γὰρ σὺ ἄξιον ἀμύνης ἡμισυμίδια, οὐκ εἰ λόγοις
βυλοπόμῃα μόνον, ἀλλ' εἰ ἔργοις διωκόμεθα, ἅπαρ εἰς
ἡμᾶς ὠρέχθης ἑξαμαρτάνειν, εἰς κεφαλὴν σοὶ τε καὶ τοῦ
σοῦ γόνι προσέψαμι.

ργ'. Τοῖς Στισιχόρῳ παυσίν.

ΤΟῦ μὲν πένθος, τίνα αἰ τις ἄλλω ἰχθυώμεθα
ὑμῶν πωδάλῃσιν εἰσερέλκοιτο, πᾶδες, ἢ τ' ἀρε-
τιῶ εἰ γυνέας, ἐφ' ᾧ γὰρ τὸ πένθος φέρεσθε; ἔχ' δὲ δακρύε-
σθαι τὰ Στισιχόρῳ ᾠρέπον, ἀλλ' ὑμνεῖσθαι. καὶ καθόλου μὲν
οὐκ αἰ ἐβυλόμην ὑμᾶς, ἔπειθ' ἡρώας, ἔπειθ' αἰσιμονύκτας πω-
δέσθαι σωμαμάτων, ἔχ' ὅτι ἔκοινὰ ταῦτα πάσῃ κατὼναγ-
χασιμένα πᾶσι, ἀλλ' ὅτι τὰ τοιαῦτα ἀνθρώποις
ἔστιν ἄρμος δι' ὅσους, ὡν ἔχ' ἡ τελευτὴ τὰς ὀλοφύσεις
πρωτοκύνους, ἀλλ' ὁ βίβ' ἔχ' μᾶλλον δὲ τέτοις ἔστι δα-
κρύων ἄξιος ὁ θανάτος, ἔστι Στισιχόρῳ, ζήσαντι μὲν ἔτι βροτῶν,
σὺν ταῖς ἀγνοήταίς θεαῖς, ἐν χοροῖς καὶ μέλεσι μεσῶν, ὀνομα-
σθησομένων δὲ ἔπειθ' ἡμῶν καὶ τεφάλοις. ὁμολογούμενος γὰρ ἔπειθ'

Si enim te vindicta dignum cen-
suerim, non verbis solum vel-
lem, sed & factis possem ea,
quæ in nos peccare voluisti, in
tuum tuique generis exitium ver-
tere.

103. *Stesichori liberis.*

ΛΟῦς ὑμῶν quis magis ido-
neum afferat levamen quàm
patris, ob quem in luctum hunc
incidistis, virtutem? Stesicho-
rum enim non fletu prosequi,
sed hymnis decet. Ut verbo

dicam, nollem vos aut lachry-
mis indulgere, aut pectora ma-
nibus percutere, non quin neces-
se sit ultatos hos affectus plerof-
que mortales vulgo lequi, sed
quia istiusmodi *lamentâ* miseris
conveniant, quorum vita po-
tius quàm mors deploranda est.
Horum, *inquam*, interitus merito
desletur, non Stesichori, qui in-
ter castissimas Deas versatus Mu-
sarum choris carminibusque tot
annos dedit, cuius nomen ob ho-
bores & coronas, *quas meruit*,
celebre erit. Certè enim neque
L apud

πρὶ ἡμῖν, ὅτε ᾧ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μῦζον. ἡ
 δὲ ἀγίαται ὅτι θεῶ μοῖρα, πρὸς τὸ πᾶν ὕστα, αὐ-
 τη, ὅτι ἔχ' ἐτέρω πρὸς ἐμοί γε εἶ) δοκῇ. ὥστε, ὡ παῖ-
 δες μεγάλα καὶ ὑψοφύους πατέρες, φρονήσατε ἄξια
 ὅτι πεκνώσανται. ὅτι δὲ μικρὸς ὑμῖν ἀγὼν, μὴ πολὺ
 καταδυστέρως ἐκείνῃς ὑμᾶς γενέσθαι. πενθεῖτε δὲ μη-
 δαμῶς εὐτυχῇ μοῖραν ἤρωται ἔχ' ἐνὶ μακαριαθρο-
 νῶν χροῖω, παντὶ δὲ αἰῶνι. μηδὲ τῇ πρὸς
 ἀς ψηφίζονται ὡς ὅτι θεῶ Ἱμερᾶοι, τὸ λαμπα-
 ρατον ὑφαρκεῖσθε, τιμὴ δέξαν. οὐ γὰρ ἐκείνός γε,
 (ὅτι ἡμεῖς ἴσμεν) ἡχέσθαι θανάτου περιθεσμία σωμα-
 ρύμνηται. ἀλλὰ τῇ ἡρώων· τοὺς γενναίους, ἐπεὶ
 πρὸς δόξης ἐθνησχοι, ἐν τοῖς καλλίστοις ποιήμασι
 ὑμνήσας (ἀπὸ ὑμῖν χροῖματα μὲν τοῦ παντός ὅτι
 ἄξια, ᾧ δαδείγματα δὲ βίῃ σωφρονέσθαι) αὐτοῖς,
 ὅτι ἡκεν ἡ μοῖρα πρὸς τὸ πρῶτον, ἀπλοήτως ἐθνη-
 σκει. εὖ δὲ ἴστε, ὡ παῖδες. ὅτι ὑφ' ἡμῖν γενόμεναι
 ἐχθροῖς

apud nos, neque apud alios *flu-*
diis bisse quicquam est illustrius.
 Immortalis quippe Dei vis, quæ
 per universum diffunditur, mihi
 nihil nisi hæc ipsa *harmonia* vi-
 detur. Quare, ὁ magni & præ-
 stantissimi patris liberi, digna
 patre sapiatis. Non enim exi-
 guum erit vobis certamen, ut il-
 lum longo licet intervallo sequa-
 mini. Nequaquam autem lugete
 sælicem herois sortem, quæ non
 in unum sæculum, sed omnem
 æternitatem beata prædicabitur.
 Neque ex honoribus, quos illi

tanquam Deo decernunt Hime-
 renses, splendidissimum omnium
 detrahatis, *futuri nominis* famam.
 Neque enim ille (quantum nos
 scimus) ægrè tulit mortem sibi
 destinatâ die obvenientem: sed
 cum in clarissimis poematibus
 (quæ vobis sunt instar maximi
 pretii, prudentissimaque vivendi
 exempla) fortissimos heroas pro
 gloriâ morientes laudasset, ipse
 etiam, cum tandem adveniret fa-
 tum, intrepidus discessit. Hoc
 quidem vos compertum habe-
 tis: cum enim in nostram illi
 inimicam

ἐχθροῖς ὄντι, ἔδωκεν, ὅθεν ὡς δεινόν τι πείσασθαι μάλλον ἐπεκλάσθη. πολὺ δὲ γενναϊότερον αἰχμάλωτος ἡμῖν ἦν, ἢ ἀντίπαλος. ἡττήθη γοῦν τὰ πικρὰ τῆς τυραννίδος ὑπὸ σοφίας, ὅθεν ὅπου ἔχοντός με δρᾶσαι κατ' αὐτὸ δεινόν. ὃ γὰρ ἔδρων, ἐχαιζόμενον. ἐγὼ δὲ μυρίοις πόνοις περὶ θυμηθεὶς ἐλεῖν, ἐπεὶ τέτταρ' ὡς εὐνοῦμαι, ὅθεν ἔχον ἔπειν (ἀρεταὶς ὑπὸ τέτταρ' ἡμῶν) ἢ χάριν εἶναι, καὶ εὐεργεσίαν παρ' ἡμῶν ἐβλήθη λαμβάνειν. ἐφ' ᾧ ὅθεν ὀφείλεσθαι χάριν ἐμαυτῷ νομίζω, πεποιθισμένον εἰς δώδεκα μάλιστα αὐτὸν ἔτη (ποσαῦτα γὰρ ὄντι, ἀπερὶ τοῦ βίου). ἐγὼ δὲ ὀφείλουν, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα περὶ ἐμὴν ἡμῶν, καὶ θανάτου καταφρονῆσαι μόνον ἀνθρώπων ἐπεισιν.

ρδ'. Καταναόοις.

ΤΜῦς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ πλεονάζουσαι δοκεῖτε ποιῆσαι πεπαιγμέναι, ὡς εἰς ἐμὴν καὶ τοὺς ἐμοὺς παρρησιάζεσθαι. ἀντὶ μὲν ἀνδρῶν τολμήματα,

inimicam potestatem venisset, nihil timuit; neque quasi dirum quicquam passurus animo fractus est: sed generosior fuit apud nos captivus, quàm hostis. Tyrannidis itaque acerbiter vicit sapientia, neque quicquam in eum crudele facere potui: quicquid enim feci, illi in beneficium cefit. Ego autem cum infinitis prope laboribus eumprehendere studuissem, postquam hoc consecutus sum, nihil aliud potui (captus ab illo potius) quàm gratiam illi referre, si quidem aliquod a no-

bis beneficium accipere dignaretur. Nullas propterea gratias mihi deberi puto, etiam si per hos duodecim annos (tot enim postea vixit) hoc in eum animo fuerim; sed me potius illi debere, quòd tum in aliis nos corroboraret, tum mortem contemnere solus mortalium persuaserit.

104. *Catanensisibus.*

ΑRbitramini fortasse vos satis superque poenarum mihi dedisse ob injurias quibus me meosq; affecistis: quòd pro trigin-

τα, ὦν ἀσεβῶς κατεपुरπολήσατε, πεντακοσίους ὀπλί-
 ται ἀπολωλεκότες· ἀντὶ δὲ ταλάντων ἐπὶ, ὦν διηρ-
 πάσατε, πλείους ἀπετηρημένοι ποροτόδεις. ἐγὼ δὲ πορ-
 οίμοι ὑμῖν, ὦν μάλ्लετ παύχει ἢ ἐμοῦ, τὰ νυῶ
 γεγαυότα καταγγάλλω. ἵνα δὲ ἐμαυτὸν συμμαχῆσαι-
 τα τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν πεποιθότες, ὁμολογεῖν ἀρχιμή-
 αδι. οὐ μὲν ἀνήσω γε τιτὸν πρὸς ὑμᾶς δυσμείμειαι, ἕως
 ἀνὴρ ἡ δριγκῶσα πόνοια τὴν αὐτὴν ἀρμονίαν ἔχῃ κόσμῳ
 φυλάτῃ. ἔξοισω δὲ ὧν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, οὐχ
 ἢ πρὸς ἐμαυτὸν ποσῶτον, ὅσοι ὑπὲρ θεῶν, πᾶν πάντα καὶ
 σώζει καὶ φθείρειν δυναμῶν. εἴγε θεῶν τύχης, ὥσπερ
 τὰ λοιπὰ τῆς φύσεως τοιχεῖα, καὶ τὸ καὶ τὸ αἴτιον
 πῦρ μεμύρεται, εἰς ὃ τοὺς ἰκέτας ἀθῶους βαλόντες, ἔ
 Φάλαειν ἐχθρὸν, ἀλλὰ ὧν πάντων ἐπὶ πῦρ ἡλίου ὅτι-
 κέκτησθε

ρε. Νι-

ta viris, quos impiè combussi-
 stis, quingentos cives amiseritis;
 quodque pro septem talentis,
 quæ diripuistis, multis reditibus
 spoliati sitis. Ego autem ea,
 quæ nunc pertulistis, vobis esse
 exordium eorum, quæ à me pas-
 suri estis, denuncio; ut quum
 tot à me hostibus vestris auxilia
 ferente passi sitis, cum iis tan-
 dem pacisci erubescatis. Et meum
 in vos odium neutiquam remit-
 tam, dum gubernatrix providen-

tia hanc eandem mundi com-
 pagem conservarit. Vobis au-
 tem bellum inferam non tam
 mei gratiâ quàm Deorum, qui
 omnia & servare & perdere pos-
 sunt. Si enim divinæ sortis,
 quemadmodum cætera naturæ e-
 lementa, sic etiam Ætnæus ille
 ignis in quem innocentes suppli-
 cesque conjecistis, sit particeps,
 non Phalarin, sed solem omnium
 inspectorem vobis inimicūm
 comparastis.

105. Νι-

ρε'. Νικανέτω.

ΤΟ πολλάκις ἴσως ἡμᾶς ἀπεταλκείαι τῷ σὺ πατρὶ σαῦσά σε τῆς ἀφροσύνης, ἐπῆρκεν ὡς οὐκ εἶναι, εἰ μὴ ἐδεδόκειμιν, τὴν ἔχθραν ὑποτρέψει παρεκλδόμεθα· ἐγὼ δὲ παρὶ μὲν τέττα τὸ μὴ ὕπαις ἔχειν, οὐδὲ γράφειν ἀξιά. πωθανόμην δὲ ὅτι κηΐ ἔχοντα εἶ), ἡ μὲν δὲ ἐτέρως αὐτῷ γεγονέναι πᾶδας, ἐκείνοι μὲν ἐλεῶν, σὺ δὲ παρ' ἡλικίαν θρασυμοδῶν φειδόμεν, τῶς τῷ παρόντος ἀνέχνηκα· σὺ δὲ, ὅτε πατέρα πρεσβύτῳ οἰκίμεις ἐφ' ἐνὶ κινδυνεύοντι παιδί, ὅτε σεαυτῷ φρονιζεις, ὅτι μὲν δὲ τῇ πρῶτῃ. ὡς τοι μὲν τάχα, παρ' ὅσον ὕψος ἡμῶν πέποιθα· εἴτ' οἰόμεν ἐξῆναι σοι, ὅποταν βέλη πεπαῦσθαι. τῷ δὲ οὐδὲ τοῖς πολὺ σε διωπατέρας ἐγνώτο. ἕως οὖν σοι παρόν, πῶν ἐκείνων ἐλέσθαι τὸ λυσιτελέστερον, μὴ μὲν Τίμανδρον· ἐχθρῷ δὲ μάλλον ὠφελίμῳ, ἢ λίαν ὅτις ἡμῶν συμβέλλω χεῖρσθαι.

ρτ'. Πολυ-

105. *Nicaneto.*

QUOD frequenter ad patrem tuum scripsi ut te ab ista vecordia retraheret, id fortasse tibi animum extulit: tanquam non nisi prae metu ipsum inimicitias tuas avertere persuasum irem. Ego autem quoad haec, quo minus ita se habeant, ne scribere quidem dignor. Cum vero audissem senimitem esse animum neque alios ei liberos, illius misertus, tibi autem supra aetatem audaci indulgens, haecenus quidem me con-

tinui. Tu vero neque patrem misereris in unico filio periclitantem, neque tui ipsius curam habes, sed in tua illa petulantia pergis. Primum fortassis quod nihil à nobis passus sis; deinde quod quodcumque libuerit cessare, etiam & licitum fore pates. Id verò viris te multo potentioribus non contigit. Dum itaque penes te est è duobus id quod satius est eligere, Timandrum ne imiteris; sed inimicum potius utilia, quam consiliarium noxia suadentem sequere.

106. *Pollu-*

ργ'. Πολυδεύκης.

ΕΡρωμμένεστρον ἀδικούμεν τῷ πόρῳ, ἢ πμωροῦμεν, Πολυδούκης· οὐχ ὥσπερ ἔφησθα, καὶ πάχει με δεινὰ, καὶ δραῖν. ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ δις καὶ τρίς ἀδείας τοὺς αὐτοὺς τ' ἐπιβυλασάντων ἡξίωσα. τῇ δὲ ἀδικουῦται ὁδούς ὄσιν, ὅσιν ἐπὶ τοῖς πρώτοις ἀλοὺς κακοῖς, ἐπὶ τῷ δέυτερον ποιητὸς ὀφθιῶναι ἡδέσθῃ. ἔρρωσο.

ρδ'. Εὐθύνοισ.

ΟΥτε παρφάσας εἰδῆν μοι δοκῶ, δι' ἡν ὅκ' αἰ διχάως ὑμᾶς ἀμυνάμεν, ὅτε βυλομένη ἐπεξίεναι δυνάμεως. βυλήσομαι δὲ, αἰ μὴ νῦν γὰρ ποτε ἀδεαθέντες ἡμᾶς ἀπολύσῃτε τοὺς ἀνδρας, ὅς ὁδεῖ δι- καίῳ (διότι καὶ τῷ κακῷ ἀπολυμένη Πασίῳι παρταρ- βομένη πρὸς ὑμᾶς ἔδδξε) τείτοι ἡδὴ μίῳα τῷτοι εἰ τῷ δεσποτικῷ κατέχετε.

ρη'. Ἰμα-

106. *Polluci.*107. *Eugymis.*

MAjor est, Pollux, quā af-
ficio, injuria, quā sup-
plicia quæ irrogo; non ut tu
dixisti, dira sustineo pariter &
perpetro. Ego enim bis ter-
que iisdem infidiatoribus veniam
indulsi: ex iis verò, qui inju-
riam intenterunt, nemo est qui
in primo facinore deprehen-
sus, in eadem denuo culpā ver-
sari erubescat. Vale.

NEque. quo minùs vos ju-
ste ulciscar prætextum,
neque si adoriri velim, pote-
statem deesse video. *Adori-
ri* autem volo, nisi me reve-
riti viros dimittatis, quos nullo
jure (tantum quia Pasioni homi-
ni perditissimo apud vos ver-
sato ita visum sit) in carce-
re tertium nunc mensem deti-
netis.

108. *Hime-*

ρῆ. *Ιμεραίρις.*

Στησίχρον ἴτε, καὶ Κόιννα, καὶ Δρωπίδην πε-
ραισμένους ἀπὸ Παχύνος εἰς Πελοπόννησον, ἀπὶ
Κορινθίων, πρὸς ὧς γε ἐπέμφθησαν ὑφ' ὑμῶν
πρὸς ἐμὲ ἀχθέντες. καὶ Δρωπίδην μὲ ἴσως ἀποδώσωμεν
ὑμῖν. Κόιννα δὲ εὐθὺς ἀποσφάξαμεν. Στησίχρον δὲ
σῶος ὄσιν, ἕως ἀνὰ τὸν πέοπον λοισιόμεθα, οἱ δὲ καὶ αὐτὸν
πρωρηγέμεν ἀποθανεῖν.

ρθ'. *Στησιχόρων.*

Πιθάνομαι σε δεδεῖν σφόδρα εἶναι εἰνοσιῶτα
τῷ δυνάμει ἡμῶν, καὶ σινειδῶτα ἅμα τοῖς
πρὸς ἐμὲ σοι πεπολιτομένοις. θαυμάζω δὲ
σε, εἰ νῦν ἤρξω δεδεῖς (εἶ), ἀλλ' οὐ τότε εὐθέως,
ὅτε ἐπολιτεύς πρὸς με ἀρχῆς παραιόμεν (ὥσπερ σὺ
πρὸς λέγεις) Ἰμεραίοις συλλαβέσθαι βυλόμεν. καὶ ἐλο-
γίζου, ὅτι γένοιτ' ἀνὰ τάχα, ἀ σὺ λέγεις Ἰμεραίοις. εἰ
μὲν οὖν ὑπεφρονεῖς θαλάττης (ὥσπερ καὶ ἐχρῆν σοφὸν
ὄντα)

108. *Himerensibus.*

109. *Stesichoro.*

Stesichorum, Cononem, &
Dropidam à Pachyno in
Peloponnesum trajicientes, non
ad Corinthios, ad quos à vo-
bis mittebantur, sed ad me ad-
ductos scitote. Et Dropidam
quidem vobis fortasse reddemus:
Cononem verò statim interfeci-
mus: incolumis autem est Stesi-
chorus, donec excogitemus quo
tandem mortis genere eum ple-
cti oporteat.

AUdio te in maximo metu
esse cum meam potestatem
expendas, simulque conscius sis fa-
cinorum in republica contra me
susceptorum. Miror autem te nunc
primum timere, & non tunc sta-
tim cum hæc in me machinatus
fueris, & cupidus ferendi Hime-
rensibus auxilia contra imperium
(ut tu dixisti) tyrannicum iis confi-
lia tua continuò bene successura
sponderes. Quod si tum mortem
contemnebas (uti sapientem de-
cuit)

οἶτα) τί νῦν ὦ μάταγε ἰλιγίᾳς, ἀ τρασοδικῶν τότε
 ὅδδεν ἦτιον θρασὺς ἦοθα, ταῦτα καὶ πελάζοντα γενναίως
 ὑπομένει; εἰ δέ, ὥσπερ δειλὸς εἶ, φειττόμῳς εἴχης
 πρὸς τινὶ ἀφ' ἡμῶν δίκην ἐσομένῳ, τί, ὦ τρα-
 πετετατε, ἐβόας τότε; καὶ ποῦτοι ἑαυτῷ παρεσκεύα-
 ζες ἐχθρὸν, ἀγῆ καὶ ἀγῆσθι χαλῶν, καὶ πᾶς ἐκ
 τῆς ἐπῶν σου ῥήσεις εὐσφέραν εἰς τὰς ἐκκλησίας;
 τί δὲ μουσικὸς καὶ μελοποιὸς ὢν, καθίσας σεαυτὸν εἰς
 οἰκῆτιον χῆμα καὶ τραῖρεσιν βίου τοῖς ὀπιτηδευ-
 μασι, ἔξον χολλῶ ἀγειν καθεζόμενοι, καὶ μὴ θερμ-
 τέρῳι ἀπιδεῖσθαι τραγμάτων, ἢ ποιηταῖς πρέπῃ; ἐπεὶ
 δὲ ἀντὶ ποιητοῦ δημαγωγὸς ὠρέχθης γενέσθαι, μῦθε
 σε οἷα φημι ἔ ποιηταῖς, ὅδδὲ μουσικοὺς ἀνδρας, ἀλ-
 λα' δημαγωγοὺς ὑπὲρ δυνάμιν θρασυνομένους, κρατύν-
 ται ἐχθροῖν.

ρί. Κλε-

cuit) quid nunc vecors hæfitas;
 cum liceat ea, quæ etsi futura
 expectares nihilo minus audacem
 te ferebas, jamjam præsentia forti
 animo perferre? Sin, ut timidus
 es, futuram à nobis poenam per-
 horrueris, cur, ó temerarie, tunc
 adeo vociferaberis? cur vel sce-
 lestum me & arrogantem ap-
 pellando, vel sententias ex tuis
 carminibus proferendó tantum
 tibi comparabas inimicum? Cum
 verò musicus sis & poeta, quid

est quòd te in eam vivendi ra-
 tionem studiis tuis contrariam
 ultrò conjeçeris; cùm tibi otio
 conquiescentem frui liceret, ne-
 que turbulentioribus, quàm poe-
 tis convenit, involvi nogotiiis?
 Quoniam verò pro poeta popu-
 laris factibus princeps esse vo-
 luiti, manent te, non quæ poe-
 tis aut musicis, sed quæ factio-
 num principibus supra vires au-
 dacibus, jam in hostium potesta-
 tem reductis expectanda sunt.

110. Cl-

ρί. Κλεισθένι.

ΟΥ τὸ τοῖς πολλοῖς εὐθυσμέως, ὅταν ἀπὸ τῆς λό-
 γης βλαβέντες, οἱ τοῖς ἀποπελέσμασι τῶν ἔρ-
 γων εὐδοκίμησας, πρᾶξαι βουλόμενθ' ὁπταῖναι σοι
 δεῖν ᾧ ἤγνων· ἢ οἱ ᾧ πρὸς νόμῳ ἐσφάλης, ἢ πε-
 ρθεῖς ἐμοὶ τὰ βέλπεα εἰπόντι, μέρθ' συμφορᾶς γενό-
 μενθ' ὁπιπμοίλω. ὧδ' ἐν γὰρ ἔτερόν μοι δοκῶσιν ὅ-
 τ' αἱρέμενοι ποιῶν, ἢ πολλὴν ἑαυτῶν ἔπαυον ἐβελίας
 ἀφαιρέμενοι χατηγορεῖν τῶν ἐπιταχόντων, ὅτι ἔτε πρὸς
 γινώσκειν ὁ συμφέρον, ἔτε τοῖς πρὸς ποῦσιν ἐπείσθη-
 σαι· ἀλλ' ὥσπερ αἰσθανόμενθ' ὅτι σοὶ τὰ μέλλον-
 τα ἔσονται, ἵνα μὴ πάσης οἰκείωται ἡ ἐγχείρις, ἔτε
 πεποιθότ' ἂν μὴ ποτε ἄφελος, αὐτὸς οἶμα ἢ σωμα-
 μαρτεῖν, ἢ σωμαλαμπρῶν. πρὸς λεγόν μ' ὅτι ἵνα μὴ γένηται
 γεγρότων δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἵσας, ἢ νόμῳ, σωματυχῶ,
 ἢ τῇ τύχῃ οὐκ οἰκείω· ἀλλ' ἵνα μὴ μείνη τοιαῦτα,
 ὥς

110. *Clistheni*

NON, quod multi solent, qui
 inter danda consilia vi-
 tuperiis accepti, ex rerum even-
 tu laudem assequuntur, idem ego
 in hac epistola faciam; ut id in
 quo præter opinionem lapsus es,
 mihi quæ optimè consulenti mo-
 rem non gessisti, tibi exprobrem,
 adeoque novæ fiam calamitatis
 occasio. Illi enim *exprobratores*
 mihi nihil aliud facere viden-
 tur quàm suæ prudentiæ laudem
 magnopere efferre, dum infor-

tunio oppressos, quod neque ipsi
 utilia præviderint, neque consu-
 lentibus paruerint, accusant. Sed
 quemadmodum te, cum præsen-
 titem quæ tibi erant eventura,
 ne eâ patereris familiarissimè ad-
 monui; ita cum jam indigna pas-
 sus sis meipsum in communi te-
 cum unâ errore atque calamita-
 te versari duco. Tibi hæc præ-
 dixi ne fierent; cùm facta sint,
 sive casu, sive consilio, unâ æ-
 rumnam fero: & fortunam qui-
 dem nihil vituperō; sed ne res
 in eo quo sunt statu mancant,
 quam

M

ὡς ἔνεστι περιλοπήμενι. ταῦτα μὲ οὖν ᾧδε ἢ σταυρὸν μη-
τρὸς ἤκων, ἄμεινον ἀνὴρ μάθοις. σὺ δὲ χέτλιθι, ὅς σε δὲ
ἐκπεσὼν ἢ πατρὶδος, παρ' ἡμῖν ἐβυλῆθης ὡς εὐιγέα-
τοις ταῖς φύσας ἀναπαῦσαι. τῦτο δὲ εἰ μὲ ἄλλῃ τῇ χέ-
ρει ἔλθῃς, δίκην θ' ἔκ' ἀνὴρ ἔσῃ ἡμῶς. εἰδὼς ὅτι οὐκ
διασπασώμεθ' ἡδέως τοὺς ἀνδραποδῆτας, καὶ ἐκείνους
ταί, μικροῦ δέω λέγειν ὅτι ἐν ἡδονῇ ἔτω σὺ σφραγισ-
τῷ. αἰχμωδὸς γάρ ἐστι τοῖς πρώτοις κρημνοῖς, ἐκ
ἀν' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀλίσκοιο ἀμαρτάνων.

ρια. Νικίππου.

ΤΟῦ μὲ εὐληθέναί σε τὰς παρ' ἐμὲ δωρεὰς πλεί-
στη σοι χάρις. ἐγὼ δὲ, ὅπως ἔλεγεσθαι φοβέσθαι
Συρακυσίους, μὴ πῖ σοι χαλεπὴ ἐξ αὐτῶν ἀνάγκη
δεξαμένη παρ' ἐμὲ χεῖματά, μισούσης αὐτοῖς ἀπο-
δοθείσης τῶν ἐμῶν ποιήσει, μὴ λαβόντος σε, κατη-
γορεῖν ὡς εὐληθότῳ. ἴν' ἢ σοι τὸ αὐτὸ δεξαμένη, ἐν μή.
μᾶλλον δὲ τὸ μὲ ἦτον, τὸ δὲ τῷ παντὶ χεῖρον. μὴ λαβὼν μὲ
γδ,

quàm maxime contendo. Quæ,
cum ad matrem tuam veneris,
melius cognosces. Tu verò *πί-
πτιον* eras pertinax, qui è πατρίδι
expulsus apud nos tibi benevo-
lentissimos fugam tuam levare
noluisti. Si aliam ob causam hoc
feceris, erga nos injustus es: quòd
si me, qui hæc tibi prædixi non
persuasi tamen, ne quid tibi ex-
probrarem timuisti, quòd ita fa-
pias pæne dixerim delector. Si
enim te, quorum prius monui,
pudet, in eodem errore non facile
deprehenderis.

III. Nicippo.

MAXIMAM tibi habeo gra-
tiam quòd dona mea ac-
ceperis. Ego verò, quòd timere
te dixisti Syracusanos, nequid
malè ob recepta à me munera
tibi inferrent, indicio illis fa-
cto hoc præstitissem, *πομπή* *μη*
si non accepisses, accepisse tamen
instigarem; ita sive acceperis,
sive non, idem tibi eveniret;
imò, *si* illud *facisses*, levius, *se*
hoc, gravius tibi omnino *pericu-
lum* immineret: si non accepisses
enim,

ἤ, ἐμοῦ κατηγορεῖσθαι τὸ διδωκέναι, πάντας ἀναιτίαν εἶχες εὐκλεΐναι. λαβὼν δὲ ταῖς ἀληθείαις, ἐμοῦ μὴ διδωκέναι λέγουσθαι, οὐκ ἴσως, ἀλλ' ὄντως ἀπὴλ-
λαξο τῆς αἰτίας.

ριβ'. Ιερωνύμου.

ΕΠωθάντες τίσιν ἀντιζητήσασθαι τὸ διώσασθαι Λεοντίνους
μοι ἐπιξιόντων καὶ τὴν χώραν, ἐν ἧς ἐμὸν εἶναι γινώ-
σκοντοίαν περιγενέσθαι. τὸ μὲν οὖν ὅτι διχαστότερον ἐχό-
μην, καὶ ἐκ ἄρχης πολέμους, ἀλλ' ἀμυνόμενον, ἐκ
αὐτοῦ ὁπισθεύομαι, τέτυκται ἤτοι παρ' ἐμῶν ἐκ ἐπὶ λόγους. ὃ
δὲ καὶ μὴ παρασπῶσθε, ὑμᾶς εἰδέναι ἀνάγκη, τούτων
αὐτοῦ εἶποιμι, ὅπλας πολλοῖς, καὶ ἀνδράσι δυνατοῖς, καὶ
χρήμασι, καὶ ναυσὶ, καὶ ἵπποις, ὧν ἀπάντων οἰδεύς
ὄντας αὐτοὶ μαχύνονται παλαιῶν καὶ παρὰ ταῦτα καὶ παρὰ
ταῖς τύχαις πεπλησθηκότων.

ριγ'. Λα-

enim, ego tamen me dedisse
contenderem, accepti muneris
crimen sustineres: sin revera ac-
cepisses, & ego dedisse me ne-
garem, nihil dubii est quin libe-
ratus esses.

112. Hieronymo.

ΙΝterrogasti quibus consiliis
Leontinos, qui regionem
meam invadunt & populantur,
superare cogitem. De his ni-

hil dico, quod justior mihi cau-
sa sit, quoddamque bellum non in-
feram, sed propulsem; hæc enim
apud vos nullius sunt momenti:
hoc autem dico, quod & vos, ut-
cunque dissimuletis, necesse est
scire, me armorum militumque
fortium copiâ, pecuniis, navibus,
& equis instructum esse; quibus
omnibus cum illi indigeant, ni-
hilominus cum hoste, qui tam his
quam secundâ fortunâ abunde
usus est, bellum gerunt.

M 2

113. La-

ργ' Ααμάχῳ.

Τοὺς ἐπὶ αὐτῇ τεύχεσσι, ὅταν ἔ- πλήθους
λάβῃ τῇ Καμαρινάων, χαλκωθῆναι καὶ φύσεως
ἀπαιθροπίας ἀποφάνεις. βύλομαι μὲν εἰ τῷ τῷ μῆναι καὶ
ἀειθμῶ, καὶ ἰὴ τῇ Δία. Ὡς μέγιστοι εὐχόμεθα. ἔχ' ὅρα δὲ
ἐώμενοι τῷ τοῦ ὑπὸ πινυ μέλει τῷ τῷ ἀείδω. οὐ γὰρ οὕτω
καὶ τοὺς ἐν ἡμῇ καὶ τεύχεσσι βιάζῃ τῷ τῷ γινώσκω, περὶ
μῶν σεαυτὸν, καὶ τῇ ἀνάγκῃ τοῦ Επιδόρου. καὶ ἔχ' ὅμοιον
ὅτι, καὶ ἐμὲ ἀφ' ἀλλήλων ὑπὸ ὑμῶν ἀπολυμνῶν, ἢ ὑμῶν
πονηροτάτοις οἶμαι ὑπὸ ἐμῶν ἀμυνόμενοι ἀπολυμνῶν.

ριδ'. Νικάρχῳ.

Οὕτως ἀναγκάζεις Καμαρινάους ἐμοὶ πολεμεῖν,
ἀλλ' ὑπὲρ ἐμοῦ πολεμεῖσθαι. Ὡς δὲ σωφρο-
νῶν ἀνδρῶν ποιῶντες περὶ ἡμῶν, καὶ τῷ τῷ σαφῶς εἰδότες,
καὶ περὶ τῶν λόγων καὶ ἔργα σκοπέμενοι, καὶ περὶ τῶν
ἔργων ἐπὶ τῶν καὶ ἀποτελέσματα, πολλὰ ἢ δὴ χρο-
νοὶ παρεμπέμπουσιν οὐ τὰς διματωγίας. οὐ δὲ ἔχ' αἰ-
κύνῃ

113. *Lamacho.*

Quoties plebem Camarinensem *sermone* captas, triginta septem illos in æreo tauro inhumaniter cruciatos enarras. Velim quidem hoc numero concludi, *quod* & (per Jovem Maximum) *vehementer* opto. Video autem quosdam non permittere ut hic consistam. Tu enim cogis *me* ut hi triginta novem fiant, dum teipsum & dementem Epitersen adjicis: neque *perpendis* quàm dispar sit ratio, me à vo-

bis perituris calumnias, & vos *interim* perditissimos à me ultore mortem pati.

114. *Nicarcho.*

Non contra me bellum suscipere Camarinenses, sed bello à me peti cogis. Illi verò, quod sapientes facere decet, cum hæc probe intelligant, & ante verba res perpendant, & ante res *susceptas* eventa, multo jam tempore conciones tuas rejecerunt. Te verò non pudet,

χρὴν βαρύνεσθαι ἐν ἐκείνοις ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τοῦ λό-
γων, ἢ ἐμοί, καθ' ὅτι πολιτεύη.

ριε'. Νικάτω.

ΟΥ δοκῶ σοι πικρὸν βασανιστήριον ὁ ταῦτο, ὅθεν τὸ πρὸ ἡμῶν μηχανημάτων ὅθεν ἐπεὶ τὸ εἰς ἐκεῖνα ἔλεον ἔκ ἀν, μέλλων ἡμῶν μάχεσθαι, ὡς ἀνήλισκες.

ρις'. Κλεομέδοντι.

ΣΥ μὲν (ὡς πυνθάνομαι) κατηγερῶν ἐμῶν, τὰς παρὰ τὸ Κλεόμβροτον τύχας οἰκτερὰς ὀδύρεσθαι ὅτι χειρεῖς· ἐγὼ δὲ σε, Κλεόμεδον, πολὺ μὲν ἐκείνῳ πολυμῶντα ἀδικώτερον, πᾶν παντὶ δὲ ὅτι αἰσθητέον, ἐμοί ὑποχείριον γενέσθαι.

ρις'. Μελιταίοις.

ΟΥκ ἐκφραλίζων, ὦ Μελιταῖοι, τὰς πρὸς ὑμῶν ἀπέπιμψα τὸν πρεσβυτικῶς κατασεσημασμένον φέροντα

det, quod iis concione è fug-
gestu habitā molestior sis, quā
mihī, contra quem *haec omnia*
machinaris.

115. *Nicæo.*

NEque taurus, neque ulla apud nos machina, asperum tibi videtur tormentum: alioquin *meam* in hisce *minis* exercendis misericordiam, nobis bella meditans, non dudum exhibueras.

116. *Cleomedonti.*

TU quidem (ut audio) me criminatus, miserabilem Cleombroti casum deslere præ te fers. Ego autem *præ me fero* te, Cleomedon, illo quidem multo magis nefaria audentem, omnino autem imbecilliozem, in meam potestatem redigere.

117. *Melitenfibus.*

NON quod honores vestros contempserim, Melitenfes, Legatum vestrum obsignatos eos ferentem

φείροντα αὐτάς. ἔκ ἐα̃ δὲ με ἐπαγεῖσθαι τὰ πεπραγμένα.
 ὑμεῖς μὲ οὖν ἴσως, ὅς αὐτοὶ με εἴ) δοκεῖν ἐθέλετε, τοῖς-
 τον οἶεσθε ὑπολαμβάνουσαι καὶ πρὶ ἐτέρους. ἐγὼ δὲ οἶδα,
 ὡς μὲ τοῖς ἄλλοις ἅπασι χαλὸς ὑπολαμβανομένη, ^ἔ
 παρὰ δ' ὑμῖν καὶ νομίζομαι ἀγαθὸς, ἐσθλὴν ὀκτεύουσα δυνά-
 μως ὀκτεῦσαι ὅππότε τοὺς ἄλλους τ' φήμι. πολὺ δὲ μάλ-
 λον εἰς τὰς ψευδοδοξίας τ' ἀνθρώπων βλάψων ὑμᾶς, ὅπ-
 τε χάριτον οὐκ ἂν, εἰ μὴ τοῖς τοῖς καθεστῆκετε, ἐπλωῖ-
 τε. ἔξ ὧν τοίνυν ὑμεῖς μὲ ἀδίκως πονηροί, ἐγὼ δὲ ἐσθλὴν
 ὀκτευέσθαι ἐμαυτὴν ὑπολαμβανομένη, ἔκ ὧν δὲ εἶν
 ἑαυτὴν τιμᾶσαι.

ρή. Καμαριναίοις.

ΚΑὶ εἰς Γέλλαν ἐπέμψα, καὶ εἰς Λεοντίνας, καὶ πρὸς
 ὑμᾶς πέμψαι δεῖν ὥσπερ, ὅπως μοι συλλά-
 βησθε εἰς τὰ παρόντα, ἔχ' ὅπλων, ἐσθλὴν ἵππων διομήν, ^ἔ
 ἐσθλὴν ἀφρῶν (ὧν καλῶς εἴ) λέγετε τ' πάλιν) ἀλλ' ἀργεῖον.
 καὶ Λεοντίνοι μὲ ἡμῖν ἐπέμψαν πέντε τάλαντα ὡς ἔως. Γελ-
 λῶσι

ferentem remissi: res nostrae autem laudari me non sinunt. Vos quidem fortasse qualem me ipsi existimare dignamini, talem & ab aliis existimari censetis. Ego autem novi quod aliis omnibus malus, vobis verò bonus videar; verum hinc ad alios famam extendere non possum: immo potius periculum est nequid vobis ex falsa hominum opinione detrimenti afferam, quasi pessimum nunquam laudaturi sitis, nisi ipsi quoque ita essetis comparati. Honore igitur, qui vobis falsò in vitium verti,

mihi verò in laudis incrementum minimè cedere possit, affici me æquum non duxi.

118. *Camarinensibus.*

ΕT Gellam mihi & ad Leontinos, & ad vos etiam mittendum arbitrabar, ut impræsentiarum me juvaretis non armis neque equis egentem, neque viris (quibus urbem vestram vacuum esse dicitis) sed argento. Leontini quidem nobis quinque talenta illico statim miserunt; Gel-

lensis

λαῖοι δὲ ὑπαέχλυνται δέχεσθαι δώσειν. ὑμᾶς δὲ ὅτε βραδυτέρως Λεοντίνων, ὅτε μικροπρεπετέρες ἴσασθαι Γελώων ὑπολαμβάνω.

ριθ'. Αἰτυπαλαμῶσιν.

ΟΥΤΕ μᾶλλον ἀναγκαῖς ὡς πρὸς ἤνι ἐμαυτῷ συμβόλῃ, ἀνδρες πολῖται, καὶ τοὶ πολλαῖς καὶ κοῤῥα-δύξαις χρηστάμενοι μεταβολαῖς ὅτε πλεονεχθεῖς, ἄμοιρον ὃ ὅδὲ τὸ περὶ πᾶν ἐγνόμην. ἡνιάθην μὲ οὖν ἐκείνῳ καὶ ἡμέραν, ὡς ἡ κατὰ τοὺς ἡμέρας ἐξέπιπτον ἀδίκως, ὅπως ἀλγευιότατον ὅστις καὶ τοῖς δικαίως τῷτο πάχουσι. ἡνιάθην δὲ ὅτε δημοσίᾳ με μεταδόντες ἐγχεύατε μοι περὶ ὧν ὁ χρηρὸς ὑμᾶς ἠπειγνεν. ὡς ὃ παρ' ἐνός τῷ μά-λιστα εὐνοουμένῳ, καὶ περὶ ὑμᾶς ἐσπυδακότων ἡτήσασθε, καὶ τοσούτοις (ὡς ἔοικα) τῷ λαβῶν πρὸς ἐπιφροσμένων, ὅσων τῷ μαρτυρήσῃ μὲν ἐμοὶ δημοσίᾳ τὸ μὴ δικαίως ἐξεληλάσθαι, καταγνώσῃ δὲ τῷ τῷτο δρασαντων. ὅτε

δ

lenes autem decem se daturus polliciti sunt. Vos vero neque tardiores Leontinis, neque Galenensibus minus liberales fore opinor.

119. Αἰτυπαλαμῶσιν.

ΝΕQUE unquam, ὦ Cives, in vitae cursu magis me tristem memini, variis licet & inopinatis casibus afflictus fuero; neque unquam magis laetum, quanquam & voluptates saepe sum expertus. Illo itaque die angebar

quo iniuste patriā excidi, quod aerbissimum est etiam illis quibus iuste evenit. Laetabar autem cum publicam mei mentionem facientes de iis rebus, quarum vos monuit temporis occasio, ad me scripseritis. *A me* enim tanquam viro omnium benevolentissimo vestrumque studiosissimo *monuit* petiistis, non tam (sicut videtur) ut quae *rogare* decrevistis consequamini, quam ut publicum hoc mihi praestetis testimonium, *me* iniuste in exilium agi, huiusque auctores à vobis damnari. Neque enim

ἢ αἰτῆσαι χάριτας ὡς οὐ μὴ περιγινώσκῃς· ἀν, ἔπε λα-
βῶν ὡς μὴ περιγινώσκῃς ὑπομένειν. ἔπε νῦν ὡς δέ-
δωκεν ὁ χαρὸς μέμψασθαι μὲ ὑμᾶς ὡς φιλοτάτοις, τοὺς
πρώτους χροῖους μηδὲν αἰτησαμένους· εὐχαριστῆσαι δὲ τῷ
παρόντος ἡνίκα αἰτῶναι, ἅπαρ ὑμεῖς μὲν ὅσοι λαβόντες δώ-
σετε τῶς ἀληθείας· δέδωκα ἢ ὑμῶν χάριν τῇ αἰτησιν,
ἐγὼ δὲ ἔμψ· ποσαύτης ἡδοτῆς λήψομαι μάλλον, ἢ δώσω.
τί ἢ ἀνδρὶ φιλοπάτερι καλλίον καὶ μεγαλοπρεπέτερον, ἢ
δοκεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας εὖ ποιεῖν; ὁ δὲ τῆς ὀλιγο-
λῆς μοι τῇ ὑμετέρᾳ πεπλήρωται· ἔμψ οὖν βραδύπερον
ἀφίχθαι τὰς δωρεάς, ἢ παρ' ὅν ἐβύλασθε χροῖον, μή-
τε ἐμὲ, μήτε τοὺς πρέσβεις ὑμῶν αἰτῶναι. ὅσοι δὲ
χειμῶνα, καὶ τὴν ὥραν ἔχειτε τῷ χροῖον. τὸ ἢ ἐξ
ἡμῶν, περὶ ἡμῶν, ἔμψ ἢ πινῶ ἀπελείπετο· πλεῖν
δὲ ἀφ' ὅτ' ἔμψ ὡς βολιῶν ἔχειτε χειμῶνος, ὅσοι μὲν τῇ ἐχά-
ται πολυμυάται ἢν. τῷ μὲν τοι σεσῶσθαι τὰ πεμφθέν-
τα, καὶ τοι πελαγῶν ὡς βληθέντα κινδύνῳ, τῇ τῷ

χῇ

enim quisquam beneficium ab il-
lo petit quem non amat, aut
accipere dignatur ab illo qui ip-
sum non amaverit. Sed tempus
nunc non finit ut vos, quia ni-
hil antea à me petiistis, repre-
hendam; sed potius ut gratias
agam quod jam demum ea fla-
gitetis, quæ, si à vobis accepta
fuerint, revera mihi data cen-
sebo. Ego enim petitionem ve-
stram in gratiarum loco habeo,
neque tantâ voluptate quicquam
accepturus sum, quantâ daturus.
Quid enim viro patriam amanti

pulchrius aut splendidius, quàm
videri erga cives suos beneficum?
quod mihi per epistolam vestram
abunde committit. Quod autem mu-
nera seriùs quàm voluistis perve-
nerint, neque me, neque legatos
vestros reprehendatis; sed hye-
mem, præsentemque anni tempe-
statem: quantum enim nobis *hi-*
cum, nullam non adhibuimus di-
ligentiam; navigare autem, ob
hyemis vehementiam, non exigue
fuit audaciæ. Quod ea quæ misi-
mus salva pervenerint, licet ma-
rinis casibus jactata, id rectè for-
tunæ

χῆ χάρις εἶδότες, ἔκ ἀνὶ ἀμαρτάνοιτε· ὃ μὲν ἄλλα τ' κο-
 μιζόμεναι, ἀποδώσει μὲ ὑμῖν ὁμολογέμεναι. Ὡς ὁρῶντες.
 θαλάσῃ δὲ χαρὲς ἔχοντες καὶ ὁ συναπταλμύς. Ὁ αὐτοῖς ἀνὴρ, ὁ
 καὶ τ' ὅτι πολλὴν φέρων, Εὐβουλος. πρὸς τὰ τε εἶδη, καὶ τ' ἀειθ-
 ρόν. λαβόντες, τὰ μὲν ἄλλα ἀφαιρέμασθε καθ' ὅτι ἀνὶ παρρη-
 ριασθε πρόποι. τὰ λεγόμενα δὲ πρὸς ὁπισθευμένους τ' πάλαι, καὶ
 καὶ κόσμον λεγόμενοι, καλῶς ἀνὶ εἴητε πεφρονηκότες, καὶ ἀφ' ὅ-
 τ' ἐμὲ παραινέσιν, ἀφ' ὅ δὲ τ' ὑμετέραι αὐτῶς εὐβουλία.
 ἔδεις γὰρ ἀλλοτρίᾳ παραινέσει, ἀλλὰ τῇ οἰκίᾳ λεγόμεναι πύ-
 φουκεν. εἰ δ' (ὅσοι οὐδὲ λέγειν ἐφ' ὑμῶν ἄξιοι) τοῖς εἰς ἔπει-
 εἶδος δαδωρημένοις. εἰς ἄλλο τι κατεχρήσεσθε τ' ἔκ ἀναγ-
 καίαν, εἰ ἴσα, ὅτι ἡμεῖς μᾶλλον μεμφομένηται ὅ μὴ δεόντως
 παραινέσιν ἔχοντες. τοῖς δαδωρημένοις, ἢ ὁ δοὺς εὐλογημένην ὅ δε-
 δωκέναι. ὡς γὰρ ἀποποιεῖται ἐκπεπληκότες τ' πατερίδος ἀφ' ὅ-
 τ' ἐμὲ, τ' αὐτῆς ἀνακτήσασθαι ζητεῖν τὰ κατεργημένα,
 ὅτι τὰς οὐρανῶν πρὸ πίπτοντα μέρη δεμνέειν. καὶ μηδὲ ἔξ-
 ὧν ἄλλ' οὐ δίδωσι φιλοπρεμεῖσθαι. εἰ μὴ τοι δικαιοσύνη, μὴ
 μόνοις

tunæ acceptum referatis. Appor-
 tata quidem munera sine dubio
 vobis reddent legati; singula au-
 tem enarrabit, qui cum illis mis-
 sus est, quique hanc epistolam
 affert, Eubulus: à quo cum mis-
 sarum rerum varietatem nume-
 rumque didiceritis, cætera pro
 arbitrio distribuere; pecuniam ve-
 rò si ad instaurandam ornandam-
 que civitatem adhibeatis, rectè
 sapitis; non quòd hoc ego ad-
 horter, sed vestra vobis consilia
 suadeant: nemo enim alieno sed
 suo instituto bonus est. Sin (quod

de vobis ne suspicari quidem de-
 cet) *muneribus* certo finì destina-
 tis in aliud minimè necessarium
 abutimini, bene sciatis vos ma-
 gis reprehensos iri, qui donis
 præter id quòd decet uli fueritis,
 quàm laudatos qui dederit: ne-
 que enim magis absurdum est
 me à patriâ exulem disrumpas il-
 lius partes refarcire, quàm vos
 adhuc incolas ruenti in exci-
 dium urbi non consulere; neque
 ex iis quæ alius vobis suppeditat,
 hujus instaurandæ gloriâ ambi-
 re. Sin existimetis non
 solum

λέγει ὑμῖν πενήμερος τὰς δαριάς, ἀλλὰ καὶ τοῖς μὲν ὑμῖν,
καὶ μετ' ὀκνῶσι τῇ πόλει, καὶ τοῖς θεοῖς, τότε αἱ ὑμεῖς θαυ-
μασθέντες πλείονι ἢ ἐνδοκίμῳ, ἢ ἔδωκεν ὑμῖν τι ἢ ἰδὼν
ὁ δεδωρημένος. τίς γὰρ αἰ ἀγροῖσιν, ὅτι τὸ μὲν χειρὸς αὐτοῦ
καὶ ἔδωκεν ὀφθαλμοῦ ἐπαρὸς ὅτι, τὸ δὲ χεῖρα αὐτοῦ τοῖς
δοῦναι ὡς ἐκδοῦναι, καὶ ἔλαβοντες ἐνδοκίμῳ. βελούδιον
δ' αἱ ὑμεῖς μαρτυρήσονται πρὸς ἀρετῆς μάλλινον, ἢ πρὸς
πλείονος δαμνασίας ἐμαυτὸν. τὸ μὲν γὰρ ψυχῆς ἀγαθῆς, τὸ
δὲ τύχης ἐξουσιάζουσιν ἐγκόμιον δέξαι ἔρραδι.

ρσ'. Αἰτιόχου.

Σεμνωμένους μὲν ἄσπερ ἐπ' ἄλλῃ πρὶν ἔκλειπεν, καὶ ἐπ'
ἐνδοκίμῳ αἰὶός ἐστιν. ἐγὼ δὲ μίαν ἐγόνειον, ἀρετῆς
οἶδον. τὸ δ' ἄλλα πᾶσι τύχῃ καὶ γένει αἱ ὁ μὲν
ἐκ φιλίας ἀγαθῆς, καὶ βασιλείῳ καὶ πόλει ἐνδοκίμῳ. ὁ
δὲ ἐκ ἀγαθῆς φιλίας, αὐτὸς τε ἐαυτὸν καὶ ἔκλειπεν πάντα
δυσχερῆτος. ὡς ψυχῆς ἐπαρὸς αὐτῇ πρὸς Συρακούσιους,
μὴ πρὸς τὴν πόλιν οὐδὲ ἀδελφούς διαδύχῃ ἐγόνειον.

ρσ'. Ἰμε-

solum vobis missa esse mune-
ra, sed & posteris unaque & ci-
vitati & Diis ipsis, consilia ve-
stri prudentia magis erit admi-
rationi, quam illius, qui ex suo
dederit, liberalitas. Quis enim
nescit, quod recte dato dantis
curam arguat, datis recte uti ac-
cipientis prudentiam. Mallem au-
tem vos ob virtutem, quam me
ob divitiarum copiam celebrari;
illud enim boni animi, hoc abun-
dantis fortunæ argumentum est.
Valete.

ρσ'. Αἰτιόχου.

Quemadmodum ob alia bo-
na, ita ob nobilitatem cele-
brari solent. Mihi autem virtus
unica est nobilitas; cetera omnia
fortunæ. Et fieri potest ut ex villi-
bus nascatur bonus omnibus rebus
nobilior; ex bonis contra villi-
siorum aliorumque omnium lo-
gus infimus. Quare animal laudem
apud Syracusanos, non maiorem
nobilitatem in obscuris suscepi-
tibus innotuissimam ostentat.

ρσ'. Ἰμε-

ρκά. *Ημεροσίμῳ.*

Εκάλουσι ὑμῖν Στυσιχόρῳ μοι ἀπεγγῆσαι, ἔ Κόνια, ἔ Ερμοκράτην ἀφ' ὧν πύχας· ὑμῶς δὲ ἀπὶ Ερμοκράτης, καὶ Κόνιον, ἔ Στυσιχόρου, Σαμίαν ἔ Νικάρχου ἐπέμψατε· ἐγὼ δὲ εἰ μὴ ὅθ' ὑμεῖς με ἔσπευτε πᾶσι τοῖσι ὑμῖν, ἔκ ἡρώων ὅτι δὲ ἐκείνους μὴ ἀποδοῦναι ὑμῖν π' ἀνακίσταν ἐχρήν, ἔ ἔχει ἔν ἔ Στυσιχόρῳ ἔ Κόνιον πρὸς με ἔ Ερμοκράτης ἐπ' αὐτῶν. ἔ γὰρ Κόνιος μὴ ὑμῖν πεποιηκότος ἀνθρώπων, ἐπὶ τῆς πόλεως Σαμίας δὲ ἔ Νικάρχου, ὅτι φανερὰν ἀνδρῶν, ἔ χέλλεται ἔ ἀπάντων ὑμῶν βελισκότων, ἔκ ἔστιν. ἀλλ' ἔτι ὅτι ἐκεῖς ἀλλοδαοί, ἔ μὴδ' ἐν με ἀδικαίῳ, μὴδ' ἔ πατρίδα ἔ ἑαυτῶν, ἀδικῶν ἐβυλόμην, ὅτι νόμοι καὶ οἱ Ἑλλήνων κρατύνονται, καίτοι ὑμεῖς γε πολλὰς νόμους Ἑλλήνων κοινὰς κρατύνετε, ἔκ ἄλλῃ, ἀλλὰ ἔ παλάμης, οἷ οἷς πρὸς με ἐπὶ λίσσεσθε· λόγῳ δὲ ὅτι οἱ μὴ κρατύνονται, αὐτὰς τε εἰδῶς, ἔ πρὸς εἰδῶς, γράφω· ἀλλ' ἔκ ἐμμεσίμην ὑμῶς, ἔδὲ μὴδ' ὅτι,

121. *Ημεροσίμῳ.*

Jussi ut Stesichorum, Cononem, & Hermocratem ad me mitteretis; pro quibus Sameas & Nicarchum misistis. Ego vero, si qualera me suspicamini, talis essem, non ignarus fui, si hosce non reddidissem, ut inexcusable vobis malum tunc accideret necesse fore, & ad me statim Cononem, Stesichorum, & Hermocratem venturos: neque enim, si vobis Conon exire est ille scortator, mi-

nus erant Sameas & Nicarchus, clarissimi homines, & vitâ inter vos honestissimâ. Veruntamen probos viros, qui neque mihi neque patriæ suæ damni quicquam intulerint, nolui injuriâ afficere, aut communem Græcorum legem violare: vos licet aulæ ejusmodi leges in susceptis contra me constitis, non semel sed sæpe violastis; quæ quidem verbis referre nihil necesse arbitror, cum & ipse sciam & ad scientes scribam. At ego vos neque imitatus sum neque imitabor,

σμοι, ἐγὼ δ' ἀνδροφόνῳ, καὶ ἐταγῆς τοσούτοις ἀγασιν. ἀλλ' ἐπεμψα ὑμῖν τοὺς πρέσβεις, παρὲν τοῖν δυὶν θάπτει ἀμοιβῇ ἔχειν, ἢ ἐκείνους ὑμᾶς ἀναγκάσαι ἀπὶ τῦτοι πέμψαι, ἢ εἰς τὴν ἐν χερσὶν ὄντα ἀφῆται ἢ πρὸς ἐκείνοις ὀργῇ καὶ μὲν εἰς τῦτό γε ἦδη κατέστησε τὰ φράγματα ἡμᾶς καὶ αἱ ἀνάγκαι ἔμην δικαίως βιοῦν, ὥστε μηδὲν ὡς τῦτο χείρως ἡμᾶς νομιόσθαι ἀποκλείεσθαι τὴν πρέσβειν ὑμῶν, μηδὲ ἀμύνειν σάσθαι. πέφυρται γὰρ ἦδη τὰ ἐμὰ, καὶ μεμῖαι, καὶ οἶδα ὅτι μικρὰ ῥοπή ἐπὶ ἡμῖν εἰς εὐνοίαν τε καὶ μῖσος ἀνθρώπων, δίκαιον ἢ μὴ δίκαιον πὲρ φράσσειν. καὶ εἰς τῦτο ἔχῃ κατὰ με ὑμεῖς γ', ὦ Ἱμεραῖοι, τὸ ὄχημα κατέστησατε, καὶ ὁ ἀνδρὲς ὑμῶν ἐκῆνοι καὶ τ' μὲν ἄλλων, ὅσα ἔπαθον δι' αὐτοὺς κακὰ, ἐπὶ καὶ συγγῆναι τοῖς αἰτίοις, καὶ καταχῆαι λήθην τ' γεγιότων. ἔδὲ μὴ ἐξῆται δίκαιον πὲρ φράσσειν, πῶς αἱ πρὸς αὐτάρχει διὰ τὴν εἰσπραξίαν παρὰ τ' αἰτίων; ἐπεὶ πῶς ἂν δίκαιοτερον ἀπολαῦσαι τῆς ἡμετέρας ἀδικίας, ἢ δι' ἧς ἀνάγκη ἀδικεῖν ἡμᾶς ὅτιν; ἀλλ'

tabor, Ego, *inquam*, ille homicida & tot tantisque criminibus pollutus: sed remisi vobis legatos, cum è duobus alterutrum facile potuerim, aut cogere vos ut illos pro hisce mitteretis, aut omnem iram in illos conceptam in hos, quos in manibus habeo, effundere. Sed res à nobis perpetratae & injuste vivendi necessitas in eum statum nos adduxerunt, ut neque peiores audiverimus, si legatos vestros occidemus, neque si conservavimus, meliores. Mea omnia vicio vertuntur & inquinan-

tur, & probe scio justa aut injusta agere mihi ad benevolentiam vel odium hominum comparandum levis esse momenti. Et huc incommodi vos precipue, Himerenses, vestrique me redigistis: quod ad alia accepta à vestris mala spectat, facile est iis qui fecerint ignoscere, & facta oblivione delere; quis autem ne justa agat impeditus, dignam ab impediens repetat poenam? aut quinam justius à nobis injuriam experturi sint, quam qui nos ad inferendam injuriam coegerunt?

Attamen,

ἀλλ' ὅμως, ὦ Ἱμεραῖοι, ταῦτά γε ἅπαντα σκοπῶν, καὶ ὀρκε-
ζόμενος, καὶ τύρανον ὦν, καὶ ἔχων εἰ καὶ πάντοτε ὅς ἐστιν ἐβου-
λόμην, ἀλλ' ὦν γ' ἀναμενεῖται ἐμέλλομεν ὑμᾶς ὁδὸν
ἡττοῦ ἀνιάσειν, ἐφεισάμενοι αὐτῆς, καὶ ἀπέπεμψα ἐπιδάσας.
εἰ μὲ οὖν καὶ αὐτοὶ τὰ δίκαια ὅτι μῦθε ποιεῖν ἐθέλησετε, λο-
γισάμενοι ὅτι ἔχ' ἅπαντα ὀργῶν, εἰς δύο ἀνδρας, ἢ πρῆς,
ἅπαντα ἀποστέφῃτε τὰ τῇ πόλει ὅππῃκερ μάμδα δυνά-
ει δὲ Κόϊων ὁ πῶς ὑφ' ἐκείνου ὑμῶν εἰς τὸ σῶμα παρῶν-
μενον σώζεται, αὐτοῖς βάρους ὑπομῶντε ἀνάστατοι
ἅπαντα γινέσθαι τὴν πόλιν. περὶ σομαι γὰρ ὑμῖν μηδὲν
ὅππῃκερ φανῶμαι, ἢ ὑμεῖς νομίζετε.

ρκβ'. Αθηναῖοις.

Αφίκετο ὡς ἡμᾶς Περὶλαῖος ὁ πλάτης ὑμῶν, ὦ
Αθηνᾶοι, δημοκρήματα πάντα τὴν κατασκευῇ
ἀποχρῶντα κομίζων· ἐφ' οἷς ἄσμενοί τε αὐτὸν ἐδεξάμεθα,
καὶ δώρεσις ἀξίοις, ἀφ' οἷς τὴν τέχνην, καὶ ἔχ' ἥκιστα ἀφ'
τὴν πατρίδα, ἡμετέρη. ὁ δὲ εἰπὸς ἔ' πολλοὺς χρόνους
χαλ-

Attamen, ὁ Himerenses, his omnibus perspectis, iratus cum sim & Tyrannus; cumque in potestate habeam licet non quos vellem, tamen quos interfici vos non minus ægrè ferretis, illis perperci, & laurè susceptos remissi. Quod si vicissim iusta facere velitis, hos ad me mittite, vobiscum reputantes vos non omnem meam iram experturos, si impenduntia universæ civitati mala in duos vel tres viros avertatis. Sin Conon, cujus corpori vulgo illulustis, fervetur, efficietis ut universa re-

stra civitas funditus evertatur. Dabo enim operam ut nihilo humanior vobis, quàm vos censeatis, videar.

122. Atheniensibus.

Venit ad nos, ὁ Atheniensis, faber vester Perilaus, qui nobis opera summâ arte absoluta attulit: quorum gratiâ læti illum excepimus, & digna illi munera cum ob artem tum præcipuè ob patriam retulimus. At ille non longo abhinc tempore taurum ex ære

χαλχιδανόμηνος ταῦτον, μάλιστα πλείον ἔχει φύσιν εἰς Ἀκρά-
 γανθ᾽ ἰνέγειν. ἡοδήμην οὖν ζῶον ἐργασκόν, ἀνθρώπου συν-
 τρηθόν, εἰσδεξάμενος ἡ σφοδρὰ ἡμῖν τὸ θέαμα τυραννικὸν
 χετρεφάτη χεῖρμα, κόσμῳ ἄξιον. ἔγὰρ παρ' ὅσον αὐτὸς λε-
 λοχημένοι ἐπιδείκναιτο μέσθην. ἐπεὶ δὲ ἀναπύξας τὸ πλεονεχ-
 ἐγύμνωσε πάσης μὲν ὁμότητι ὁ ἀνάπλεον φόνος, πῶς τὸς δὲ
 θανάτῳ διασωτήριον μέσθην, πῶς δὲ τὸ τέχνης αὐτῶν ἐπα-
 ρέσθην τῇ πρόπῃ ἐπιμαρτύματα, ἡ τὸ ἰδίαις ὁπτινάς τ' ἀπὸ-
 δαξὼν αὐτὸν παρ' ἑτέραν, ἐπὶ χετρεφάτησι ὁδὸν τῷ
 δαμουργῶντι ὁ δαμουργὸς ἐξέσπασεν. ἀνελθὼν
 σαρμὸν οὖν αὐτὸν, ἡ παρὰ τὸν ὅσον αὐτὸς ἡ παρὰ τὸν πῶς
 παρὰ τὸν πῶς πικρὰς δὲ τὸ ὁπτινάς ἀληθεῖς ὅσας τὰς ἀπο-
 δαξὼν δίδωκεν. ὅτε γὰρ ἔδοξεν. τίς ὁ ἐπιμαρτύματος, ὅτε ἡκ-
 σθην γὰρ, ἡ δὲ ὁλοφύρῃ. τὸς γὰρ εἰδοθὲν ἐμβασμῶν, ὁλο-
 φύρῃς ὁ χαλκὸς εἰς τοὺς ἀκροσθῶντας κολλᾶται ἐξέμνητο
 ὅμως δὲ, ὡς Ἀθηνῶναι, πικρὰν ὁδὸν ἀχθεσθαι παρὰ τὸ ἐπα-
 ρέσθην ὁ δαμουργὸς, ἡ δὲ ὁρῶν ἔχθην ἡμᾶς ἐθαύμαζον, ἡ τῶς
 ἀπὸ τῶν

aere fabricatus grandem ultra na-
 turæ modum Agrigentum tulit.
 Animal itaque laboribus apertum,
 & hominum consortio assuetum
 læti accepimus; & hoc specta-
 culi Tyranno dignum consuevimus,
 & meritò universo orbi *publicè*
exhibendum: nondum enim no-
 bis occultam intus perniciem o-
 stenderat. Postquam autem re-
 cluso latere aperuit cædem omni
 crudelitate plenam, & mortem
 omnium acerbissimam, tum lau-
 datâ hominis arte ipsum ob mores
 supplicio affici; & opificem, quo

æminem iuveni deteriorem, di-
 gnum existimavi qui ante alios
 proprii iuuentis specimen daret. Mi-
 rum itaque inclusimus, & ignem,
 ut ipse indicaverat, subiecimus;
 sic inhumane artis venum odidit
 specimen: neque enim quis sup-
 plicio afficeretur vidimus, neque
 audivimus gemitus aut lamenta:
 vociferationes enim intus boan-
 tis ad aures nostras res omni-
 gunt. Cum verò vos, ὁ Αθη-
 nenses, artificis necem agere for-
 se, & nobis ipsæ audirem, ani-
 mabar, neque adhuc adducor ut
 credam:

ἀπὸ τῶν εἰ μὴ ᾧ ὅτι μὴ χαλεπωτέρῳ ἐλόγηται ἢ κατὰ μέτρον
αὐτὸν μέμφοσθε, ὑπολογίζεσθαι πρὸς ὑμᾶς, πὺ μὴ δυ-
σασίμωτον ἐπινοῶσαι μέσση. εἰ δὲ αὖ ἀγὰρ τὸ ὁπποῦν
τε τιμωρῆσθαι, κινδυνεύετε παιδευμένῳ ὅτι ἔστι λεπτότητι
ὑπερβαλύνει τις πικροτάτῳ ἐφλήσας ἐρότητα. ἢ ᾧ ἐνδὲς
ἀνδρὸς τῆς ῥοῆς, ἢ ἀκρίους ὑμῶν ἢ πάσις ἐπὶ αἰάγῃ τῆ-
τος δὲ ἀφ᾽ ἡμέας μόνῃ τῇ ὑμετέρᾳ πρὸς με ἀγ-
γίσθαι. εἰ μὴ ᾧ δικαίως αἰὲρ ἀπάλοτο, ὃ πρὸς τὸν
πρόποιον ὃ τὴν φύσιν ἐσθλὴν ἀγαθὰν ἐκείνῳ, ὃ χρεὶν
ἡμᾶς μέμφοσθαι αἰετὶς εἰ δὲ ἀδίκως, ὑμῶν μὲν οὐκ ἐπι-
δοῖ ὁμολογῶντι ἐσθλὴν ἀμείνους ἐπὶ Περικλῆ. ἐγὼ δὲ
οὐκ ἔχω δίδωμι τίς τιμωρίας περὶ ἄλλων ἀδίκων, πρὸς
αἰ ἐμὰς δὲ ὅτι καὶ τὴν δίκην ἐργάζομαι. καὶ το
πρὸς τὸν περὶ τῆς δίκης ἐσθλὴν ἐπιζητῶ, τὸ γὰρ
οὐκ ἔστι αὐτοῖς, τὸ τοῦτο εἶναι ἐπὶ. ἀλλὰ πρὸς ἀσφαλεῖς
καὶ τὸ τῆς ἀρχῆς ὀχρότατον ὑπερβαλύνει τὸν αἰ-
διόμην, ὅταν κατ' ἐλπίδα μὴ τιμωρῆσθαι δοκῇ πέποι-
θα

credam: si enim id reprehendi-
tis, quod graviore cum suppli-
cio non affecerim, hoc pro me
respondeo, gravius me non po-
uisse extorquere: sin verò, quod
omnino poenas dederit, caven-
dum est ne vos omnes qui tam
magnificè humanitatem vestram
prædicatis, acerbissimæ crudeli-
tatis arguamini. Aut enim unius
viri, aut univerbæ vestræ civita-
tis erat hoc opificium; utrius fue-
rit ex vestro erga me animo di-
gnoscetur. Si enim vir justè periit,
et nemo Atheniensium illi aut

moribus aut naturâ simili sit,
quare nos reprehenditis? Sin in-
justè perisse dicite, confitemini
vos nihilo meliores esse Periklo.
Ego autem supplicium iniuste
fuisse sumptum non concedam,
priusquam præter jus egisse mi-
hi ipsi etiam videar. Quanquam
enim à Tyranno nemo justè exi-
git, cui quodcunque ad illius salu-
tem facit id etiam fas esse vide-
tur; ego tamen è contra securitati
meæ Tyrannidisque firmitati tum
desse videor, cum præter æ-
quum poenas irrogem. Persua-
sum

θα δὲ μήτ' ὑμῶν τῶ, μήτε τ' ἄλλων Ελλήνων, τ' ἁλ-
 βιω ἄδικοι φαιεῖσθαι, ἢ πῃ ἐπίεσις ἐπεκτίνετο, αὐ-
 τὸν ἐμφορήσασθαι τ' μηχανησάμενον· περμερόμενον ἔκ-
 τε τῶ λοιπῶν ἀπάνται, ἔχῃ ἥκιστα καὶ τοι καὶ δὲ
 ἐμαυτὸν, ὅτι μοι ταύτῃ μάλιτα προσήκειν πτωρηθῆναι
 ἔδοξε· καὶ τοι γ' ὑπερ' ἐμῶ τ' ὀλέθρου ὥρεαι τ' ὅτι-
 βυλδοῖνται ἀχθνεύεσθαι· ἀλλὰ τοῦμὸν ἀσφαλές, ὡς οἷς
 ἔφύσθ' ἀνέχεσθαι κειτὴς ἀπεδείχθη, ἀφῆκα, ἀπλοῦς
 δὲ αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον ἐλογασάμενος. καὶ μὲν καὶ
 ὁ πικροτέρως ἔστι πολλοὺς ὑπάρχειν, ἢ δὲν ἐμοὶ συνα-
 γρεῦσιν, καὶ ἡμερώτερον φαιεῖς τ' δόξης· μάλλον ὅτι-
 βυλδοῖσθαι, καὶ ὅτι πάντες πάντα πᾶσι προσκυμμένοι
 εἰς ἐμὸν ἄλγος τ' τῶν κολάσεως, καὶ ὡς βέλποιν ἴσως τῇ
 βίᾳ χεῖναι, ἄλγος τὴν ἀνάγκην τῶν ὀπιχειρῶνται
 ἀλλ' ὅμως ταῦτα ἔδωκε ἅπαντα, καὶ τ' ὑπερὶ εὐφημίας
 ἔδδεν διόμενον, δεινὸν ἡγοσάμενος ἀνθρώπων ἀνθρώποις
 πάντες μόρον ἄρξασθαι, εἰ ἀπώρητον. ἄλγος τῶν αἰς τοὺς
 ἄλλους

sum autem habeo neque vobis
 neque aliorum Græcorum cui-
 quam poenam injustam videri, si
 quod alijs fabricatus est mali ipse
 subeat faber. Quod constare pu-
 tum ex cæterorum omnium
 sententiâ, tum potissimum ex
 meâ, cui cum hoc modo punire
 maximè æquum videbatur; licet
 mei gratia necem hanc gravissi-
 mam contra mihi insidiantes in-
 venerit: quâ in re, ejus quod na-
 turâ justum est, iudex constitutus,
 meam salutem posthabui, & id
 unum quod per se justum est ex-

pendi. Quare cùm ex re meâ
 fore perspexerim, ut quàm plu-
 rimi sint crudeles, & si lenior
 essem quàm hominum fert opi-
 nio fore etiam insidiis magis ob-
 noxium, & hoc supplicio alios à
 prompto in me animo deterri-
 tos iri, & oportere me non nisi
 necessitate adactum in insidiantes
 vi uti: cum hæc inquam omnia
 perspexerim, famæ apud poste-
 ros nihil indigus iniquum duxi,
 ut qui contra homines homo ta-
 le excogitasset tormentum impu-
 nè abiret. Quare machinis quibus
 alios

ἄλλοις μηδὲν ἀδικήσασθαι αὐτὸν ἠπείχθη τέχνας
 ἐγκαταστήσαι, ταύταις ἐνδύως ὑφ' ἡμῶν ἢ ἀξιοθῆ-
 ναι χρεῖται τοιαύτης ἐπεφρενήθη. τάχ' αἱ πρὸς ὑμῶν,
 ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκούων ὁ ὠδύλογος, ὡς εἰ δοίη τέτοις
 αὐτὸν τοῖς ὀλέθροις, οἷς ἐπειόησε κατ' ἐτέρων, πε-
 πτεσθῆναι ἔξευρόντα, πολλὰς πάνυ μα εἰσινύσιν ὀφεί-
 λειναι νομίζει, μᾶλλον δὲ ὅσθ' ἔξαρκέσεν ὅλας τῇ
 αὐτῇ μιᾷ ψυχῇ, κατ' ἐαυτὸν δὲ τοὺς μύρους ὑπογρά-
 φειν; ἄλλ' εἰ χρεῖς δυσμενείας σκέπτεσθαι ἐβλήσεται,
 εὔροιτε ἀν' ἕτε δρῶντας ἐκόντας ἡμᾶς, ἕτε εἰ πάροχον
 δοῦσαν παρ' δαίμονι, δικαίως ἀπολαύοντας. καὶ γὰρ ἐξήσιας
 ἔχοντες δρᾶν ἀφ' οὗ τὴν τυραννίδα πρὸς τὴν ὁμότητα,
 ὅμως ἴσμεν ἐκτοπα ὄντα. καὶ μηδὲν ἢ πεπορευμένοι ἐαυ-
 τοῖς ἀναλαβεῖν διωάμενοι, τὸ μὲν, ὅτι δεινὰ ταῦτ' ὄζειν,
 ὁμολογῶμεν. εἴθε μὲντοι μηδὲ δρᾶσαι αὐτὰ πικρὰ
 ἀνάγκη ἐβιάσθημεν. καὶ ὅσθ' εἰς ἕτερον ἢ ὧν, ὡς χρηστὸς
 ἐπαμύμενος, ἡμῶν πρὸνταν. τίς γὰρ ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἢ ἢ
 ἄλλων

alios minimè illi injurios exuri
 voluit, iisdem ipse à nobis, qui-
 bus hoc donum obtulit, meritò
 inclusus est. Aliquis fortasse ve-
 strum, ὦ Athenienses, hoc à me
 temere dictum arguat; nam si eo-
 dem quemque mortis genere cru-
 ciari par est, quod in alios excogi-
 tavit, censerebunt me omnibus de-
 beri furiis, imò non omnes suf-
 ficere meæ unius animæ, atque
 ita me in meimetipsum exitium
 legem statuisse. Sed si semotis
 inimicitias rem ipsam considera-
 re velitis, invenientis neque nos

sponte *injusti* quicquam egisse;
 neque si quid passi sumus quod
 Deo visum fuerit, id justè nobis
 accidisse. Quamquam enim no-
 bis ob Tyrannidem crudeles es-
 se liceat, eà tamen uti licentià
 enorme arbitrati sumus: quum-
 què nihil eorum quæ jam facta
 sint. revocare possimus, tamen
 atrociam fuisse *ingenue* fatemur.
 Utinam autem ad ea nos dura
 necessitas non coegisset; tum e-
 nim nemo præ nobis humanita-
 tis laude honestaretur. Quis enim
 vestrum est, ὦ Athenienses, aut
 aliorum

ἄλλον ἀνθρώπων, ὃν ὁπερὶ ἐλπίδα ἐαυτὸν ἔχθρὸν, ἔ-
 λθ' ὅσσης ἀμύνης ὥσπερ ἐπικωρῆσατο; ποιου-
 τον εὐρὸν Περίλαον ἐπικωρῆσάμην, καὶ σὺνοῖδα μὲν
 ἱμαντὸν ἔκτισμα δρᾶν, ὥσπερ μὴ δὲ ἔχω, τὸ μὴ
 μετὰ γνώμης ἐθελούσις, ὃ τοῖς ἡμῶν ἐμοὶ πικρῶ-
 ῤοις ἔσται. ἐγὼ μὲν, ὃ σφοδρῶτατος γηγεῖς
 Ἀθλιῶται, καὶ ὃ τούτῳ πᾶσι ὑμῖν ἡδὴ ἐμμε-
 σάμην. ἄκων δὲ, ὃ δέον ἔχει ἡμᾶς τοὺς τυ-
 ράννοις, μετιδίωξι· καὶ δικαίως ἔχ' οἷοι φύσιν ἡμῶν,
 ἀλλ' οἷοις ἡμᾶς αὐτὸς ἐπλατύνει, εἰς αὐτὸν ἐγεί-
 νεται. ὡς μὲν τοι καὶ νῦν ἴσθι, ὅτι ἔτι ἐγὼ ἰδιωτεύων,
 Περίλαον ἀνὴρ, ἔτι ἄκων μοιάρχῳ, Φάλαρσις
 ὑμῖν μὲν τοι ἔχ' ὅτι οἰκτὸς εἰς χαλεπήνῃν τε πρὸς
 τῶν πούτῃ κολάσεως, ἀλλ' εἰς καὶ μὴ κολάζῃν τε
 τοὺς τοιούτους. κοινῇ μὲν ὃ ἀπαντὰς ἀνθρώποις ἡδί-
 κει, καὶ ὃ τοιούτους ἐπειθεῖ μόρῃς ἰδία δ' ὑμᾶς ἑλ-
 βάλλων εἰς ὁμότητα, καὶ τὸ τῆς πάλης ἐμφυτον ἦτος
 λυσιγινόμενον.

aliorum hominum, qui infidiam-
 tem sibi inimicum omni vindictæ
 genere afficiendum non censeat?
 talem expertus Perilaum suppli-
 cio affeci, consciusque mihi sum,
 me injusta quidem patrasse, sed
 tamen quod solatio esse queat,
 invitum; cum idem interim à
 me punitis mecum commune
 non sit. Ego quidem hac in re, ὃ
 sapientissimi indigenæque Athe-
 nienſes, vestros mores imitatus
 sum; ille verò quæ nos Tyrannos
 decet secutus est; meritò
 itaque non quales naturâ fuimus,

sed quales ipse nos fecit, tales er-
 ga illum nosmet gessimus. Bene
 autem hoc sciatis, quòd neque
 ego, si privatus, Perilaus essem;
 neque ille, si monarcha, Phalaris:
 vobis autem opprobrio fo-
 re, non solum si hujus suppli-
 cium indignemini, verùm etiam
 si huic similes non puniatis: eò
 enim quòd talia mortis gene-
 ra excogitavit, universum homi-
 num genus communi injuriâ af-
 fecit; singulari autem vos, quibus
 crudelitas asperferit maculam,
 infitosque civibus vestris mores
 polluerit.

λυμενόνδῃ. ἄπειτα μὲ οὖν οἶμαι ἢ πρόποι ἢ πτω-
είας ἐπαυῖν· ἄξιοι γὰρ αὖ τοῦτοι πολῖται. αἱ δὲ τις ὅτιν,
ὦ ὁ μὲν οὖν οὐκ ἤρπσει, ἰδέτω ὡς ὅτῃ Περιλάῳ ἄρετα
ἐπαύξαμεν.

ρχγ'. Λυσικλῆς.

ΟΥ θαυμάζω ἢ αἰπῶν δι' ἐμὸν ὅτῃν ἔχεις ἐμ-
φερὲς ἔτε πατρὶ σὺ, ἔτε πατρὶ υἱῷ, Λύσι-
κλῆς. ἔτε γὰρ αὖ Λυσικράτους υἱός, ἔτε Νεόπτολέμου πα-
τὴρ. ταῦτα δὲ φασὶ ἢ μητέρα σὺ, καὶ τιτὸν γεωμήχε-
ρος πολλὰς Σικελιωτῶν ἀφαιρέσασθαι καὶ ἀφ' αὐτῶ-
το τῶν μεγάλων τυγχάνειν ἐπαύων· ἐν γὰρ π καὶ τῷτο ἢ
θαυμαζομένων ὅτι, τὸ πρὸς πάντας μὲ, μάλιστα δὲ πρὸς
εἰδόμενους ἀφενταῖν.

ρχδ'. Πολυδεύκης.

ΤΟΥΣ ἐμοὶ πρὸς ἢ χεῖρ δίκην ἀναγκάσας πολέμῳ
πρὸς σκευαζομένους, Πολύδουκας, ἀνέσταντας καὶ σα-
φῶς εἰδόμενους πρὸς ὅτῃ τῷτο ποιήσῃσι, πτωρὲς ὁμολογεῖν δύν-
ου

polluerit. Nos itaque omnes sup-
plicii modum laudaturos puto:
hoc enim ejusmodi civibus di-
gnum est. Si quis verò sit cui
hæc mors non placet, is sciat nos
neque Perilao quidem placuisse.

123. *Lyfeli.*

ΝΟΝ miror, Lyficles, cur
neque patri neque filio
tuo quicquam habeas simile. Ne-
que enim es Lyficratis filius,
aut Neoptolemi pater. Hoc au-
tem aiunt & matrem tuam, &

uxorem confestas apud multos Si-
culos; adeoque magnam mereri
laudem. Hoc enim ex iis est quæ
laude digna sunt, apud omnes,
præcipue verò apud scientes, ve-
ra profari.

124. *Polluci.*

QUI eorum gratiâ, quos ego
judicio damnatos sustuli,
bellum mihi parant, Pollux,
quia & audiverunt & probè
sciunt quamobrem hoc faciunt,
ultores ut fatearis necesse est:

Ο 2

tu

σὺ μὲν τοι κατηγορεῖς ἐν Συρακούσiais ἐμοῦ, τὸ μὲν π-
 μωρὸς ὡς Δεινὸς λέγεις· τὰς δ' αἰτίας (ἀς μάλιστα ἔει-
 πέῃς οἷς ταῦτα ἔπαθον ὡς ἀνέκεται, ὅδε ποτε ἡξιώσας
 παρθεῖναι. ἐχρῆν γὰρ, ὦ δημαγωγέ Πολύδουκας, λέγειν
 μὲν τοὺς θάνατον, ὀπιδέειν καὶ δὲ τῇ τρέφασιν, ἵνα καὶ
 ὡς πλεονέκτημα αἰτίαν μάλλον ἐπαίρης τὰ πάθη, κατὰ τὸν αἰ-
 πολιτεύῃ. εἰ δὲ ἀρχόμεθα γυμνᾶσαι τὰς αἰτίας, ἐφ' αἷς
 κατηγορεῖτο, τίτι δικαίῳ πολεμήσετε ἐπ' αὐταῖς, μὰ
 τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδα.

ῥαέ. Λακείτω.

Ως μὲν οὐκ ἐχρῆν εἰς κινδύνους κατὰ τὰς περὶ
 τοιαύτης ἐλπίδος τοὺς ἔγωγε διδόναι, ὅδε
 ἐβελόμην ἀνὰ θέρματ' ἐπὶ Σποτελεσμάτων λα-
 βῆναι ὅτι σοὶ πῦρ. ἐπειδὴ γὰρ ἡμέτερον φόβον ἢ σὴ
 νείκηκε ῥώμη, ἀγαθὸν μὲν οὖν οἰωνὸν τοῦτ' ἐκείνῳ
 ὅτι καὶ τὰλλα σοὶ κατὰ νοῦν γινήσονται. τῆς γὰρ ῥήξεως δὲ
 ὅδε

tu interim cum me apud Syracu-
 fanos accusabas, *mibi* ultoris no-
 men tanquam odiosum imputa-
 sti; causas autem (quod maxime
 oportebat) quare hæc, nimirum
 utpote insanabiles, passi sunt, af-
 ferre non dignatus es. Oportebat
 enim, ὁ concionator Pollux, mor-
 tem quidem commemorare, &
 causam etiam *cur illata sit* osten-
 dere, ut ex eo præcipue eorum
 affectus, apud quos republ. ge-
 ris, vehementius incitares. Sin
 pudet verò causas proferre ob
 quas in iudicium vocati sunt, ego

per Deos non intelligo quonam
 jure ob eas bellum moliamini.

125. *Lacrito.*

Sicut te minimè oportuit tam
 levi spe inductum in tanta
me timidum adeo discrimina con-
 jecisse; *ita* neque me ex auda-
 cioribus coeptis virtutis tue peri-
 culum facere. Quoniam verò no-
 strum metum tua superavit forti-
 tudo, bonum hoc omen habes
 etiam alia juxta animi tui senten-
 tiam eventura. Hinc tamen nobis
 nihil

ὥσθ' ἐν πι μᾶλλον, ἀπιλλαγμένοις σὺ. Ἀλλὰ καὶ ἐπιτάτουμεν
ταῖς φροντίσι, καὶ μέχρ' αὖν ἡκῆς ἡμῖν σὺ ὧς πρὸς τὰς ἀπὸ
σὺ πρῶτους ἀνακρέμαμυδα. Ἄφ' οὗ καὶ ἀποστέλλοντες πρὸς ἡνέ-
σαμεν, ταῦτα αὖν ἀξιόσασμεν ἀπαρκότα, πρὸς τὴν χάριν
ζητεῖν ἡμῖν διεποιεῖσθαι Λάκρειον, ὃν ἀντὶ πολλῶν τόπων
καὶ πόλεων καὶ τυραννίδων, καὶ αὐτῆς γε (νὴ τὸς θεούς) τῆς ψυχῆς,
ἐαυτοῖς ἐπὶ) νεομίσχουμεν.

ρκτ'. Τῷ αὐτῷ.

ΚΑὶ τῷ σὺν ὑποχέσεων μέμνησο Λάκρει, καὶ τῆς Φα-
λάριδος ἐρημίας φροντίζε. ὡς ὅση καὶ ἀπορία λεί-
πομαι φίλων, ὅσα ἀγροῦς. Ὀπίσθω δὲ διεφύλακτος ἔσται
ἔχων, ὅτε τῇ πολλῶν ἰσχυρῶς περικαλὲς ἔγωγε (πολὺ καὶ ἡμῶν
εἰσι καταδέεσθαι) ὅτε τῇ συμμάχων ἀδείναι (καὶ παντὶ
καὶ μᾶλλον τῇ ἀντιπάλων ἔρρωμαι) Ἀλλὰ καὶ σὺ περὶ τὰς μά-
χας προσθυμία, μὴ μᾶλλον ἤδη πρὸς μετὰ ποιήσῃ ἀγα-
θὸς φαίνωμαι τὰ πολέμια, ἀχθόμενος εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ἐργαῖς
ἐνὶ χρόνῳ πρὸς ἀσφάλειαν πρὸς ἐμὴν μέμνησο δὲ, ὅτι πρὸς ἀγα-
θήν.

nihilò plus fiduciæ est, dum tu ab-
es; imò plus curæ accedit, & do-
nec salvus redeas à responsis tuis
toti pendemus. Quæ igitur tibi
hinc dimisso diximus, ea à te fieri
vellemus, ut nempe præ regione
studeret nobis conservare Lacri-
tum, quem locis multis, civitati-
bus, imperiis, imò & ipsâ (per
Deos) animâ chariorem existima-
mus.

126. Eidem.

ΕΤ' tui promissi memineris,
Lacrite, & Phalaridis soli-

tudo tibi curæ sit. Quàm enim
amicorum inops relinquer non
ignoras. Hæc autem ita timide
scribo, non quòd metuum popu-
li potentiam (multò enim nobis
sunt inferiores) aut sociorum vi-
ribus diffidam (omni enim in re
hostibus antecello) sed quòd me
terreat tua in præliis alacritas, ne
jam magis studeas in bello fortis
videri, ægrè ferens quòd rebus
omnibus uno tempore gerendis
non intersis. Memor autem sis
tibi exeunti nos te credidisse de-
positum,

θήλω σοι σταυτὸν ἰδῶκαμν ἔξιόντι, ἢ ὑπέρχῃ σῶσιν
 ἡμῖν ἀποδώσειν· καὶ νῦν τῷ ἱκετεύοντι, ἔχῃ ἵνα ὁ σταυτὴ
 φύσις ἀνάξιόν τι φρονήσης (τῷτο μὲν γὰρ ἀδυνάτοι) ἀλλ'
 ἵνα εἰς πολλὰς ἀγῶνας ἐτέρως ἔχῃς ἐκιδῶσαι σαυτὸν μα-
 χητῷ φιλόμοχθον· Ἰανῶ δὲ καὶ αὐτὸς σαυτὸν γὰρ μαλακώ-
 πτος, ἐν ἄλλοις ἡμῖν σταυτὸν ἐκπεπληρωμένοι ἀποδώσεις.

ρκζ'. *Επιφράτω.*

ΜΗ βιάζῃ με νῦν σοι δίχας ὡδὲ ὅς λαβῶν,
 τοῖς ἡδὴ πρὸς πότα· μηδὲ ἐμὸν ἑαυτὸν τῇ
 σαυτὴ ψυχῇ ὡς ἀλλότριον Φαλαρίδης ἔλεσι, εἰ καὶ πάν-
 τῷτο σέβωσθαι πρᾶγμεισάμενοι τῇ ἑαυτοῦ πρᾶγμειν
 μὲν ὀργῇ.

ρκη'. *Αειφοίτη.*

ΜΗ λόγῳ τὸ ἀειφῶν τῷ εἰς τὸ ταῦτον ἀνη-
 λωμένων. πλείους γὰρ εἰσι, ἐὰν πᾶς πρᾶ-
 ξεις αὐτῶν ἑξατάσης, ἢ τὰ οἰόμεναι· ἀλλ' ὅμως καὶ τοῖς
 τοῖς ὅτις ὑφ' ἡμῖν ἐγίνοντο. σὲ δὲ ὅς καὶ ἑξῶν ἔτι τοῦ νῦν

ρον

positum, quod incolume nobis te
 redditurum pollicitus es: & id
 nunc flagitamus, non ut te quic-
 quam indignum facias (id enim
 fieri non potest) sed ut in alia
 multa certamina strenuum te
 conserves pugilem. Nunc verò
 etiam si te ipsum paulo magis pu-
 fillum præstes, in cæteris te con-
 summatum exhibebis.

127. *Epifrato.*

NE me supplicium à te su-
 mere tandem cogas, qui

ter veniam concesserim; neque
 animo tuo reputes alienam esse à
 Phalaride misericordiam, etiam-
 si hanc jam minus reveriti Ty-
 ranni utemur ira.

128. *Αριφάτω.*

NUmerum eorum, qui in
 tauro sunt occisi, ne re-
 censeas, plures enim sunt si fa-
 cta illorum spectes, quàm si no-
 mina: qualescunque demum fue-
 rint in nostram redacti sunt juve-
 nem

ρον ὄντα τρεῖς βυτίρας ἐπαγαυῖσθαι φροντίδας. δυσήνοις γὰρ δέκνυμαι, τὸς ἡμῖν ἀντιπράττειν. ἐπεὶ δὲ ὀρέγη μεταβολὴ ὅς τις ἰδεῖν, παύσασθαι μὲν ἐπὶ πᾶσι, μὰ τὸς θεῶς ὅς τις δειδώς ὑπὸ τοῦ κακῶν παθεῖν (ὅς γὰρ ἐκ γυναικείας χειρὸς τυραννοκρατηθήσεται Φάλαρις) ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ σὺ σπλάχνῃς τῷ ἐπὶ τῷ αὐτῷ γνηθῆναι γένει, καὶ ἀφελῇς ἀδίκῃ μέγας εἰς ὁμότητα, πμωρηθῇς ὑπὸ ἐμοῦ. ἐὰν δὲ μὴ πεύθῃ, τάχα σὺ σφόδρα προσδέχῃ καὶ περὶ ταύτης ἡμῖν τὸ πρᾶξιόν σου ἐκπίσαι δίκας.

ρκθ'. Τιμολάω.

ΤΟ μηδὲν ἀμαρτάνειν, εὐκότως ἴσως καὶ δικαίως θεῷ νομίζεται. τὸ δ' ἀμαρτάνοιτα τέτταρ' αὐτὸς πρὸς ὁ μᾶλλον σπουδάζει, ἀνθρώπων. τὸ μὲν τοῖς μηδὲ πλάσσειν καὶ ἀτυχίσαι πεφυλάχθαι, ὅς οἶδα ἄλλῃ πρὸς ὑποληφθῆναι διωάμενον, ἢ κακῷ. ἀγρόν οὖν (ἐπὶ γὰρ ἐγὼ τὸν προσελευσόμεθα) ἐτέρους ὡς δίδουμα τὸ ἀβελίας γινόμενον, αὐτὸν ἑαυτῷ μὴ δ' ἐκ τῆς οἰκείας συμφορᾶς χρήσιμον γινέσθαι.

ρλ'. Φαί-

nem senilibus curis implicari nolim. Miseros enim omnes redimus, qui nobis repugnant. Quoniam autem in mortem temerè ruis, cessare te moneo, non mehercle quòd metuum ne quid mali à te patiar (neque enim muliebri manu cadet Phalaris) sed ne tu cum illis qui in taurum conjecti sunt numereris, supplicioque à me affectus, pars fias injustæ de crudelitate meâ calumniæ. Sin morem non gesseris, hujus etiam adhortationis neglecta poenam te cito nobis daturum expecta.

129. *Timolao.*

Nihil peccare jure ac merito Dei *solum* esse censetur; postquam peccatum fit, hoc ipso in futurum recipiscere, hominis: cum autem infeliciter lapsus fueris inde non cavere, nescio cujus censeri possit nisi improbi. Turpe est igitur (adhuc enim propius accedemus) ut qui temeritatis exemplum aliis præbuit, sibi ipsi ne sua quidem calamitate doctus propicietur.

130. *Phae-*

ρλ'. Φαδύμω.

ΠΕπείσμεθα τὸ τρίτον ἤδη μηδὲν ἀδικεῖσθαι ὑπὸ
 σὺ, καὶ τοὶ χαλεπότερον ταῖς αἰτίαις ἐφ' ἐκά-
 στη κατηγορία διερχομένης· ἀλλ' οἷον ἐβυλό-
 μεθα σὺ, καὶ δίκαιοι ἡμεῖς (ἔϊ), τοῖσιν ἀνέστη-
 μεν γιγνόμεναι· τοὺς δὲ τὴν κατηγοροῦντων λόγους ψευδεῖς
 εὐνομήσαντες, πρὶν ὅσον ἐδείσαντες ἐλέγξαι τὰς σὺ τὴν
 ἀλήθειαν· εὖ μὲν τοὶ ἴοι, ὅτι καὶ τὸ μηδὲν ἀδικεῖν οὐ
 αἰτία πολλάκις ἐνεχθῆναι, ἀσφαλὲς αὐτῷ τῷ δαίμονι
 ἔδοξαν οἱ τὰς αὐτῶν δεδιότες κακολογεῖσθαι· φρονίπζε οὖν,
 ὅπως μήτε τὸ πτόποι ἡμῖν τὸ σαυτοῦ ἐχθρὸν παρῆξαι,
 μήτε τὸ τύχῃ· χαλεπὴ δὲ σοὶ δοξάτω, μὴ τῷτο μό-
 τον, εἰ πολλάκις ὑπὸ ἐμῷ, καὶ ἐφ' ἐκαστῇ γε ἀδικίᾳ εὖ
 παθὼν, καὶ τοῖς ὁμοίοις ἡμῶς ὅσι δίκαιοι ἀμυνῇ (ἐγὼ μὲν
 γὰρ οὐκ εἰσὺ ποιητῆας χρηστότητα ἐλέγχουσαι δόλυτερῃα)
 ἀλλ' εἰ μηδὲ σὺ σαυτῷ πρὸς με εὐεργετῇ βεβυλημένη
 αἰὶν ὀφεικέστερον ὀφθήσῃ.

ρλ'. Φίλο-

130. *Phaedimo.*

Tertio jam persuasum habemus nullam nobis illatam à te injuriam, gravius licet per singulas accusationes criminibus undique urgearis: sed te qualem volumus, qualemque erga nos esse æquum fuit, talem duximus; & accusantium sermones pro falsis habuimus, quia veritatem de te diligentius scrutari verebatur. Bene autem & hoc scias, quod ii quorum innocentia in judicium sæpe vocata est, qui-

que damnari timent, impunitatem suam fortunæ referendam censent. Cura igitur ut neque tuos mores nobis infestos reddas, neque tibi fortunam: & grave ducas non hoc solum, quod cum sæpe & per singulas injurias beneficio à me affectus parem mihi gratiam non retuleris, (neque enim id finem ut meam benignitatem cum suis improbitas superet) verum etiam quod erga me, qui tibi benefacere velim, solito humanior nondum evadas.

131. *Philo-*

ρλα'. Φιλοδήμου.

ΕΝ μεγάλη μοι δοκεῖς εὐηθεία καθεσταῖα, Φιλόδη-
 με, εἰ ποσούτως εὐχῆς οἶμι, καὶ ἀσπιδὰς ἡμῖν
 ὑπὲρ σῶ, ὥς οἴκαδε ἀποστάσης, γινέσθαι, ὥς ἢ
 πένης ταλάντων, ὅπως ταῦθ' ἡμῖν σωθῇ, ἃ μὲ τοῦ
 μηδὲν ἐλπίζειν ὥς σοὶ χρηστὸν ἀπεδώκαμεν, ἀλλ'
 οὐκ αὐτὸ σὺ τῆς ἐταυρείας. τῦτο δὲ μὰ τῆς θεοῦ
 ἐσθλὸς πλήθος ἔστιν ἀνθρώπων. εἰ δὲ πάντας θέλεις
 ὡς σαυτὺ δοκεῖν ἐκπεριχίεσθαι ἢ πᾶσι, ἐπὶ μὲ
 ἐσθλὸν ἦτον καὶ ταῦτα ἐκ τῶ σὺν. εἰ δὲ ὧς δοκεῖς, ὡς
 οὐκ ἐκείνους τοῖς πάντεσι ταλάντοις πρὸς ὡς σαυτὺ
 ὅσαυτα, τὴν περὶ δίκην ταλάντων ἀναγράφον ἢ
 (εἰ βέλαι) τῆς περὶ τοῦ μὲν ἢ τῆς Φαλαρίδου εἰν
 χρεῖται, ὅ δὲ ἢ Φιλοδήμου ὡς ποσά. μαρτυροῦσα δ'
 ἡμῖν ὡς σὺ πολλὰ καὶ μεγάλα θεοῦ, χαρὰς ἡμῶς
 ἀναπλήμπλησον. ἃ γὰρ ἐπὶ πᾶσι ὅσα ἔπαρε, μήτηρ γυνὴ
 μὲν μαρτυρεῖ.

ρλβ'. Αἰν-

131. Philodemus

Videris, mi Philodeme, non
 mediocriter insanire, si me
 pro reditu tuo vota atque sacri-
 ficia ideo fecisse existimes, ut
 salva mihi fierent talenta quin-
 que, quæ tibi nullâ lucris spe in-
 ducti dedimus, & non potius
 tuæ mecum familiaritatis gratiâ
 quam quidem (ita me Dii ament)
 cum nullâ pecuniarum cōpiâ con-
 tulerim. Quod si fillam omnino
 à te dotatam videri velis, nihi-

lo minus tua sunt etiam hæc quæ
 à me accepisti: sin id nolis vi-
 deri, his quinque talentis toti-
 dem ex tuis adjice, decemque ta-
 lentorum dotem numeres; cu-
 jus una pars (si ita vis) Phalaris
 liberalitati, altera Philode-
 mi opulentis referatur. Quod
 autem magna multaque nostra
 beneficia apud te testetur, abun-
 de nos gaudio replevit Thea-
 no. Quæ enim puella accepit,
 de his mater facta testimonium
 præbet.

P

132. Age-

ρλδ'. Τῷ αὐτῷ.

ΕΔεομαι ἡμῶν τοὺς ἀπειλὰς, ὅτι μὴδὲ αὐτῷ δρῆ-
σταται· παρὲν ἡ δὲ λείαν δίνεμας ὡς ἡξίῃ-
μεν, ἀποδόντες τοῖς ποιήσασιν πῶν κινδύνων τὰ ἐπαθλὰ,
ἡ καλῶς. ἡ υπεραιδία τε γὰρ, ἡ ἐπὶ ῥάσας μὴδὲν ὀκνηῖν
αὐτῷ αὐτῷ ὡς τοῦ, ἡ τοὺς ἀνδράς, ὅποτε δόμοι ἀγωνί-
ζονται, ὡς ἡμῶν ἐπὶ πόνους. τίς γὰρ ἀνὲν ἔλοιτο σῆ-
κωμα ἢ πόνον χρεῖς, ὅπως ἀνὲν ὑποσταθῇ τοὺς
καμάτους. ἄλλοις μὲν οὖν ἡ ταῦτα ὀκαμήσω· ὅτι μὴ
ἀλλὰ ἡ λαμβάνω, εἰς τὸ ὅτι τῆς αὐτῆς ἡμῶν κατα-
σκευάσω τοὺς φραπῶντας, εἰς εἰς τὰ μέλλοντα διηγῶ-
μεν, ἡ ταῦτα λαμβάνω ὅτι καί.

ρλε'. Τεύκρω.

ΤΟὺς μὲν γὰρ αὖτε ἡρχομαι ἡ φιλοδῆμος θυγατρὸς
γαίῃ, ἡ οὐκ ἔτι ἡμῶν ὅτι τῆς αὐτῆς ἐτυχῆς, ἡ ἔτι
μὲν.

134. *Exidm.*

Minas meas timuisti, neque
ut te identidem rogata
opus est: prædam enim distri-
buiſti ut volumus, iisque, qui
belli laborem pertulere, pericu-
lorum præmia reddidiſti; &
hoc pulchrè. Quare ut nos læto
erectoque animo ſimus, nihilque
à te petere cunctemur, ut milites
etiam, ſi quando pugnandum ſit,
alacrius ſe accingant, effeciſti.
Quis enim præmio donatus id
porro laboribus mereri non con-

tendat? nemo sane qui iis ſuſti-
nendis eſt idoneus. Hæc igitur
monera in aliorum gratiam ac-
cepisti: quæ cum apud milites,
ut in nos prompto ſint animo,
collocaveris, eo conſilio videris
accepisse, ne quando nobis in po-
ſterum eorum auxiliis opus ſit.

135. *Tenetro.*

Vide Ep. 131. 142. 143.

Philodemi filiz nuptias, citius
quàm tu nobis per episto-
lam ſignificasti, confectas audi-
mus.

μὲν φησὶ γὰρ ἡ φήμη καὶ τὸν πᾶν πολλῇ ἀπουδίᾳ
 περὶ τὰς μινύσεις κεχηρημένοις ἐπεὶ ταχεῖα τ' ἡγομένοις,
 καὶ ἀφ' μακροῦ τὸ πρᾶχθ' ἐν κομίζῃ, ἄγγελος ἡ
 θεός· καὶ ἡμεῖς τάχα ἀν' ἐκόντας, ἐμμενέμεθα αὐτῷ
 ποιῶντι ὡς οὐδὲν δοῦναι, καὶ ἀφ' ἄλλα μὲν ἀδίκως εἰς
 ποσάωντων ὁμότητα ἀφθαλλόμενοι, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ
 ἀφ' ταύτων κατηνωσμένοι. φέρε γὰρ ἡμᾶς κακοὺς
 πανταχόθεν ἐξοβόωσα τοῖς ἀκουσομένοις· καὶ ἀφ' ταύ-
 των, ὅδ' ἰδόντες ἐμὲ τῆς νῦν οἴωνται πνῆες, ὅτι περ-
 χόμενοι, ὡς ἐπ' ἀνθρώπων γιγνόμενα ὁλόθρ' ἐπεβέβλην-
 ται. ταῦτα μὲν οὖν ἐμὰ λαλαγαρήματα, καὶ ὁσδεῖός
 ἐτίθει. τίς δὲ οἰκίστη, εἰς τὴν ἐπελέσθησαν αἱ πρῆ-
 ται σύνοδοι, Λέοντί τε καὶ Θεανῷ κρατεῖν αὐτοὺς, ὡς
 ἔχουσι, ὁπίσκει, μὴδ' ἀνίστα τὸν Ἰμέναον ἀπὸ τ' ἐπίας,
 ἔνθα ἦσαν ἄξιον τὸ δῶρημα τοῖς κομισομένοις ἀποδοχῆς
 νομίσκαμεν. φίλτατα γὰρ τὰ χρεῖα τοῖς νυμφαγωγ-
 οῖσι, ἔνθα αἱ τὰ πρῶτα θεομαὶ ἀπὸθνίσκονται παρηνίας.
 φθόνος

mus. Fama enim etiam eos, qui
 in rebus indicandis maximè affi-
 diui sunt, prævenit; utpote quod
 Dea, etiam si per longa interval-
 la deferat, facinorum velox sit
 nuncia. Et est sanè cur ego cum
 illâ de injuriis meritis expostu-
 lem, quod talentum me vulgo exhi-
 buerit, quodque cum aliis de cau-
 sis, tum non minimè ob illius ca-
 lumnias crudelitatis infamiâ dam-
 natus sim; undeque enim
 circumsonans apud omnes ma-
 lum me prædicat. Quare non-
 nulli qui neque viderunt me, ne-

que experti sunt, nihilominus
 quasi natum in humani generis
 perniciem execrantur. Et hæc
 quidem alteri eveniunt nemini,
 sed mihi propriæ sunt ærumnæ.
 Quin tu Leonti & Theano do-
 mum eam, in quâ primum con-
 venire, uti jam habent, adhuc te-
 nendam permittas, neque Hy-
 menæum ab iis laribus, ubi cantu
 celebrari cœpit, amoveas. Di-
 gnæ hoc donum censui quod
 qui accepturi sunt amplectantur.
 Sponsis enim charissima sunt ea lo-
 ca, ubi primum iis soluta est zona.

Invidiâ

φθόνου δὲ Συρακυσίοις μᾶλλον ἄξιον Φιλόδημον, ἢ
 εἰς κελδήτων καὶ μηδὲς εὐτυχὲς ἕως οὗ εὐδαιμο-
 νίας μοίρα, ὥς ἐκείνῳ οὗ χακοπραγία τύχης τοῖς
 φθόνουσι νομοθέτω. Φάλαρι δὲ μουσείωσθαι ἄπειταις (ὅ-
 γὰρ παραιτῆμα μῖσθον ἀζήμονι) εὐχάωσθαι δὲ χα-
 λῶς καὶ σφᾶς, καὶ μὴ ποιεῖν τραγωιδίαν, τοῖσιν καὶ
 αὐτοὶ λαβέσθαι φίλων.

ρλγ'. Τιμάνδρω.

ΤΑ πολιτεύματά σου τὰ οὗ Καμαρίνη, Τι-
 μάνδρε, καὶ ὁ πολὺς οἰκισμὸς ὑπὸ τοῖς
 ὑφ' ἡμῶν ἀπολυμένοις, ἐπύρρυσεν (μὰ τῷ Δία) ὁδὸν
 βυλομένοισι τοῖς περὶ Κλεόμβροτον ἐνθῆρξαι καὶ ταύ-
 ρῳ. ἰδεδδίκειν γὰρ ἄλυσθαι αὐτοῖς ὀπιχορηγήσας, παῶ-
 σά σε κατ' ἐμοῦ πλὴν πόλιν ἀνιστάμενα. ἡδέως γὰρ
 ἑμαυτὸν πολίτευμα παρέχω καὶ δῆμον, ἕως οὐκ αἰ-
 χμῶνται Καμαρινῶσι τῶν σὺν ἀνεχόμενοι λόγων,
 ε

Invidiâ autem magis quàm mi-
 sericordiâ à Syracusanis dignus
 judicetur Philodemus ; nemo-
 que invidis videatur ita fœlix
 in prosperis rebus, atque hic in
 ipsi infortuniis. Phalarin autem
 omnes odio prosequantur (odium
 enim *imbelle* & innoxium non
 deprecor) at secum *interim* ve-
 hementer optent (quod etiam
 apud quosdam non dissimulant)
 ut tales ipsi consequantur ami-
 cos.

136. *Timandro.*

ΤUa apud Camarinenses rei-
 publicæ administratio, Ti-
 mander, &c plurima ob eos, qui à
 nobis occisi sunt, querimonia nos
 mehercle etiam invitos impulit,
 ut Cleombrotum tauro includere-
 mus. Verebar enim ne tu, datâ il-
 li veniâ, civitatem in me commo-
 vere cessâres. Meipsum enim po-
 pulo libenter do, ut de me *quic-
 quid velit* in publicis consiliis agat,
 quamdiu Camarinenses tuis con-
 siliis auscultare non erubescant,
 cuius

ἔτι τὰ πολιτεύματα, ἔχ' ὅπως ἔπι Φάλαριν ἀμύ-
χλμα, ἀλλ' ὅστις ἔπι οἰκίῳ Φαλάρινῳ αἰ γαίῳ.
ἔχ' χαλεπὸν μὲν, αἰ καὶ πᾶν συνέφερεν αὐτοῖς πολεμῶν
Ἀγριγενήνοισι, τὸ πεισθέντας ἀφαισθαι τῶν ἔργων
νῦν δὲ ὁ πόλεμος αὐτοῖς τῷ πόσῳ βαρύτερος
τοῦ συμβόλου, μᾶλλον δ' ὁ διμηχόρος ὅστις μακρὰ
ῥεπή τῆς πύτης θαλαπλοίας. ἐγείρει μὲν ποὶ τὰ
πλήθη λέγοντα πὰς αἰτίας ἡρμῶν, ἢ ἡ πεισθῆ-
σαι πόλιν ὑπὸ σὺν στρατεύεσθαι πολεμικῶν σφόδρα ἀν-
δρὸς ἀναγράφεται, ὑπὲρ οἷα περὶ αὐτὸν πινω-
ρὸς αἰίσταται. ἀλλ' οὐκ ἐθέλει, κατ' εἶνα γὰρ ὑμῶν
αἰσμαζόντων πολλὰς αἰτίας, ἀπηρητημένας ἔξω δέ-
κνυται· ἀλλὰ μὲν εἰ πὶς ἀφείας τοὺς οὐ πύλιν, ἀλλ'
τὸ μὴ δοκεῖν ὅσοι, αὐτοὶ σε σκέπτοιτο, ἔτι πάντων χαλε-
πωτέρως τυχεῖν ὀλέθρου νομίσαι ἀξίον εἶναι, ὅς σπο-
δομένη τῶν οἰκίαν, καὶ τὰ χρεῖα, ἔχ' (εἰ π σοι πα-
τρῶν ἰὼ) ἀνδράποδον, στραπὶν ἐπ' ἐμὲ μετόφορος, ἔχ'

Καμα-

cujus machinationes non solum
non Phalaridi, sed ne servo qui-
dem Phalaridis nocere possunt.
Et difficile sanè foret, etiam si
utile admodum videretur cum
Agrigentinis bellum, persuadere
iis ut rem aggrederentur: jam
vero bellum omnino gravius est
iis quam consiliarius: vel potius
orator ad has belli ærummas non
parvum affert momentum. Cum
populum ad arma sumenda excita-
res, oportebat simul causas cui su-
merent commemorare, ut civitati,
quæ à te viro *peripe* admodum

bellicoso persuasa, est ad bellum
inferendum, exponeretur ob quæ
tantis scelera ultrix exurgeret. Sed
hoc noluisti. Cum enim vestrum
quisque multas recenseat causas,
eas tamen ostendit quæ ad rem
nihil pertineant. At si quis ma-
gistratus, quibus *convitiis* nefas
videtur, missos faciat, & ipsum
te diligentius contempletur, ne-
cessè est gravissimâ morte di-
gnum censeat; qui venditâ do-
mo, prædiis, mancipiisq; (si quæ
à patre tibi relicta sunt) exerci-
tum in me pretio conducis, &

Cama-

Καμαρινῆς πώπερα ἀναγκάζετε φρεῖναι. ταῦτα δὲ ποιῶν
 εἶδεν ὅλλ' ἢ σπανὲς μὲ ἀπέναντας (ἄξιοι ἴσως ἴσως ὄντα,
 πολλὰ γάρ σοι καὶ δευὰ πέπρακται) βιάζῃ δὲ ἢ πάλιν
 ἢ οἷς ἀφροσύνης ἐκ ἐπάμυνας ἀπολαύσῃ.

ρλζ'. Εἰναίοις.

ΕΚ πολλῶν πάνυ χρημάτων, ὧν ἐδουρίσασθε παρ'
 ἐμῷ, ὁκτὸς ταίλαντα μόνον ἀποδύναι πείσαντες, καὶ
 ταῦτα οὐ οἷς μάλιστα χερσὶς χρημάτων ἐδιδόμην ὅτι κεν-
 φισθέντες, εἶδεν περὶ πάντας εὐτακίῃ κατε, ἀλλὰ πάντα
 μόλις ἀχθόμενοι, καὶ γέροντες διελύσασθε, πᾶσα δὲ
 ἀκμῇ κατέχευε. καὶ μὰ τοὺς θεοὺς, ἔχ' ἔγωγε πρὶ τούτων
 ἀχθόμενος, ὡς πρὶ τ' ὅτι πῶς ἀφειῆσαι χεῖρι. ἢ μὲ γὰρ
 ληστικοῦ ἡμῶν (ἐὰν ὅτι περὶ πᾶσι καὶ τῷ) πᾶσαν μὲν
 τὴν ταίλαντα ἔχ' ζημίαν ἢ ἀχαιεῖα ὑποδεδωκεν
 τὴν βλάβην. ὁμοίως γὰρ καὶ ταῦτα ἀποδύσεν ὑποχρεώ-
 σθε, καὶ τὰς πρὶ ἐκείνων εἶδεναι χεῖρας ὁμολογῆτε. ὅτε
 εἶδε μία

Camarinenſes novis rebus stude-
 re cogis. Hoc apparatu nil aliud
 agis, niſi ut non modo vitæ tuæ
 ſpem omnem abſicias (quod forte
 ob multa à te ſceleratè perpetrata
 moritus es, ſed & civitatem pari-
 ter invitam in ſtultitiæ tuæ ſocie-
 tatem trahas.

137. *Enneſſibus.*

Vide Ep. 142.

ΕX multis pecuniis, quas à me
 munus accepistis, cum octo
 tantum talenta posceremus, quib-
 us inopia vestra etiam tam, cum

mihî maximè iis opus fuit, le-
 vata est, ne in his quidem vos
 bene geſiſtis, ſed quatuor invita
 tandem vix egre ſolveſtis; qua-
 tuor verò adhuc retinetis, ob quæ
 (per Deos) non ita indignor, ac
 ob remiſſa illa, quorum apud vos
 periit gratia. Veſtra enim frau-
 datio (ſi & hoc permittam) mi-
 hî quatuor ſolum talentis conſtat,
 ingratitude autem etiam decem
 talentorum ſuperat jacturam. Si-
 militer enim & hæc vos reddi-
 turos polliciti eſtis, & pro illis
 gratiam habere conſeſſi: ite ut
 nulla

οὐδὲ μὴ αὖτε ὅτι ὑμῖν ἔσται ἀχαριστίας χρηστὴ ἐλπίς, εἴ τι ἐφ' ἡμῖν ὄσον κομιδὴν ἔχῃ οἷοί τε ἐγίνεσθε ἐκπίνειν. ὃ μὲν ἄλλ' εἰ καὶ ταύτης ἐστὶ τὸ γράμμι, ἐγὼ πτωχολόγῳ ὅμως ὑμᾶς ὥστε τὸ πρέσβειον οἰδέως ἔχειν, καὶ ὅτι ἰδίῳ οἴκῳ εἰσφέρειν, ἀφίημι καὶ τῷ πάλιν μάλλον δεῖ, εἰ καὶ τὰ ἀποδοθέντα βέλεσθε λαμβάνειν, ἀποπέμπειν ἑτοίμους εἶμι, εἰ μέλλετε ἐπαφελεῖσθαι, καὶ μὴ ὅτι τὰ ὅτι δύνανται κλέψαιτες, ἔξω ὡς ὑμεῖς κοιτῇ πένεσθε, καὶ ταῦτα οἴσονται. πρὸς δὲ ἀναστάσεις τὸ εἰκόσιον, ἃς εὐεργισίας ἀμοιβῶν ἕως ἐμὲ πρεσβεύοντες ἐπαγγέλλεσθε, μὴ φιλοπνεύσας μὲν ἢ ἐμαυτοῦ, καὶ τὴν εἰς ταῦτα ὑμῖν χαρίζομαι διαπάνω.

ῥητὴ Δυσκλίου.

Εφάχετο δὲ ὡς οὗτο πεμπομένην συμμαχίαν. πρὸς ἡδὲ ἐλθεῖν τοὺς παρὰ Εὐκλείδου στρατιώται, εἰδόμεν τοὺς πολέμους. ὅθεν ἡμᾶς εἰς μὲν τὴν μάχην

nulla spes de vestra ingratitude superfit, si vobis, cum solvendi fuit copia, solvere tamen visum non fuerit. Quod si hoc animo non sitis, vosque a legatis vestris inopia laborare cognoverim, & ex privatis quemque domibus aliquid in *avarium* conferre, civitati etiam & hæc remitto: imò si velitis ea etiam quæ reddidistis redonare paratus sum, si quid vobis inde emolumentum futurum est, neque depeculatorum, qui populi bona rapiunt, unde pecuniæ publicæ tanta vobis penuria est, hæc

quoque ablaturi sint. Cæterum de statuis erigendis, quas gratitudinis ergo mihi per legatos pollicemini, nihil laboretis; cum enim meam ipsius *penuriam*, tum certe vestrum vobis in hæc sumptum *facile* condono.

138. *Lyfandro.*

Suppetias à te missas prævenimus. Priusquam enim Eucledis milites venirent hostes conspeximus. Ira ut à conductis militibus utpote nimium tardis ad proelium

μάχην ὑπὸ τῆς μαθοφόρων ὑπερηφάντην μηδ' ὀποιῶν
ὀνηθῆναι, εἰς δὲ τὴν δόξαν καὶ τοὺς ἐπαύους πλεῖστον. εἰς
ὀλίγους γὰρ ἤρως τοὺς ἀκοντιστάδας, καὶ εἰς ἅπαντας ἡ
νίκη αἰάκει· κινδυνῶσι δὲ μεζούσι ματοχόους ἐπαύους
λαμψέων ἐτύχουν.

ρλθ'. Δειμάχα.

ΟΥκ ἀχρόμυθα τὸ ἀφροσύνης, ἐπὶ δὲ τὴν δόξαν, ἥτις
ἔχουσιν ἐπ' ἐμοὶ (A) νῦν ἀνθρώποι. ἰδὼν γὰρ ὅτι
ἴσα τὸ ἀδικεῖν, μᾶλλον δὲ πολλὰ διακρίπτει· ἥδη δὲ ἀδ-
καίως νειομοσμένοι τὸ ἀδικεῖν, ποσῶτον ἀπέχεσθαι ἐπικρύπτει-
σθαι, ὥστε ἐπ' αὐτοῖς παρρησιάζεσθαι, ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις
φύσιν ποίησις, ἐμοὶ δὲ ἀνάγκη γενέσθαι συμβέβηκεν· φη-
μί γὰρ καὶ ἡμῖν τὰ παλαιότατα πρὸς γενέσθαι πάντα, καὶ
τοῖς ἄλλοις ἅπασιν τὸ αὐτὸ ἐμφυτον εἶναι. ἀφαιρέσει δὲ ἐνὶ
τέλει, ὅτι ἡμεῖς μὲν τυραννοὶ δοξαζόμενοι, ἔχομεν ἐξου-
σίαν, ὁμολογῶμεν· ἑκάστοις δὲ ἰδιώταις ὅτις, παρῶσι δε-
δίασι δίκην δοῦναι, ἀριώμεται.

ρμ'. Πολυ-

procelium nihil juvaremur, ad glo-
riam verò & laudem quampluri-
mum. Paucis enim qui pugnavi-
mus, non omnibus victoria tri-
buitur; & cum majora sustinue-
rimus pericula, præmia etiam
splendidiora consequuti sumus.

139. *Arimacho.*

Vide Ep. 29.

PARUM me sollicitum habent
calumnix, aut ex, quas nunc
dierum homines de me foveant,
opiniones. Cum enim videam
perinde esse justè sive injustè

agere, vel potius quod iniquum
est justius multò videri quàm
quod æquum, tantum abest ut
hoc celem, ut libere atque au-
denter profitear, alios naturâ ta-
les esse, mihi autem hæc ex ne-
cessitate contigisse; nefarios in-
quam affectus aliis omnibus me-
cum communes esse contendo.
Hoc unum *mibi utque illis* in-
terest, ego cum Tyrannus existi-
mer, adeoque mei juris, *quicquid*
commisero, palam fateor; quod
privati illi, poenam metuentes, in-
ficiantur.

140. *Poly-*

ρμ'. Πολυφράτω.

ΕΓὼ τ' ἔμ' εὐπεποιθότων ἔσ' ἐμῷ ὁδῶναι ἀνείποιμι, ἔπειτα πρὸς σέ, ἔπειτα πρὸς ἄλλοι ἀνθρώπων ὁδῶναι. ἔγ' δ' ἴδ' οὐκ ἴνα σὺ δεξάμενος τὰς παρ' ἡμετέρων δωρεάς, ἀς πεμπομένης παρεῖς, τὸ καὶ ἑτέρους πολλοὺς ἐπιδιδύκωσθαι λαβόντας, ὥστε πρὸς αὐτοῖς καὶ αὐτοπόπως τοῖς λαβόντων ἐνεδιδύκω. ἔγ' δ' οἰόμεθα οἰείδους ἀπηνάλαχθαι, ἔπειτα ἀν' αὐτοῖς πᾶσι ἔχαστος ἰδίας εὐεργεσίας διὰ ξίους, ἔπειτα ἀν' ἑτέροις λεγόντων ἀκούειν ἐθέλοι. ὅσοι μὲν τοὶ παρ' ἡμετέρων γράμμεν βία καὶ ἀδικίᾳ πολλὰ τ' ἐμῶν ἀπάλλεσαι, ἔξεστ' σοι λογισσάμεθα καὶ τοὶ πολλοὺς ἀν' σφόδρα εὖρεσι παρὲς πλείστου ποιησαμένους παρὸ δίκαιον καταρχεῖν, ἐπειτα ἀποπίπτειν ἔχ' ἐκυσίως, ἀλλ' ἀνάγκη, καὶ φόβῳ πολέμου, καὶ ὅπλων. πινὲς ὁσιώτατα, ἀλλὰ καὶ πάντων ἐν σκεβήσιν καταρχοί, ἐφ' ὅσοι ῥώμης μεταποιῶντο ἔγ' δ' ἴδ' οὐκ ἴνα πρὸς σέ, ἔπειτα πρὸς ἄλλοι ἀνθρώπων ὁδῶναι ἀνείποιμι, ἔπειτα πρὸς σέ, ἔπειτα πρὸς ἄλλοι ἀνθρώπων ὁδῶναι. ἔγ' δ' ἴδ' οὐκ ἴνα σὺ δεξάμενος τὰς παρ' ἡμετέρων δωρεάς, ἀς πεμπομένης παρεῖς, τὸ καὶ ἑτέρους πολλοὺς ἐπιδιδύκωσθαι λαβόντας, ὥστε πρὸς αὐτοῖς καὶ αὐτοπόπως τοῖς λαβόντων ἐνεδιδύκω. ἔγ' δ' οἰόμεθα οἰείδους ἀπηνάλαχθαι, ἔπειτα ἀν' αὐτοῖς πᾶσι ἔχαστος ἰδίας εὐεργεσίας διὰ ξίους, ἔπειτα ἀν' ἑτέροις λεγόντων ἀκούειν ἐθέλοι. ὅσοι μὲν τοὶ παρ' ἡμετέρων γράμμεν βία καὶ ἀδικίᾳ πολλὰ τ' ἐμῶν ἀπάλλεσαι, ἔξεστ' σοι λογισσάμεθα καὶ τοὶ πολλοὺς ἀν' σφόδρα εὖρεσι παρὲς πλείστου ποιησαμένους παρὸ δίκαιον καταρχεῖν, ἐπειτα ἀποπίπτειν ἔχ' ἐκυσίως, ἀλλ' ἀνάγκη, καὶ φόβῳ πολέμου, καὶ ὅπλων. πινὲς ὁσιώτατα, ἀλλὰ καὶ πάντων ἐν σκεβήσιν καταρχοί, ἐφ' ὅσοι ῥώμης μεταποιῶντο ἔγ' δ' ἴδ' οὐκ ἴνα πρὸς σέ, ἔπειτα πρὸς ἄλλοι ἀνθρώπων ὁδῶναι ἀνείποιμι, ἔπειτα πρὸς σέ, ἔπειτα πρὸς ἄλλοι ἀνθρώπων ὁδῶναι.

τίνα

140. Polystrato.

EX illis, qui à me beneficiis affecti sunt, neminem neque tibi neque alteri cuiquam indicavero. Non enim, ut tu munera nostra accipias quæ missa contemnis, ideo alios, qui acceperint, ostendere generosum est: quippe ita illis, qui hæc nihil tale suspicati acceperunt, accepta exprobrarem; neque enim huiusmodi vitio liberos duco, vel qui sua beneficia enumerant, vel qui ab aliis enumerata audire cupiunt.

Quot verò, me invito, bona mea vi atque injuria perdiderunt, tecum licet reputes; & sanè multos invenias, qui cum æquitatem plurimi facerent, mea tamen quasi jure quodam detinere, postea verò non sponte, sed necessitate, & belli atque armorum metu restituerunt. Nonnulli viribus fratri sanctissima & Divis religiosè consecrata occuparunt: nunquam enim devotas atque impuras pecunias tanto cum periculo detinere voluissent, quas si coacti fuissent accipere, oporteret repudiare.

Q 2

Qualia

πῖνα οὖν σὺ (πρὸς διός). ὑποτυπύμενθ', ὅκ' ἤγελες ἢ
 δωρεὰν λαμβάειν; ἐπεὶ καὶ αἱ περὶ φάσαι, ἃς σὺ περὶ ποσὶ-
 μένθ' ἔλεγες περὶ βελήσας, καὶ τέττα καὶ πρόπων, καὶ μυ-
 είοις ἐτέραις λύονται. μαρτυρεῖται γὰρ ὑπὸ αὐτῶν γῆρ
 ἐχθρῶν καὶ χεῖματα καθαρά (εἶ), εἰ μὴ τέττα δέξισθ',
 ὅτι ἐκεῖνοι μὲν δι' ἀδίκου ὀνόματ' ἡ ἀρπαγῆς ἔχει ἐβιά-
 ζοντο, καὶ τῷτο περὶ φέιντες καὶ ἀσιβῶν. σὺ δὲ μὲν τῷ δι-
 κησιότῃ λήψῃ, φίλῃ περὶ διδόνθ' ἐκυσίως.

ρμα. Αγεμόρτα.

Η Στόμιον ποτὶ, ὦ Αγεμόρτε, ὅπως περὶ τὴν κατ'
 ἡμῶν ἐβυλδοσάμεν. πολλὰ μὲν γὰρ καὶ ἄλλα
 ἰωῖσεν ἡμᾶς ἡ περὶ βλεπθ' αὐτῇ μοναρχία, περὶ ἧς
 ὁ ἀβυλθ' ἐγὼ τοὺς πολλοὺς πόνοις καὶ κινδύνοις
 ὑπέστηκα ἐκείνῃ. μέγιστον δὲ οὐ αὐτῇ τέττα κακοὶ ἐπει-
 ράτω, εἰ μὴδὲ εὖ παρῆν τις ὑφ' ἡμῶν ὅπως καὶ
 ἀνὴρ βέλεται. ἀλλ' ἀνάγκη πᾶσα, ἀν' δέησιν χαί-
 ρεσθαι πῃ γῆρ διομένῃ, τοῖς ἐξωλεσάτοις χαί-
 ρεσθαι.

Qualia igitur (per Jovem) mea
 suspicatus es dona, quæ reci-
 pere dedignaris? siquidem præ-
 textus, quos impedimento esse
 finxeras, & hoc modo & infi-
 nitis aliis solvuntur. Hostes e-
 nim ipsi pecunias puras esse te-
 stantur, nisi hoc interfit, quodd
 quæ illi injusto rapinæ nomine
 possident, adeoque sceleratè a-
 gunt, tu justissimo titulo utpote
 ab amico fideli ultro donata
 accipies.

141. *Agemorto.*

Nunc demum sensi, ὁ Αγε-
 morte, quàm male rebus
 meis consuluerim. Nam illustris
 illa monarchia, cujus gratiā tot
 labores atque pericula ultro in-
 consultus sustinui, cū alia mul-
 ta secum attulerit infortunia, tum
 hoc ex iis gravissimum expertus
 sum, quodd ne beneficiis quidem
 à nobis affici probus quisquam
 dignetur; adeo ut si largien-
 dum sit, omnino necesse habe-
 am hominibus perditissimis lar-
 giri:

ζεῖσθ' οἱ γὰρ εὐγνώμονες ὑμεῖς, ἔκ οἱδ' ὅπως ἀπεγραμμένοι,
 τί γὰρ ἄλλο ἢ διδάτε εὖ παθεῖν ἢ ἐμῷ; ἐπεὶ τίθη-
 ῖνεκεν, ποσῶν ἐμὰ καὶ συμφρονητῶν γινομένων, καὶ συνε-
 φήβων, καὶ φίλων, ὧδ' εἰς ἀφῆλται ὑμῶν, ἀλλ' ὧδ'
 ὑπερχηταὶ πρὸς ἀφίξεσθαι πρὸς ἐμὴν, πλὴν Καλλιθέ-
 νους; καὶ εὖ οἶδα γὰρ, ὧδ' ἐκείνη ἀφίξεσθαι, καὶ τοῖς μὲν
 ἄλλοις ἴσως εἰσὶ πρὸς ἀποφυγὰν, τοὺς μὴ δοκεῖν ἀνα-
 φανδὴν βδελύττεσθαι μὴ τὰς δωρεάς, ὅσοις ἐλθεῖν γε-
 κατ' ἀρχαῖς ὡς ἐμὴν, τοὺς μὲν ἰόσοι, τῶν δὲ πατέρες, πολ-
 λούς δὲ κωλύει τὰ πολιτικὰ. σὲ δὲ ἐγὼ εὖ εἰδὼς, οὐδὲ
 ἐπεχέριστά περ καλέσαι μάλλον γε μὴ τυγχάνειν ὑδὲ
 καλέσαιμ' αἰ ἐπὶ τὰ μάλιστα νῦν τίω τε ἀρρωστίας ἀκύνον-
 σε, καὶ τοὺς παῖδας, ὧς μὲν τ' ἐκπλῆν τ' ἡμέτερον οἶκοθεν
 ἐπυθόμενον ἐκ Πραυλῆς σοι γενητῆσθαι, καὶ συνήδην γε, ἢ
 δία, ὅς περ πλεῖστοι ἀνακείσθαι, κέδοις ἔνεκεν, καὶ τὸ πολυ-
 παγδίας. τίς γὰρ ἀπολύπειλά σοι πρὸς φάσιν, ὅς μὴ ἔδιδέσθαι
 σὲ δοκεῖν, ὅστις, ὦ θεοί, πέμψαντος ἑναλχὸς ἐμῷ σοι, ἔ (μὰ τὸ
 δία)

giri: Vos enim viri boni à me
 nescio quomodo voluntate alieni
 quid aliud *agere* metuitis, ac meam
 in vos liberalitatem? nam quī fieri
 dicam quòd ex tot, quos familia-
 res & amicos habeo, ne unus qui-
 dem ad me venerit, imò ne se
 venturum pollicitus fuerit, præter
 Callisthenem? quem etiam pro-
 bè scio nunquam venturum. Alii
 fortasse effugia habent, ne dona
 mea detestari apertè videantur, è
 quibus, quo minùs ad me prin-
 cipio venirent, nonnullos adver-
 sa valetudo, nonnullos parentes,

alios res politicæ impedièrunt.
 Te verò ne vocare quidem un-
 quam volui, quum bene scirem
 me nihil impetraturum; neque
 adhuc vocarem, præsertim nunc
 cùm & de infirmitate tuâ, & de
 pueris, quos tibi è Praulâ post
 nostrum è patriâ digressum natos
 audivi, certior factus sim. Atque
 (per Jovem) gratulor tibi diuti-
 nam tuam conjugii, & augendæ
 stirpis gratiâ *domi* mansionem.
 At quis tibi relinquitur prætextus
 ne *dona mea* timuisse videaris, qui
 cum nuper tibi misissem onus (per
 Jovem)

δια) φόρτον ἔπιφορόν, ὃν ἔμελλεν ὀψεσθαι ὡδαιμυπό-
 μνον μετ' αὐλῶν καὶ παύσασθαι πᾶσα ἡ πόλις. Ἀλλὰ χροστί-
 διον, καὶ τῷτο ὑκίλωρ, ἀσεί πατρίά παση· ὥσπερ τι ἄγθ, ἢ
 μίσημα ἰδὼν ἀπέρροεν, αὐτόθι ἀπετρέφης; ὡς εὐκός· χα-
 μῦ δ' ἀνδρὸς ἰὼ δῶρα, καὶ πεφυρμένον φόρον ἀνθρώπων. καὶ με-
 γάλως χέτλιθ' εἰ πς, καὶ ἀγνώμων τ' πρόπον, ὃ Λάμορτε·
 καὶ μήτοι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀνηλεὲς, ὃς οὐκ οἰκτεῖρεις με κακο-
 δαίμονα ὄντα, καὶ ἀφαικόμενοι ὕπας, ὥσπερ ἀφαικίμην νῦν
 ἀθλίως· ὅς ἔσθ' ἐνέκα ὠρέχθην μάστιγα μοιραρχίας, ἢ
 ἔχοιμι λαμπρὸς εἶ) πρὸς τοὺς φίλους, ἐπειδὴ τάχιστα τῷ-
 τε κατ' ἐχλὺ ὡδὲ τῇ) θεῶν ἔτυχον, οὐκ ἔχω πρὸς ὅς
 ἑλλαμωρώμεν ταῖς χάρισιν· ἀλλ' ὁ μόνον ἰὼ μοι πᾶντων
 ὡδαιμύηον τ' χακῶν, καὶ τῷτε με ἀπετρέφεται @ φίλοι,
 μηδὲ εὖ ποιεῖν μηδένα ὑμῶν ἔπιτρέποντες ἐκ τ' πεινῶνται·
 ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κατέστηκα μιν (ὃ θεοὶ) μὴ πρῶσιμῶν
 ὑμῶν τὰς δαρεάς, οἷς βέλομαι δίδονται, τ' κολάκων καὶ τ' βα-
 μολόχων δ' τυραννίδος δίδονται, οἷς ἐ βέλομαι.

ρμβ'. Τεύ-

Jovem) haud invidiosum, quale
 cantu tibiisque comitatum uni-
 versa civitas spectaret; sed pauxil-
 lum auri idque nocte omnino
 intempestâ; quasi triste aliquod
 & execrandum piaculum vidif-
 ses, recessisti? nempe ut par erat,
 siquidem mali viri & cæde ho-
 minum polluti dona videban-
 tur. Verum iniquus es moribus-
 que ingratis δ Agemorte; imò
 & erga me immitis, qui mei in-
 fælicis atque ita, uti nunc sum,
 malè affecti non miserearis. Ego
 enim, cujus gratiâ maxime re-

gnum affectavi, nimirum ut in
 amicos liberalis essem, cum id
 jam à Diis impetravi, non habeo
 in quos liberalis esse possim: sed
 quod mihi solum erat in omni-
 bus miseriis solatium, id à me
 vos amici abstulistis, qui non
 permittitis me ex superfluis opi-
 bus vestrum quenquam benefi-
 ciis ornare. In eam itaque (Dii
 Boni) necessitatem redacti sumus,
 ut dona, quæ vos non accipitis
 quibus dare velim, in eos quibus
 nolim adulatores, & Tyrannidis
 meæ assentatores conferam.

142. Τευ-

ρμβ'. Τεύχερα.

ΤΗΝ Φιλοδῆμην γυναικα Κλεονέτιον (οἷσθα δὲ πρὸς τὴν λέγω Τεύχερι) βυλόμενον ὥστε θυγατρὸς γάμου ἰδοῖν, τοῖς οὖν ἵσταν ὀκαλύψιν· ἐφ' ἧ καὶ σε παρεχάλομαι ἥκει αἱ, εἴ ποτε μὴ δεῖ τοιαύτης κηδεμερίας ἐγνώκειν οὐ Συρακούσας καταλιπεῖν· εἴθι καὶ θεωροῦσθαι αἰδοιοῖ αἱ, ὡς ἔκ ἐκῆ σοι δεῖ αὐτῶν ὀπετέλλομεν· μετὰ τούτων αὐτὸς, καὶ πέντε τάλαντα ἀνάδεξαι περὶ τοῦ κηδεῖν, γαμυλίας καὶ παιδῶν, μὴ μᾶλλον ὡς δωρεὰς διδομένης, ἢ χρεῖσθαι ὀφειλόμενον ὥστε ἐμὴν διορθώμεν· εἰ μὴ τοι συγγενήτων, πόθεν ἔχοντα Φιλοδῆμιν ποσῶντα ἀρημαῖα, μὴ φάσκε εἰδέσθαι· ἀλλ' εἰς ἐμὴν λαβόντα, καὶ Φιλόδημον καὶ δόντα, τὸ γινώσκεις ἀεὶ φέρει· καὶ ἀφ' αὐτοῦ μὲν ἔχει, Λέοντα κηδεῖν ποιήσασθαι· ἀφ' ἑτέρου γὰρ ὡς ἡμᾶς μετὸν καὶ γάμου, καὶ γὰρ ἀφ' ἑτέρου τὰ χρεῖς πάντες ὥστε γάμου, ἀπέσπασα αὐτῶν ὡς σε· καὶ δὲ ἄλλον πινὰ ἀμείνω εὐρητὰ κυφίοι καὶ μήτηρ καὶ παῖδες, οὕτως

142. Τεύχερα.

CUM mihi Cleanetam Philodemi uxorem (scis utique Teucer de qua loquor) ob filiae nuptias visendi desiderium fuerit, rebus presentibus impeditus sum; ad quas te quoque vocassem, nisi in tam pium officium te Syracusis relinquendum decrevissem: unde plenius intelligas nos tibi de illis non temere scripsisse. Ipse illam conveni, & quinque talenta genero in dotem promitte, quamprimum

puella nupsisset; & hoc ita administras ut non tam doctum, quam debitum videatur. Quod si interrogaverit unde tam multas Philodemi pecunias habuerim, te quidem nescire, mihi vero qui acceperim, & Philodemo qui dederit, rem satis cognitam respondeas; & diligenter enitere ut Leonta generum facias: venit enim ad nos & nuptias ambivit, quem ego, omnia statim pollicitus, ad te misi. Quod si puellae mater alium sponsum invenerit magis idoneum, illi

εἰς τὴν τιμὴν ἀναδέχου, καὶ μηκέτι προσφι-
 λοπμοῦ. ὃ γὰρ ἐφ' εἰς κηδεσὶν Φιλοδήμου μεμνησθαι
 ἀμολογήσαιμεν, εἰδὲ δαυρήμηνον χρήματα χαλεπόμεθα
 ὅ. γάμοι. ἀλλὰ πρὸς ἡμῶν μὴ ἔσται ἀμελῶς ἔξω
 ἔγγυς, ὡς ἀντιδιδόντες, ἀλλ' ὡς λαμβάνοντες πάντε πα-
 λαιταί, οἱ δὲ αἰδοῦνται τὰ αὐτῶν ζῶντων ἐφίεται. αἱ-
 ρεῖν γὰρ ἀτυχεῖσιν δίδωσθαι, ἴσθαι πρὸς κεῖται δοκεῖν
 τῶν με δούσων χάριν, ἃ προσπαθήσμεν χρήμα-
 τα ἐκποιτῆ. ἀποτίσσει. οὐ μὲν καταγράψω γ' αἱ ἐμοῦ
 τοιοῦτοι π, ὡς ἔγωγε γῆ ὅ. Ἡλίου δέξω ζήματα μέ-
 ναντα πρὸ ἐμοῦ τὰ χρήματα, ὅ. μέγα ὄφελος λα-
 βύσσης εἰς ὅ. γάμον τῆς παύσης. ὃ δὲ ὅμοια φροῦν
 διώκειτ' ἀν, μηδὲν εἰδότες πρὸ ἐμοῦ. αἴθε δὲ μὴ δε-
 νόπτερον ἀπανταχὺ φάλασιν ἢ τῶν πρὸς πρὸς ἐμῶν. πέμ-
 πτε δὲ τοῖς γάμοις τῇ παύσει θησαυρίας τέτταρας ὁμή-
 λικας, καὶ γυναικείας ἀμπερόνας, ὡς ὅ. ἡμεῖς ἔτα-
 λείσας ἔχουσ, ὃ ἡμεῖς ἐξήκοντα καὶ ταχέως μὲν
 ἀχθῶνται

illi dotem promitte, neq; ulterius
 contendas. Non enim nos in unum
quemvis Philodemi generum libe-
 rales fore profitemur, neque quia
 dotem largimur, id nobis gratiæ
 reponi volumus, ut *huic* nubat.
 Verum per Deos, ubi eam viro
 conjungere cupiat, ne te in spon-
 salibus ita segniter geras, quasi ta-
 lenta quinque redderes, sed *ea* po-
 tius *alacritate* quasi acciperes. Mi-
 hi enim, qui hoc *liberrimè* dedi,
 turpe erit spe frustrari, quandoqui-
 dem facile est videri me hujusce
Leontis gratiâ donasse pecunias,

quas sponte reddidisse simulavi.
 Sed mihi neutiquam istiusmodi a-
 liquid vitio verterim, imò detri-
 mentum duxero si apud me man-
 serit pecunia, quam, si puella ad
 nuptias acceperit, in lucro ponam.
 Quin idem de me sentire non pos-
 sunt quibus omnino ignotus sum;
 utinam interim in Phalaridis vitâ
 nihil flagitiosius esset, quod passim
 calumniarentur. Mitte porro pu-
 ellæ ad nuptias virgines suarum æ-
 qualium quatuor, & muliebres sto-
 las, quas a nobis missas habes, &
 aureos sexaginta; utq; nuptiæ citò
 celebrentur

ἀχθῖναι πρᾶναι τοὺς γάμους, ὡς ἔ νῦν βραδείας ἀχθη-
σομένης. παρθύμως δὲ πέμπε τὰς δωρεάς, ὡς ἔπι τοῖς
Φαλαρίδῃ ἰδίας καρπύμενος χάεσθαι. ἔ ταῦτα μὲν
ἔπος ἔχει, Τεύχερ· τὰ δ' ἄλλα, ὡς καὶ πατρὸς διο-
μήνῃ τῇ παυδί, καὶ ἀνδρὸς χηρεύσῃ γυναικὶ πέμψῃ
γινῆ, ἔ παρὰ αὐτῶν τῆς γείας, μὲν δ' ἰδικῶς ὅτι τὰς
γάμους ὡς μάλιστα πολυτελέστατα· μή τις Συρακυσίων
τῶν παροικούντων τῇ παυδί, οἷ τῇ καλλίσῃ ἡμέρᾳ,
ἄθλιον ἀντὶ ματρείας ἔπη Φιλόδημον, ἅλλὰ νικησώμεν
αὐτῷ πλὴν τύχῃ.

ρμγ'. Κλειανέτη.

Ο Φιλόδημος πλὴν ἔπι τῇ ξείνῃ, ἔ σὺ μὲν ἀν-
δρὸς, ἡμετέρῃ δὲ ἀπμήτῃ φίλῃ, σοὶ μὲν εὐ-
κλείας ἔοικε παρὰ γένεσθαι, τῇ θύγατρὶ δ' ὑμῶν εὐ-
κοτὸν ἦδη ἔτῃ οἰκονομία οὐκ εὐτυχῶς. ἡ μὲν δ' ἐπὶ
ἀνδρὶ χηρεία γένοιτο παροικαμβάνουσα πλείω ἀρε-
τίῃ,

celebrentur hortare, siquidem jam
tardius quam oportuerat celebra-
buntur. Dona etiam prompto at-
que alacri animo mittas, ut ex his
quæ sunt Phalaridis, tibi insuper
aliquis gratiarum fructus redun-
det. Et hæc quidem ita se ha-
beant, Teucer; quod ad cætera at-
tinet, quasi in puellam patre or-
biam & mulierem viro privatam
beneficus esto, earumque inopiæ
subueniens, de tuo *sumptu* nuptia-
lem etiam coenam instruas quàm
magnificentissimè: ita ut nemo è
Syraculanis puellæ cognatis, die

isto splendidissimo, miserum po-
tius quàm beatum reputet Philo-
demum, sed illius fortunam su-
peremus.

143. *Cleaneta.*

Philodemi, tui quidem mari-
ti, nostri autem inæstimabi-
lis amici, ad terram peregrinanti
navigatio præclare tibi accidisse
videtur, filiæ vero domi vigesi-
mum jam annum agenti haud ita
fæliciter. *Tibi* enim viduitas in lon-
gum protracta ampliorem virtu-
tis

R

tis

τινὶ, ἢ δὲ ὅτι παρὰ πρὸ ὄραν μηχανομένη παρηνεία
 ἀφροδῖτις κλῖται. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ἀγχοῖσι δέδοκται,
 καὶ ἰὴν διὰ ὅτι, ὡς τοὺς τὸ φύσεως ἡρόους θυγάτηρ οἰ-
 κνύσασα. πάλαι γὰρ ἐχρῆτο καὶ ὁ ἐκείνης βίον, ὥσπερ τὸν
 σὸν, ὡς ἄνδρα ἐπαμειβόμενον. ἴσως μὲν οὖν ἀντὶ φιλο-
 δέμου ὡς μυσθίου ἡγῆσθαι ὡς ἔχει, ὡς ἐκείνῳ καὶ
 σὺ ἐγένεσθε. χέτλιοι δὲ ἀφροδῖτις γαμέτε, θυγατέρα
 ἀποστρέφειν γάμων. καὶ ἔχ' ὅμοιον, ὅτε μετ' ὀλίγον ἥζοντο
 ἀφαιρῆσθαι ἀνδρὸς, ἢ ὅτι μήπω πῶς ἐρχετο καὶ
 σωθήσεται τοῖς τὸ φύσεως ἀκμαζομένη ἰόμοις. ὅταν δὲ
 μηδὲ κεκμηκότων γενέσθαι, μηδὲ δὲ ἐνδείαν χρημά-
 των, ὥσπερ νῦν. καὶ μεγάλης ἀτυχίας τεκμήριον τῆτο,
 ὅτι μηδ' αὖτως κατωσιγῆς Κλεαίνετη. περὶ ταῦτα γὰρ
 ὡς ἔχει κατέλιπε αὐτῇ φιλόδημον ἐκπλέων παρ'
 ἡμῶν καὶ ἔχ' ἐκ τῶντα μόνον, ὅτι γὰρ αὐτὸ κοινὰ καὶ τὰ
 Φαλάειδ' ἡρώματα. ὥστε ὅσον οἶδα, Κλεαίνετη, τί
 αὖν μέλλοις καὶ γὰρ οἶμαι δεῖν, μηδενὸς ὑπερῆλθαι εἰς τὸ
 γάμων,

tis laudem, puellæ autem diutina
 virginitas calumniam affert. Om-
 nibus enim turpissimum videtur,
 & per Jovem *revera* est, virginem
 ultrâ, quàm ætas poscit, domi de-
 fidere. Jamdudum enim oportebat
 illius vitam, uti tuam, viro com-
 mendarî. Fortassis verò Philodemi
 loco aliquid ex eâ, quam simul
 genuistis, filiâ solatium speras:
 at iniquum est ob mariti desiderium,
 filiam marito fraudare; neque idem
 est, aut viro mox reversuro, aut eo
 destitui, cujus consuetudinem prò-
 pondum experta est

ætate vicens, & naturæ legibus
 adulta virgo: præsertim cum, uti
 jam se res habet, neque parentes
 obierint, neque desint pecuniæ.
 Hæc nuptiarum procrastinatio
 summæ infelicitatis argumentum
 videtur, quod tu Cleæneta nequa-
 quam augureris; Philodemus enim,
 cum è portu solveret, dotem
 quinque talentorum apud nos reliquit;
 neq; hæc solum, sunt enim illi
 communes & Phalaridis pecuniæ.
 Quare nescio, Cleæneta, quidnam
 cuncteris; neque enim Philodemi
 redditum, cum nihil tibi ad
 nuptias

γάμον, ἥ φιλοδῆμος μὲν ἀφίξιν. ὅσα μὲν γὰρ εἰκὸς εἰς
 ἥ ἐκείνη πρὸς αὐτὴν ἀναβαλέσθαι, μὴ φθάνωμεν. ὅσα δὲ
 αὐτῇ κατεπείγῃ φύσις ἀκόντων ἡμῶν, ἀν' οἷόν τε μὴ
 παρεμῖνωμεν. ἐπεὶ τοὺς ὑμετέρεσι οὐκ ἀναδέχεται χα-
 ρὴς ἢ τὸ παρὸς ὄρα. τάχα δὲ φιλοδῆμον μὲν εἰργεῖ
 βούλοισι, ὅσας πατέρας εἰκὸς εἰργασθαι, ἕξωτος θυγατρὸς
 ἕως εἰς γάμον. σοὶ δὲ ἔχ' κατέχειν οἷαδε πρὸς τὸ νόμον
 ἥ παῖδα, ὅδε μὲν πρὸς πατέρα. ἔχ' γὰρ ἕως αὐτῇ πατρὸς
 εἰς τὸ παρὲν δεῦ, ὡς ἀνδρός. σὺ δὲ καὶ πολλὰς ἀνάγκας,
 καὶ μεγάλῃ τὴν τύχης ἀποπῆ τῷ πατρί, πρὸς οἷον
 δεῦν καὶ παρῶν ἥ μητέρα; ἔκ' ἐάν γ' ἐμοὶ πεποιησῇ, καὶ
 πρὸς ἀνδρὸς εὐτυχῶς, καὶ πρὸς θυγατρὸς εὐφραδίᾳ βυλεύ-
 σῃ. πολλὰ γὰρ καὶ ἕτερα καλῶς δίχα φιλοδῆμον πρὸς ἑα-
 ῖν τῶν ἀντὶ πάντων κοινὸν ἐργάτη ἀγαθόν, καὶ γυναικὶ σω-
 φρονίᾳ κόσμον οἶσιν, κηδεύουσα καὶ νόμους ἥ παῖδα.
 τὰ μὲν οὖν χρήματα Τεύκρος ἐμὸς, ὅποτε ἐθέλῃς, πρὸς
 ριθμίσῃ. εἰ δὲ τῶν καὶ ἑτέρων δεῦ σοι πρὸς τὸ γάμον, ἐκείνος
 ὑποσχεθήσθαι.

nuptias desit, expectandum cen-
 seo. Quaecunque in illius adven-
 tum differri decet, ne praevenia-
 mus; quæ verò, nobis invitis,
 ipsa natura festinari jubet, mi-
 nimè moremur; siquidem ve-
 stras opportunitates puellæ ætas
 non expectat. Fortassis verò Phi-
 lodemus iis rebus impeditur, qui-
 bus haud absimile est patrem im-
 pediri, etiam tum cum filia ad nu-
 ptias plenè matura sit: tu verò cur
 puellam, ultra quàm par est, domi
 detineas, nullum habes prætextum.
 In præsentī enim non tam patris

indiget, quàm mariti. Tu verò
 ob multas patris absentis ærumnas
 & infortunia, matrem etiam do-
 mi manentem oportere putas eo-
 rundem participem fieri? minimè:
 si me audis, de viro fæliciter, & de
 filiâ decenter confules. Cum alia
 multa à te sine Philodemo præ-
 clarè gesta sint, hoc unum super
 omnia commune bonum, & pru-
 denti matre dignum præstabis, si
 filiam juxta leges nuptum locave-
 ris. Tibi pecunias, quodcumque
 velis, Teucer meus numerabit; &
 si quid aliud ad nuptias desit, ille
 suppetabit.

ὑπανήκοι. σὺ μόνον ἀ βέλει, πρὸς αὐτὴν, καὶ Φιλόδημον
εἶχε μὲ ἐλθεῖν εἰς τὸ γάμον. ὑπερβάλλει δὲ μηδαμῶς εἰς
ἐκείνους ἡξοῖα τοὺς τὸ παιδὸς χροῖον. καὶ ὅσων ἐκείνους
εἶ, καὶ παρέσταται, καὶ πάλιν μὲ ἔγω σοι μαρτύρια, μη-
δὲν δ' ἦσαν ἢ πρὸς αὐτὸν φιλοφροσύνη.

ρμολ'. Νικοκλῆ.

ΕΠετέλαμεν Σπησιχόρῳ, ὡς ἡξίως, πρὸς ὅς ἐλεγείας,
καὶ τὸ πρόπον ὑπερέμεινα ὡς χρὴ γράφειν. ὁ δὲ
ἀσμεῖται ἡμῖν τῆς ἐαυτοῦ φύσεως ἔκδοσιν ὑπέχετο,
πρὸς αὐτὴν ἴσως ἡγρόμεθα ἔσεσθαι σοι ὅς πένθος τὴν
σοφίαν. ἢ μὲ οὖν συμφορὰ δυσπαρηγόρητος, καὶ βαρυ-
τέρα, ἢ ὅτε λόγους ἔπικυφιδιῶμαι, ἐπεὶ διττοῖς ὠκειω-
μένοις ὀνόμασιν, ἐνὶ χροῖον, πρὸς ἑκατέρω ἀνιᾶ. ἀδελ-
φίδης τε γὰρ ὁμομητείας, καὶ γυναικὸς ἀγαθῆς ἀπεινο-
σφιάτης, χέλλει μὲ ἔξοχότης, σωφροσύνη δὲ ὅδ' ἐ-
εἰς δὲ πρὸς γυναικὶ μὴ ἐαυτῷ ἐώσης τόπον. ὡς ἐκ-
πέπληγας,

suppeditabit. Tu modò quæ vis
imperes, & opta quidem ut Phi-
lodemus ad nuptias veniat; mini-
mè autem opportunum filix tem-
pus in illius usque adventum diffe-
ras; illum & salvum esse, & ad futu-
rum, tum alia tibi *satis* testentur,
tum maximè *mea* in illum benevo-
lèntia.

144. Nicoclè.

Vide Ep. 78. & 79.

ΑD Stefichorum misimus,
quemadmodum rogasti, de
illâ in uxorem tuam elegiâ, &
modum quo scribendum sit sug-

gestimus. Ille ingenii sui speci-
men libenter promisit, *suam* for-
tasse sapientiam tibi aliquod fo-
re in luctu solatium spondens.
Tua sanè calamitas consolatio-
nem vix admittit, graviorque est
quàm ut verbis levare possit; si-
quidem duobus simul familiaris-
simis nominibus *destitutus* pro
utroque discruciaris. Nepte enim
ex germano eadem matre genito
orbatus es, & uxore optimâ, for-
mâ præter cæteras egregiâ, & eâ
prudentiâ, ut ne ulli quidem se-
cundas concederet. Itaque per-
cussus

πέπληγας, καὶ παιταχόθην ἀπὲρρωχας σιαυῖ, καὶ τὰς ὀλοφύρσεις, καὶ μεταποιέμεθα καὶ ἔσ' ὁρίζεσθαι, θεωροῦν. καὶ δὲ μὴ βαρύτερον φέρειν, ἢ διωκτὸν ἐγγεγκῆν τὴν ψυχὴν. καὶ καὶ ἀρετῆς τῆς τοῦ γὰρ ἀξιοί, εἰ πρὸς τὸ πένθος ἀπαλλάξαι σαυτὸν, καὶ χρῆσιν ἀνιέναι συμφορᾶν. ἀλλ' ἄγε, ὦ Νικόκλεις, μὲν δὲ ἀνίας μεταγραφεῖς σκέψαι τὴν παλαιώτερον ἀνθρώπων βίον, οἷα κατὰ τὴν φύσιν τάξει γινώσκται ἕκαστος ἡμῶν ἐπὶ μὲν τοῖς κακοῖς, καὶ ταῦτ' ὅταν αἰνύσῃ, καὶ ἔσ' ἐπὶ ταλαιπωρεῖν ἀνεπαύσατο ἐπιθυμία· περιπὸν δὲ ἡ γὰρ μὲν καὶ βίον τοιούτον ὄντα, καὶ ὅσοι ὁδοὶ γινώσκται πείσασθαι κακοὶ ἡλπίεσθαι. καὶ τὴν τελευταίαν οὐκ ἐπιζόμενοι, ὅτις ὁρᾷ τὸ ἀπεισιν, ὅτι ἀποθνήσκουσιν ἐπὶ τῇ τύχῃ, λελλήσθαι ἑαυτοῖς ἐπιρρίπτοντες τὰ δάκρυα. αὐτὴ δὲ ἀνθρώπων, Νικόκλεις, καὶ ἐπὶ τοιούτῳ τέλει ἀπαντες ἀνατρεφόμεθα, ὅθεν ὅτι, ὅτι πᾶσι τὴν γινώσκων ἔπειτα ἑαυτὸν δέξεται χρῆμα τυραννικάτερον· μῆτε τῆς τοῦ πάντος ἀνθρώπου, ἑαυτὸν ὁδοῦς γρητεσόμενον. ὁρᾷς ἐμὴν τὴν μοναρχον, ὅτι πάντες

culsus es, animumque omnino despondes, & fletum adeo immoderatum adjicis, ut valetudinis tuæ nullam habeas rationem. Non autem oportet hæc supra animæ vires ægrè ferre; neque enim tuâ virtute dignum est, ut teipsum luctu conficias, & dolori indulgeas quasi immedicabili. Quin animum à tristitiâ paululum averte ὁ Nicocles, & quæ sit misera humanæ vitæ conditio intueri. Nascimur omnes ad innumera mala, quibus cum perfuncti simus, à molestâ hac peregrinatione tan-

dem requiescimus: sed istiusmodi vitam arbitramur jucundam, quatenus nobis nihil morte gravius eventurum timemus. Eum, quicumque primus oppetiit, mortuum lugemus & ipsi non procul secuturi; adeoque nobismetipsis ignari lacrymas effundimus. Hæc hominum fors est, Nicocles, & in hunc omnes finem educamur; neque quisquam est, eorum, quicumque nati sunt, quem fatum præ cæteris atrocius premit. Hæc inquam omnium fors est, & nullâ arte ludificanda. Me regem vides, quem omnes

πάντες ἀνθρώποι βιασώτατον ἀποφάνοισιαι ταύτης, ὅςδ' εἴ
 ἂν με δειότερον κηρύξωσι. ① νῦν οἷτες, ὅςκ' ἂν πε-
 γνοίμην. ὅδ' εἰ γὰρ τῷ πρὸς ἡμῖν χαλεπῶν ὑποστήσεται,
 ἀλλ' ἄπιμεν, ὅτ' ἐν τοῖς χρεῶν τελευτήσῃ. εἴθε δὲ ὅτι
 ποῖτόν ἐτύχομεν μοναρχίας, ὅςκ' ὅπως ἑαυτῶν ἀπασάμην
 τοὺς μύθους (ἡμᾶς μὲν γὰρ ἴσως καὶ πρὸς μοίρας ἀξίως φάη-
 τις εἶναι) ἀπολέσθαι, καὶ πρὸς ταύτῃ τὴν ἀξίωσιν ὅςκ'
 αὐτοὶ εἰσιπύμην) ἀλλ' ἵνα τῶν ὀπκιευσάτων, καὶ ὡς ὅτι
 μήκιστον ἀξίωσιν ζῶν, ἐπέχωμεν τὰ τέλη. ἐπεὶ δὲ ἐκείνη
 κατ' ἡμῶν, καὶ ὅςκ' ἡμεῖς κατ' ἐκείνης τύραννοι ἀπεδεί-
 χθημεν, ἡπίως χρὴ φέρειν. ὅςκ' ἀφ' ἑαυτοῦ μόνον, ὅτι εἰς
 ὅδ' εἰ περαινόμεθα. ② γὰρ, ἀλλ' ὅτι καὶ ③ ἐκείνης δαι-
 μονα, εἴπερ ἀφ' αὐτοῦ σε ὅςκ' κατασφυγόμενοι ἀνίσταται
 μὲν εἰκός. αὐτῷ τὴν πλεῖστα μὲν εὐφρανάσθαι ④ ἀνδρα,
 ἡδῆσαι δὲ ἐφ' οἷς ἔχαιρεν ἐκείνῳ, ἀχθεσθαι καὶ ἐπὶ τῷ
 θανάτῳ. ὅςκ' (μὰ τὸ δία) μόνον οὐ ποιόσθαι ἀπεσφάλης
 γυναικός, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐκείνη ποῖτόν ἐστὶν ἀνδρός. ἐπεὶ
 ποῖναι

omnes uno ore violentissimum
 pronuntiant: fatum autem, etiam si
 me potentiorē prædicent mor-
 tales, superare non possum: quod
 sanè nulla apud nos tormenta per-
 tingent, quin ubi fatalis hora pos-
 cit, discedimus. Utinam verò il-
 lā imperiī *conditione* uteremur,
 non ut à nobis mortem repelle-
 re (nos enim dignos fortasse cen-
 set quispiam ut etiam ante desti-
 natum diem obeamus, neque ipsi
 huic sententiæ adversamur) sed
 ut ad eum usque terminum, quo
 viri probi, longissimâque vita di-

gni perveniunt, inhibere possi-
 mus. Quoniam verò illa in nos,
 non nos in illam imperium ha-
 bemus, æquo animo ferenda est;
 non modò quia lacrymis nihil
 proficias, sed etiam propter *μο-
 ρῆς* ipsius genium, se te ita con-
 tristatum senserit. Verisimile e-
 nim est illam, quæ tantā lætitiā
 virum affecit, quæque gavisā est
 iis quibus ille gauderet, *tecum*
καὶ etiam & mortuam discru-
 ciari; non solum mehercule *quod*
 tu tali conjuge, verum quòd &
 ipsa tali marito orbata sit. Cum
 itaque

ποίνῳ ἔτε ὡρθός, ἔπε μόνῳ τοιαύτῃ ἐχρήσω συμ-
φορᾷ, λογίζεσθαι ἀνθρώπινα ὡς ἄνθρωποι φέρειν, εἰ καὶ μὴ δι'
ἐμὲ ἐτοίμως πρὸς θάνατον ὑπὸ ποικίλῳ ἔχοντα συμ-
φορῶν, ἀλλὰ ἀφ' ἧς ἰσότητα ἴσχυσεως. ὅτι πᾶσι κοινὸν
τῆτο, καὶ σφόδρα ὡς φόβος ἔχουσιν πινες, καὶ τοῖς μὴ λίαν
ἀχθομένοις πλεῖστα συμβέβηκεν ἀπολαύειν τῆς βίης.

ρμει. Στῆσιχόρῳ.

ΤΟ ἔλαγον ἐπέμψαμεν, ὥς ὀπινοῦμενοι μὰ δι' ἐ-
σοῖ ὁ παρὲν, ἀλλὰ θυγατρὶδῶ σε. καὶ γὰρ
αὐτὸ τὸ μεράκιον ἄξιον ἡμῖν λόγῳ φαίνεται, καὶ τὴν
γυμνασιάρχῃαν μηδὲν ἥσσον Ἀθησιάρχῃ. βουλοίμην δ' αὖ
αὐτὴν ἐκτελέσαι τὸ καθ' ἡμᾶς μέρεθ. τὸ ἀργύριον
τὸ πρὸ ἡμῶν, ὃ μὴ σὺ κομίζεις ἐβουλήθης τότε παρὼν,
εἰ μὴ λαβὼν ἔσθ' ἡμῶν γε, ὡς δοσῆαι, εὐ ἴσθι, ὡς ἰμε-
ράς καταψεύσῃ σε. καὶ ἐπὶ ὡς εἴη, χαλεπώτερον
δὲ σε οἶμαι καὶ τῆς, ὅς σε ἀπὸ πρὸς εἰλόμην Περ-
μηνήδῃ

itaque neque primus, neque solus
hujusmodi affectus sis calamitate,
humanam fortem; si non propter
me variis casibus mortis obnox-
ium, at saltem ob naturæ æqualita-
tem, moderatè ferendam esse co-
gites. Omnibus quippe commu-
ne est *fatum*, & nonnulli licet ve-
hementius perhorrescant, iis ta-
men, qui non nimis discruciantur,
vita plerumq; diuturnior contingit.

145. *Stesichoro*

Μίμιστος ὀλεον, quod decre-
vimus non hercle tibi hoc

tempore, sed nepoti tuo. Ado-
lescentulus enim laude dignus vi-
detur, & ad gymnasii præfectu-
ram nihil inferior Agelilao. Ex
meâ verò parte nihil deesse velim,
quo evadat adhuc perfectior. Ar-
gentum à nobis missum, quod
nuper cum præsens esses recipere
noluisti, si nunc non acce-
peris, crede mihi, falsò te apud
Himerenses accusabo. Et licet
dudum *in judicio* comparueris, ta-
men (ut opinor) Stesichore, gra-
vior erit hæc *nostra accusatio*,
cujus ut te præmonerem, Pro-
menedem

μηνίδῃ Στυσίχορε. καὶ πρὸς τοῖς ἔπεισι, καὶ δι' ἃ σε-
 βαρότερόν ἐστι πολλῶν, καὶ θαυμασιώτερόν, τὰ ὀπιτη-
 δεύματα τῶντα καὶ τέργε, καὶ τίμα· τῆς ἄλλῃσι περὶ
 μῦθος, ἐν οἷς ποτ' ἂν κατ' ἄχραν εὐδοκιμῆς, ὁμοίως τοῖς
 ποιηγεῖσιν ἔσῃ.

ρμτ'. Τῷ αὐτῷ.

ΣΥ περὶ ἡμῶν, ὦ Στυσίχορε, μηδὲν μῆτε ἐν
 ὥδῃς, μῆτε ἄλλοθι περὶ λέγω· ὅδῃν γὰρ βύλο-
 μη μάλλον, ἢ σιωπᾶσθαι τὰ ἡμέτερα. τῆς δὲ
 ἄλλων φησὶν ὅδεῖς, ὡς ὅσον ἂν αὐτὸς τε καὶ στυ-
 χὸν ἐθέλῃς, κατὰ νοῦν ἄλλ' τὸ δαμόσιον. πολιτεῖον δὲ
 φεῦγε μάλιστα πάνταν, ἡμᾶς ὁρῶν, ὅς ἡνίκα μαχαιρὸς ἐστὶ
 ἐδόκην πᾶσιν, ὅπῃ τύτοις ἐμαυτῷ σύνιοιδα μάλιστα ἀνωμύων.
 εἰ δ' ἐγὼ σοι κατ' ἐμαυτὸν εἰκότα πάχειν φάνομαι, μο-
 ναρχίας ὀρεχθεὶς ἐκὼν, ὡς πατερίδῃ δὲ σοι πο-
 λιτευσόμεν, καὶ δημοκρατίας, ὅδῃν ἀπαντήσεσθαι δυσχερὲς
 οἶμι· τὸ μὲν κατ' ἡμᾶς ἄφες νῦν, εἰς δὲ στυχὸν ἀπὸ
 βλέπον,

menedem *nuntium* delegi. Tu ve-
 rò mûsas & studia, quæ te supra
 alios venerandum & admirabi-
 lem reddunt, ames atque colas;
 omîssis cæteris, in quibus cum
 ad summum honoris apicem eve-
 ctus fueris, nihil demum tibi &
 sceleratissimis intererit.

146. *Eidem.*

TU de nobis, Stesichore, ne-
 que in carminibus, neque
 alibi usquam mentionem facias:
 nihil enim mallet quàm ut al-
 tum sit de nostris rebus silen-

tium. Ut de aliis dicas quic-
 quid sive ipse in animum tuum
 induxeris, sive inspiret Deus, ni-
 hil repugno. Sed *hoc moneo*, res
 politicas quam maxime fugias, &
 me ante oculos pone, qui cum
 omnibus viderer beatissimus, hinc
 maximè molestiarum tempestates
 expertus sum. Quòd si ego in hac
 merito incidisse videar quia re-
 gnum ultro affectarem, tibi verò
 pro patriâ rempublicam capeffen-
 ti nihil difficile occurrurum pu-
 tes: quæ nos spectant omitte in
 præsens, atque teipsum Stesichore
 intentis

βλέπον, ὦ Σπησίχορε, καὶ καταιόησον. ἔ γάρ ὑπὲρ βελ-
πιδίῳ π'ς ὁδὸν καθαρωτέραν ὁδὸν σὺ βαδίσας, ἤφατο πολι-
τείας· ἄλλ' ὅμως λόγισαί χε' σαυτὸν, οἷα μὲ πρὸ τέττοιο
ἔπαθες, οἷα δ' ἐμέλλησας παθεῖν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐχθρὸς ἤμην
ἐγώ. καὶ τοι χαλόν γε, καὶ ἐν ὠρῇ π'ς, καὶ κατ' ἔρον φέρη-
ται ὡρᾷ τῆς τύχης, μὴ πάντα ποιεῖν αὐτὸν ὅππ' τῇ τύ-
χῃ. καὶ ἴδ' σὺ νῦν αὐτὸς, ὅτε τύραννος Ἰμεραίῳ, ὅτε ἐχ-
θρὸς πᾶσιν (ὥσπερ ἡμεῖς) ἀλλ' οὐ πολιτείας καὶ φίλοις, ὥς
ἐρόμεζες αὐτὸς, δι' ὧς ἐχθρὸς ἔγες ἡμᾶς· καὶ γὰρ μὲν
ὅσα ἀν' τυρανίῃσας, παρὲν μοι νῦν αὐτῶν ἀφ' σέ, καὶ σὺ
σοχαζόμενος. ἀλλ' ὅμως λόγισαί καταιόησας, πάντα ἄτλα
πέποιθας ὑπὸ αὐτῶν· εἰ δὲ βύλει, ὅτι ὑπὸ τῆς πολι-
τείας, ἀραγὰ μὲ πλεῖστα πεποιθότα, κακὸν δὲ μηδὲν, μήτε
μικρὸ ἀχαριστηγένητα (καθάρως σὺ) σκέψαι· καὶ μαύροισ' ἀν', ὥς
ἀνὴρ ἐκείνῳ ὅστις ᾖ κοινῶν ἀφ' ἐμῶν, ᾗ ἰδίῳ περὶ ἐσθλῆς
καὶ ὅς ἐκ ἄλλο π' οἶεται ὁ ἑαυτοῦ πρᾶσσειν, ἀλλ' ἢ σκοπεῖν
ὅπως μάλιστα ἡσθήσῃ.

ρμζ'. Τῶ

intentis oculis respice & contem-
plare. Nemo enim meliori addu-
ctus ratione, aut puriorem quàm
tu ingressus viam, ad rempublicam
accessit; nihilominus reputes te-
cum & quid antehac passus sis, &
quid passurus fueras, nisi me talem
habuisses inimicum. Præterea uti-
le est, si quis secundo flumine &
prosperâ fortunæ aurâ feratur, non
tamen omnino se illius arbitrio
permittere. Tu verò, jam neque
Himerensium Tyrannus, neque
(uti nos) communis omnium ho-
stis, in republ. versaris, &, ut tu
ipse arbitraris, inter amicos, quo-

rum gratiâ me pro inimico habu-
isti; dum ego interim Tyrannide
fretus, neque in te, neque in illos
(et si utrumvis consequi possim)
quicquam molior. Tu verò cogi-
tes tecum quanta ab illis passus
fueris; imò, si vis, hominem à ci-
vibus suis beneficia quampluri-
ma, nullas ærummas, neque ullam
(uti tu) ingratitude expertum
intuere; & intelliges utique quòd
hic fit ille vir qui, rebus publicis
omissis, sua curat; quique nihil
aliud sibi agendum putat, quàm
ut id unum spectet, quo pacto le-
niter & jucundè vivat.

S

147. Ei-

ρμζ'. Τῷ αὐτοῦ.

ΜΗ φρένιζε, ὦ Στησίχορε, ἢ Εὐβύλας καὶ Λαί-
 ράντα πρὸς με κατηγόρειας, μήδ' ὅσον ἀχθε-
 ῶς, εἰ τῆς καθ' ἡμῶν ὀπιβλήτης τιτὸς αἴτιον, εἰς σέ
 ἀναφέρειν, καὶ τὰ σὰ χέλλιστα ἔπη ἡξίουω. πρ' ὅσον μὲν
 γὰρ ἤλθομεν ἐν Ἰμέρᾳ κινδύνῳ, καὶ σὺ οἶσθα μηδὲν δὲ
 ἡμῶν ἀνήκετον παρόντων, ἥδεσθαι παροική σοι κατὰ γε
 τιτὸς ἐκείνων αἴτιας μᾶλλον ἢ ἀνιδεοῦσθαι, ἢ τε ῥώμης ἔνεχε
 τῶν ποιημάτων, ἃ σοι πνέουσι αἰ θεαί, καὶ ἡμῶν δεῖον-
 ται, εἰ σοι ἄρα τί μέλομεν. ἃ πρὸς ἐξήτακας γὰρ κατὰ
 μέλη, πλεονὲς ἢ χεῖρ λύραν διδάμμεως ἔχειν, καὶ Φάλαριν
 μείζον ἢ χεῖρ τυραννοκτόνοιο. ἡμεῖς δὲ ὠδὴν κινδυνεύσαν-
 τες ἐλάττω, καὶ εἰς τύραννον ὠρμήσασμεν, καὶ εἰς ἑταιρείαν
 ἐμείναμεν, καὶ ὃ μεμφόμεθα σε μελλήσαντες ἀναμνησθῆναι,
 μᾶλλον δὲ ἀναμνησθέντες· οὐ γὰρ εἰ καὶ ἐπελέσθῃ τὸ
 ἄδικον βούλημα, Στησίχορον ἡμῖν παθεῖν τὰντα ἔπη-
 νέσατο. σὺ μὲν γὰρ ἴσως εἰπὼν, κόσμῳ θεοειδεσάτω, τυ-
 ραννοκτονεῖν

147. *Eidem.**Vide Ep. 22. & 73.*

NE te sollicitum habeat accu-
 satio quam *contra te* Eu-
 bulus & Ariphantus mihi detu-
 lerunt, neque tantillum discru-
 cieris quoniam in te tuaque pul-
 cherrima carmina insidiarum, quæ
 nobis instructæ sunt, causam trans-
 ferre voluerint. In quantum dis-
 crimē Himeræ venerimus te
 non fugit; cum verò nihil nobis
 exitiale acciderit, plus tibi lætitiæ
 quàm mæroris afferre debet eo-
 rum accusatio: tum quòd tanta *ha-*
bita sit poematum vis, quæ tibi

musæ inspirant, tum ob nostram
 incolumitatem, si modò tibi curæ
 sumus: *ostendisti* enim & carminis
 tui majorem esse quam lyræ vim,
 & Phalarin Tyrannicidis superio-
 rem. In extremo constituti peri-
 culo Tyrannum quidem egimus,
 & *pariter* in *Himerensum* amicitia
 perstitimus, neque te accusare-
 mus licet occidendi, imò licet oc-
 cidi essemus: non enim, si iis
 improbum illud consilium bene
 cesserat, nos hoc supplicio di-
 gnos Stesichorus approbasset. Tu
 fortasse divino quodam verbo-
 rum ornatu eum, quicumque Ty-
 rannum

τυραννοκτονεῖν ἐπαγεῖς, καὶ ἔκ σποτρέπομεν, εἴ τις θαυμάσῃ τὸ λόγον, ἀλλ' ἔφάλαριν ἀνδροφονεῖν γὰρ ἔστι τὸ τοῦτον, ἀλλ' ἔ τυραννοκτονεῖν. καὶ γὰρ οἶδα ἄρχουσι πεῖρα παθόν. ἔδ' Δρωπίδας, καὶ ἄλλ' ὅτι ἐπικλῆς ἀνὴρ, ὅδ' εἰς, ἀλλ' ὅδ' ὁ σωτὴρ καὶ ἡμῖν Ζεὺς, ἐρέμεινεν καὶ τῷ ἱερῷ καρτερός. Εὐβύλῃ, καὶ Λειφάντῃ, δυοῖν ἀδικοῖν εἰς δίχην ἐγαγόντων, ὅτι τύραννόν με παρέσάσσατο. Κόνων δὲ ὁ καταποριδθεὶς, καὶ Θεαγόρας ὁ τοὺς ὀλέθρους ἡμῖν μηχανησάμενος, καὶ Αντιμέδης, καὶ Περικλῆς, καὶ ὅσοι δὴ τέτοις ὡδὲ πλῆστοι, ἀνιέρησαν ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ δικαστοτάτῃ τῆς ἀμύνης νόμῳ οὐς (εἰ μὴ καὶ ποσάυτης ἔχουσαι εἰχόμενοι) σποτανεῖν ἀνὴρ εἰλόμην ἀντιπαρασησάμενος. λεγέτωσάν με μιαιφόνους, ἄγους, ἐαγῆ, τύραννοι, πολλοῖς πεφυρμένοι καὶ ἀνιχεύοις μιάσμασι καὶ τούτων, ἀνὴρ δεινότερον τι εἶπεν κατ' ἡμῶν ἔχουσι, μὴ φειδῆσθαι. ἐπαγοῦντες γὰρ με, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐοίχασιν ὡς τοὺς χρεστοὺς ὅτι ποιητέατοι. ὦν ὁ μὲν ἐπυρόμενος ὑπὸ ἡμῶν ἐμπεφυροὶ καὶ ταύρα, οἱ δὲ ἀνεσκο-
λοπίθησαν,

rannum occiderit, laudasti (neque repugnamus si quis huic sententiae accedat) non qui Phalarin; hoc enim est hominem occidere, non Tyrannum. Ut tu probè nosti non jam primùm pericula expertus sum. . . . *Eo tempore, quo* neque Dropidas neque alius quisquam vir fortis & bonus, imo nec ipse conservator Jupiter in templo manere sustinuerit, ego solus inter Eubulum & Aripphantum homines nefarios constitui justus, & me Tyrannum Jupiter liberavit. Conon verò libidinosus, & Theagoras qui mortem mihi machi-

natus est, & Antimedes, & Pericles, cæterique horum similes à me justissimâ vindictæ lege intercepti sunt: quos modò ultus essem (si me salvum præstare minùs valuissem) statim æquo animo mori vellem. Appellent me homicidam, impium, scelestum, Tyrannum, multis atque infandis pollutum criminibus; & si quid gravius habeant dicere, nequaquam parcant. Cum enim laudent, tum maximè calumniari me apud bonos & sapientes videntur nequissimi homines; quorum alii à nobis tauro inclusi cremantur, alii in cru-

λοπίσθουσι, ἔγχα ἔμελλον ἐμωρέσωποι ἔσεσθαι τοῖς λοιποῖς, μηδὲν κατ' ἡμῶν τεκλιῶναι κακόν· ἄλλοι δ' ὅφεις ἐξηράθησαν, πῖες δ' ἄκρα φεικόμεναι, καὶ κατὰ τροχῶν ἐλυγιάθησαν, καὶ κεφαλὰς ἄλλοι φεισσυγιάθησαν· οἱ δ' ὡς ἐτυχεῖν ἀδικίας περὶ ἄρξαντες, ὁλέθρου περὶ καὶ δίκην ἀπορήσαντο, δι' ὧς ὁμολογῶμεν ἀνασταθῆναι τύραννοι, καὶ οὐκ ἀρνησόμεθα κατὰ ποιητῶν μοιarchίας ὀρεχθῆναι, ἐν δὲ παυσόμεθα ποτε τ' ὁμότητι, καὶ ἀπανθρωπίας· πρὸς δὲ τοὺς λεγόντας ὅμοιοί γε ἐσμεν ἄρχοντες, οἷόν τι ἐγνώμεθα περὶ ἄρξαν. μὴ δὲ δόξης, ὦ Στεσίχορε, καὶ ἐμὴ π τῶν ἐπῶν, ὅταν κατὰ δυνάτου γράφης ὀπιπνεῖσθαι· ὑποδέχου δὲ ἄσμενος τὰς θεὰς, δι' ἡμᾶς μηδὲν τ' ὅτι γινῇ ἡκύντων ἀποδυσπομκύνδμος. ἴσθι γάρ, ὡς μηδεὶς τυραννοκτονήσῃ Φαλαρεινὸν ἔξω τ' ἰδίας μοίρας, ὡς ἀπὸ νεότητι ἔχοντα κατ' ἐαυτῶν, ἐὰν καὶ τὰ τ' ὑμνοπύλῳ σιγηθῇ μέλη· ὅθι ἡκυσται αὐτῷ ἀναγκάτως ὁπότεν γέλη, ὡς ὀφειλομένην ἑαυτοῖς ὁμοίως ὑποδεξόμεθα. τοῖς δὲ πρὸς Εὐβυλον τυραννοκτόνοισι, ἐπεὶ

καὶ

sem sublatis, unde à cæteris conspici possent, eosque monere ut nihil contra nos machinarentur: nonnullis oculi exusti, *manuum pedumque* extremitates quibusdam amputatæ sunt, ipsique in rotas contorti; aliis detracta est capitum cutis; alii qui me injuriis provocarunt, acerbiorē mortem jure subierunt: ob quos sanè fateor me Tyrannum evasisse, neque inficior me potestatem contra sceleratos affectasse; imò id sævitæ atque inhumanitatis minimè deponam: erga bonos autem talem me gero imperator, qualis fui nondum

adeptus imperium. Ne igitur, Stesichore, aliquod carminum eorum, quæ in Tyrannos scribis, contra me inspiratum putes; quin musas libenter suspicè, neque quicquam, quod in mentem venerit, nostri causâ rejicias. Scias enim quodd nemo Phalarin occisurus sit citra fatalem diem, quam ab ineunte ætate nobis constitutam habemus, etiam si poetarum fileant carmina: quam, cum necessariò venerit, quando cunque id fuerit, eodem modo quo debitum excipiemus. Eubulo tamen cæterisque percussoribus, qui

ὡς αὐτὴν ἐπεχείρει, ἅθλα ἀπεδώκαμεν, ἔχ' ἀπαρὰ νόμων ποροσῆκε ἀνδράσι κερὴν δόξαν θηρωμένοις ὅτι χαθαιρέσθαι μιν ἀρχαί, ἀλλ' ἀπαρὰ τυράννων πλέον ἰσχύοντος νόμων. καὶ ἀπ' ἑνὸς ἵς ἡμερῶν θηρόμενον ἄχρι τῶν θηρῶν, μὲν πολλὰς ἄλλας αἰκίας πρόπας, τῇ λάβῃ διενυκλίερεν. σὺ δὲ ὡς ὅτι μήκιστον εὐτυχίης. ἔρρωσο. καὶ τὸ μὲν μηδὲν παθεῖν τοῖσι τοῖς ἀνισυνευξαμένοι σοι (παρὰ ἡ δὲ ἰδίας διχασούσης τῆς ἑξέως φαίης ἂν) ἀλλὰ μηδὲν δρᾶσά ποτε ἀνάγκην γινέσθαι φάλαριν παραπλήσιον. μέλοιεν δὲ σοι μεσῶν εὐκλεῖς πόνοι, πέμπε δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ ποιημάτων, ἀπὸ τὰς παρὰ σὺν ἐπαλήθευ φροντίδας.

ρμή. Εἰναίοις.

ΕΓὼ οἶμαι μὴ καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐμαυτὸν αἶπον ὑμῖν γοργέναι· ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς ἐλευθερίας, καὶ μέμφομαι ὑμῖν ἀχαρείστοις εἶσι· τὸ μὲν τοι ἀργύριον ὃ ἐδδρεῖσασθε, ἀπόδοτε. καὶ γὰρ αὐτὸς οὗ χρεῖα εἰμὶ οὐ μετρία, καὶ περὶ πέμπε χρέματα δδρεῖζόμενος εἰς ἅπασαν Σικελίαν καὶ ὧ μὲν ἐχαίρεισιντο ἡμῖν, ὥστε

Λεον-

qui me, renuente fato, aggressi sunt, præmia reddidi, non qualia iis, qui inanem ex Tyrannicidio gloriam aucupantur, leges decernunt, sed qualia Tyrannus qui ultra leges valet: nempe in ferarum antrum apud Himerenses pectorum tenuis detrufi, post multa alia suppliciorum genera in eo tormento pernoctarunt. Tu verò quàm diutissimè fælix sis. Vale. Deosque precor, non dico ne quid tale patiaris (hoc enim tuæ virtutis debitum meritò dixeris) sed ne tibi necesse sit ut Phalaridi simile quicquam facias. Curæ tibi sint

præclara musarum studia; ad nos etiam mitte poemata, quæ præsentem sollicitudinem leniant.

148. *Ennenfibus.*

ΜΕ vobis fuisse libertatis autorem satis scio; neque tamen vestram hanc in re ingratitudinem reprehendo; pecuniam verò quam mutuo accepistis reddite. Ipse enim inopiâ non mediocri laboro, & per omnem Siciliam literas mitto, ut pecuniam mutuo sumam; quas nonnulli nobis donarunt, ut

Leon-

Λεοντῖνοι, καὶ Γελῶσι· οἱ δὲ ὑπέχοντι δανείσκειν, ὥς Υαλαῖσι καὶ Φινπιῖσι. τί αὖ οὖν πρὸς Διὸς αὐτοὶ ὑπολάβετε πρὸς αὐτῶν, τιμωκᾶντα δὲ δεδάνευσθε μὴ ἀποδιδόντες, ὅποτε ἄλλοι χαρίζοντι τὰ αὐτῶν, μηδὲν ἀγὰρ ὅν ὑπὲρ ἡμῶν πεποιθότες; εἰ δὲ πύθοντο οἱ ὑπερχημέριοι χαριεῖσθαι, ὅτι ἀντὶ τοῦ κομίζεσθαι τὰ ὀφειλόμενα τοῖς μηδὲν ὀφείλῃσι βαρεῖς ἐσμεν, ἅρ' ἐπὶ δώσειν οἴεσθε αὐτούς; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι μηδὲ τοὺς δανείσειν ὑπερχημέριους δανείσειν ἔτι, ἀλλ' ἐθυσμηθήσεσθαι, ὅτι ὁ μὴ ἀναπορεσσόμενος τὰ αὐτοῦ πρὸς τὸ ὀφειλόντων, ἔτι δὲ ἀποτίνει τοῖς δανείσασιν οὐ βουλήσεται. ταῦτα ποίημι ἐθυσμηθῆναι, εἰ μὴ ἀποτίνητε ἀδελφῶντες· εἰ δὲ μὴ ταῦτα αἰύσειεν, εὖ ἴστε, ὅτι ταχὺ σφόδρα καὶ λόγῳ κρεῖσσιν τι εὐρήσομεν, ὃ ἐπαναγκάσει ὑμᾶς, εἴπερ οἷόν τι ἀναγκάζομένους τὰ δίκαια ποιῆν ἔστιν.

Leontini & Gellenses; alii vero, è quibus Hyalæi & Phinties, se daturos pollicentur. Quid igitur (per Jovem) ipsi de vobis censeris, qui dum alii nullis à me affecti beneficiis opes suas ultro conferunt, ne mutuum quidem redditis? An eos qui nobis subsidia dudum polliciti sunt, cum resciverint me nihil debentibus gravem esse, debita interim non

exigere, quicquam adhuc daturos putatis? Ego sanè non puto: imò facillè credent eum, qui sua à debentibus non repetit, multò minus debita redditurum. His perpenſis pudeat vos *mutuum* non restituere; quod si hæc nihil valeant, erit aliquid ratione fortius, quo vos *ad justitiam* cogamus, si modò iusta agere possint coacti.

Φαλάριδος Τυράννου Ἐπιστολῶν

Τ Ε Λ Ο Σ.

ANNOTATIONES.

EPIST. 1. Ὡς ἐμοὶ πεποιθίπεις, ad quæ me *hortaris*.] i. e. moribus tuis nequissimis provocas.

Epist. 3. Εἰς τὸ τῆ δαιμονίᾳ πρόνοιᾳ ἀναφέρωντὰ περὶ ἐμοῦ.] Quasi dignus essem de quo vindæx Dei providentia pœnas sumeret.

Epist. 4. Οὗτος οἶδ' ἐκ Λυκῖνον πόρον &c.] Suum commemoravit, Lycini autem genus patriamque per contemptum præterit, quasi obscuræ stirpis, & incerti laris homo esset.

Ibid. Ἀσπλῆν ἐν ἡδοναῖς.] Cum intemperantiæ vitia *figillatim* perstrinxerat, nimis *generali* nomine vocat ἀσπλῆν ἐν ἡδοναῖς.

Ibid. Ἐκδοτὸν σε παραδῶσι Λιοντῖνοι.] Illi ipsi, quo magis doleas, quorum gratiam captas.

Epist. 6. Δι' αὐτὰ δὲ πάντα &c.] Nempe ob *senectutem* pater, qui jam nimium peccavit; ob *juventutem* filius, ne viciosam senectam attingat.

Epist. 7. Μᾶλλον γὰρ βέλομαι ἢ ἐκείνη ζωὴ σε λυπεῖν, malo te illius *vitæ* cruciari.] Utpote quæ tibi calamitosa erit, quia turpis.

Epist. 8. Ναυμαχίαν.] Primum navale prælium inter Corinthios & Corcyraeos commissum memorant: quod accidit Olymp. 28. An. 4. *Scalig.* 1509. *πυρραγωγ.*

Ibid. Τοσαύτη κακονομία.] Nimis apertè; magis dissimulandum erat in Ironicè dictis, quorum in eo præcipua vis est & venustas ut aliud sentias, aliud dicas.

Epist. 12. Καὶ ἀποσφαλῶμεν τὸ ἀρχεῖν, imperio exutis.] i. e. si quando fortè imperio exuamur.

Epist. 15. Ζῇ γὰρ ἐκείνου.] Erat verò mortuus Stefichorus ut patet ex Epist. 31. quem tamen Phalaris vivum reputat: uti & in Ep. 31. ἐμοὶ ὁ τοῦτο εἰ τίθηνκα & iterum in Ep. 54. μὴ οἶδ' ἔτι γὰρ νεκρῶν Στυσίχορον.

Epist. 17. Γράψι, reputes.] Elegantior est vox Græca: quasi dicat in computis tuis me debitorum scribas.

Epist.

Epist. 18. Χρεῖσιν ὑπέμενας μᾶλλον, ἢ γήμασαι &c.] Hanc Erythiæ fidelitatem, quam sæpe & summo cum affectu laudat, tandem illi mortis causam fuisse memorat Ep. 51.

Ibid. Ἀμφοτέρω, καὶ μήτις αὐτοῦ, καὶ πατρὸς, καὶ πατρὸς, ἔστιν.] Omitenda videtur vox πατρὸς ut in MS. *Scilicet*. ἀμφοτέρω enim non nisi duobus responderet.

Epist. 21. Πολύκλειτον ἢ ἱατρὸν ὑμῶν.] Negat vero *Celsus* aliquem ante Hippocratem extitisse, qui artem Medicam professus fuerit.

Ibid. Τῆς τέχνης αὐτῷ ἢ τέρπον μᾶλλον.] Patet tam ex iis quæ hic sequuntur, quàm ex Ep. 70. τέρπον ad mores referri, utcunque aliter senserint interpretes.

Epist. 23. Ἡ Φαλαέειδος πυρρὴν, ἢ Πυθαγόρῃ φιλοσοφίας πλεῖστον ὄσον δοκεῖ χειροῖσιν.] Cum ab omni Philosophiâ aliena est crudelitas, tum præcipuè à Pythagoricâ, quæ ita homicidio non favet, ut etiam brutorum sanguini parcat.

Epist. 24. Δύο γὰρ σοὶ μυριάδες ἐκ λογισµῶν λελοίπασιν, ex rationibus duæ adhuc myriades apud te restant.] i. e. duæ sunt myriades quarum mihi nullam rationem reddidisti, *vel aliter*, duæ sunt quas in computis tuis dissimulasti.

Epist. 25. Λιοντιάδην.] *Leontiades* non idem est ac *Leontes* Ep. 135. (ut opinatur *Naogeorgus*) qui Philodemi filiam duxit, Leontiadis enim uxorem sibi esse consanguineam hic memorat Phalaris: Philodemi verò filiam sibi ullo modo cognatam negat, Ep. 59.

Epist. 26. Δι' αἵς περὶ τὴν αἰτίαν.] i. e. δι' αὐθάδῶσαν καὶ ἀβελίαν.

Ibid. Διατείνων ἐν οἷς ἔτι, suam expendens conditionem.] Ἀφ' αὐτοῦ alium sensum hîc vix admittit, in eodem tamen usurpatum nullibi invenio. Melius itaque in MS. *Reg.* ἀφ' ἑνὸς. Sententiam sic legas, ὅταν ἐπ' αὐτῷ γίνηται τὸ κατὰ ἀφ' ἑνὸς ἐν οἷς ἔτι, cum in hoc inciderit malum ob ea quæ jam agit.

Ibid. Μὴ περὶ τὴν αἰτίαν ἡγωνιζέσθαι.] i. e. ut nullo modo simulare possit ignorasse se *quanta à te expectare debuerit supplicia*.

Epist. 29. Διαφέρει ἢ καὶ ὅσον &c.] Idem fere occurrit in Ep. 139.

Epist. 31. Στήσιον ἢ ἢ μόνον ταύτης ἢ χεῖρτος ἄξιος &c. Ea fuit in mortuum Stesichorum Phalaridis gratia, quam à nemine Poëta ille vivus sperarat

Θαύματος ἀνδρὸς παρ' ὅλως ἀνδρώπων χάρις.

Stesic. fragm. apud *Stob.*

Epist.

Epist. 32. Ταῖς ἱμαῖς βελαῖς ἢ ἀεφύξισιν ἐπὶ τοῦ Λεοντίνου.] Phalaris Leontinos bello victos arma deponere coegit, & conviviis vinoque enervavit: unde in nummis suis Bacchum *Κισσοκόμην* expresserunt. *Hubert. Goltzius in Histor. Sicil.*

Epist. 33. Ταυροβοῦνται.] Ita leg. apud *Goltzium* in numismatis. Legitur etiam Ταυροβοῦνται apud *Suidam* aliosque, & passim in his Epistolis.

Ibid. Νόμοι τῶν Ἑλλήνων.] Pleræque Siculorum urbes, uti erant Græcorum colonizæ, ita Græcorum leges retinuerunt.

Epist. 34. Ἐγὼ δὲ ἐνδέστερον ἢ δὴ φεύγω.] Legendum forsan ἐπιδέστερον, quam enim interpretationem ἐνδέστερον hîc admittat non video.

Ibid. Ἐρπετὶς, &c. reptilium.] Potius *serpentum*.

Epist. 36. Μετρητὶς καὶ μεδίμνος.] Metreta est liquidorum mensura Attica, continens 12 congios. *Adrian Jun.* Medimnus aridorum mensura 6 modiorum. *Suidas.*

Ibid. Εἰ μὴ καὶ ταῦτα &c.] Aptæ hæc erant dona in eorum usum ad quos mittebantur (ungendis in gymnasio athletic oleum, corroborandis frumentum: Juveni vinum quod musam exciter, poemata quæ imitetur, pueri qui ea transcribant) seditioni autem movendæ minime idonea, utpote parum pretiosa.

Epist. 37. Αἰακόν, καὶ Μίνα, καὶ Παδύμανδρον.] Innuit se Tyrannum licet, simile tamen fatum expectare, ac justissimi illi principes fortiti sunt.

Epist. 38. Οὐδὲ θεῶν τῶν δυναστεύοντι &c.] Dixerat in initio Epistolæ, si Deum aliquem securitatis sponsores haberet se Tyrannidem fortasse depositurum, nunc re attentius perpensa negat id sibi vel à Jove persuaderi posse.

Epist. 40. Ὅτι νύχθι μὲν ἔνιχα.] Verisimile itaque est coronam illam à certamine aliquo Paurolam victorem reportasse.

Epist. 42. Εἰ μὲν ὑπὸ τῷ σταντὶ ἑβόησιν &c.] Tui enim ejusmodi sunt mores, ut nullam à me sperare debeas clementiam.

Ibid. Σωφιστὴν ἔμεινε κατὰ δόξαν.] Prudentis enim est tali insidiatori non parcere.

Ibid. Ἐπεὶ ἔν μοι πενήθεισ ἀνδρὶ δόλι καὶ ἀπάτης, veni igitur ad me, mihiq; positâ omni fraude confidas.] i. e. positâ omni de me fraudis suspicione.

Epist. 46. Τοὺς ἀρχαίους, in exilium pulsos.] Vel fortè *desertores*.

T

Ibid.

Ibid. οἷς μὲν ὁ ἐλδοῦνός ἐστι &c.] Illius, quod modo dixerat, *Phalarin neque beneficiis neque injuriis quisquam superat*, luculentum exemplum: levissima enim erat triremis vel à Leontinis merſæ injuria, vel à Melitenſibus ſervatæ gratia; illis verò graviffimum ſervitutis ſupplicium, his ampliſſimum libertatis præmium rependit.

Ibid. οἷς μὲν &c. Μελιταινός δὲ.] Ita MS. *Cant.* Impreſſi habent οἷς μὲν &c. οἷς δὲ Μελιταινός.

Epist. 47. Τὸν δὲ ἐμύρομαι.] Solet verò iis irasci qui oblata ab illo munera non acceperint, ut in Ep. 133, 141. & alibi.

Ibid. ὁ μὲν δὲ ἐστὶν ἀνδραγαθὸς με καλῶν, ὁ δὲ ἐστὶν ἐζημιώσας.] Antitheta minimè diſtincta.

Epist. 49. Κατὰ φέρεται, caſu quodam.] Potiùs reddas *obortâ ſeditione cum Constantino* in voce *μείρεται*: ob Tyrannidis enim ſuſpicionem exulavit Phalaris.

Epist. 51. Θνητὸς δὲ ὄντας &c.] Hanc ſententiam ex veteri Poëtâ habet *Aristotel. Rhetor. lib. 2. cap. 22.*

Ἀθάνατον ὄργλῳ μὴ φίλατ' ἐστὶν ὄν.

Leges fere eadem apud *Eurip. in Philoct.*

Ὡς δὲ θνητὸν καὶ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ,

οὕτω σωθήκει μηδὲ δ' ὄργλῳ ἔχειν

Ἀθάνατον —

Ibid. Οὐδ' ἂν ὑποδαγὼν ἐπ' ἀλαοίμην, nec mortuus quidem *obliviſcar*.] i. e. *obliviſci velim*, ita enim ſupra modum irascur ut doleat memoriam injuriæ vel in morte extingui.

Epist. 54. Τὺ το βαλιδεῖσιν, εἴτε δυνάδειςιν.] i. e. qui hoc in votis habuerunt & demum conſecuti ſunt.

Ibid. Ἐν μὲν Ἱμέρᾳ νεὸς ἱστάδω Στεφισχόρῳ.] De templo Steſichori memorix conſecrato nihil invenio: de ſtatua ejus Himeræ ita *Cic. in Ver, 2.* Erat hîc Steſichori poëtæ ſtatua, ſenilis, incurva, cum libro; ſummo, ut putant, artificio facta.

Ibid. Ἐν δὲ Κατάνῃ τέρῳ.] Steſichorus ad Catanam profuſus venit ibique interiit; Catanenſes prope portam Steſichoream (ejus nomine tum inſignitam) ſplendidum illi ſepulchrum erexerunt. *Suid. Pausan.* Hujuſce ſepulchri memoriam ſuo tempore extitiſſe ſcribit *Fazellus Dec. 1. lib. 3.*

Ibid. Ὡς ἔτε ἐλῶσιν ὑμῖν πόλιν ἐν Σικελίᾳ, Σικελιώταις ἔσιν εὐαρεπές· ἔτε μὴ ἐλῶσιν ἀσφαλές.] Ita reſtitui ex utroque MSS. *Bodleiano*, cum in hætenus impreſſis corruptiſſimè legatur, ὥς ἔτε ἐλῶσιν ὑμῖν

ὅμῳ πόλιν ἐν Σικελίᾳ, Σικελιώταις ὄσιν ἀσφαλές, ὅτε μὴ ἐλθόν ὅμῳ πόλιν ἐν Σικελίᾳ Σικελιώταις ὄσιν εὐσφρίπτε, ὅτε μὴ ἐλθόν ἀσφαλές,

Ibid. Οὐτε μὴ ἐλθόν ἀσφαλές.] Nisi enim vos prius eorum urbem, periculum est ne illi vestram capiant.

Epist. 55. Τὴν δὲ περὶ τῆς ἀποστολῆς ταύτης συντομώτερον, citius quàm hæc ad te festinare possit epistola. *Fortasse ita intelligendum*, citius quàm hæc scripta sit epistola: sit licet brevissima.

Epist. 56. Ὡσπερ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀξίων λόγων.] Pythagoras scil. Stesichorus, alique; dicit etiam apud *Lucianum* multos Græcorum sapientissimos secum fuisse versatos. *Phal.* 1.

Epist. 57. Ἐδιδξας φάσιν οἰκείαν ἔκριναι καὶ ὁμολογῶ.] Ad Phalaridis Epistolam humanitatis plenissimam acerba nimis responsio, sed *Scythia* Philosopho fortasse non indigna.

Epist. 59. Ταῦτί μιν ἔχον τὴν ἀπολογία τὸ μὴ δυνάσθαι &c.] Non negat sibi objectum largiendi crimen, sed defendit.

Epist. 61. Εἰσπράττω.] Verisimile est fuisse hunc Epicharum Poëtam Siculum, quem eundem cum Epicharmo Philosopho Pythagoræ auditore faciunt Commentatores in *Laertium in vitâ Epichar.* etsi de poësi ejus taceat *Laertius*.

Ibid. Καὶ Δημοσθένους.] Quale fuerat Demotelis Phalaridi consilium videbis in Ep. 38.

Epist. 63. Ταχέως.] Melius *μυρίστω* ne coincidat cum *ἐκ οἰς μακράν*.

Epist. 64. Τισὶν ὁμῶς, vestrum alterutrius.] Potius *cujuspiam*: refertur enim ad *utrumque debitorem*, & *Tenacrum* simul: eadem de causâ pauld infra pro *utervis* reponere *aliquis*.

Epist. 65. Τῶν ἐπὶ ζώντων.] Legitur in Impensis pariter & MS. ἐκ ἐπὶ ζώντων. At non dubitavi expungere particulam *ἐκ* auctoritate Ep. 78. ubi apertè dicitur semper cautum fuisse Stesichoro ne quid de sui sæculi viris scriberet.

Epist. 66. Εὖ μὲρ τοι καὶ τὸ τοῦτο ἴδω, ὅτι τῶν μὲλλεν καὶ ἄλλος &c.] Crudelitatem suam fallaci argumento defendit Phalaris: dicit Perilaum ideo in Tauro periisse, quia hoc tormenti genus invenerat, in quo alii erant perituri, qui si nulli demum fuerint, injustè periisset. At certè æquum fuit plecti Perilaum illius necis artificem, quam alii poterant subiisse, etiam si nemo subierit.

Ibid. Τὰς περὶ τούτων αἰτίας, hoc tormenti genus.] Ita videtur se habere sensus, obscura sunt verba: possis interpretari, *horum*

suppliciorum causas, vel huiusmodi contra me accusationes.

Ibid. Καὶ τὸ δύσκολον ὑπὲρ τῷ μὴ προσκύνειν, ἐπὶ τῷ φοβερῷ δουρῶν τῇ τοῖς ἐπικυλοῦσιν ἀναδιδόμενῳ, & injustam Tyrannidis adversus infidiatores infamiam vitans.] *Potius ita reddas, & cum aliorum nihil ad me spectantem gratiâ Tyrannici adversus infidiatores animi infamiam subiero.*

Epist. 67. Εἴ πῃ καὶ συγκρίσιν ἐξυπακούειν.] i. e. si qua digna fuerint quæ cum iis comparentur.

Ibid. Ἴσως ἀξίῳ πᾶσιν τῇ.] i. e. cave ut Tyrannidem neque patiaris neque exerceas; sed in Democratiâ vivas, ubi omnes æquali sorte utuntur.

Epist. 68. Μὴ δὲ καταδιδόμενός με.] Legendum fortè μηδὲν καταδιδόμενός με; nihil me reveritus; aliter poscit constructio Græcis usitatior ut μὴ verbo sequenti referatur, quod sensum reddet confusum.

Epist. 69. Πατέρους ἂν εἴη τοῖς μᾶλλον, ἢ μητέρας.] Videtur ab eo dissentire quod supra dixerat Ep. 19. πατέρες ἀμείνων μᾶλλον, ἢ μητέρες &c.

Epist. 70. Τιμὰς τυραννοκτονίας.] Constat ex hac Epist. Phalaridis inimicos singularis præmii spe Polycletum sollicitasse; quanquam etiam Tyrannicidis præmia à legibus constituta essent: ut videbis in Ep. 147. & apud *Lucian. in Tyrannicidâ.*

Ibid. Τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς χρείστηα, animi mei pignora.] Nempe ob eam, quam tibi acceptam refero valetudinem.

Epist. 71. Μὴ χρεῖσθαι σωτηρίαν ἀνδρώπῳ, salutem illi non concedere.] i. e. illius gratiâ, alteri salutem non concedere.

Epist. 73. Ἐν ἱμέρᾳ συνωπείσης κατ' ἐμὴν ἐπικυλῶν.] Eubuli & Aripphanti insidias intelligit. De quibus Ep. 71. quas etiam in templo instructas fuisse memorat Ep. 147.

Ibid. Ταῦτα μὲν ἐν ἰδέοις ἂν τῶν ἄλλων ὑπολάβοι.] Me scilicet crudelem adeo Tyrannum divinâ providentia conservatum.

Epist. 77. Μᾶλλον ὅτι βαλομένης εἶδναι, & ὑπὲρ τὸ πόνητος καὶ ἀεὶ καὶ προσέξοντα ἀπὸ πᾶν τυραννίδα.] Visus est Cliftheni Phalaris ita despectui habere Democratizæ fautorem, ut illum notitiâ suâ indignum censuerit, ideoque de rerum ab illo gestarum felici exitu minimè sollicitus esset.

Epist. 79. Ἐπίδωκας αὐτὸν εἰς ἃ παρεχάμην, summam dedisti operam in iis quæ à te petii.] i. e. in iis argumentis quæ in superiori Epist. tibi proposui.

Ibid.

Ibid. Ἔσονται Ν &c.] Locus corruptus; si pro ἔσονται legas αἰνέσονται constabit sensus.

Epist. 81. Τοῦ γὰρ ἀληθῶς ἔχειν τὸ πόνον &c.] Ita MS. Cant. Impressi legunt τὸ γὰρ ἀληθῶς μὴ ἔχειν τὴν πόνον &c. *sensus est*, nisi illum, quem furto apud me arguitis, huiusce criminis reverà damnetis, me à vobis delusum censebo.

Epist. 82. Τῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας, μὴ πεπεισμένη &c.] Legitur in MSS & Impressis τὴν ἐν Καμαρίνῃ πολιτείαν κατ' ἑμοῦ &c. sed κατ' ἑμοῦ aperte redundat, statim enim sequitur κατ' ἑμὲ στρατιᾷ ἀγείρειν.

Ibid. Κατὰ τὴν ἀξίαν ἔχων ὧν δίδραχμας, ἀλλ' ὧν πένταχμας, ἀνάσσει.] Inepta est & frigida antithesis; nisi ita intelligas; Ob ea quæ patieris, etsi non possis dignè pro facinorum tuorum meritis pati, satis tamen dolēbis.

Ibid. Εἰ γὰρ ἐμολίσσαμην πείσῃ, ὥσπερ ἐκπέπληξαι σὺ &c. Si enim, quod tu ita expavisti, nobis curæ esset *Camarinensibus quicquam* persuadere &c.] i. e. Si sollicitus essem, ut Camarinensibus arma deponere, pacem mecum inire, tuis consiliis non auscultare, vel ejusmodi quicquam suaderem; quod tu non sine timore suspicatus es, &c. Hunc è verbis obscurissimis sensum eruimus; si pro πείσῃ legas δέσῃ facilius erit explicatio, viz. si ego timidus forem, uti tu es.

Ibid. Τὸ μικρόν ἐναρμόσιον σταυτὸν τῆς παρ' ἡμῖν ἀπολέσθαι βασιτισθείω.] Nimirum dignus es qui in tormento nostro nunquam penitus intereas, sed æternum crucieris: ut ex sequentibus patet.

Ibid. Δεῖ γάρ σοι κολαζομένην τὴν ψυχὴν ζῶντος, εἰ οἶόν τι, μακροτέρου βίου.] i. e. Vellem vitam tuam in tormentis producere ultra constitutum tibi à naturâ vivendi terminum.

Epist. 84. Τοῖς παρ' ὑμῶν θεοῖς.] Celeberrimum apud Messanenses sacrarium memorat *Cic. in Ver. 4.* huc fortè dona sua miserat Phalaris.

Ibid. Σὺ γὰρ τοῖς ἄλλοις, δι' ὧν αὐτὰ κέρως ἡγύσασθαι, σεβασμολογήκασι μηδὲν ἔχον μυσσάρον τῶν ἀπεχρησμένων.] i. e. Eo quòd dona hæc (quæ Diis, utpote polluta, indigna censuistis) vos ipsi acceperitis, non polluta esse confitemini; si essent enim, oportuerat vos non accepisse. Eodem fere argumento utitur Ep. 140. ἔγὼ δὲ ὄντως &c.

Epist. 85. Ζαγκλείης.] Zancle jam dicta erat Messana à Messeniis

Messenius Græcis qui huc migrarant circa Olymp. 39. non diu ante Phalaridis tempora; fortasse igitur vetus nomen nondum penitus interierat.

Epist. 87. Πολλῶ δὲ χρῆσθον ἔστι &c.] Jambos hosce nufquam legi.

Epist. 88. Ὡσαύτῃ καὶ σείστρον ὑμῖν ἐπέσειλα.] Nempe in Ep. 108.

Ibid. Πῶς δὲ Στεσίχορον βελυσσύμεθα.] Stesichorum liberatum videbis Ep. 93. De Conone, Dropidâ & Stesichoro à Phalaride captis ita *Tzetzes in Chil. v.*

Κόνωνα Φάλαρις ἀπέσφαξεν εὐδαίως,
τὸν δὲ Δροπίδαν ἐπιμύσεν ἐντήμως τῇ πατρίδι,
Στεσίχορον δὲ ὁμόθυρον εἶχεν αὐτῶς, καὶ φίλον.

Ibid. Καὶ ἔδῃ γοῶντι αὐτῶς, ἔδῃ συγγενεῖς πάλῃ ὄντας.] Hanc inter alias affert rationem cur Cononem interfecerit, ut neminem præter ipsum peccantem contristare velle videatur.

Epist. 91. Ἐπὶ δὲ τὰς τύχας ἀεὶ βέλους, εἰπεῖν μᾶλλον ἡναρδότερον πεφυκὸς ἢ ἀκύνου.] Melius omisso commate ita reddas; Nec non fortunæ inconstantiam narrare potius, quàm ab aliis narratam audire idoneus.

Epist. 92. Οὐδ' ἂν εἰ θεὸς σὶ περ καὶ ὑμᾶς τοῖς ποιηταῖς αἰσώσῃ.] Id quo fugæ suæ prætexuit *Horatius Od. 7. lib. 2.*

*Sed me per hostes Mercurius celer
Denso paventem sustulit aëre.*

Alludit fortasse Phalaris ad eos quos *Homerus* Deorum ope nebulâ obductos fingit. *Iliad. 3. 382. Odyss. 7. 14.*

Epist. 94. Αφελβίδου ἡμᾶς ἐλάσσω ἀρχῶν, πῶς μείζων δέδωκε.] i. e. Eo quodd Himerensibus persuaseris ne meis imperiis exercitum ultra permittant, mihi majoris imperii in illos obtinendi copiam fecisti: possum enim illos, hoc usus prætextu, eodem modo ac Agrigentinos Tyrannidi meæ subicere. hoc enim illis minatur Phal. Ep. 121. Scribit vero *Aristotel. in Rhetor. lib. 2. cap. 21.* Stesichorum in Phalarin, qui tum Himerensium copiis præfuit, hanc fabulam contextuisse: quam ita reddit *Horatius Epist. lib. 1. 10.*

*Cervus equum pugnâ melior communibus herbis
Pellebat, donec minor in certamine longo
Imploravit opes hominis, frænumque recepit.
Sed postquam victor violens discessit ab hoste,
Non equitem dorso, non frænum depulit ore.*

Ibid.

Ibid. Εὖ μὲν τι ἴδι &c.] *Quasi dicat*, Tu certè hoc non ignoras, qui apud me Agrigenti captivus eras, & Cononem vidisti in tormentis meis pereuntem. Colligi enim potest ex Epist. superiori Stefichorum, postquam à Phalaride dimissus erat, nova in illum consilia esse molitum.

Epist. 96. Εἴθε ἀπὸς τὸ δόξαν.] Nimirum ut Leontini tuis consiliis acti bellum contra me suscipiant.

Epist. 97. Τραγῳδίας.] *Plato in Min. Dialog.* contendit Tragediæ originem non à Thespide sed multò altius esse repetendam, adeoque ut videtur, longè ultra Phalaridis ætatem.

Epist. 101. Οὐκ ἐπ' αὖτις ἐπιβέλουσιν.] Neque enim ulterius vivunt.

Epist. 103. Πειθεῖτε δὲ μηδεμῶς &c.] Id ex patre didicisse potuerant, cujus hoc extat fragmentum apud *Stob.*

Ἀτελέστα γὰρ καὶ ἀμήχανα τοὺς θανόντας κλαίειν.

Ibid. Μὴδὲ ὑπαιρέδει τιτὸ δόξαν.] i. e. Ne lugete eum tanquam morte extinctum, qui in ore omnium semper vivit.

Ibid. Εἴη θεῖας πύλης, ὥσπερ τὰ λοιπὰ τ' φύσις σοιχεῖα, καὶ τὸ κτ' ἢ Αἴτνῳ πῶρ μεμοῖραται.] Animam mundi intelligit per universa elementa diffusam, secundum Pythagoricos.

Ibid. Τὸν πάντων ἐπόπην ἥλιον.] Solem præcipuè nominat, vel quia (ut ait *Homerus*) πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἀπακίει, vel quia caloris author sit, adeoque illum meritò expectent vindicem, qui ignem innocentium sanguine polluerunt.

Epist. 105. Τῷ σὺ πατέρι.] Verisimile est Nicæneti patrem fuisse Ariphraden, quem de unici filii insolentiâ & temeritate humanissimè admonet Ep. 26.

Epist. 106. Ἐπὶ τοῖς περὶ αὐτὸς ἀλλὰ κακοῖς.] Desunt hæc verba in Codicibus Impressis: ea inserui ex utroque MSS *Bodl.*

Epist. 110. Ἐπὶ τῷ λόγῳ βλαβέντις &c.] Videbis in Ep. 77. quo contemptu Phalaridis consilium Clithrenes excepit.

Epist. 119. Αἰτιασάμενους.] Ita censeo legendum; omnes Codices habent αἰτιασάμενους, procul dubio corruptè.

Epist. 121. Τὲ δὲ μὴ ἐξοῖναι δίκαιον π' ἀφ' ὧν.] Impeditis justitiam meam, cò quòd illos ad me non mittatis, de quibus justa sumam supplicia.

Epist. 122. Οὔτε ἠκούσαμεν γόων &c.] i. e. Vociferatio, quæ ad aures meas pervenit, non hominis gemitus, sed tauri mugitus videbatur.

Ibid.

Ibid. Πάσης ἀμυνῆς ὄψαρχὸν ἐπιμαρτύροιστο.] In MSS *Cant.* hæc sequuntur immutata paulum punctatione: ταυτὸν ἐν τῷτ' ἐὰν φάλαεις, οἷς πλὴν ψυχῇ ὑπὸ τοῦ καρτερησάντων ὑπ' αὐτῷ παθῶν, ἐργάσῃ) (κἂν πολλὰς περὶ τὴν ἀπολογίαν τύραντος ὦν) ἐν μέσους ἀξίῳ ὄσιν; ὁ μὴδὲν μαδῶν ἀνήκεστον, ὃ φίλταται, μὴδὲν ὃ μελὶθ [μελήτας] ἐκτοπῶ ἐν πικρῶς, ἐχθρῶς ἀξίῳ; ἐχ' ὅπ' ἐπὶ τῷ παθεῖν ἀνταμυνάμεν. ταῦτον εὐρὺν Πτείλαον &c. Verba obscura sunt & mutila: à Græculo quodam, qui sententiam superiorem πῆς γ' ὑμῶν ὃ ἀδυνατοῖ &c. non satis plenam putavit, adjecta videntur; quibus hoc fortè intelligi voluit. Si igitur Phalaris, cum vita à quibusdam, qui sub ipsius potestate vivunt, insidiis petatur, idem faciat (eisi multa interim, cum Tyrannus sit, excusatione *indigeat*) estne odio dignus? qui nihil inhumanum, Viri optimi, nihil *cuiquam* grave aut acerbum meditatur, odione dignus? Minimè vero; cum de aliis poenas sumit, ne ipse patiatur. Post *ἐπιμαρτυρίῳ*, adduntur hæc in eodem MS. ἐν τ' χαλεπὸν ἕνα ἐν παντὸς ἐπιτίθειτο ὀλέθρου παρ' οἰκίας τύχης [τέχνης] ἑμαδόν. i. e. & illum esse acerbum quendam & omni supplicio dignum ex hoc ejus artificio intellexi.

Ibid. Τοῦτον εὐρὺν Πτείλαον, talem expertus Perilaum.] Nempe insidias struentem; non mihi quidem, sed humano generi.

Ibid. Οὐτε ἐγὼ ἰδιωτικόν, Πτείλαῳ ἂν ᾧ, ἔτε ἐκείνῳ μοναρχῶν, φάλαεις.] i. e. Ego, si privatus essem, tale tormentum in humanum genus non excogitarem; neque, si monarcha esset Perilaus, justam adeo de ejusmodi artifice poenam sumpsisset.

Ibid. Εἰ δὲ τις ὄσιν, ὃ ὁ μὲν ἐκ ἡρίων, ἰδίῳ ὡς ἰδίῳ Πτείλαῳ ἀρετὰ περὶ τὸν φάλαειν.] Nimirum injustis & Perilai similibus justa non placet sententia. Legitur in omnibus Codicibus *ἀεὶς*, pro quo legendum est *ἀρετὰ*, ut rectè conjecerat *Naogeorgus*.

Epist. 123. Πρὸς ἰδιώτας.] Quorum siquidem alii cum matre tuâ, alii cum uxore familiaritè versati fuerint; adeoque licet harum utraque tacuerit, ille te spurium, hi currucam norunt.

Epist. 130. Αλλ' εἰ μὴδὲ σὺ σαυτὸ περὶ με εὐεργατεῖν βεβλημένον ἂν ὀνεικίζετο ὀφθίσῃ.] Ita emendavi ex Ep. 60. ubi idem ferè occurrit; cum antea mendosè legeretur, ἀλλὰ μὴδὲ σὺ σαυτὸ περὶ με εὐεργατεῖν βεβλημένον ἀνεπιτέλλετο ὀφθίσῃ.

Epist. 131. Θιανῶ.] Philodemi filia, ut patet ex Ep. 131.

Epist. 132. Εμαρτύρομαι ἡμᾶς ὡς κατὰ σὺ πλὴν ἀρχῇ πικρὰν ἔχον-
τας.] i. e. Ad me confugit quasi ego apud te magis valere
possem,

possem, ut redeas: uti paulò infra sequitur, κἀκούει μιν &c.

Ibid. Επλοκαμένη δ' ἑαυτῆς πατέρα &c.] Quodnam auxilium à patre imploret Telestippe à marito desertà, obscurè innuit: nec nobis manifestum esse potest, quod illi, ad quem scribit, conjiciendum relinquit.

Ibid. Οὐκ ἔστι οἷομαι σὶ Φάλαριν φοβεῖσθαι, ὡς Τηλεσίππῳ φοβεῖσθαι.] Redundat φοβεῖσθαι quid si legas? ἐκ ὧν οἷομαι σὶ Φάλαριν φοβεῖσθαι, ὡς Τηλεσίππῳ φοβεῖσθαι.

Epist. 133. Οὐκ ἐστὶν ἡμᾶς χρεῖσθαι ἐκ εὐπερίῃ, ἀλλ' οὐ πείθει.] Minatur se à Polymnestore beneficia non ultra accepturum: ignobilem animum non tangunt hujusmodi minæ; generosum, qualique erat ipse Phalaris multum commovent.

Epist. 136. Τὸς θεοὶ Κλεόμβροτον.] Reddas, Cleombrotum cum sociis. Patet enim ex αὐτοῖς plures fuisse cum illo conjuratos.

Ibid. Χαλεπὸν μὲν, εἰ καὶ πάντ' συνέβαιεν αὐτοῖς πολέμῳ Διφραγέτιοις, τὸ πειθύνεσθαι ἀψάσαι τ' ἔργον.] Ita pessimus es orator, ut tibi ne utilia quidem suadenti obsequantur.

Ibid. Ὁ θυμὸς ἐστὶν μικρὰ ἔστιν ὅτι τέτυκται ταλαπείαι.] i. e. Et si bellum per se satis grave sit, tamen propter te illius suaforem videtur illis adhuc gravius.

Epist. 137. Εἰ ἐν ταύτῃ ἐστὶ τῆς γλώττης, quòd si hoc animo non fitis.] Videbatur mihi deesse particula ἐκ. Sed fortasse rectius ita se habet sententia, Etiam si fitis animi adeo ingrati, tamen si vos inopes cognoverim, mea vobis non deerit liberalitas.

Ibid. Τὰ δὲ δὴς καὶ φασίς.] Qualem describit Periandrum Ep. 81.

Epist. 138. Ολίγους γὰρ ἡμεῖς τὸς ἀγωνισμένους, paucis qui pugnavimus.] i. e. Non conductis militibus qui serius venerunt.

Epist. 139. Οἱ γὰρ ἀνδρῶν.] De famà enim apud posteros sum sollicitus.

Epist. 140. Τινὲς ἐπὶ τῇσι, ἀλλὰ καὶ πάντων εὐσεβέσταται χεῖρον.] Messenii scil. de quibus queritur Ep. 84.

Epist. 142. Τῇσι θυγατέρις γάμον.] i. e. Ut agerem de filiarum nuptiis; nondum enim nupta erat.

Ibid. Τοῖς ἐν ποσσίν.] Quæ ante pedes sunt. Terent.

Ibid. Τότε με δοῦναι χρεῖν.] Omnes Codd. legunt μὴ δοῦναι, sed nescio quo sensu intelligi possit.

Epist. 143. Ἀπὸ φιλοδότης ὁδομαχίας ἐν τῇ παύσει ἔχειν, Philodemi loco è filia aliquid solatium speras.] i. e. E filia apud te detentà; cujus consortio conjugis vice frui optas.

U

Ibid.

Ibid. Εἴρηται τοῖς τοῖς πατέρα εἰκὸς εἰργασθαι.] i. e. Iis rebus impeditur, quæ illum satis excusatum habent, quodd nuptiis non interfit.

Ibid. Μῆδεν δὲ ἥσυχον ἢ παρὲς αὐτὸν φιλοφροσύνῃ, tum maximè mea in illum benevolentia.] Vel fortè tua benevolentia; mea, quasi potestatem habeam illum salvum præstandi; tua, quasi Dii tam piis pro illius reditu votis non possent non annuere.

Epist. 144. Τῷ σοφίᾳ.] i. e. Poësin. A Poëtis enim tradita erat omnis veterum sapientia. Unde ait *Horat. de Art. Poët.*

— fuit hæc sapientia quondam.

Ibid. Οὐδὲ εἰς δευτέρῳ γυναικὶ μὴ εὐτυχῶ ἴδους πόρον.] i. e. Quæ secundas habet, longe ab illâ quæ prima est, distat; eodem fere sensu quo dixit *Virgil.*

Proximus huic, longo sed proximus intervallo.

Ibid. Λιλάδαμν εἰαυτοῖς ἐπαγγέλλοντες τὰ δάκρυα.] i. e. Fallimus nos ipsos pietatis specie; revera enim nobis dolori est non amici defuncti mors, sed nostræ mortalitatis recordatio.

Ibid. Οὐδὲ εἶν, ὃν πᾶσι τῇ γνομένῳ ἔπειθ' ἐποδίζετα χεῖμα τερσινώπτεον.] i. e. Omnes pari modo morti debemur, nec quicquam est, qui queri possit de durâ præ aliis sorte.

Epist. 145. Τὸ ἀργύριον τὸ παρ' ἡμῶν, ὃ μὴ σὺ κομίζεαι ἐκλήδης.] Ita rectè uterque MSS *Bodl.* Impressi legant, τὸ ἀργύριον τὸ παρ' ὑμῶν ὃ μὴ σὺ κομίζεαι ἐκλήδης.

Epist. 147. Ἀ' παρὲς ἡμῶν &c.] Nescio an in versione Authoris sensum affecutus sim; Græca obscura sunt & mendosa passim in hæc & 145 Epist. quibus nullum habeo è MSS subsidium.

Ibid. Εἰς πύσαντον ἀρμόσκαμν καὶ εἰς ἐταρεῖαν ἐμοίναμν, Tyrannum quidem egimus, & pariter in *Himerensium* amicitia perstitimus.] i. e. Nollem meam cum Himerensibus amicitiam violari, etsi quosdam eorum cives mihi insidiantes suppliciis affecerim. Potest etiam ita reddi, Quicquid in me Tyranni erat vici, & in tuâ *Stesichore*, amicitia perstiti.

Ibid. Δικαιοσύνη τῆς ἀμύνης νόμος.] Insidiatori enim (ut ait *Cicero in Milon.*) quæ potest afferri injusta nex? est autem hæc non scripta, sed nata lex &c.

Epist. 148. Ταλαῖοι.] Nullum hujus nominis in Sicilia populum inveni: legendum puto Ταλαῖοι, quos in agro Gelloo sitos memorat *Thucyd.* l. 6. Erant verò plures Hyblæ in Sicilia.

I N D E X

I N D E X

RERUM MEMORABILIVM.

A:

A Baris, Philosophus Scytha, Apollinis Sacerdos: plura de ejus tam cum Pythagora quam cum Phalaride colloquio narrat Jamblichus in vitâ Pythag.

Illius familiaritatem expetit Phalaris Epist. 56. ille renouit 57.

Æacus, Minos, Rhadamanthus Judices inferni Ep. 37.

Ægesta vel **Egesta**, Latinis plerumque **Segesta**, urbs mediterranea ad occidentem Siciliæ sita; ab **Egesto** (quem **Acestem** vocat Virgilius) Trojano statim post bellum decennale condita Dionys. Halic. lib. 1. cujus fabulosam originem leges apud Servium ad **Æt.** 1. vers. 554.

Minatur **Ægestæis** Phalaris si ab illo in exilium missos recipiant Ep. 46.

Ætna, mons Siciliæ, incendiorum famâ nimium notus.

In illam 30 Phalaridis subditi à Catanensibus conjecti sunt. Ep. 104.

Agrigentum, Virgilio **Agragas**, hodie **Gægeni**, urbs mediterranea versus meridionale latus Siciliæ, à Gellenis condita Thucyd. lib. 6. & totius Siciliæ exceptis

Syraculis amplissima: fusa illius descriptio apud Diodorum lib. 13. Sub Phalaridis imperio fuit Ep. 4.

Alæsa vel **Halefa**, inter Siciliæ civitates imprimis numeranda, Cic. in Ver. 3. maritima est in occidentaliiori insulæ latere.

Ab **Halesinis** copias contra Phalaridem petiit Stesichorus; uti & ab **Alunio**. Ep. 92.

Aluntium, **Aleuntium** Plinio, **Alontium** Ptolemæo. *Supra mare situm est opidum difficili ascensu atque arduo*, Cic. in Verr. 5. non procul ab **Alæsa**.

Animam cuique magis curæ esse oportet quam corpus. Ep. 67.

Aristolochus, Poëta malus, quem Phalaris facete reprehendit, quod in ipsum versus scripserit. Ep. 63.

Astypalæa, urbs Crætæ; in qua natus Phalaris. Ep. 4.

Astypalæensium cum Phalaride amicitia Ep. 119.

Atheniensibus se excusat Phalaris, ob Perilli supplicium. Ep. 122.

C.

Camarina, hodie **Camara**, urbs Siciliæ maritima, non mediterranea ut ait Ptolemæus. Cluver. Sicil. Antiq. iib. 1. c. 14. sita est ad meridionalem insulæ oram

U 2

non

I N D E X.

non procul à Peloro, ubi cognominis illa palus notissima

— *fatis nunquam concessa moveri*, ut ait Virg. *Æn.* 3. v. 700.

Camarinenſes contra Phalaridem excitantur oratione Leontidis Ep.

15. Timandri 82. 136. Lamachi 113. Nicarchi 114.

Caphareus, mons Euboeæ, scopulis terribilis, & Græcorum naufragio cum à Trojâ redirent, celebris. Ep. 92.

Catana, hodie *Catania*, urbs maritima in orientali Siciliæ orâ, à Naxiis condita. Thucyd. lib. 6. Catanenſes 30 Phalaridis ſubditos in Æthiam præcipitant Ep. 104. Steſichorum ſepeliunt 54.

Charybdis, Gorges vorticofus in ſtreto Siculo Scyllæ oppoſitus, de quibus paſſim multa poëtæ. Ep. 92.

Conſolatio ad Lacritum ſuper amiſſo filio. Ep. 10. ad Steſichori Liberos ſuper Patre mortuo. 103. ad Nicodem ſuper mortuâ uxore. 144.

Creta, Hecatompolis dicta, hodie *Candia*, inſula ex adverſo Peloponneſi, unde mare, quod interfluit, nomen accepit. Ep. 69.

D.

Debitorẽ minime oportet prodigum eſſe Ep. 81. æquẽ tenetur ille juſto aut injuſto debitum ſolvere, 83. creditorem, cum inveniatur, laudare ſolet; cum ad ſolvendum poſcitur, vituperare. 83.

Demoteles, Philoſophus Fazell. Dec. 1. lib. 6.

Phalaridem hortatus eſt Tyrannidem deponere Ep. 38.

Dona non tam in dantis laudem cedunt quàm accipientis, modo recte iis utatur. *Epist.* 119.

E.

Engyum, urbs Siciliæ mediterranea non procul à Syracuſis.

Engyini Phalaridis ſubditos in carcere detinuerunt. Ep. 107.

Enna, loco præculſo atque edito eſt, qui locus, quod in media eſt inſula ſitus, umbilicus Siciliæ nominatur, Cic. in Verr. 4. à Syracuſis duce Enno condita eſt Steph. Bizan. Ennenſibus Phalaris remittit pecunias, quarum ſe à Periandro ſpoliatos ſimulant. Ep. 81. multa mutuatur Ennenſes, pauca ſolvunt. 137, 148. immemores ſunt libertatis, cujus iis author fuit Phalaris. 148.

Epicharmus, Siculo, Poëta comicus & Philoſophus: cujus meminerunt Hor. in *epist.* 1. lib. 2. & Cicero in Tuſc. Quæſt.

Phalaridem hortatus eſt ut Tyrannidem deponeret Ep. 61. bonum ſert de Phalaride Teſtimonium. 98.

Erythia, Phalaridis uxor.

Illius pietas in virtum Ep. 18. in filium, ib. mors, 51.

Exprobatio ingratitudinis Ep. 2, 52, 60, 106, 137. debiti non ſoluti, 27, 137, 148.

F.

Fatum cuique ſequi à Deo eſt conſtitutum Ep. 37, 147. æquẽ omnibus commune eſt 87, 144.

Fides inter homines rara Ep. 34. eam Phalaris nunquam violavit 41, 42. perinde eſt fidem in iurandum violare, 41.

G.

Gella vel Gela, urbs Siciliæ mediterranea inter Agrigentum & Camarinam ſita: quam Antiphemus à Rhodo & Entimus à Creta color

I N D E X.

colônias ducentes communi opéra condiderunt. Thucyd. lib. 6.
Decem talenta Phalaridi pollicentur Ep. 118. Phalaridi inopiâ laboranti pecunias mutuo dant, 148.

H.

Hyalæi. Vide notam ad Ep. 148.
Himera, celebris urbs Siciliæ, maritima, occidentem & septentrionem spectans; à Zancleis condita Thucyd. lib. 6. ab Hannibale diruta Diod. Sic. lib. 13.
Himerenses Stesichorum reipublicæ sæz administrum habent Ep. 93. renuntiant illam Phalaridi tradere 122. de illius sepultura cum Catmenibus contendunt, 54.

L.

Læus vulgi contemnenda Ep. 77. unus probi viri læus totius multitudinis voci anteposenda. 98.
Lucius Phalaridi exercitus dux: filium in bello & fortiter gerentem amisit. Ep. 10. nimiam illius in bello audaciam amicè increpat Phalaris 125, 126.
Leontini, olim Cyclopori & Lestrigonum patria Buth. ad Odyss. 9. v. 166. item Didym. ad Odyss. 10. v. 1. hodie *Linnuri*, urbs mediterranea versus orientale latus Siciliæ: eodem nomine gaudent cives.
Leontini cum Phalaride bellum gerunt, Ep. 4, 5. illius regionem populantur, 112. illi pecunias commodant, 118.
Legendi non sunt qui fortiter pereunt, Ep. 10. Læti non indulgendum est, 144.

M.

Mater cur potiori jure liberorum affectum vendicat. Ep. 19.

Megarenfes, à Megarenfibus Atticis oriundi, prius dicti Hyblæi Thucyd. lib. 6. quorum urbs Megara, hodie *Agosta*, mediterranea est versus orientalem Siciliæ oram. Eorum in Phalaridem ingratitude, Ep. 2. 52.

Melita, insula maris Libyci inter Siciliam & Africam, hodie *Malta*. Melitenses honoratum quoddam Phalaridi officium destinant, Ep. 117.

Messana, olim Zancle Herod. lib. 7. hodie *Messina*, urbs maritima non longè à Peloro, in orientali Siciliæ latere sita: à Messeniis Peloponæchi incolis, qui hac coloniam transfulerunt, nomen accepit. Messanenses Phalaridis dona ipsorum diis consecrata inter se partiantur, Ep. 84.

N.

Nauplius, Rex Eubœæ, Palamedis pater; qui filii mortem ultum iri cupiens, igne per noctem elato effecit, ut Græcorum naves illic appellerent, & inter Caphareï scopulos perirent. Dict. Græc. lib. 6. ad hanc historiam alludit Phalaris Ep. 92.

Nomades, Africæ populi, dicti etiam Numidæ; utrumque nomen habet Virg. Æn. 4.

—Nomadumque Tyranni
Hinc Numidæ inferni cingunt.—
Ep. 34.

O.

Olympia, Ludi quibus Græciæ juvenus variè exercebatur, quinto quoque anno redibant, instituti sunt An. Mundi 3174. de auctore non convenit; sed eorum Institutio celebris est apud Chronologos Epochæ. Ep. 39.

Pachy-

I N D E X

P.

Pachynus, Siciliae promontorium orientem & meridiem spectans, hodiè *Cabo Passaro*. Ep. 108.

Paulolas, Phalaridis filius.

Illum pater ad matrem colendam hortatur, Ep. 19. ad literarum studia, 20, 67. ad liberalitatem, 68. à Tyrannide conquirendâ dehortatur, 67.

Perilaus vel **Perillus**, Atheniensis, ærei Tauri faber.

Cur cum Phalaris tauro inclusit, Ep. 66. fulius, 122.

Peloponnesus, Græciæ peninsula, hodiè *Morea* dicta. Ep. 108.

Phalaris, successus sui sanâ inimicos angit, Ep. 8, 55, 85. & poenæ expectatione atque metu, Ep. 1, 4, 6, 13, 14, 30, 75, 82, 97, 101, 115, 116, 127.

Amicos dona ipsius non recipere ægrè fert, 12, 35, 133, 140, 141, 144. iis imperat ut de ipso taceant, 16, 50, 79, 80, 146.

Tyrannidem necessitate excusat, 23, 39, 80, 121, 122, 139, 147. eam non suis sed aliorum moribus imputat, 99, 100, 124.

Queritur famam ipsi iniquam fuisse & malignam, Ep. 56, 117, 121, 135.

Ipsius de genere suo, de fortunâ, præsertim de moribus testimonium, Ep. 4, 23, 34, 42, 46, 49, 91, 119, 121.

Benevolentia & affectus in uxorem & filium, 18, 19, 20, 40. 69.

Munificentia, 11, 12, 17, 33, 36, 47, 68, 90, 95, 119, 131, 133, 137.

Humanitas, 26, 89, 99, 105, 110, 130.

Fortitudo in contemnendis morte, insidiatoribus, & calumniis, 28, 37, 82, 87, 91, 98, 101, 102, 139. Crudelitas in puniendo, 57, 96. & fusè 147.

Generositas in condonando, Ep. 72, 92, 93, 106.

Phintia vel **Phinthia**, hodiè *Lycna*, urbs maritima in orientali Sicilia latere, non mediterranea ut Ptolemæus. Cluv. Sicil. Antiq. lib. 1. cap. 16. à conditore Phinthiâ nomen accepit, Diod. Sic. Excerpt. lib. 22.

Phinthies Phalaridi pecunias pollicentur, Ep. 148.

Polycletus, Messanensis Philosophus & medicus. Fazell. Dec. 1. lib. 1. Perfidia apud civos suos accusatur quod Phalaridem sanaverit, Ep. 1, 21. ob artem & mores laudatur, 21, 70. Phalaridis in illum gratitudo, 70, 71.

Privata vita imperio præferenda, Ep. 38, 67, 146.

Pythagoras, Philosophus Samius, de quo vide plura in vitâ Phalaridis. Illius familiaritatem expetit Phalaris Ep. 23. eum de Tyrannide deponendâ consulere voluit, ibi. renuit primò ad Phalaridem venire, sed venit tandem, 74.

R.

A Reipublicæ negotiis gerendis dehortatio. Ep. 67, 77, 109.

Reprehendere in aliis quod ipse facit summè est impudentiæ. Ep. 9.

S.

Sacrilegi à Diis poenam expectent, Ep. 24.

Stesichorus, Himerensis, Poeta Lyricus celeberrimus; ita dictus à chorearum inventionem quas primus instituit, cum antea Titias vocaretur. Suid.

Insidiarum adversus Phalaridem accusatur, Ep. 22, 63, 73.

Laudatur, 54, 79, 103.

Laudantur ipsius filii, 67.

Noluit

I N D E X.

Noluit de sui sæculi viris scribere,
Ep. 65, 78.

Elegiacum carmen in Clearistam
scripsit, rogante Phalaride, 79.

Se reipubl. negotiis immiscuit, à
quibus illum dehortatur Phalaris,
93, 109, 146.

Caranæ sepultus est reuente Hi-
merâ, 54.

Phalaridis erga illum etiam mor-
tuum benevolentia, 15, 31, 33, 54.

Syracusæ, olim Ortygia Strab. lib. 1.
hodiè *Syrogosa*, urbs ad orientale

Siciliæ latus ab Archia uno ex
Heraclidis condita, Thucyd. lib. 6.

& Græcarum omnium urbium
pulcherrima, Athenis non minor,

Idem lib. 7. Spondida illius de-
scriptio apud Cic. in Verr. 4.

Illius meminit Phalaris Ep. 18.
III.

T.

Tauromenium, hodiè *Tauromini*, urbs
maritima in orientali Siciliæ orâ
ad Taurum montem sita: condita
est ab Andromacho Timæi Histo-
rici patre, post Naxum à Dionysio
juniore dirutam, Diod. Sic. lib. 16.

Tauromenitis captivorum pretia
(petente id Stesichoro) remisit
Phalaris, Ep. 15, 31, 33. quos ta-
men maxime inimicos habuit, ib.

In Tauro æmeo 37 viri perierunt
Ep. 113. de quo fusè Ep. 122.
vide plura in vita Phalaridis.

Teucer, Phalaridis procurator, quo
nomine eum vocat Phalaris Ep.
70.

Tyrannidem deponere periculosum;
Ep. 38. 61. suscipere inconsultum,
61, 67, 77.

V.

Vindictam dissimulare animi est pa-
rum generosi, Ep. 13.

Virginitas puellis calumniæ, Ep.
143.

Virtus sola nobilitas, Ep. 120.

Vulgi descriptio, Ep. 77. illius fa-
vorem aucupare quam vanum sit,
ibid.

Z.

Zancle, Siciliæ urbs vetustissima,
postea Messana dicta, Thucyd.
lib. 6. vide Messana.

ORDO

ORDO EPISTOLARUM

ALPHABETICUS.

A Baridi	56.	Demarato	76.	Niczo	115.
Adimanto	45.	Demoteli	38.	Nicarcho	114.
Aegestis	46.	Engyinis	107.	Nicia	44.
Agemorto	141.	Ennenfibus	81, 137,	Nicippo	111.
Agelilao	132.		148.	Nicodii	144.
Aglaio	12.	Epicharmo	61, 98.	Nicophemo	96.
Aicandro	91.	Epistrato	49, 127.	Onetori	50.
Alciboo	1.	Erythia	18, 69.	Orfilocho	74.
Amphidamanti &		Eteonico	51.	Paulola	19, 20, 40,
Thrasylulo	64.	Evandro	73.		67, 68.
Amphinomo	17.	Euchemoni	100.	Pelopidae	65.
Androcli	22.	Eveno	7.	Peristheni	72.
Antimacho	27.	Eumelo	14.	Phadimo	130.
Antistheni & Theo-		Gorgie	37.	Phalaridi	57.
timo	47.	Hegesippo	77.	Philodemo	131.
Arimacho	139.	Herodico	13.	Polluci	34, 106, 124.
Ariphocte	16, 128.	Hieron	86.	Polycleto	70, 71.
Ariphradi	56.	Hieronymo	212.	Polygnoto	35.
Aristaneto	87.	Himerenfibus	54, 88,	Polymnestori	133, 134.
Aristolochio	60, 63.		93, 108, 121,	Polystrato	39, 340.
Aristomeni	28.	Hippolytioni	41.	Polystrato & Daifco	58.
Astypalzenfibus	119.	Lacrito	19, 125, 126.	Polytimoni	42.
Athenienfibus	122.	Lamacho	113.	Pythagoræ	23.
Autonoæ	95.	Leontiadi	25.	Sameæ	8.
Axiocho.	120.	Leontidi	75.	Stefichoro	78, 79, 92,
Camarinenfibus	118.	Leontinis	5, 53.		94, 109, 145, 146, 147.
Catanenfibus	30, 104.	Lycino	4.	Stefichori filiabus	31.
Cebroni	99.	Lyfandro	138.	Stefichori liberis	103.
Cleznetæ	143.	Lyfici	123.	Teleclidi	66.
Cleznetæ ac Thea-		Lyfino	97.	Tencro	15, 43, 135, 142.
no.	80.	Megaccli	11.	Thoraci	24.
Cleobulo	101.	Megarenfibus	2, 52.	Thrafenori	55.
Cleodico	102.	Melitenfibus	83, 117.	Timandro	82, 136.
Cleomedonti	116.	Menecli	48.	Timolao	129.
Cleomenidi	36.	Mefanenfibus	21, 84.	Timonacti	85.
Cleoftrato	9.	Mnefici	90.	Timostheni	62.
Cliftzeni	110.	Naufici	59.	Tyrfeno	3.
Critophemo	32.	Neolaidæ	89.	Xenopithi	29.
Ctesippo.	33.	Niczneto	105.	Zeuxippo	6.

F I N I S.

BOUND

NOV 9 1934

UNIV. OF MICH.
LIBRARY

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 06698 9198

